

Årsrapport for 2025

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet

Innhold

1. Leders beretning	4
2. Introduksjon til virksomheten og hovedtall	7
2.1 Virksomheten og samfunnsoppdraget	7
2.2 Overordnede mål og strategier	9
2.3 Organisasjon og ledelse	9
2.2 Utvalgte hovedtall.....	11
3. Mål og resultater	14
3.1 Familie og oppvekst	14
3.1.1 Mål 1: Barn får medvirke, og barns rettigheter blir bedre ivaretatt	16
3.1.2 Mål 2: Gode oppvekstvilkår som motvirker risiko for utenforskap blant barn og unge	22
3.1.3 Mål 3: Foreldre får hjelp til å gi god omsorg og løse konflikter	33
3.1.4 Mål 4: Gode adopsjons- og etteradopsjonsprosesser.....	44
3.1.5 Ekteskapsloven	47
3.2 Barnevern.....	48
3.2.1 Mål 5: Barn og foreldre skal få hjelpetiltak tilpasset deres behov, og som bidrar til positiv endring. Tilbudet skal være likeverdig i hele landet	51
3.2.2 Mål 6: Barn og foreldres rettssikkerhet skal ivaretas i alle faser av barnevernssaken.....	63
3.2.3 Mål 7: Barnevernet skal arbeide systematisk, kunnskapsbasert og tillitsskapende i møte med barn, familier og andre tjenester.....	71
3.2.4 Mål 8: Barn som trenger tiltak utenfor hjemmet, skal få et behovstilpasset og forutsigbart tilbud som fremmer trygghet og positiv utvikling – fosterhjem.....	86
3.2.5 Mål 8: Barn som trenger tiltak utenfor hjemmet, skal få et behovstilpasset og forutsigbart tilbud som fremmer trygghet og positiv utvikling – institusjon.....	94
3.3 Likestilling og diskriminering.....	106
3.3.1 Mål 10: Mindre kjønnsdelte utdanningsvalg og et likestilt arbeidsliv	109
3.3.2 Mål 11: Et samfunn uten vold og trakassering	115
3.3.3 Mål 12: Et samfunn uten rasisme og diskriminering på grunn av etnisitet, religion og livssyn.....	119
3.3.4 Mål 13: Bedre livskvalitet og styrkede rettigheter for lhbt+-personer, og større aksept for kjønns- og seksualitetsmangfold.....	122
3.3.5 Mål 14: Like muligheter til deltakelse på alle samfunnsområder	126
3.3.6 Mål 15: Et universelt utformet samfunn	131
3.3.7 Internasjonalt samarbeid for å fremme likestilling og hindre diskriminering	134
3.4 Forskning, kunnskapsutvikling og digitalisering	135
3.4.1 Digitalisering	135
3.4.2 Kunnskapsgrunnlag.....	136
3.5 Ressursbruk.....	146

3.5.1 Utgifter fordelt per post	146
3.5.2 Fordeling av midler per formål	149
4. Styring og kontroll.....	159
4.1 Overordnet vurdering av arbeidet med styring og kontroll i virksomheten	159
4.2 Nærmere omtale av utvalgte områder	163
4.3 Oppfølging av Riksrevisjonens merknader	165
4.4 Sikkerhet og beredskap.....	165
4.5 HMS, stabil bemanning og kompetanse	166
4.6 Aktivitets- og redegjørelsesplikten som arbeidsgiver	168
4.7 Aktivitets- og redegjørelsesplikten som offentlig myndighet	173
5. Vurdering av fremtidsutsikter	175
6. Årsregnskap	178
7. Vedlegg.....	226
8. Figuroversikt	227
9. Tabelloversikt	229
10. Referanseliste	230

1. Leders beretning

Vi har utviklet mange av våre tjenester og fagområder i 2025. Det er et stort behov for tjenestene våre, og vi skal løse viktige oppgaver med strammere økonomiske rammer enn før. Flere rapporter og gjennomganger har de siste årene pekt på behov for forbedring og endring, spesielt på barnevernsområdet. Jeg opplever en sterk vilje til forbedring og faglig utvikling internt i organisasjonen vår. Denne drivkraften er avgjørende for å lykkes med ambisjonene våre om trygge og kunnskapsbaserte tjenester som også er effektive, forutsigbare og rettferdige – og som gir riktig hjelp til riktig tid.

Vi følger opp kvalitetsløftet i barnevernet. Ett av tiltakene er at institusjonene skal bli mer fleksible og dermed bedre rustet til å tilpasse seg barns sammensatte og skiftende behov, slik at de ikke må flytte selv om behovene deres endrer seg. Ved utgangen av 2025 hadde vi fire pilotinstitusjoner i drift, og vi skal evaluere og forbedre modellen underveis i pilotperioden. I 2025 har vi også kommet godt i gang med utviklingen av et faglig rammeverk for arbeid med barn og unge i institusjon. Det bygger på eksisterende god praksis og beskriver hva institusjonene må ivareta for å sikre forsvarlig omsorg og utviklingsstøtte.

Også organiseringen og styringen av det statlige barnevernet var under lupen i 2025. I vårt høringssvar anbefalte vi at endringer bør bygge videre på arbeid som allerede er igangsatt, sentralisering av flere funksjoner og en helhetlig og systematisk gjennomgang av oppgaveporteføljen i både Bufdir og Bufetat.

Flere år med kapasitetsutfordringer i institusjonsbarnevernet og mange brudd på bistandsplikten har vært alvorlig og krevende, men nå har utviklingen snudd. Vi har jobbet systematisk med å øke institusjonskapasiteten, og antall brudd på bistandsplikten gikk markant ned i 2025. Det er viktig for alle barn og ungdom som trenger våre tiltak.

Vi jobber også målrettet med å møte de store utfordringene på fosterhjemområdet. Fosterhjemstilbudet varierer med hvor i landet man bor, tilgangen på fosterhjem går ned og mange barn må flytte fra nærmiljøet sitt. Med bakgrunn i fosterhjemsmeldingen har vi i 2025 videreutviklet tiltak for å styrke fosterhjemssamarbeidet mellom Bufetat og kommunene. Oppgavefordelingen er den samme som før, men et tettere og mer forpliktende samarbeid skal bidra til mindre variasjon i tilbudet, at barn får bo i nærmiljøet sitt og at fosterhjemmene får bedre oppfølging. Tiltakene innføres for fullt fra 2026.

Ungdomskriminalitet fikk økt oppmerksomhet i fjor, og vi erfarte betydningen av at vi har et etablert etatssamarbeid for utsatte barn og unge. Vi har jobbet med å styrke informasjonsdelingen mellom barnevernet, politiet, helse og skole, slik at det skal være lettere å jobbe sammen når vi er bekymret for et barn. I institusjonene våre har vi skjerpet årvåkenheten for rekruttering til kriminalitet, og vi har startet utprøvingen av et forsterket institusjonstilbud for barn med store og sammensatte behov, inkludert barn med gjentakende eller alvorlig kriminalitet. Samtidig er det viktig å understreke at den brede, forebyggende innsatsen i kommunene er grunnmuren i arbeidet mot utenforskap og

kriminalitet. Gjennom etatssamarbeidet er vi godt i gang med et arbeid som skal støtte og styrke kommunenes forebyggende arbeid med gode oppvekstvilkår for alle barn.

Forebygging av vold og overgrep er sentralt for å sikre en god og trygg oppvekst. Bufdir er opptatt av at tjenestene som møter utsatte og utøvere av vold må ha rett kompetanse og en god verktøykasse for å kunne hjelpe. Det er også viktig å få til det gode samarbeidet på tvers av tjenestene, blant annet gjennom direktoratsamarbeidet mot vold i nære relasjoner. I 2025 satte vi i gang arbeidet med å styrke kvaliteten i barnevernets arbeid i saker hvor vold er en del av utfordringene i familien. Dette arbeidet er prioritert også i 2026.

Familievernet gir viktig hjelp til familier og par i vanskelige situasjoner. Etterspørselen fortsetter å øke og sakene blir mer komplekse. Det gjør at ikke alle som ønsker det får hjelp. Vi jobber derfor med å utnytte kapasiteten vi har best mulig, samtidig som vi ser fram til en ny familievernkontorlov med tydeligere rammer og avgrensninger for familievernets tilbud. Også i 2025 prioriterte vi obligatorisk mekling etter samlivsbrudd og familier med hjemmeboende barn. Familievernets kompetanse er i økende grad etterspurt av samarbeidspartnere, og vi har prioritert samarbeid med barneverntjenester, domstoler og helsestasjoner.

Kompetanseheving, faglig støtte og veiledning til kommunene er en viktig del av Bufdirs oppdrag, og vi mener vi leverer godt på dette. Vi jobber med å samordne og videreutvikle støtte som i enda større grad treffer kommunenes behov, og dette gjør vi i tett samarbeid med kommunene.

Vi fortsetter arbeidet med å modernisere etatens fagsystemer og bygger slik videre på den digitale utviklingen i det kommunale barnevernet. Dette skal bidra til å styrke og effektivisere samarbeidet mellom kommunalt og statlig barnevern, og effektivisere familieverntjenesten. Moderniseringen av fagsystemene vil også over tid gi oss bedre datagrunnlag for å forstå og styre sektorene.

Selv om antallet utenlandsadopsjoner går ned, innebærer pågangen i henvendelser og utfordringene på feltet at det fortsatt er høyt trykk på adopsjonsområdet i Bufdir. I 2025 har vi gjort et betydelig arbeid for å sikre trygge og lovlige adopsjoner til Norge. Vi har styrket kontrollen og erfarer at grunnleggende rettslig dokumentasjon fremdeles mangler i mange adopsjonssaker.

Som likestillingsdirektorat skal Bufdir bidra til at Norge jobber systematisk og kunnskapsbasert for likestilling og mot diskriminering i alle sektorer. Vi gir veiledning, formidler kunnskap og gjør analyser av likestillingsutviklingen i bredt. I 2025 markerte vi 30-årsjubileet til Beijing-plattformen, en handlingsplan for likestilling som ble vedtatt av 189 land på FNs kvinnekongress i 1995. Den norske befolkningens holdninger til likestilling er generelt svært positive, men motstanden vi ser i flere andre land kommer også til uttrykk i Norge. Likestilling mellom kvinner og menn, og spørsmål om hvorvidt likestillingen har gått for langt, fikk mye oppmerksomhet i 2025.

Bufdir forvalter kunnskapsgrunnlaget på viktige samfunnsområder, og i 2025 laget vi en ny strategi for forskning og evaluering som skal legge grunnlaget for arbeidet vårt framover. Jeg vil også trekke fram barnevernsbarometeret – en brukerundersøkelse som på kort tid er

blitt en viktig og mye brukt kunnskapskilde om tilstanden i de kommunale barnevernstjenestene og i institusjonsbarnevernet. Undersøkelsen i 2025 viser økt bekymring for at hjelpen til de yngste barna kommer for sent, og at flere barnevernstjenester mangler spesialisert kompetanse om denne gruppen. Dette vil vi følge nøye med på framover.

2025 har vært et år med store forventninger og betydelig utvikling. Jeg er imponert over innsatsen og fagligheten som preger organisasjonen, og over alle som hver dag jobber for at barn, unge og familier skal få god hjelp. Vi står stødig i fagkompetansen vår, men vi står ikke stille. Heller ikke i 2026.

Hege Nilssen

Direktør

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet

2. Introduksjon til virksomheten og hovedtall

2.1 Virksomheten og samfunnsoppdraget

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) skal bidra til en trygg barndom, gode oppvekstvilkår og trygge familier i et inkluderende og likestilt samfunn.

Bufdir har ansvar for følgende områder:

- barn, ungdom og oppvekst
- familievern
- barnevern
- adopsjon
- likestilling og ikke-diskriminering
- forebygging av vold og overgrep i nære relasjoner

Bufdir ble etablert i 2004 og er underlagt Barne- og familiedepartementet (BFD). I 2014 ble direktoratet fagdirektorat for det kommunale barnevernet og fikk dermed fagansvar for hele barnevernsfeltet. I 2013 ble Bufdir fagdirektorat på området likestilling og ikke-diskriminering, hvor Kultur- og likestillingsdepartementet (KUD) er ansvarlig departement. Direktoratet har også ansvar for enkeltoppgaver om negativ sosial kontroll, æresrelatert vold og tvangsekteskap, som er underlagt Arbeids- og inkluderingsdepartementet (AID).

Direktoratet er sentralt nivå i Barne-, ungdoms- og familieetaten (Bufetat), som har ansvar for tjenesteutøvelsen i det statlige familie- og barnevernet og for adopsjon.

2.1.1 Bufdirs roller

Bufdir ivaretar følgende roller i arbeidet med å løse samfunnsoppdraget.

Fagrollen:

- **Faglig rådgiver for overordnede departementer.** Dette omfatter å gjennomføre utredninger og gi faglige råd til politikktutforming basert på et oppdatert kunnskapsgrunnlag. Det innebærer også å gi faglige innspill til budsjett, lovutkast og stortingsmeldinger, og å fremskaffe fakta for å besvare spørsmål i Stortinget.
- **Fagorgan for sektoren, andre offentlige organer og allmennheten.** Bufdir utvikler, innhenter og formidler relevant kunnskap, gir råd, informerer og veileder på våre ansvarsområder. Dette gjør vi i tett dialog med brukerorganisasjoner, praksisfeltet og forskere.

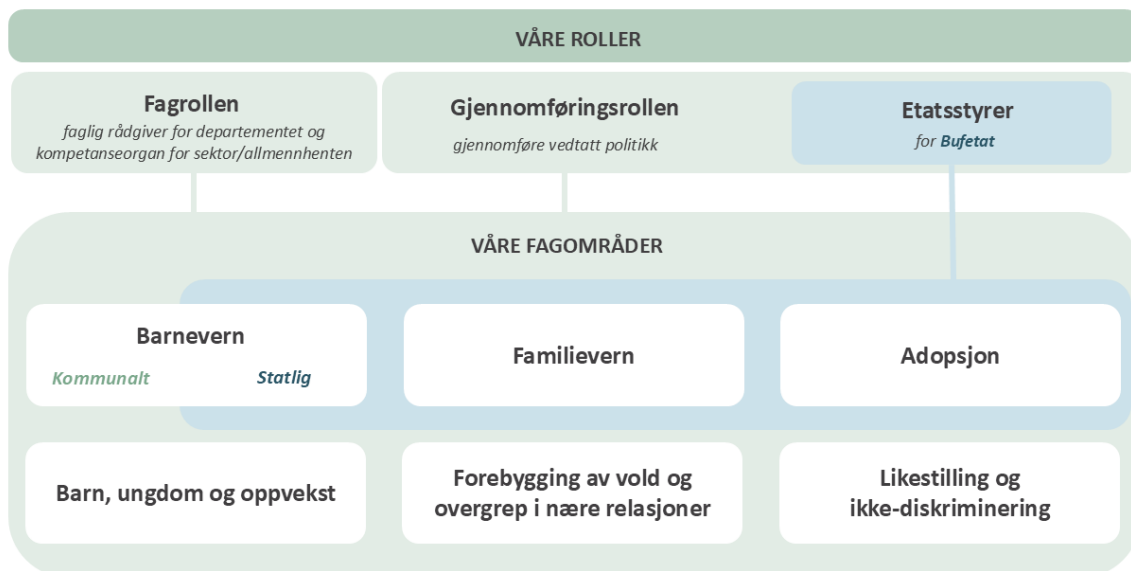
Gjennomføringsrollen:

- **Myndighetsutøver.** Bufdir tolker og forvalter en rekke lover og behandler saker blant annet knyttet til barnevernsloven, adopsjonsloven, barneloven, krisesenterloven,

ekteskapsloven og rettferdsvederlagsordningen på vegne av departementet. Vi er også sentralmyndighet på barnevernsområdet og ved barnebortføring internasjonalt. Vi administrerer en rekke tilskuddsordninger og er nasjonalt kontor for gjennomføringen av ungdomsdelen av EU-programmet Erasmus+.

- **Iverksetter av vedtatt politikk.** Bufdir iverksetter vedtatt politikk på fagområdene våre ved å utarbeide og gjennomføre tiltak, prosjekter og handlingsplaner. Vi gir også faglig veiledning, råd og retningslinjer til kommunene når det er disse som utgjør det operative nivået for iverksettingen.
- **Etatsstyrer for Bufetat.** Gjennom den formelle styringen formidler Bufdir styringssignaler, organiserer, leder og utvikler Bufetats regioner og følger opp etatens resultater.

Figur 1: Bufdirs roller

Figurbeskrivelse: Figuren viser en illustrasjon av våre roller, slik de er beskrevet i tekst i kapittel 2.1.1 Bufdirs roller.

2.1.2 Samarbeid med andre

Tjenestene i velferdssamfunnet er komplekse og sammensatte, og for å løse samfunnsoppdraget vårt på en god måte må Bufdir samarbeide med flere sektorer og aktører. Noen av de viktigste samarbeidspartnere våre er Kommunesektorens organisasjon (KS), Barneombudet, Likestillings- og diskrimineringsombudet, Utdanningsdirektoratet, Helseledningsdirektoratet, Politidirektoratet, Integrerings- og mangfoldsdirektoratet, Helsetilsynet, Statsbygg, kommunene, statsforvalterne og brukerorganisasjoner innen våre fagområder.

Etatssamarbeidet for utsatte barn og unge er et eksempel på et viktig bidrag i å samordne statens innsatser overfor kommuner og statlige tjenester. Under ledelse av Bufdir jobber 13 etater sammen for å få til bedre samordnede tjenester og mer helhetlig innsats, uavhengig av hvilken tjeneste eller forvaltningsnivå som er ansvarlig.

DigiUng er et annet godt eksempel på samarbeid på tvers av forvaltningsnivåer og sektorer. Arbeidet er organisert som et tverrsektorielt samarbeid ledet av Bufdir og Helsedirektoratet, som utvikler og samler offentlige tjenester og informasjon for ungdom på ett sted: ung.no.

2.2 Overordnede mål og strategier

Bufdir jobber etter overordnede mål som defineres i Prop. 1 S og i tildelingsbrev. I tillegg er det utarbeidet en felles virksomhetsstrategi for Bufdir og Bufetat, som tar utgangspunkt i samfunnsoppdraget, de overordnede, prioriterte innsatsområdene våre, hvilke ambisjoner vi har og hvilke prinsipper og verdier vi bygger arbeidet på. Strategien er kortfattet, konkret og tar utgangspunkt i mål som er vedtatt i overordnede styringsdokumenter.

Strategien har seks strategiske ambisjoner:

- Vi leverer kunnskapsbaserte tjenester med utgangspunkt i brukernes behov.
- Vi jobber for faglig utvikling og økonomisk bærekraft i hele tiltaksapparatet.
- Vi utnytter mulighetene i teknologien.
- Vi etablerer gode arbeidsprosesser og samhandler på tvers.
- Vi utvikler og anvender vår kompetanse for å løse vårt samfunnsoppdrag.
- Vi jobber samordnet med tillitsbasert ledelse og praksis.

Strategien fremhever også hvilke av FNs bærekraftsmål som er mest sentrale i virksomhetens arbeid. Det gjelder primært på området likestilling og ikke-diskriminering, men treffer også barnevern, foreldrestøtte og vold i nære relasjoner.

- Bærekraftsmål 1: Utrydde fattigdom
- Bærekraftsmål 3: God helse og livskvalitet
- Bærekraftsmål 5: Likestilling mellom kjønnene
- Bærekraftsmål 10: Mindre ulikhet
- Bærekraftsmål 16: Fred, rettferdighet og velfungerende institusjoner
- Bærekraftsmål 17: Samarbeid for å nå målene

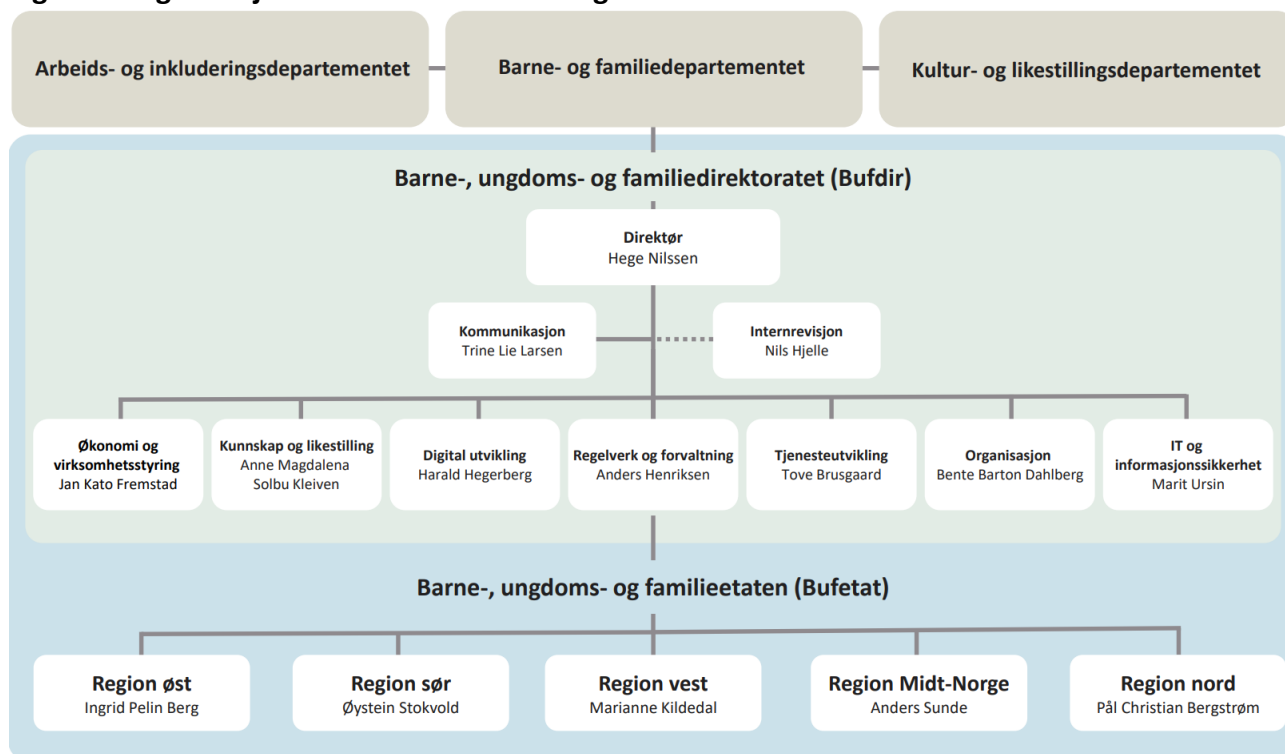
2.3 Organisasjon og ledelse

Direktøren i Bufdir er også øverste leder for Bufetat og har det samlede ansvaret for virksomheten i både direktoratet og Bufetats fem regioner. Styringen skjer gjennom klare formelle linjer, med leder- og direktørmøter som sentrale rådgivende arenaer. Medbestemmelse ivaretas gjennom lovpålagte råd og utvalg, herunder IDF og arbeidsmiljøutvalget, mens eksterne samarbeidsarenaer bidrar med faglige innspill fra brukere og andre aktører.

Ved utgangen av 2025 hadde Bufdir 500 ansatte, organisert i syv divisjoner samt stab for kommunikasjon og stab for internrevisjon. Direktoratet har kontorer i Oslo og Tønsberg, i tillegg til enkelte medarbeidere ved andre lokasjoner.

Bufetat hadde på samme tidspunkt om lag 6 870 ansatte, som tilsvarer 3 824 årsverk, blant annet som følge av en høy andel timelønnede medarbeidere, og er organisert i fem regioner. Hver region ledes av en regiondirektør med helhetlig ansvar for virksomheten i regionen. Bufdir delegerer myndighet til regiondirektørene gjennom instruks og årlig disponeringsbrev, og regiondirektørene i Bufetat kan videre delegerer ansvar og ressurser til underliggende enheter som leverer Bufetats tjenester lokalt.

Figur 2: Organisasjonskart 2025 for Bufdir og Bufetat

Figurbeskrivelse: Figuren viser Bufdirs organisasjonskart per 31. desember 2025. Bufdir ledes av direktør Hege Nilssen, med stabene kommunikasjon og internrevisjon samt syv divisjoner. Bufetat er organisert i fem regioner: øst, sør, vest, Midt-Norge og nord.

2.1.3 Organisatoriske endringer i 2025

I 2025 ble det gjennomført flere mindre organisatoriske endringer i enkelte divisjoner i Bufdir, samt i grenseflatene mellom direktoratet og regionene. Endringene var i tråd med virksomhetens situasjon og prioriterte oppgaver, og hadde som mål å bidra til bedre oppgaveløsning, tydeligere grensesnitt og mer sammenhengende og helhetlige porteføljer. Dette omfattet blant annet et mer helhetlig grep om IT-utvikling, fagansvar, systemansvar og organisering av oppgaver.

2.2 Utvalgte hovedtall

Tabellene under viser utvalgte nøkkel- og volumtall for de siste fire årene.

Tabell 1: Nøkkeltall 2022–2025

Nøkkeltall for Bufdir og Bufetat	2022	2023	2024	2025
Antall ansatte	6 518	6 464	7 056	7 371
Antall avtalte årsverk	3 981	3 955	4 196	4 443
Antall utførte årsverk	3 970	4 042	4 221	4 331
Samlet tildeling post 01-99	10 777 198 000	11 843 984 000	13 072 539 000	14 511 141 000
Utnyttelsesgrad post 01-29	99 %	99 %	100 %	97 %
Driftsutgifter	8 433 298 003	9 558 781 432	10 659 727 337	11 608 925 134
Lønnsandel av driftsutgifter	50 %	48 %	45 %	45 %
Lønnsutgifter per årsverk *	1 052 237	1 128 567	1 127 487*	1 193 823

*Lønnsforhandlingene for 2024 ble gjennomført i 2025 og er derfor ikke inkludert i tallet.

Tabell 2: Volumtall fra barnevernssektoren 2022–2025

Volumtall fra barnevernssektoren	2022	2023	2024	2025
Totalt antall bekymringsmeldinger til kommunalt barnevern	80 328	85 780	88 057	87 953
Antall bekymringsmeldinger til kommunalt barnevern som ble til nye saker	49 778	52 413	53 287	53 959
Antall undersøkelser der det ble konkludert med å iverksette tiltak	13 492	13 254	13 294	13 066
Antall barn med omsorgsovertakelse	616	641	741	798
Totalt antall barn og unge (0-24 år) med tiltak i barnevernet per 31.12	32 275	30 824	29 157	29 393
Antall barn under 18 år med hjelpetiltak i hjemmet per 31.12*	17 032	16 031	14 779	15 011
Antall barn og unge (0-24 år) i fosterhjem og beredskapshjem per 31.12	10 151	9 749	9 364	9 006
Antall barn og unge (0-24 år) i barnevernsinstitusjon per 31.12	994	959	1021	1 028
Antall barn som venter på fosterhjem per 31.12**	172	224	331	336

* Tall for 2025 er foreløpige tall fra Barnevernsregisteret.

**Ekskl. Barne- og familieetaten i 2022–2024. I 2025 er tall fra BFE inkludert (14 barn i Oslo ventet per 31.12).

Tabell 3: Volumtall fra Bufetat 2022–2025

Volumtall fra Bufetat	2022	2023	2024	2025
Barnevern				
Antall statlige institusjonsplasser akutt per 31.12	118	116	127	125
Antall statlige institusjonsplasser omsorg per 31.12	245	240	218	211
Antall statlige institusjonsplasser behandling per 31.12	59	51	62	75
Totalt antall statlige institusjonsplasser per 31.12	422	407	407	411
Antall barn i akuttinstitusjoner i løpet av året	600	606	644	717
Antall barn i omsorgsinstitusjoner i løpet av året	824	795	825	841
Antall barn i behandlingsinstitusjoner i løpet av året	336	368	398	434
Totalt antall barn i institusjoner i løpet av året *	1 378	1 392	1 448	1 529
Antall nye fosterhjem (inkl. kommunale) som har fått opplæring i regi av Bufetat**	-	400	391	344
Antall enslige mindreårige asylsøkere under 15 år som ankom omsorgssentre i løpet av året	205	157	128	83
Familievern				
Antall saker i familieverntjenesten***	54 277	53 969	52 696	52 821
Antall samtaler i familieverntjenesten***	160 239	159 124	152 398	151 522
Adopsjon				
Nye saker om bistand til søk etter biologisk opphav**	-	37	120	88

*Unike barn Bufetat har ansvar for i statlige eller private institusjoner. Noen barn har vært i flere typer institusjoner, totalen er derfor ikke en sum av de tre radene over.

**Opplæringsprogrammet Solid ble lansert høsten 2022, søk etter biologisk opphav ble opprettet i 2023.

*** Saker vil si kliniske saker og meklinger med oppmøte. Samtaler vil si i kliniske saker og meklinger med oppmøte.

Tabell 4: Volumtall fra Bufdir 2022–2025

Volumtall fra Bufdir	2022	2023	2024	2025
Antall innvilgede søknader gjennom tilskuddsordninger	2 101	2 525	2 973	1 819
Antall innvilgede søknader gjennom Erasmus+	67	82	94	83
Utenlandsadopsjon, ankomne barn til Norge	45	37	24	5
Antall nye mottatte innsynssaker fra utenlandsadopterte	73	553	335	267
Antall enkeltsaker mottatt hos sentralmyndigheten for Haagkonvensjonen 1996	203	266	258	304
Antall enkeltsaker mottatt hos sentralmyndigheten for Haagkonvensjonen 1980	69	62	67	72
Antall behandlede søknader om rettferdsvederlag	239	203	222	189

Volumtall fra Bufdir	2022	2023	2024	2025
Mottatte klagesaker på statsforvalters vedtak i norske separasjons- og skilsmisssaker	114	85	94	150
Gjennomførte e-læringskurs om likestilling, mangfold og menneskerettigheter*	-	-	3 300	4 578
Antall besøk på bufdir.no	4 011 584	3 501 575	3 700 000	3 700 000
Antall besøk på ung.no	22 149 640	21 926 392	20 954 292	18 000 000
Antall besvarte spørsmål på ung.no	109 041	112 592	103 691	72 000

*E-læringskurs om likestilling, mangfold og menneskerettigheter ble lansert våren 2024.

3. Mål og resultater

3.1 Familie og oppvekst

Mål i tildelingsbrevet:

- Mål 1: Barn får medvirke, og barns rettigheter blir bedre ivaretatt
- Mål 2: Gode oppvekstvilkår som motvirker risiko for utenforskap blant barn og unge
- Mål 3: Foreldre får hjelp til å gi god omsorg og løse konflikter
- Mål 4: Gode adopsjons- og etteradopsjonsprosesser

Sentrale bærekraftsmål i arbeidet vårt på dette området:

Bufdirs aktiviteter på oppvekstfeltet er direkte knyttet til flere av FNs bærekraftsmål. Ved å styrke barn og familier gjennom støttende og forebyggende tiltak, rettighetsarbeid og samarbeid har Bufdir i 2025 bidratt til en bærekraftig utvikling i tråd med FNs overordnede visjon for bærekraftsmålene.

En av de viktigste oppgavene for kommunene og staten er å gi barn og unge gode oppvekstvilkår, slik at de får utvikle seg, har det bra og klarer seg godt i samfunnet videre i livet. Et solid kunnskapsgrunnlag viser at tidlig oppdagelse, hjelp til rett tid og koordinert hjelp kan bidra til at alle barn får en god oppvekst.

Det er først og fremst foreldrenes ansvar å sørge for at barna har en trygg og god oppvekst. Samfunnets ansvar er å følge med og bistå der det er behov for det. Felles for tjenestene samfunnet yter, er at de skal bidra til å beskytte barn, forebygge vansker og sikre barns rettigheter. Samfunnet skal ta vare på barn når foreldre ikke makter å gi god nok omsorg. Det gjøres på ulike forebyggingsnivåer, og med forskjellige virkemidler. Kommunene har et helhetlig ansvar for å bidra til å gi alle barn gode oppvekstvilkår gjennom de grunnleggende velferdstjenestene, som barnehage, skole, helsestasjon og skolehelsetjenesten. Når foreldre av ulike årsaker trenger hjelp, har barnevernet plikt til å hjelpe til barnets beste.

De fleste barn og unge i Norge vokser opp under gode oppvekstvilkår, med trygge relasjoner, inkluderende skolemiljøer og støtte fra nærmiljøet. Samtidig vet vi at en betydelig andel barn lever i sårbare situasjoner som kan ha konsekvenser for deres utvikling, deltakelse og fremtidsmuligheter. Økonomiske utfordringer i familien, mobbing, høyt konfliktnivå i

hjemmet, vold og overgrep er eksempler på forhold som kan påvirke barns livskvalitet og rettigheter. Slike utfordringer krever samordnet innsats, tidlig oppdagelse og riktig hjelp til riktig tid. Bufdir bidrar til dette gjennom kunnskapsutvikling, veiledning, tilskuddsordninger og nasjonal koordinering på tvers av sektorer.

Et av våre sentrale oppdrag er å styrke barn og unges rett til medvirkning. Som nasjonalt kompetansemiljø på området bidrar vi med kunnskapsbasert rådgivning, verktøy og møteplasser som fremmer medvirkningsprosesser på systemnivå. Regjeringens beslutning i 2025 om å videreutvikle og synliggjøre Bufdirs rolle på dette området gir oss et tydelig mandat til å bidra til at barn og unges stemmer får større gjennomslag i utforming av politikk, tjenester og tiltak. Ved å innhente, utvikle og dele kunnskap om hvordan kommuner faktisk arbeider med medvirkning, kan vi støtte lokale aktører bedre og bidra til at barn og unges erfaringer legges til grunn i beslutninger som berører dem.

Et annet viktig område for Bufdir er å bidra til helhetlig innsats for gode oppvekstvilkår. Ansvar for oppvekstområdet er fragmentert mellom sektorer, noe som kan skape utfordringer i kommunene. Vår rolle er derfor å samarbeide og koordinere på nasjonalt nivå, slik at kommunene får bedre rammer, verktøy og støtte. Gjennom kunnskapsoppsummeringer, pedagogiske verktøy og økonomiske virkemidler bidrar vi til at kommunene kan utvikle tjenester som er sammenhengende, tilgjengelige og basert på solid kunnskap om hva som fremmer barn og unges utvikling og deltakelse. Bufdir har samtidig et særlig ansvar for å utvikle og spre kunnskap om foreldrestøtte og forebyggende tiltak som kan hjelpe familier før utfordringer vokser seg store.

Gjennom familievernet har Bufdir også et direkte ansvar for tjenester som skal støtte familier i krevende situasjoner. Familievernet har som samfunnsoppgave å forebygge og avhjelpe relasjonelle vansker i familien, og dermed styrke barn og unges oppvekstvilkår. Tjenesten tilbyr blant annet par- og familierapi, foreldremekling og veiledning og har i 2025 arbeidet aktivt med å møte økende etterspørsel innenfor stramme rammer. Bufdir følger utviklingen tett og har igangsatt tiltak for bedre kapasitetsutnyttelse, prioritering og kvalitet i tjenesten. En ny familievernkontorlov vil gi tydeligere rammer for arbeidet og sikre god ressursbruk og målrettede tjenester.

Også innen internasjonale adopsjoner har Bufdir et tydelig ansvar som sentralmyndighet for Haagkonvensjonen. I 2025 har vi arbeidet aktivt for å sikre at adopsjoner som involverer Norge, skjer på en trygg og forsvarlig måte, og at barns og biologiske foreldres rettigheter blir ivaretatt. Dette innebærer tett samarbeid med internasjonale myndigheter, og et kontinuerlig arbeid for å utvikle trygge prosesser og betryggende saksbehandling.

Gjennom alle disse innsatsene arbeider Bufdir for at barn og unges rettigheter skal være styrende for hvordan tjenester utvikles og beslutninger fattes. Det innebærer å se barns behov i sammenheng, å bidra til helhetlig innsats på tvers av sektorer og å styrke aktørene som møter barn, unge og familier i kommune og stat. Selv om utgangspunktet for de fleste barn i Norge er godt, viser både forskning og erfaring at forebyggende innsats, kunnskapsbaserte tjenester og sterke rettighetsmekanismer er avgjørende for å sikre at alle barn får mulighet til å leve trygge liv, utvikle seg og delta i samfunnet.

3.1.1 Mål 1: Barn får medvirke, og barns rettigheter blir bedre ivare tatt

Overordnet beskrivelse av målområdet

Barns rettigheter etter blant annet Grunnloven og barnekonvensjonen skal ivaretas. Ved vurdering og utforming av tiltak som gjelder barn, skal det offentlige gjøre nødvendige vurderinger av barns rettigheter og konsekvenser for barn. Medvirkning fra barn bidrar til sakens opplysning og er en viktig forutsetning for blant annet god tjenesteutvikling for barn og unge. Bufdir har et særskilt ansvar for å øke bevisstheten om barnekonvensjonen og hvordan den kan anvendes for å styrke barns rettigheter. Bufdir skal arbeide for å sikre barn og unge god informasjon om mulighetene til å klage til nasjonale klageorgan.

Bufdir rapporterer på følgende styringsparametere for mål 1:

- S 1. Barn og unges medvirkning i offentlig sektor
- S 2. Informasjon til barn og unge, inkludert om nasjonale klagemuligheter for barn

Alle barn og unge har rett til å bli hørt i saker som angår dem selv, og deres mening skal tillegges vekt i samsvar med alder og modenhet. Bufdir er fagdirektorat og nasjonalt kompetansemiljø for barn og unges medvirkning på systemnivå. Vi tilbyr derfor offentlige myndigheter kunnskapsbasert rådgivning og verktøy om medvirkning. I 2025 besluttet regjeringen å videreutvikle og synliggjøre Bufdirs rolle som nasjonalt kompetansemiljø. Medvirkning gir beslutningstakere bedre kunnskap og legitimitet i prosesser og utforming av tiltak. Ved at offentlige myndigheter får økt kompetanse om medvirkning, vil beslutninger i større grad ivareta barn og unges rettigheter, behov og erfaringer.

Virkemidlene våre på dette området er i hovedsak pedagogiske. Vi fremskaffer kunnskap, utvikler veiledning og legger til rette for møteplasser og erfaringsutveksling blant relevante aktører på feltet. Arbeidet pågår både på nasjonalt nivå og internasjonalt gjennom Bufdirs representasjon i ulike internasjonale fora. Kunnskap om hvordan kommunene jobber med barn og unges medvirkning gjør det mulig for oss å støtte kommunene der det trengs og videreutvikle informasjon, verktøy og veiledningsmateriell.

3.1.1.1 Barn og unges medvirkning i offentlig sektor

Medvirkning på systemnivå og i offentlig sektor handler om å involvere barn og unges stemme i politikktutforming. For at offentlige beslutninger bedre skal ivareta barn og unges rettigheter, er det viktig at myndighetene har kompetanse om medvirkning fra målgruppen.

Bufdir har vært nasjonalt kompetansemiljø for barn og unges medvirkning på systemnivå siden 2017. I 2025 arbeidet vi med å videreutvikle denne rollen, i tråd med Meld. St. 28 «Tro på fremtida – uansett bakgrunn». Funn fra en kartlegging viser at medvirkning fra barn og unge har hatt en positiv utvikling over år – med flere medvirkningsorganer og mer reell medvirkning enn før (Rambøll, 2024). Medvirkningsorganene i statlig regi bærer imidlertid preg av sektoriell tankegang og organisering (Rambøll, 2024). Et sentralt formål med styrkingen av kompetansemiljøet er å øke kvaliteten i medvirkningsprosesser og fremme en systematisk tilnærming som sikrer reell innflytelse for barn og unge.

For å støtte ungdomsrådsarbeidet i kommunene og fylkene arrangerer Bufdir den nasjonale ungdomskonferansen annethvert år. Ungdomskonferansen er en viktig arena for læring og erfaringsutveksling mellom ungdomsrådsmedlemmer og dem som jobber for og med ungdom i kommunene. I år arrangerte Bufdir konferansen i samarbeid med Kvam herad for rundt 240 deltakere. I forbindelse med konferansen utlyser Bufdir en konkurranse for å nominere «Årets ungdomskommune». Prisen på 250 000 kroner går til en kommune som utmerker seg i arbeidet med å inkludere unges stemmer, og den deles ut under konferansen. I 2025 mottok Bufdir 29 nominasjoner, noe som er ny rekord i antall nominerte kommuner. Kristiansand kommune vant prisen.

Direktoratet har gjennomført en informasjonskampanje for å øke unges kunnskap om retten til medvirkning og til kommunale og fylkeskommunale ungdomsråd. Kampanjen besto av kortfilmer om ungdomsråd med lenke til en artikkel med informasjon på ung.no. Filmene i kampanjen nådde særlig bredt ut på Snapchat med en rekkevidde på 894 562 brukere, 21 millioner visninger og 93 367 klikk inn på landingssiden. Resultatene fra kampanjen viser at målgruppen er interessert og engasjert. En slik kampanje kan gjøre unge bedre kjent med egne rettigheter og på sikt bidra til større deltakelse og inkludering gjennom ungdomsråd.

Bufdir vurderer at kommunenes arbeid med medvirkning for barn og unge har styrket seg de siste årene. Erfaringer fra blant annet ungdomsråd viser at flere kommuner nå jobber mer systematisk og helhetlig med å involvere unge i beslutningsprosesser enn tidligere. Ungdomsrådene har bidratt til økt oppmerksomhet om unges perspektiver, og mange kommuner har videreutviklet praksiser for dialog, samskaping og medbestemmelse.

Samtidig er det fortsatt et tydelig behov for å styrke medvirkningen ytterligere – både i kommunene og på systemnivå i statsforvaltningen. Barn og unge skal ikke bare høres i enkeltsaker, men også gis reell innflytelse i utforming av politikk, tjenester og rammevilkår som berører dem. Dette krever at medvirkning integreres bedre i strukturer, prosesser og beslutningsgrunnlag på tvers av forvaltningsnivåene.

3.1.1.1.1 Bedre strukturer for medvirkning regionalt

For å styrke lokalt medvirkningsarbeid jobber Bufdir med bedre regionale strukturer. Statsforvalterne er en viktig samarbeidspartner for å få til dette. Vi har derfor fortsatt samarbeidet med statsforvalterne i Nordland og i Troms og Finnmark om å prøve ut en modell for medvirkning gjennom prosjektet «Spør en ungdom!».

Gjennom «snakkeverksteder» utforsker prosjektet ulike tilnærminger for å få til bedre medvirkning med ungdom i kommunene og fylkene. I 2025 arrangerte statsforvalteren 6 verksteder, med til sammen cirka 300 ungdommer, og 2 samlinger med ungdomsrådskoordinatorer. På noen av verkstedene deltok også ordførere, kommunedirektører eller annen politisk ledelse. Metodikken og materiellet som utvikles i prosjektet, kan brukes av flere embeter i arbeidet med å styrke strukturer og kompetanse på ungdomsmedvirkning i kommunene regionalt.

Videre har Bufdir fortsatt oppfølgingen av forskningsprosjektet “Hvilken virkning har unges medvirkning i norske kommuner og fylkeskommuner?” (2024–2026). Prosjektet gjennomføres av By- og regionforskningsinstituttet NIBR i samarbeid med Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU). Formålet er å få kunnskap om hvilken virkning unges

medvirkning har i norske kommuner og fylkeskommuner, og om unge i Norge har likeverdige muligheter til å medvirke.

For å styrke lokal kunnskap og innsikt i det europeiske ungdomsperspektivet fasiliterte Bufdir og KS en nettverkssamling for ungdomsrådene fra storbyene under Demokratiuka i Kristiansand i mai 2025. Demokratiuka er et årlig arrangement med fokus på demokrati, ytringsfrihet og menneskerettigheter. Ungdomsrådene som deltok, var fra Oslo, Drammen, Kristiansand, Stavanger, Bergen, Trondheim og Tromsø. Ungdomsrådene diskuterte temaer som ungdomskriminalitet og nasjonalt ungdomsråd, og de utarbeidet felles uttalelser som er dokumentert i et ressurshefte fra samlingen. Samlinger som dette bidrar til å styrke barn og unges medvirkning lokalt.

3.1.1.1.2 Internasjonalt arbeid for barn og unges rettigheter

Barne- og familiedepartementet har delegert Norges representasjon i Europarådet til Bufdir. Direktoratet deltar fast i Styringskomiteen for barns rettigheter og i Ungdomskomiteen, som begge har plenumsmøter årlig i tillegg til løpende faglig aktivitet.

I 2025 ble det for første gang på 13 år arrangert et ministermøte for ungdom i Europarådet. Møtet, som ble holdt på Malta, resulterte i en deklarasjon og en resolusjon om å styrke ungdomsperspektivet i all politikk. Vedtakene forplikter medlemslandene til å fremme unges demokratiske deltakelse og utvikle mer fremtidsrettede og inkluderende politiske løsninger. Norge deltok ved barne- og familieministeren og en ungdomsdelegat, og de la vekt på behovet for sterke og varige strukturer for ungdomsmedvirkning, bred ungdomsdeltakelse og støtte til ungdomsorganisasjoner. Norge uttrykte også tydelig støtte til Europarådets arbeid med en ny demokratisk pakt for Europa, som er en satsing for å styrke demokratiets motstandskraft i møte med økende desinformasjon og autoritære tendenser. Norge oppfordret i tillegg til felles innsats for tryggere digitale oppvekstvilkår.

Styringskomiteen for barns rettigheter fulgte i 2025 opp arbeidet med Europarådets strategi for barns rettigheter 2022–2027. Komiteen utarbeidet også veiledning om beskyttelse av barn mot risiko ved tilgang til pornografisk innhold på nett, og veiledning om helhetlig og alderstilpasset seksualundervisning. Sistnevnte er et viktig forebyggende tiltak mot vold og overgrep mot barn. Det ble også gitt føringer for videre arbeid knyttet til utvikling av anbefalinger og konkrete verktøy for å beskytte barn der de har tilgang til digital teknologi og kunstig intelligens.

Europarådet lanserte i 2025 to nye anbefalinger til medlemsstatene for å styrke barns rettigheter i særlig sårbare rettslige situasjoner. Dette gjelder saker om foreldreseparasjon og i omsorgs- og barnevernssaker.

3.1.1.2 Informasjon til barn og unge

Barn og unge har rett til kvalitetssikret og barnevennlig informasjon og veiledning. Barn vokser opp i en hverdag der det som skjer fysisk og digitalt, ikke lenger er adskilte arenaer, men tett sammenvevd. Å trygge barn og unges digitale oppvekst er derfor et satsingsområde for offentlige myndigheter. Ung.no bidrar til at barn og unge kan få god informasjon på nett om mange deler av deres liv. Gjennom arbeidet med Erasmus+ ungdom formidler vi informasjon til ungdom om muligheter for studier, jobb, utveksling og frivillig arbeid i utlandet.

3.1.1.2.1 Ung.no

Ung.no er statens primære informasjonskanal for ungdom mellom 13 og 20 år. Tjenesten tilbyr kvalitetssikret informasjon og en omfattende spørsmål- og svartjeneste, og den loser ungdom videre til relevante hjelpetjenester ved behov. Nettstedet har om lag 750 artikler innen 70 ulike temaer, og over 400 000 tidligere besvarte spørsmål er tilgjengelige for målgruppen.

I 2025 hadde ung.no 18 millioner besøk og besvarte 72 000 spørsmål. Det er en nedgang fra 2024, hovedsakelig som følge av økt bruk av store teknologiselskapers KI-tjenester i søkemotorer. Trafikkfallet ble særlig synlig fra mai 2025. Samtidig ser ung.no at innhold brukes og refereres til i disse KI-tjenestene. Brukerundersøkelser bekrefter at KI har blitt en større del av ungdoms informasjonsinnhenting, med økende tillit til tjenester som ChatGPT sammenlignet med 2024. Ung.no er i gang med i en rekke tilpasninger for å imøtekomme ungdoms nye bruksmønstre.

I 2025 har ung.no økt sin tilstedeværelse i sosiale medier, særlig på TikTok. I tillegg er ung.no til stede på Instagram, Snapchat, YouTube, Facebook og LinkedIn. Innleggene i sosiale medier bygger på spørsmål som dukker opp i spørsmål- og svartjenesten, og gjennom året har vi hatt stor aktivitet om alt fra pubertet og økonomi til utdanning og helse. I tillegg er det produsert nye videoer til nettsiden og sosiale medier sammen med en rekke samarbeidspartnere. Ung.no når gutter i større grad i sosiale medier enn på nettsiden, og tilstedeværelse på sosiale medier blir stadig viktigere for å sikre synlighet og at kvalitetssikret informasjon når ut til målgruppen.

I 2025 har arbeidet fortsatt med å synliggjøre hjelpetjenester på ung.no, og siden viser nå et bredt utvalg av chatte-, telefon- og selvhjelpetjenester. I tillegg ble tjenesten «Hjelp nær deg» lansert i januar 2025. «Hjelp nær deg» viser i dag en oversikt over lokale helsestasjoner for ungdom i Norge. I 2026 vil denne tjenesten utvides med andre lokale tjenestetilbud, blant annet legevakter. Brukermedvirkning har også i 2025 vært bærende i alt arbeid med å utvikle ung.no, dette skjer i form av daglig innsikt gjennom spørsmål fra ungdom og bruk av DigiUngs ungdomspanel. I tillegg har Ung.no hatt et godt samarbeid med virksomhetene i DigiUng. Dette gjelder særlig innhold på nettsiden og i kampanjer rettet mot vår målgruppe. I løpet av året ble 255 artikler revidert eller nyskrevet i samarbeid med virksomhetene i DigiUng-samarbeidet. Ung.no har bidratt i seks kampanjer, med temaer blant annet innenfor helse, utenforskap, desinformasjon og ved stortingsvalget. I disse kampanjene har nettsiden ung.no og ung.nos kanaler på sosiale medier hatt en sentral rolle.

Ung.no har siden 2021 gjennomført en årlig brukerundersøkelse. Den gir innsikt om målgruppens brukertilfredshet, ønsker og behov. Undersøkelsen avdekker også brukertrender. Ung.no bruker innsikten til å videreutvikle tjenesten, møte ungdoms behov og sørge for at tjenesten er relevant. Resultatet viser marginale forskjeller fra tidligere år. Over 94 prosent oppgir at de har tillit til informasjonen de får på ung.no, og 87 prosent oppgir at informasjonen de finner er til hjelp. Videre er 79 prosent fornøyd med spørsmål- og svartjenesten.

3.1.1.2.2 Informasjon til ungdom om studier, jobb, utveksling og frivillig arbeid i utlandet

Erasmus+ ungdom koordinerer Eurodesk i Norge. Eurodesk er EUs informasjonstjeneste for ungdom. Målet er å spre informasjon om muligheter for studier, jobb, utveksling og frivillig

arbeid i utlandet til ungdom. Dette skjer blant annet gjennom ulike informasjonskampanjer, en-til-en-veiledning, tilstedeværelse på konferanser og samarbeid med aktører som er i kontakt med ungdom. Gjennom informasjonskampanjen «Time to Move» ble det blant annet gjennomført en skoleturné på 14 ulike skoler i Nord-Norge med informasjon om internasjonale muligheter for ungdom.

Gjennom Eures, europeisk samarbeidsnettverk av arbeidsformidlingstjenester, samarbeider Erasmus+ ungdom med blant andre NAV for å nå ut med informasjon om internasjonale muligheter til dem som står utenfor arbeid og utdanning. I 2025 har Erasmus+ ungdom gitt veiledning til NAV-ansatte om hvordan de kan informere om internasjonale muligheter, og vi har deltatt på flere jobbmesser for å nå målgruppen.

3.1.1.2.3 Trygg digital oppvekst

Gjennom «Handlingsplan for trygg digital oppvekst» (Medietilsynet, 2024), Meld. St. 32 (2024–2025) «Trygg oppvekst i et digitalt samfunn» og internasjonale retningslinjer og anbefalinger blir det lagt føringer for en helhetlig politikk som skal ivareta både muligheter og utfordringer i barns digitale hverdag. Barnets rettigheter er overordnet i Bufdirs arbeid, og personvern står sentralt. I 2025 har vi bistått BFD i arbeidet med stortingsmeldingen. Arbeidet støtter regjeringens mål om å styrke barns rettigheter, også på nett, og er i tråd med FNs barnekonvensjon, Barnekomiteens generelle kommentar nr. 25 og mål 3 i Europarådets strategi for barns rettigheter. Informasjon og veiledning som bidrar til økt digital kompetanse hos barn, unge, foreldre og fagpersoner er naturlige ansvarsområder for Bufdir. Ung.no, foreldrehverdag.no og nettressursen for foreldrestøttende tiltak er videreutviklet med oppdatert informasjon og veiledning om barns digitale hverdag.

Foreldre og fagpersoner bør sette seg inn i og forstå et digitalt landskap i rask endring og samtidig veilede barn med trygghet og klokskap. I 2025 ga Bufdir Folkehelseinstituttet i oppdrag å utarbeide en kunnskapsoppsummering om foreldres erfaringer med grensesetting og involvering i barns digitale liv. Denne, sammen med rapporten «Digitale foreldreskap» (Elvestad et al., 2021), viser at mange foreldre etterspør mer veiledning fra myndighetene. Med bakgrunn i dette utvikler Bufdir moduler og innhold til nettressursen for foreldrestøtte og foreldrehverdag.no med mål om å styrke voksnes digitale handlingskompetanse så de kan samhandle med barn og unge på en trygg måte.

Digitale foreldreskap handler om hvordan foreldre støtter og veileder barn i deres digitale hverdag. Mange opplever dette som krevende, særlig når de skal balansere mellom grensesetting og frihet i digitale rom de selv har begrenset kjennskap til. Fagpersoner i barnevern, på krisesentre og helsestasjoner møter problemstillinger rundt alt fra skjermtid, skjermbruk og innhold til atferd på nett, men spesialisert opplæring på feltet er mangelfull. Bufdirs oppdrag med å videreutvikle nettressursen for foreldrestøtte – tiltak 2.3.3 i «Handlingsplan for trygg, digital oppvekst» – er derfor viktig for å styrke voksnes rolle som støttespillere i barns digitale liv.

Innhold på foreldrehverdag.no skal bidra til økt trygghet og bevissthet rundt tema som nettvett, personvern, forebygging av risikoatferd og skadelig nettbruk, og det utvikles i dialog med relevante direktorater og tilsyn, blant annet Medietilsynet og Helsedirektoratet.

3.1.1.2.4 Klagemuligheter for barn og unge

Barn og unge har rett til å klage når de opplever at deres rettigheter eller behov ikke blir ivaretatt. I både kommunale tjenester og statlig forvaltning skal det finnes tydelige og tilgjengelige klageordninger som gjør det mulig for barn å si ifra på en trygg og forståelig måte. Det er særlig viktig at informasjon om klagemuligheter er tilpasset barn og unge, og at prosessene ikke er unødvendig kompliserte. Ung.no har samlet informasjon om ulike klagemuligheter digitalt, i samarbeid med relevante klageinstanser.

3.1.2 Mål 2: Gode oppvekstvilkår som motvirker risiko for utenforskap blant barn og unge

Overordnet beskrivelse av målområdet

Barn som vokser opp i Norge, skal oppleve god omsorg og muligheter til å utvikle seg. Gode oppvekstvilkår er et felles ansvar på tvers av sektorer og forvaltningsnivåer. For å lykkes er det viktig å legge til rette for at tilbud og tjenester er samordnede, likeverdige og tilgjengelige. Barn og unge som blir utsatt for omsorgssvikt, vold og overgrep eller negativ sosial kontroll, har økt risiko for å oppleve utenforskap. Også deltakelse i fritidsaktiviteter og bekjempelse av fattigdom motvirker utenforskap. Gode oppvekstvilkår må skapes i kommunene der barn, unge og familiene deres bor. Bufdirs oppgave er å gi kommunene gode forutsetninger for å lykkes med dette.

Bufdir rapporterer på følgende styringsparametere for mål 2:

- S 3. Tverrsektorielt samarbeid og samordning for barn og unges oppvekstvilkår
- S 4. Barn og unges deltakelse i fritidsaktiviteter
- S 5. Kvalitet i hjelpetilbudene til utsatte for vold og overgrep, som Bufdir har ansvar for
- S 6. Bruk av og kjennskap til Kompetanseteamet mot negativ sosial kontroll og æresrelatert vold

For å sikre barn og unge gode oppvekstvilkår er det viktig å legge til rette for at tilbud og tjenester er samordnede, likeverdige og tilgjengelige. Bufdir alene kan i moderat grad påvirke målet om gode oppvekstvilkår, da ansvar for ulike tilbud og tjenester er fragmentert mellom sektorer. Vi er derfor avhengige av å samarbeide med andre etater for å nå målet.

Gode oppvekstvilkår må bygges i kommunene der barn, unge og familiene deres bor. Kommunene har et helhetlig ansvar for å bidra til å gi alle barn og unge en god oppvekst. Mange kommuner jobber godt med å ivareta det helhetlige ansvaret. Samtidig er dårlig økonomi en utfordring i mange kommuner, og harde prioriteringer går på bekostning av tjenester og tilbud til barn og unge. I tillegg forplanter sektoriseringen på statlig nivå seg ned i kommunene og er et hinder for helhetlig innsats overfor barn og unge lokalt. Bufdirs oppgave er derfor å samarbeide med relevante sektorer for å koordinere og samordne virkemidlene på nasjonalt nivå, slik at kommunene får bedre forutsetninger for å lykkes med å nå målet om å gi alle barn og unge en god oppvekst. De viktigste virkemidlene vi har overfor kommunene, er å utvikle og tilgjengeliggjøre kunnskapsgrunnlag og tilby pedagogiske verktøy og økonomiske tilskudd.

Bufdir har et spesielt sektoransvar for å utvikle og spre kunnskap om hva som fremmer barn og unges rettigheter, hva som gir gode oppvekstvilkår, hva som bidrar til deltakelse i fritidsaktiviteter, hva som forebygger vold og overgrep, og hvordan offentlig hjelp og tjenester kan bidra til helhetlig og koordinert hjelp.

3.1.2.1 Tverrsektorielt samarbeid og samordning for barn og unges oppvekstvilkår

3.1.2.1.1 Etatssamarbeidet for utsatte barn og unge

Etatssamarbeidet for utsatte barn og unge består av 13 etater som samarbeider om bedre samordnede tjenester og mer helhetlig innsats for barn og unge i utsatte livssituasjoner. Bufdir leder samarbeidet. Målet er at alle barn og unge skal få nødvendig og tilpasset hjelp i tråd med egne behov, slik at de kan mestre eget liv.

I 2025 fikk barne- og ungdomskriminalitet økt nasjonal oppmerksomhet, særlig rekruttering av barn og unge til kriminelle nettverk. Dette har preget etatssamarbeidets aktivitet det siste halvåret. I samarbeid med Helsedirektoratet, Utdanningsdirektoratet og Politidirektoratet har Bufdir utarbeidet tiltakskort som skal styrke samhandlingen mellom politi, barnevern, skole og helsetjenester ved bekymring for et barn eller en ungdom. Tiltakskortene tydeliggjør handlingsrommet for informasjonsdeling mellom tjenestene.

Etatssamarbeidet utfører ulike tverrsektorielle oppdrag som blant annet skal bidra til at kommunene får bedre støtte og veiledning til å kunne hjelpe barn, unge og deres familier bedre og mer helhetlig.

Et av oppdragene som ble fullført i 2025 var «Enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger – kartlegging og forslag til tiltak». Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi), UDI, Bufdir, Helsedirektoratet og Utdanningsdirektoratet har gjennomført en kartlegging av utfordringer for enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger. Arbeidet ble ledet av IMDi. På bakgrunn av kartleggingen ble det utarbeidet forslag til tiltak, som er oversendt involverte departementer.

Etatssamarbeidet ferdigstilte også oppdraget «*Straffegjennomføring for aldersgruppen 18–24 år*». Kriminalomsorgsdirektoratet, Arbeids- og velferdsdirektoratet, Bufdir, Helsedirektoratet, Utdanningsdirektoratet og Politidirektoratet sluttførte en felles utredning av det tverrsektorielle samarbeidet rundt unge voksne (18–24 år) i fengsel. Utredningen peker på uklare ansvarsforhold, svakt forpliktende samarbeid, variasjoner i tjenestetilbudet og brudd i oppfølgingen i overgangsfaser som sentrale utfordringer. Direktoratene anbefaler en samlet pakke av juridiske, organisatoriske og praktiske tiltak for mer forpliktende samarbeid og bedre oppfølging før, under og etter løslatelse.

Oppdragene «Bekymringsfullt skolefravær», «Kommunalt forebyggingsprogram for barn og unge, programfinansiering» og «Tverrsektoriell kompetanse og praksisutvikling i kommunene» vil det arbeides videre med i året som kommer. Det samme gjelder oppdraget «Kommunenes forebyggende ansvar på oppvekstområdet».

Sistnevnte oppdrag, forebyggingsoppdraget, har flere leveranser. I 2024 utarbeidet etatene et felles kunnskapsgrunnlag som viste at veiledning alene ikke løser kommunenes utfordringer knyttet til forebygging på oppvekstfeltet. En utredning levert i juni 2025 anbefalte fire tiltak: en tverrsektoriell oppvekstpakke (veiledning), utrede strukturer for støtte og veiledning til kommunene, utrede behov for regelverksendringer og utrede mer stabil finansiering av kommunens arbeid på oppvekstområdet. Tre av disse tiltakene ble

igangsatt høsten 2025 og inngår i den videre leveransen. Tiltaket om å utrede mer stabil finansiering er satt på vent i påvente av arbeidet med programfinansiering.

Høsten 2025 fikk Bufdir i oppdrag å forvalte øremerket tilskudd til en-til-en-oppfølging for å forebygge barne- og ungdomskriminalitet. I revidert nasjonalbudsjett ble det bevilget 12 millioner kroner til tiltak i Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger. Midlene ble tildelt i desember. For 2026 er det bevilget 77 millioner kroner til tiltak i 10 bykommuner.

Som en fast del av årshjulet utarbeider etatene felles oppdrag til statsforvalterne i instruks og tildelingsbrev. Målet er mer helhetlige og samordnede styringssignaler som legger til rette for sektorovergrepene innsats mot kommunene. Embetene rapporterer om sterk oppmerksomhet på barn og unge samt samarbeid mellom tjenester.

I 2025 har etatssamarbeidet arbeidet med å forenkle og forbedre samarbeidsstrukturer. Større endringer er utsatt i påvente av DFØs evaluering «I spenningsfeltet mellom vertikal styring og horisontal tilpasning» (DFØ, 2025). Evalueringen konkluderer med at etatssamarbeidet delvis har nådd sine mål, blant annet gjennom nettverksbygging, økt tverrfaglig forståelse og konkrete felles leveranser. Samtidig anbefales tydeligere rolle- og ansvarsdeling og en enklere organisering. Fra departementene har etatssamarbeidet behov for tydelig og samordnet styring. Etatssamarbeidet vil følge opp anbefalingene i dialog med departementenes kjernegruppe for utsatte barn og unge.

3.1.2.1.2 DigiUng-samarbeidet

Regjeringen besluttet i 2022 at ung.no skal være den primære kanalen staten har for digital informasjon, dialog og digitale tjenester til barn og unge på tvers av sektorer og tjenestenivå. Realiseringen av dette skjer gjennom DigiUng-samarbeidet.

Fokuset i 2025 har vært å forsterke og videreutvikle DigiUng-samarbeidet. Dette er gjort ved å forankre samarbeidet basert på tidligere vedtatt veikart og videreutvikle samarbeidet med innsatsområder. DigiUng-rådet har vedtatt «utenforskap i skole og arbeidsliv» og «desinformasjon» som særskilte innsatsområder. Arbeidet har allerede gitt resultater i form av innhold på ung.no og kampanjesamarbeid på tvers av virksomhetene i DigiUng. Innsatsområdene var også et gjennomgangstema for DigiUng-dagen, hvor 150 deltakere var samlet for faglige diskusjoner. Arbeidet med innsatsområdene vil fortsatte i 2026. I 2025 har arbeidet i fageierforum og DigiUng-rådet etablert seg, og de har blitt viktige og virksomme samarbeidsarenaer på både operativt og strategisk nivå i DigiUng-samarbeidet.

Ung.no har gjennom DigiUng-samarbeidet fortsatt arbeidet med å videreutvikle tjenesten som statens primære kanal for ungdom. Ungdom er viktige premissgivere i dette arbeidet, både gjennom spørsmål til ung.no og innspill fra DigiUngs ungdomspanel. I 2025 har vi også arbeidet med å forbedre vår publiseringsløsning med tanke på et mer effektivt samarbeid med deltakerne i DigiUng-samarbeidet. Vi har også sett at kunstig intelligens blir en stadig viktigere del av ungdoms hverdag. DigiUng har derfor startet et arbeid for å utrede hvordan vi skal forholde oss til kunstig intelligens samt se på hvordan kunstig intelligens eventuelt kan bidra til å forbedre tjenestene tilknyttet DigiUng.

3.1.2.1.3 Samfunnsoppdraget «Ingen barn og unge utenfor»

Målrettede samfunnsoppdrag er en metode for å løse komplekse samfunnsordninger. Metodikken omfatter ambisiøse, konkrete og tidsavgrensede mål, utprøving av nye arbeidsmåter, bruk av innovative og kunnskapsbaserte tiltak og bred involvering av ulike typer aktører.

Samfunnsoppdraget for inkludering av barn og unge ble lansert gjennom Meld. St. 28 «Tro på framtida – uansett bakgrunn» i 2025. Samfunnsoppdraget er en tiårig satsing som skal jobbe for å redusere utenforskap blant barn og unge betydelig innen 2035. Arbeidet organiseres gjennom en bredt sammensatt partnerskapsgruppe med deltakere fra stat, kommune, frivillig sektor og parter i arbeidslivet, samt en operativ innsatsgruppe med deltakere fra Bufdir, Arbeids- og velferdsdirektoratet, Utdanningsdirektoratet, Helsedirektoratet og IMDi. Norges Forskningsråd leder arbeidet. Gruppene ble etablert i 2025 og vil jobbe videre med å utforme arbeidet sitt i 2026.

3.1.2.1.4 Barn som vokser opp i familier med vedvarende lavinntekt

I Norge vokser ett av ti barn opp i husholdninger med vedvarende lavinntekt (Normann, 2025). Etter nedgang de siste tre årene ser vi nå igjen en liten økning. SSB mener dette i hovedsak er fordi barn som innvandret fra Ukraina i 2022, nå telles med. Nesten åtte av ti barn fra Ukraina lever i vedvarende lavinntekt (Normann, 2025).

Fattigdom og levekårsutfordringer er komplekse problemstillinger hvor ansvar og tiltak ikke kan plasseres i én sektor alene. For å fremskaffe nødvendig kunnskap om årsaker, konsekvenser og mulige tiltak mot fattigdom i barnefamilier har Bufdir fortsatt oppfølgingen av «Flerårig forskningsprosjekt om barn som vokser opp i fattigdom» (2023–2026). Arbeidet med kunnskapsutviklingen springer ut som et av tiltakene i regjeringens samarbeidsstrategi for barn og ungdom i lavinntektsfamilier (2020–2023), «Like muligheter i oppveksten». Forskningsprosjektet utføres av SSB i samarbeid med FHI og NIFU, som leverte første delrapport i første kvartal 2025.

Rapporten analyserer drivere bak utvikling i fattigdom blant barn i Norge, og ser på hvilke faktorer som har bidratt til at denne andelen har økt i perioden 2010–2022. Analysen viser blant annet at endringer over tid i befolkningssammensetningen forklarer rundt halvparten av økningen i andelen barn i fattige familier (Eika et al., 2025). Samlet har økningen i andelen flyktninger og andre innvandrergupper bidratt betydelig til økt fattigdom blant barnefamilier, mens økt utdanningsnivå og færre store søskenflokker, både blant familier med og uten innvandrerbakgrunn, har bidratt til å dempe veksten. De påfølgende rapportene i prosjektet, med leveranser i 2026, vil fokusere på konsekvenser av en oppvekst i fattigdom og gå inn på hvilke tiltak som best kan motvirke fattigdom i barnefamilier.

For å få et mer helhetlig bilde av situasjonen til barn i fattige familier jobber Bufdir med å videreutvikle mål og indikatorer som supplerer målet for vedvarende lavinntekt. På oppdrag fra Bufdir leverte SSB i 2024 en utredning av supplerende fattigdomsmål. I 2025 har Bufdir jobbet videre med anbefalingene i rapporten med sikte på å operasjonalisere supplerende mål.

3.1.2.2 Barn og unges deltakelse i fritidsaktiviteter

Deltakelse i fritidsaktiviteter er med på å gi barn og unge en meningsfull fritid og kan bidra til å redusere utenforskap. Tall fra Ungdata (Bakken, 2025) viser at de fleste barn og unge har en aktiv fritid, og at mange benytter seg av organiserte fritidstilbud. Rundt halvparten av tenåringsbefolkningen samlet sett er med i en organisasjon, klubb eller lag, og andelen er størst blant ungdommer på 8. trinn (Bakken, 2025). Barn i familier med vedvarende lavinntekt deltar samtidig mindre i organiserte fritidsaktiviteter enn andre barn. Disse kan gå glipp av en viktig arena for å treffe andre og muligheten til å utvikle ferdigheter.

Bufdir har i 2025 laget en rapport om samfunnsgevinstene dersom barn i lavinntektsfamilier hadde deltatt i like stor grad som andre barn (Bufdir, 2025b). Formålet med rapporten er å synliggjøre potensialet for samfunnsgevinster ved å utjevne denne forskjellen. Våre analyser viser at de samlede potensielle samfunnsgevinstene ved at barn i lavinntektsfamilier i grunnskolealder øker sin deltakelse i organiserte fritidsaktiviteter utgjør om lag 1,5 mrd. kroner i beregningsåret (2023).

3.1.2.2.1 Fritidserklæringen

Fritidserklæringen er en intensjonsavtale mellom regjeringen, KS og frivillige organisasjoner, med mål om at alle barn skal ha mulighet til å delta i minst én organisert fritidsaktivitet. Bufdir er sekretariat og tilrettelegger for arbeidet gjennom møter i samarbeidsgruppen og redaksjonsgruppen.

Samarbeidsgruppen har i 2025 videreført arbeidet med de tre prioriterte områdene i fritidserklæringen og besluttet å videreføre disse også til 2026.

Prioriterte områder for Fritidserklæringen (2024–2026):

- styrke lokal implementering av Fritidserklæringen og samarbeidet mellom kommuner og frivillig sektor
- bidra til erfaringsdeling om ordninger som dekker kostnader til fritidsaktiviteter for barn i familier som har behov for det
- styrke barn og unges medvirkning i arbeidet med barn og unges fritid

For å understøtte arbeidet har Bufdir avsatt egne midler til et samarbeid med KS og Frivillighet Norge om å arrangere regionale samlinger i Nettverk for unges fritid og medvirkning. I 2025 ble det gjennomført tre nettverkssamlinger. Hovedtemaet var hvordan alle barn og unge kan få tilgang til fritidsaktiviteter, uavhengig av familiens sosiale og økonomiske situasjon.

Den ene av samlingene hadde særlig fokus på inkludering av barn og unge med funksjonsnedsettelse. Foreningen Unge funksjonshemmede presenterte prosjektet og sertifiseringsordningen Barrierfri fritid, som skal støtte aktivitetstilbydere med å gjøre kultur- og fritidsaktiviteter mer tilgjengelige og inkluderende for barn og unge med ulike funksjonsnedsettelse.

Fritidserklæringen og nettverkssamlingene skaper møtepunkter for relevante aktører på feltet. Der kan de bygge nettverk og utveksle kunnskap, og målet er at samarbeid og

erfaringsutveksling på tvers skal stimulere til at flere barn får delta og oppleve inkludering og mestring gjennom fritidsaktiviteter.

3.1.2.3 Kvalitet i hjelpetilbudene til utsatte for vold og overgrep som Bufdir har ansvar for

Det er mange faktorer som skal på plass for å sikre tilpasset og samordnet hjelp til utsatte for vold og overgrep. Både innen Bufdirs egne ansvarsfelt og i andre sektorer kreves det fag- og samhandlingskompetanse for å gi best mulig samlet og helhetlig hjelp. Direktoratet jobber langs flere akser for å oppnå dette.

Bufdirs hovedmål på voldsfeltet:

- Utsatte for, og utøvere av, vold og overgrep får et helhetlig, samordnet og tilpasset tilbud
- Tjenestene har god kompetanse om vold og overgrep og tilgjengelige verktøy
- Tjenestene har et mangfolds- og likestillingsperspektiv i sitt arbeid mot vold
- Befolkningen har god kjennskap til hva vold og overgrep er og hvor de kan få hjelp

3.1.2.3.1 Direktoratgruppen mot vold og overgrep mot barn og vold i nære relasjoner

Bufdir, i samarbeid med sekretariatet for konfliktrådene, koordinerer direktoratgruppen mot vold og overgrep mot barn og vold i nære relasjoner. Formålet med gruppen er å bidra til bedre og mer samordnede tjenester og tiltak for å forebygge og bekjempe vold i nære relasjoner og vold og overgrep mot barn. Gruppen skal sikre koordinering og samordning av oppdrag og tiltak som krever samarbeid mellom to eller flere sektorer.

I 2025 har direktoratgruppen særlig arbeidet med felles gjennomføring av tiltak i Regjeringens opptrappingsplan mot vold og overgrep mot barn og vold i nære relasjoner, samt koordinering av pågående prosesser.

Det oppleves enklere nå enn tidligere å samarbeide på tvers av direktorater, både når det gjelder å ta initiativ og å avsette ressurser til felles prosjekter. Løpende drøftinger av aktuelle problemstillinger gir også nyttige sektorovergripende perspektiver. Samtidig er det krevende å få til et smidig samarbeid. Ikke alle direktoratene har fått likelydende oppdrag i sine tildelingsbrev, og det varierer naturlig nok hvor sterkt eierskap de har til ulike tiltak og prosjekter. Med ti direktorater i gruppen er det også utfordrende å etablere felles arbeidsmåter som passer for alle.

3.1.2.3.2 Sentrene mot incest og seksuelle overgrep

Bufdir har i 2025 hatt fokus på å styrke kompetansen innen mangfoldsperspektiv og kultursensitivitet for ansatte ved sentrene mot incest og seksuelle overgrep (SMISO/Nok.-sentrene). Hensikten er å øke bevisstheten om hvordan sentrene kan sikre likeverdighet i tjenestene og å gi sentrene økt handlingskompetanse gjennom konkrete verktøy og praktisk kunnskap.

Bufdir vurderer imidlertid at utfordringer knyttet til lokal finansiering av sentrene er en risikofaktor for å opprettholde et faglig tilfredsstillende tilbud. Vi har mottatt signaler som

tilsier at anstrengt kommuneøkonomi kan medføre at utfordringene knyttet til lokal finansiering kan bre om seg, og at dette kan gå utover den faglige kvaliteten ved sentrene.

3.1.2.3.3 TryggEst

TryggEst er en nasjonal modell utviklet av Bufdir for å hjelpe kommunene med å ivareta risikoutsatte voksne innbyggere, og den skal bidra til å forebygge, avdekke og håndtere vold og overgrep. I løpet av 2025 søkte 40 kommuner om tilskudd for TryggEst, hvorav 17 var nye. Totalt har nå 102 kommuner enten tatt modellen i bruk eller fattet vedtak om oppstart. Det innebærer at om lag 51 prosent av befolkningen bor i en kommune med TryggEst.

I 2025 har TryggEst blitt videreutviklet. Det er etablert en videreutdanning på Høgskulen på Vestlandet, og Bufdir har lansert en ny utgave av casegeneratoren – med mulighet for samtaletrening ved bruk av KI – og en ny nettressurs for kommuner som tar i bruk TryggEst. I tillegg gjennomføres det årlige regionale konferanser i regi av RTVS-ene.

Nytt av året er også at satsingen Utviklingssentrene for sykehjem og hjemmetjenester (USHT) fikk oppdrag og tilskudd for TryggEst fra Helsedirektoratet. De bidrar i rekruttering av kommuner og med kompetanseheving av ansatte i kommunene. Dette arbeidet er viktig for å sikre god hjelp til en stadig voksende eldregruppe i samfunnet.

3.1.2.3.4 Tidlig Inn

Opplæringsprogrammet støtter Bufdirs satsing på tidlig identifisering av risiko, styrket foreldrestøtte og tverretattlig samarbeid. Programmet omhandler samarbeid mellom tjenester og gir kommunalt ansatte kompetanse og verktøy til å avdekke og følge opp utfordringer knyttet til rus, psykisk helse og vold under graviditet og i småbarnstid. Programmet er tverrsektorielt, og ulike aktører har ansvaret for ulike opplæringsdager.

Bufetat har hatt ansvaret for en opplæringsdag som omhandler samarbeid om alvorlig og kompleks problematikk. Denne dagen styrker deltakernes forståelse av hvordan ulike tjenester skal samhandle når det er bekymring for barnets omsorgssituasjon, og den bidrar til å tydeliggjøre roller, ansvar og nødvendige handlingsløp. Det har vært gjennomført 15 opplæringer til kommuner, der man til sammen har nådd rundt 740 ansatte som møter målgruppen.

3.1.2.3.5 Krisesenter

Det er grunn til å tro at en god implementering av endringene i krisesenterloven kan bidra til bedre tilpasset og samordnet hjelp til utsatte for vold og overgrep. Bufdir har en sentral rolle i å gjøre lovendringene kjent overfor kommunene. Vi har i 2025 utarbeidet et rundskriv om krisesenterloven, herunder endringene i loven, som er distribuert til statsforvalterne, kommunene og krisesentrene. Foreløpige tilbakemelding viser at rundskrivet er godt mottatt, og at det svarer ut et stort informasjonsbehov om lovendringene.

Arbeidet med oppdatering av den faglige veilederen for krisesentertilbudet, som hadde oppstart i 2025, skal bidra til videre kvalitetsutvikling ved krisesentertilbudet.

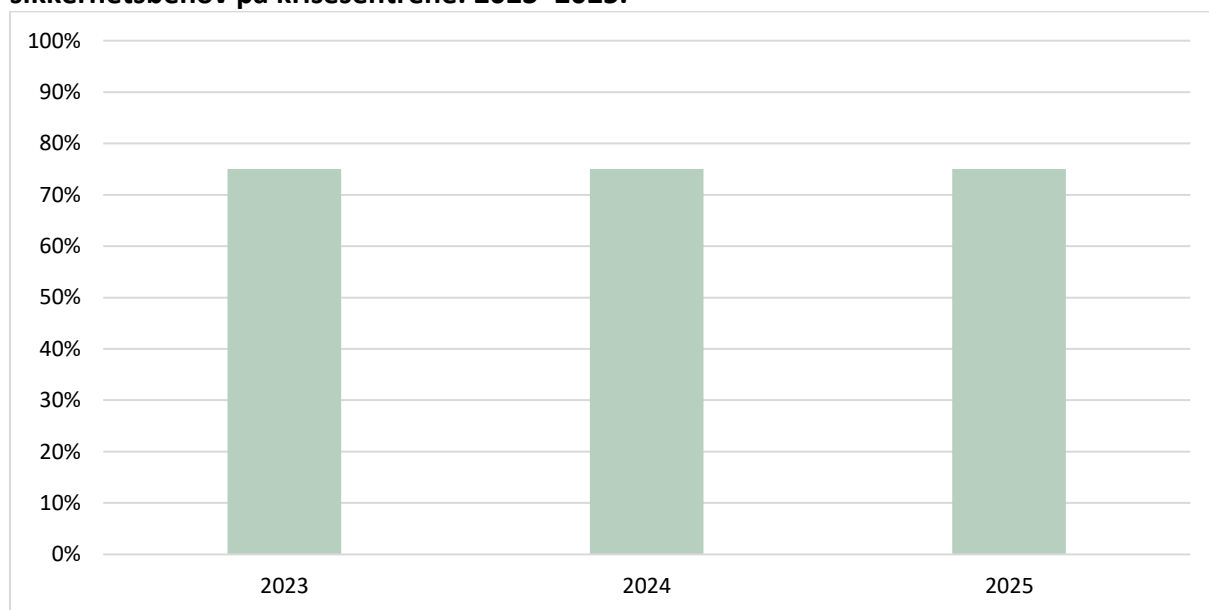
Bufdirs nasjonale krisesenterstatistikk viste ved siste rapportering en rekordstor pågang til sentrene, både til bo- og dagtilbudet. Den store pågangen førte til kapasitetsutfordringer for mange sentre. Det ble også registrert et høyt antall barn, og for en stor andel av barna

medførte oppholdet på krisesenteret avbrudd i barnehage- eller skolegang, som oftest av hensyn til deres egen sikkerhet. Bufdir understreker overfor kommunene i ulike sammenhenger at de må ha rutiner for at barn på krisesenter blir ivaretatt på en god måte og får oppfylt sine rettigheter etter krisesenterloven og barnekonvensjonen.

I en situasjon med økt pågang og kapasitetsutfordringer vurderer Bufdir at ikke alle kommuner sikrer at krisesentrene kan gi en tilpasset og samordnet hjelp til utsatte. Samtidig tyder opplysninger fra sentrene på at de strekker seg langt for å finne løsninger slik at voldsutsatte ikke avvises, men får den hjelpen de har behov for. Den nye tilskuddsordningen til oppgradering og utvidelse av krisesenterbygg kan også bidra til bedre kapasitet til å gi tilpasset hjelp til alle brukergrupper.

Arbeidet med å ivareta et bedre tilpasset krisesentertilbud til den samiske befolkningen er fortsatt i prosess, ved at Alta krisesenter og Karasjok kommune samarbeider om å etablere et satellitt-kontor med dagtilbud i Karasjok. Det er utfordrende å rekruttere personell med relevant erfaring og som har både samisk kultur- og språkkompetanse. Det gjør at prosessen tar lang tid.

Figur 3: Andel gjennomførte systematiske kartlegginger av beskyttelses- og sikkerhetsbehov på krisesentrene. 2023–2025.

Figurbeskrivelse: Stolpediagrammet viser andelen av alle opphold på krisesentrene hvor det ble gjennomført systematiske kartlegginger av beskyttelses- og sikkerhetsbehov i perioden 2023 til 2025. Kilde: Bufdir/Sentio Research.

Krisesenterstatistikken viser at det totalt ble gjennomført systematisk kartlegging av trusler og beskyttelsesbehov ved 75 prosent av oppholdene (som vist i figur 3). Ved 46 prosent av oppholdene ble det gjennomført en slik kartlegging kun i regi av krisesenteret, ved 27 prosent av oppholdene ble en slik kartlegging gjennomført i regi av krisesenteret og andre, mens det ved 2 prosent av oppholdene kun ble gjennomført kartlegging i regi av andre. For barn ble det gjennomført en systematisk kartlegging av trusselbilde og beskyttelsesbehov ved 55 prosent av oppholdene.

Ved 1 av 4 opphold for voksne ble det ikke gjennomført en slik systematisk kartlegging, verken i regi av kriesenteret eller i regi av andre. Disse var i gjennomsnitt kortere enn andre opphold, 17 døgn, mot 31 døgn for oppholdene der det ble gjennomført en systematisk kartlegging av trusler/beskyttelsesbehov. Kriesentrene rapporterer om at selv om ikke alle brukere får en systematisk kartlegging, blir beskyttelses- og sikkerhetsbehovet vurdert i hvert tilfelle.

3.1.2.3.6 Arbeid mot menneskehandel

Bufdir etablerte i 2019 en nasjonal veiledningsfunksjon i saker som omhandler mindreårige ofre for menneskehandel. Det har gjennom 2025 vært få henvendelser til veiledningsfunksjonen med spørsmål om veiledning i enkeltsaker. Vår erfaring er at det fortsatt er mange barneverntjenester som har hatt få eller ingen saker som omhandler menneskehandel, og vi ser at det er stort behov for kompetanseheving.

Regjeringen la i 2025 frem en ny nasjonal strategi mot menneskehandel (2025–2030) (Justis- og beredskapsdepartementet, 2025). Den nye strategien skal styrke beskyttelsen av ofre, bidra til forsterket samarbeid mellom etater og sivilsamfunn og øke kunnskapen om menneskehandel. Bufdir har gjennom 2025 hatt fokus på å bidra inn i arbeidet med strategien. Vi er en av få aktører med et særskilt mandat til og ansvar for å sikre rettighetene til mindreårige ofre for menneskehandel. Gjennom den nye strategien har vi fått en rekke nye oppgaver på menneskehandelsfeltet. Et viktig oppdrag blir å utvikle og gjennomføre kompetansehevingstiltak for ansatte i barnevernet og bidra til tverrfaglig kompetanseheving i samarbeid med andre tjenester og etater.

Det er grunn til å tro at det er en sammenheng mellom det lave antallet mindreårige ofre for menneskehandel og manglende fenomenforståelse i barneverntjenesten og andre tjenester som kan komme i kontakt med barn som er utsatt. Det kan medføre at barn som kan være utnyttet, ikke får den nødvendige beskyttelse, hjelp og omsorg de har krav på. Faren for utnyttelse er også viktig å holde høyt i dagens situasjon med økt forekomst av kriminalitet blant barn og unge.

3.1.2.3.7 Tilskudd til og oppfølging av Stine Sofie Senteret

Bufdir har i 2025 arbeidet for å øke kjennskapen til Stine Sofie Senterets tilbud til voldsutsatte barn og deres familier. Informasjon om tilbudet er sendt ut gjennom Bufdirs nyhetsbrev til barneverntjenesten, statsforvalterembetene, kriesentrene og sentrene mot incest og seksuelle overgrep. Det er også gjort et ekstra fremstøt mot fosterfamilier, da Stine Sofie Senteret har egne tilbud til barn som bor i fosterfamilie og fosterfamilien.

Dinutvei.no er en viktig kanal for voldsutsatte. Bufdir har i 2025 samarbeidet med dinutvei.no om å lage en informasjonssak som sikrer oppdatert og utfyllende informasjon om Stine Sofie Senteret på deres nettsider. Målet er at flere kommuner og tjenester skal bli oppmerksomme på tilbudet, slik at flere utsatte barn og deres familier kan benytte seg av muligheten til å søke seg til senteret.

Bufdir har også etablert tettere faglig dialog med senteret om innhold og videreutvikling av tilbudet, særlig når det gjelder minoritetsspråklige familier og oppfølgingen av voldsutsatte barn etter oppholdet. Dette vil også være et fokusområde fremover.

3.1.2.3.8 Tilskudd til og oppfølging av Vold- og overgrepslinjen

Bufdir forvalter tilskuddet til Vold- og overgrepslinjen (VO-linjen) og har ansvar for faglig oppfølging av tjenesten. VO-linjen har rapportert om rekordhøyt antall saker hver måned i 2025. Det er stadig oftere høy alvorlighetsgrad på henvendelsene, og det er mange krevende samtaler. På grunn av det økte trykket er svarprosenten lavere for 2025 enn tidligere år, noe Bufdir ser på som en utfordring. Dersom økningen i antall henvendelser fortsetter, kan det være behov for å se på justeringer i driften. En ytterligere utfordring er at det er krevende å nå ut til en mangfoldig brukergruppe. Denne utfordringen oppleves også av andre hjelpetilbud, som Stine Sofie Senteret og Stiftelsen Alternativ til Vold (ATV).

Bufdir gjenbrakte i 2025 julekampanjen om «Syv slag til jul» for å øke kunnskapen om de ulike voldsformene og samtidig synliggjøre VO-linjen som hjelpelinje. Den søkte også å ivareta et mangfoldsperspektiv på en balansert måte. Kampanjen nådde ut til nærmere 330 000 brukere og genererte om lag 1 547 000 annonsevisninger, som vurderes å være godt.

3.1.2.3.9 Styrking av barneverntjenestens arbeid i saker med vold

Bufdir har i 2025 igangsatt arbeidet med tiltak for å heve barnevernets kompetanse i saker som gjelder alle former for vold og overgrep, samt for å styrke tjenestenes tilgang til virksomme tiltak. Første steg er å utvikle en veileder som skal inneholde faglige anbefalinger for hele saksbehandlingsforløpet av barneverntjenestens arbeid i saker med vold. Veilederen vil bli utviklet med god involvering og samskaping med praksisfeltet. Det er etablert en ekstern referansegruppe med barneverntjenester, brukerorganisasjoner og fagpersoner.

Barneverntjenestene skal få støtte til å implementere veilederen. Det skjer gjennom opprettelse av en ressursbank og etablering av en ordning for implementeringsstøtte og kompetanseutvikling. Det skal igangsettes en følgeevaluering for å undersøke hvordan bruken og implementeringen av veilederen fungerer over tid, om veilederen har ført til bedre kvalitet i barneverntjenestens arbeid i saker med vold, og om det er mindre uønsket variasjon mellom barneverntjenestene. Utkast til veileder er planlagt sendt på høring i slutten av 2026.

3.1.2.3.10 Veileder for tiltak og oppfølging av barn med særlig beskyttelsesbehov

Barneverntjenesten har over lengre tid manglet tilstrekkelig fagstøtte og veiledning for godt sikkerhetsarbeid og oppfølging av trusselutsatte barn. Forskning bekrefter behovet for tydeligere veiledning for beslutning av tiltak, samt rutinebeskrivelser for oppfølging og ivaretagelse av barn som lever med strenge beskyttelsestiltak.

Bufdir har i 2025 utviklet en veileder for barneverntjenestens tiltak og oppfølging av barn med særlig beskyttelsesbehov. Veilederen kan brukes for planlegging, gjennomføring og oppfølging av beskyttelsestiltakene i tråd med barnets helhetlige behov.

Veilederen vil tilgjengeliggjøres på bufdir.no i februar 2026 og lenkes til i Barnevernsfaglig kvalitetssystem og i barnevernsrundskrivet.

3.1.2.4 Bruk av og kjennskap til kompetanseteamet mot negativ sosial kontroll og æresrelatert vold

Kompetanseteamets kjerneoppgaver er å veilede tjenester og privatpersoner i enkeltsaker og heve kompetansen om æresrelatert vold, negativ sosial kontroll, ufrivillige utenlandsopphold, kjønnslemlestelse og tvangsekteskap. Bufdir har koordineringsansvar for teamet, som består av representanter fra IMDi, Utlendingsdirektoratet, Politidirektoratet, Helsedirektoratet, Utdanningsdirektoratet, NAV og Bufdir.

Bruk av kompetanseteamet	2023	2024	2025
Enkeltsaker teamet har veiledet i	1 137	1 402	1 360
Personer som har fått innvilget refusjon	38	46	39
Koordinering av mottak av personer ved retur til Norge	-	35	41
Personer flyttet inn i bo- og støttetilbudet	23	37	42
Gjennomførte kompetansehevingsoppdrag	64	60	80

Også i 2025 brukte teamet mest tid på å veilede i enkeltsaker. Over tid har det vært en betydelig vekst i antall saker, fra 399 i 2015 til 1360 i 2025. Barnevernstjenesten er fortsatt den instansen som oftest kontakter teamet. Erfaring tilsier at barnevernstjenesten kan be om veiledning flere ganger i samme sak. Det reelle antallet veiledninger gjenspeiles derfor ikke i statistikken, da kompetanseteamet kun registrerer enkeltsaker og ikke enkelthenvendelser. Det har også vært en markant økning i saker fra NAV, fra 79 i 2024 til 146 i 2025. Dette vurderer vi at er et resultat av målrettet kjennskaps- og kompetansearbeid, blant annet gjennom NAVs mulighetskonferanse, som er tilgjengelig for alle de 22 000 ansatte.

Teamet gjennomførte også en rekke kompetansehevingsoppdrag i 2025. Disse varierer fra heldagskonferanser med blant annet fenomenkunnskap, kartlegging og håndtering i saker til korte bidrag på andre arrangement og kompetanseheving av mindre grupper digitalt eller fysisk. Hver enkelt veiledning teamet gjør, er også en sentral del av det å heve kompetansen i tjenestene.

Bruken av de øvrige tiltakene kompetanseteamet disponerer, som refusjonsordning, koordinering av retur og botilbud, henger tett sammen med kjennskapen til kompetanseteamet generelt mer enn de spesifikke tilbudene, da det avklares i veiledning om disse kan være aktuelle å bruke.

Bufdir reklamerer også for kompetanseteamet på sentrale møteplasser som Krisesenterkonferansen og Barnevernskonferansen. Det er i løpet av året også gjort tiltak for å styrke sammenhengen i arbeidet med menneskehandelsfunksjonen og kompetanseteamet.

Nettressursen kompetanseteamet.no er revidert og oppdatert med mer målrettet informasjon og flere videoer der de ulike direktoratene i teamet presenterer typiske problemstillinger.

3.1.3 Mål 3: Foreldre får hjelp til å gi god omsorg og løse konflikter

Overordnet beskrivelse av målområdet

Støtte til foreldre med små og store utfordringer er viktig, blant annet for å forebygge vold og omsorgssvikt. Kommunenes og familievernets tilbud skal være tilgjengelig for alle, også digitalt, og ha god kvalitet, uavhengig av hvor familien bor. Familievernet skal være tilrettelagt for ulike grupper og arbeide for å nå ut til grupper som har behov, men ikke selv oppsøker tjenesten. Familieverntjenesten skal samarbeide med relevante tjenesteytere for å gi brukeren et helhetlig og samordnet tjenestetilbud.

Bufdir rapporterer på følgende styringsparametere for mål 3:

- S 7. Kvalitet og tilgjengelighet i familieverntjenesten
- S 8. Barns medvirkning i familievernet

Kommunen har ansvar for tjenester som danner grunnlaget for en god oppvekst for barn og unge. Foreldrestøttende tiltak på alle forebyggingsnivå er en viktig del av det kommunale forebyggende tilbudet for å hjelpe foreldre med å gi god omsorg.

Mange foreldre har behov for råd, veiledning og hjelp i møte med små eller store utfordringer i oppdragelsen av barna sine. Når slike behov oppstår, er det viktig at kommunale og statlige tjenester er tilgjengelige for å bistå foreldre med å håndtere hverdagen. Bufdir jobber for at kommunale tilbud og tjenester, som helsestasjoner, barnehager, skoler og barnevern, har kompetanse til å oppdage foreldres behov for hjelp i omsorgen og tilby tilpasset veiledning for å sikre riktig støtte til riktig tid.

Bufdir er både etatsstyrer for familievernet og har det nasjonale faglige ansvaret for både familievern og foreldrestøtte. Bufdir har dermed mulighet til å påvirke dette målet både direkte og indirekte.

Familievernets samfunnsoppgave er å forebygge og avhjelpe relasjonelle vansker i familien og å styrke barns oppvekstvilkår. Familievernets tilbud inkluderer par- og familieterapi, obligatorisk mekling for foreldre ved brudd, og støtte, rådgivning og veiledning. Det tilbys også kurs til barn, unge og foreldre. Familievernets tilbud er stort sett gratis, og henvisning er ikke nødvendig.

Familieverntjenesten har også i 2025 jobbet med tiltak for å oppnå budsjettbalanse, blant annet gjennom omstilling og best mulig kapasitetsutnyttelse. Etterspørselen etter familievernets tilbud er fremdeles økende, og sakene som kommer inn er komplekse. Det har derfor vært nødvendig å prioritere i tjenesten, og ikke alle som ønsker hjelp, har fått et tilbud. Dette gjelder særlig i de store byene. Tiltak i tjenesten har blant annet vært arbeid med god terapeututnyttelse, bedre inntaksrutiner og prioritering. Dette innebærer en kontinuerlig vurdering av hva som er riktig målgruppe, hva den enkelte familie har behov for, og hva som er et godt nok tilbud.

Behovet for å tydeliggjøre rammene og foreta avgrensninger for at familievernet skal kunne arbeide effektivt og utnytte ressursene på en samfunnsnyttig måte, er viktigere enn noen

gang. Bufdir ser derfor frem til en ny familievernkontorlov som definerer formål, målgruppe og oppgaver.

3.1.3.1 Foreldrestøttende tiltak i kommunene

Bufdir har ansvar for å styrke kommunenes foreldrestøttende arbeid på ulike forebyggingsnivåer. Foreldrestøttende tiltak skal gi foreldre trygghet i foreldrerollen, forebygge vold og omsorgssvikt og bidra til gode og trygge oppvekstvilkår for barn og unge. Nettressursen for foreldrestøttende arbeid i kommunene er et viktig pedagogisk virkemiddel i dette arbeidet, kombinert med tilskuddsordningen om foreldrestøttende tiltak i kommunene.

Det er stor etterspørsel etter midler til foreldrestøttende tiltak. Av 170 søknader om tilskudd i 2025 ble 61 innvilget. Hele bevilgningen på 53,3 millioner kroner ble fordelt, hvorav om lag 23,3 millioner kroner gikk til nye tiltak. Resten er bundet opp i flerårige prosjekter. I 2025 ble tiltak for foreldre til de minste barna og foreldre til ungdom prioritert. Dette ble gjort for å bygge opp under nasjonale mål om sosial utjevning og tidlig innsats i barnets første leveår samt styrking av tilbudet til foreldreveiledning til barn og unge i en sårbar fase.

Som en del av regjeringens satsing på å forebygge barne- og ungdomskriminalitet forvaltet Bufdir i 2025 en ny søknadsbasert tilskuddsordning på 20 millioner kroner til foreldrestøttende tiltak i storbyene. Ordningen skal bidra til å styrke foreldres mulighet til å ivareta foreldreansvaret for ungdom mellom 12 og 18 år med begynnende risikofylt atferd, gjennom tiltak utenfor barnevernet. Midlene ble tildelt kommunene Bergen, Trondheim, Kristiansand og Drammen, og bydelene Grorud, Østensjø, Bjerke, Frogner og Alna i Oslo. Tiltakene omfatter blant annet forelderåd, ICDP gruppeveiledning til foreldre med ungdom, familierettet oppfølging, koordinering av foreldrenettverk og styrking av tverrfaglig samarbeid, med mål om tidlig innsats og bedre forebygging lokalt. Tilskuddsordningen videreføres i 2026.

3.1.3.1.1 Kartlegging av status for kommunenes foreldrestøttende arbeid

På oppdrag fra Bufdir gjennomførte Rambøll i 2025 en kartlegging av kommunenes arbeid med foreldrestøtte (Rambøll, 2025b). Kartleggingen viser en positiv utvikling i bruken av foreldrestøttende tiltak, og understreker at forankring i overordnede strategier og konkrete planer er avgjørende for god implementering. Samtidig rapporterer kommunene om utfordringer knyttet til økonomi, kompetanse og samarbeid på tvers av tjenester.

Kartleggingen viser også at ikke alle er kjent med foreldrehverdag.no og Bufdirs nettressurs for foreldrestøttende tiltak. Disse ressursene er viktige virkemidler for både foreldre og ansatte i kommunene. Flere kommuner etterspør tydeligere nasjonale råd, fortsatt økonomisk støtte for å videreutvikle tilbudene lokalt, og mer fleksible og digitale tiltak. Det ligger derfor et betydelig potensial i å gjøre foreldrestøttearbeidet bedre kjent og lettere tilgjengelig.

I 2025 ble nettinhold for både foreldre og ansatte videreutviklet med nye, tekster, filmer og oppdatert faglig innhold, særlig om barn og unges digitale oppvekst. Basert på funnene i Rambøll-rapporten er det utviklet en film som formidler de sentrale suksessfaktorer for god implementering av foreldrestøttende tiltak i kommunene. Filmen lanseres tidlig i 2026, og

skal støtte kommunene i arbeidet med å planlegge, forankre og gjennomføre foreldrestøttende tiltak på en helhetlig og bærekraftig måte.

3.1.3.2 Foreldrestøtte gjennom gruppetilbud og kurs for foreldre

3.1.3.2.1 ICDP – universell foreldreveiledning

International Child Development Programme (ICDP) er et kunnskapsbasert og utbredt universelt foreldreveiledningsprogram i Norge, vurdert til evidensnivå fire av Ungsinn. I 2025 hadde ICDP-hub nesten 3 000 registrerte brukere, hovedsakelig sertifiserte veiledere. Om lag 80 prosent av brukerne kommer fra kommuner eller ideelle organisasjoner, fordelt på 250 kommuner. Veiledere får opplæring av ICDP-trenere, og Bufetat arrangerer årlig treneropplæring.

ICDP brukes blant annet i introduksjonsprogrammet for nyankomne flyktninger og anbefales i nasjonale faglige retningslinjer for helsestasjon. Flere sertifiserte veiledere gjør at flere foreldre kan få virkningsfull støtte og utvikle gode omsorgsferdigheter. ICDP er den mest brukte foreldreveiledningen i introduksjonsprogrammet, og to evalueringer, inkludert Faforapporten fra 2025, dokumenterer programmets effekt. Dette bidrar til at flere nyankomne foreldre får støtte og veiledning i foreldrerollen.

I 2025 har 300 veiledere fått opplæring i ICDP ungdom. Denne veiledningen kan også brukes som kriminalitetsforebyggende tiltak. Materiellet er digitalt tilgjengelig og ble oversatt til flere språk for nasjonal spredning.

3.1.3.2.2 Kurs for foreldre som har barn med funksjonsnedsettelse

«Hva med oss?» er et gruppebasert veiledningstilbud for foreldre som har barn med omfattende omsorgsbehov, inkludert barn med fysiske, psykiske eller kroniske utfordringer. Tilbudet bidrar til å styrke parforhold og redusere belastninger, og det bidrar på den måten til bedre oppvekstvilkår for barna. «Hva med meg?» passer for enslige foreldre som har omsorg for barn med funksjonsnedsettelse.

Som et supplement til det fysiske kurset, og for å kunne gi tilbud til flere foreldre, er kurset digitalisert og gjort tilgjengelig på foreldrehverdag.no. Det var viktig å lage et kurs som faktisk er realistisk å gjennomføre for foreldre som har en ekstra presset hverdag.

3.1.3.2.3 Kurs til foreldre etter samlivsbrudd

Familievernet tilbyr «Fortsatt foreldre»-kurs for foreldre etter samlivsbrudd, med mål om å styrke samarbeidet, håndtere kriser og nye livssituasjoner, og ivareta barnets behov. I 2025 ble det utviklet et digitalt videokurs, som er tilgjengelig på foreldrehverdag.no. For å sikre videre gjennomføring av fysiske kurs ble det også arrangert 11 kurslederopplæring, inkludert to oppfriskningskurs.

3.1.3.2.4 Kurs for førstegangsforeldre

«Godt samliv» er et kurs for par som venter sitt første barn. Kurset skal gi støtte og inspirasjon i en periode med store forandringer samt hjelpe nye foreldre å bli bedre partnere.

Kurset er digitalisert og tilgjengelig på foreldrehverdag.no. I 2025 ble det gjennomført fire kurslederopplæringer for å sikre videre tilbud om fysiske kurs.

3.1.3.3 Foreldrestøttende tiltak om barns digitale oppvekst

Bufdir har ansvar for flere tiltak i handlingsplanen Trygg digital oppvekst. Arbeidet omfatter videreutvikling av foreldrehverdag.no og nettressursen for foreldrestøttende tiltak, der målet er å styrke digital kompetanse hos foreldre og ansatte som arbeider med barn og familier. På oppdrag fra Bufdir har Folkehelseinstituttet utarbeidet en kunnskapsoppsummering om digitalt foreldreskap. Rapporten «Hva foreldre sier om sin egen involvering i barnas digitale aktiviteter i hverdagen» fra 2025 viser at foreldre ser både muligheter og utfordringer ved barns digitale hverdag (Lidal et al., 2025). Mange opplever usikkerhet knyttet til skjermtid, innhold, gaming og sosiale medier, samtidig som de peker på positive sosiale og læringsmessige effekter. Kunnskapen bekrefter behovet for mer støtte og veiledning til foreldre og har vært sentral i videreutviklingen av Bufdirs digitale ressurser.

Basert på kunnskapsgrunnlaget har Bufdir utviklet to filmer som kan brukes av foreldreveiledere i deres møter med foreldre til barn (6-12 år) og tenåringer (13-18 år). Filmene skal fremme refleksjon om hvordan foreldre kan skape og opprettholde en god dialog, relasjon og tillit med barn og tenåringer i en digital hverdag. Filmene vektlegger handlingsalternativer fremfor fasitsvar og følges opp med refleksjonsoppgaver som kan brukes i foreldreveiledning, blant annet som en modul om digital oppvekst.

3.1.3.3.1 Nettressursen foreldrehverdag.no

Foreldrehverdag er en universell nettressurs som formidler kunnskap og råd til foreldre med barn fra 0-18 år gjennom artikler, filmer og annet materiell.

I 2025 har vi fortsatt innsatsen med å produsere relevant innhold for målgruppen og gjøre nettsiden bedre kjent. Kampanjearbeidet traff bredt i sosiale medier, og vi hadde over 5,8 millioner visninger totalt på annonsene i 2025. Antall besøk til foreldrehverdag.no hadde en liten nedgang fra 2024 og endte på totalt 856 335 besøk i 2025. Vi ser noe nedgang i trafikken fra søkemotorer fra året før, og vår hypotese er at dette skyldes at måleverktøyene våre ikke måler når KI henter informasjon fra våre sider.

Som ledd i et tverretattlig samarbeid om barn og unges digitale oppvekst har Foreldrehverdag hatt søkelys på informasjon om digitalt foreldreskap. Vi har produsert innhold om de nye skjermrådene, slik at de skal bli enklere å forholde seg til og omsette praktisk i hjemmene. I tillegg har vi publisert innhold om blant annet sosiale medier og gaming.

Ungdomskriminalitet preget nyhetsbildet i 2025, og derfor har vi laget råd til foreldrene og omsorgspersoner om hvordan foreldre kan få i gang samtalen om tematikken med sitt barn.

I løpet av året har vi hatt mange samarbeidsmøter med ulike fagmiljøer utenfor Bufdir. Blant annet har vi jobbet tett med Helsedirektoratet om deres informasjonsarbeid om rus til barn og ungdom, og om selvskading. I tillegg har vi levert innhold til den nye tjenesten Småbarnsliv på helsenorge.no. Foreldrehverdag har også hatt en stand på den årlige Helsepsykepleierkongressen.

Det er også gjort tiltak for å nå ut til minoritetsforeldre. Vi har dubbet to av de mest sette filmene på foreldrehverdag.no til fem språk: somali, arabisk, urdu, polsk og ukrainsk. I tillegg har vi oversatt og produsert flere ulike poster på arabisk og somali til spredning i sosiale medier. Vi har også laget innhold om hvordan det er å vokse opp mellom kulturer, og om å oppdra barn i en ny kultur.

Bufdir har i 2025 etablert eget nyhetsbrev fra Foreldrehverdag for å nå direkte ut til både foreldre og fagpersoner.

3.1.3.4 Kvalitet og tilgjengelighet i familievern

Bufdir er etatsstyrer for familievern. Familieverntjenesten har i år som i fjor opplevd stor etterspørsel og økning i antall henvendelser. For å sikre budsjettbalanse er det nødvendig med prioriteringer i tjenesten, og ikke alle som har ønsket hjelp fra familievern har fått et tilbud.

I 2025 ble det opprettet totalt 51 015 kliniske saker og meklingsaker i familievern. Det er en liten økning sammenlignet med 2024, men antall opprettede saker har vært stabilt de siste årene. Tallet for antall nye saker reflekterer likevel ikke den økte pågangen, fordi henvendelser hvor det ikke gis tilbud, ikke registreres.

Tabell 5: Antall opprettede saker i familievern per år og sakstype. 2021–2025.

Type sak	2021	2022	2023	2024	2025
Klinisk sak	33 136	34 646	34 001	33 211	33 076
Mekling	16 689	17 232	17 151	17 338	17 939

Kilde: FADO.

Obligatorisk mekling prioriteres i alle regioner. Dette gir økt ventetid og redusert tilbud i de kliniske sakene. Blant de kliniske tilbudene prioriteres familier med hjemmeboende barn under 18 år. I noen kliniske saker gis et mer avgrenset tilbud enn det som etterspørres. I mekling har det ikke alltid vært mulig med to meklere i de mest risikofylte og vanskelige sakene, slik det er anbefalt.

Regionene har også hatt behov for å gjøre prioriteringer blant utadrettede tilbud og kursvirksomhet. Gjennom 2025 har Bufdir, i samarbeid med regionene og tjenesten, kartlagt hvilke kurs- og gruppetilbud som tilbys i tjenesten i dag. Arbeidet med felles prioritering i tjenesten vil fortsette med en gjennomgang av familievernets kursportefølje og innretningen av utvalgte opplæringsprogrammer. For å sikre at valgene harmonerer med fremtidige lovendringer vil direktoratet utsette det øvrige prioriteringsarbeidet. Som nevnt tidligere i denne rapporten, har flere kurs til foreldre blitt digitalisert, slik at kurstilbudet kan nå ut til flere, også når tjenesten er presset og må prioritere.

Samarbeid med andre instanser på systemnivå varierer mellom regionene, både i form og hyppighet. Familievernets kompetanse etterspørres i økende grad av samarbeidspartnere, og samarbeid med barneverntjenester, tingrettene og helsestasjoner prioriteres. Som følge

av at Forsvaret bygger opp sin kapasitet i Region nord, har det vært økt etterspørsel etter familievernets tjenester i 2025.

3.1.3.4.1 Likeverdig tjenestetilbud

Et likeverdig tilbud innebærer at tjenestene skal være av god kvalitet, geografisk tilgjengelig og ha god kapasitet, og at tilbudet er like godt tilrettelagt for ulike grupper. Familievernet er en liten tjeneste med 42 kontorer, og god geografisk tilgjengelighet for alle er derfor vanskelig å oppnå.

Målet om å levere likeverdige tjenester er stadig utfordret av økt pågang, særlig i de store byene. I disse områdene har det derfor vært vanskelig å gi tidlig hjelp til foreldre før utfordringene blir for store. Det har også vært betydelig lavere andel foreldreveiledninger og individuelle tilbud i byene enn andre steder i landet.

Forskning viser at kjennskap til familievernet fremdeles varierer i befolkningen, og at noen deler av befolkningen oppsøker og bruker tjenesten i større grad enn andre (Aarset & Rosten, 2023). Det gjenstår å jobbe videre med tiltak på dette området, og det er nødvendig å tilpasse utviklingen til formål og rammer for tjenesten.

I 2025 ble FamilieForsk-prosjektet om foreldres brukeropplevelser i familievernet ferdigstilt. Studien viser at en stor andel av foreldrene opplever hjelpen som nyttig, men at foreldre som bor sammen og får terapi, er mer fornøyd enn de som har vært til mekling.

I 2025 har familievernet hentet innsikt om hvilke holdninger familier har til tjenesten og kartlagt om familiene ønsker ulike digitale og andre typer hjelpeverktøy som supplement til kurs, parterapi og mekling.

3.1.3.4.2 Digital foreldresamarbeidsavtale

Bufdir har utviklet en digital foreldresamarbeidsavtale for foreldre som går fra hverandre, som familievernkontorene bruker som et utgangspunkt i den obligatoriske meklingen ved samlivsbrudd og foreldretvister. Avtalen har klare avtalepunkter på områder som ofte skaper konflikt mellom foreldrene, og den er enkel å bruke i en ellers kompleks situasjon. Den kan dermed bidra til å gi forutsigbarhet og forebygge konflikter.

Bruk av den digitale foreldresamarbeidsavtalen fortsetter å øke. I 2025 ble 8 437 avtaler signert digitalt, sammenliknet med cirka 7 000 i 2024.

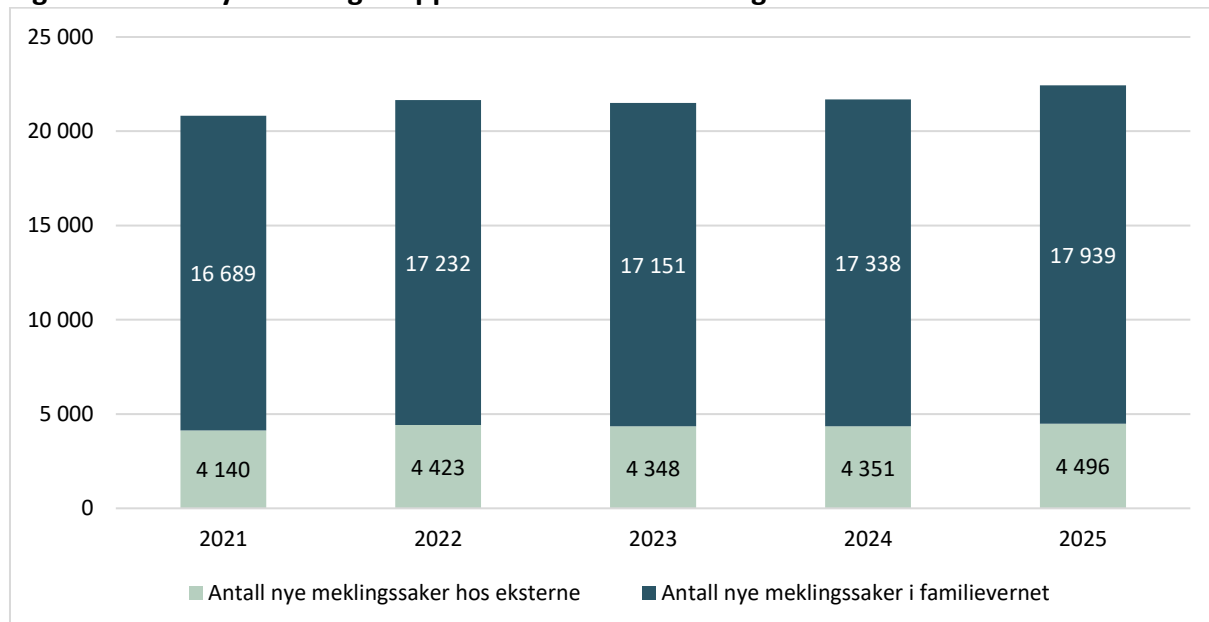
I 2025 ble det gjort en gjennomgang av de brukerbehovene som er viktigst for å dempe konflikter i arbeidet med å signere og følge opp en foreldresamarbeidsavtale. Kalenderfunksjonen har spesielt blitt forbedret, noe som kan skape et bedre samarbeid mellom foreldrene.

3.1.3.4.3 Antall familier som får hjelp

Antall familier som får hjelp i familievernet er stabilt. Over 55 000 familier fikk tilbud om terapi i familievernet eller mekling i 2025.

Alle foreldre med felles barn under 16 år må møte til mekling ved samlivsbrudd og separasjon. Som figuren under viser, har antall opprettede meklingsaker i familievernet og hos eksterne meklere vært relativt stabilt de siste årene.

Figur 4: Antall nye meklinger opprettet i familievernet og hos eksterne. 2021–2025.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et stabilt stolpediagram med fordeling av antall nye meklinger opprettet i familievernet og antall nye meklinger opprettet hos eksterne i perioden 2021–2025. Kilde: FADO.

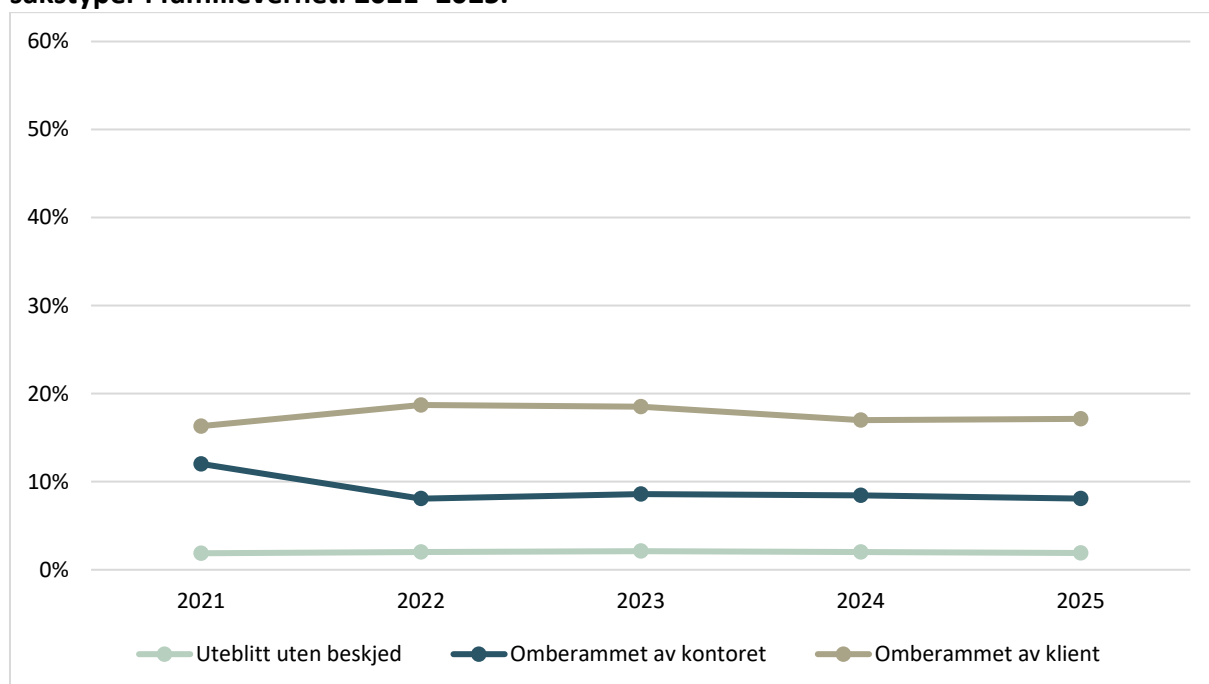
Antall saker med samvær med støttet tilsyn økte fra 322 nye saker i 2024 til 372 nye saker i 2025. Tilsynene gjennomføres som oftest utenfor arbeidstid, noe som innebærer at oppdragene blir satt ut til eksterne tilsynspersoner.

3.1.3.4 Uteblivelse og omberamninger

Uteblivelse og omberamninger utfordrer effektiviteten og ressursbruken i tjenesten. Ofte kommer omberamninger for sent til at timene kan benyttes av andre. Bufdirs vurdering er at det er et potensiale i å benytte ubenyttede timer. Det vurderes kontinuerlig tiltak som bidrar til økt fremmøte og bruk av timene på andre måter.

Figuren nedenfor viser at andel uteblitte avtaler har vært stabil over flere år. I 2025 ble 17,1 prosent av samtalene omberammet av klienten.

Figur 5: Andel avtaler som ble omberammet eller hvor klient har uteblitt uten beskjed. Alle sakstyper i familievernet. 2021–2025.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et linjediagram over andel omberammede avtaler og andel uteblitte avtaler fra 2021 til 2025 i familievernet. Kilde: FADO.

3.1.3.5 Vold og høykonflikt

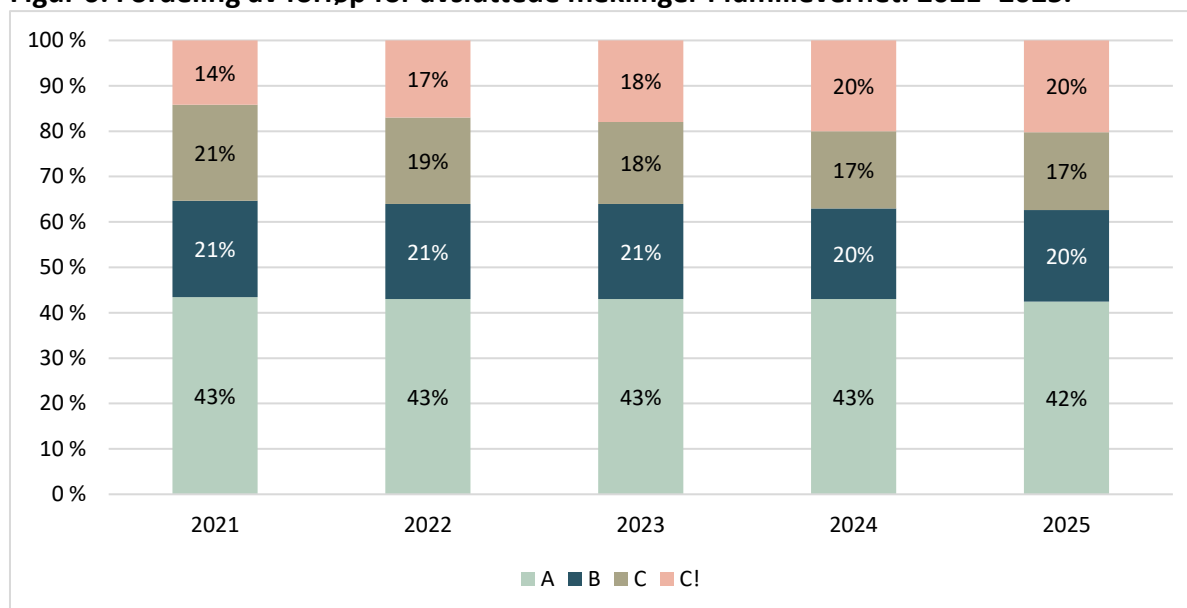
3.1.3.5.1 Mekling i familier med høy konflikt mellom foreldrene

Det er et mål at flere konflikter om foreldreansvar, bosted og samvær løses utenfor domstolene.

Da differensieringsverktøyet ved inntak til mekling ble innført, ble det samtidig utviklet en modell for meklinger med høykonflikt – prosessmekling. Målet er å tilrettelegge for en prosess som går over tid for de foreldrene som trenger det mest. I prosessmekling tilbys foreldrene to meklere, flere meklingstimer, individuelle samtaler og et minikurs som retter seg mot barnas behov. Minikurset finnes også i en digital versjon og er oversatt til engelsk. Prosessmekling er tilrettelagt for å involvere barna på en trygg måte i meklingsprosessen.

I 2025 har omtrent 6 000 foreldrepar – om lag 40 prosent av alle som hadde avsluttet mekling i familievernet i 2025 – benyttet seg av tilbudet om prosessmekling. 4 933 foreldrepar benyttet 2–4 timer, og 1 268 foreldrepar benyttet 5–7 timer.

Figur 6: Fordeling av forløp for avsluttede meklinger i familievernet. 2021–2025.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et stolpet søylediagram med de ulike «meklingsløpene» lav konflikt (A), middels konflikt (B), høy konflikt (C) eller risikosaker (C!) som foreldrene ble plassert i da de begjærte mekling fra 2021 til 2025. Kilde: FADO.

Det er ønskelig, men ikke alltid mulig, å motivere foreldre som har et høyt konfliktnivå, til å benytte seg av det frivillige meklingstilbudet. Regionene rapporterer at det er sammensatte årsaker til dette. Blant annet handler det om at flere av foreldrene først har hatt et klinisk tilbud om foreldresamarbeid uten å komme til enighet. Flere har også vært i mekling i flere runder og ønsker kun å ta saken videre til domstolen. Andre årsaker er at konfliktnivået er for høyt til at det er mulig å komme videre i samarbeidet, eller det er bare én av partene som møter opp. Det er likevel stor oppmerksomhet i regionene og tjenesten på å øke bevisstheten rundt, og prioriteringen av, økt bruk av meklingstimene for å legge til rette for en prosess.

Risikoinformert mekling ble i 2025 videreført som et prosjekt som supplerer differensieringen. Målet med risikoinformert mekling er bedre tilrettelegging i saker der en eller begge parter opplever utrygghet. Modellen innebærer en kort, individuell innsjekk i første meklingstime for å vurdere om en av partene opplever utrygghet. Innsjekken gir grunnlag for å gjøre tilpasninger, for eksempel ved å dele møtet mellom foreldrene eller bruke to meklere. Arbeidet er prøvd ut ved flere kontorer i Region øst. Foreldrene opplever dette som positivt. Bufdir vil vurdere videre utvikling og nasjonal gjennomføring av risikoinformert mekling i 2026.

I 2025 ble opplæring og veiledning i behandlingsmodellen «Sterke barn i to hjem» (SB2H) videreført for familier med vedvarende høykonflikt. En tredje opplæringsrunde ble gjennomført, og om lag 12 prosent av terapeutene i familievernet er nå opplært og sertifisert i modellen. Spisskompetansemiljøet har gitt faglig støtte til kontorer som benytter SB2H, og det ble arrangert en nasjonal erfaringsamling. Det ble i 2025 også publisert en internasjonal fagfelleverdert artikkel vedrørende modellen (Stokkebekk, Huglen & Nordvik, 2025).

3.1.3.5.2 Saker med voldsproblematikk i familievernet

Av alle meklingsaker i familievernet ble det registrert vold i 2 312 av 15 402 avsluttede saker i 2025. Dette utgjør 15 prosent av sakene totalt.

I 1 981 av de 5 497 sakene hvor foreldrene ble plassert i forløpene «høy konflikt» eller «risikoforløp», har mekler i familievernet registrert at det var voldsproblematikk i saken. Det utgjør 36 prosent, omtrent samme nivå som i 2024.

Det ble sendt bekymringsmelding til barnevernet i 301 av alle avsluttede meklinger i familievernet i 2025 (2 prosent). Dette er omtrent samme nivå som i 2024.

Blant de 33 455 avsluttede kliniske sakene ble det registrert vold i parrelasjonen eller vold i foreldre-barn-relasjonen i 10 prosent av sakene, også omtrent samme nivå som i 2024.

Familievernet har ikke mulighet til å innhente opplysninger fra andre tjenester, og de har derfor liten eller ingen kunnskap før det første møtet. Dette kan i noen situasjoner innebære at familier som lever med problematikk knyttet til vold, rus eller psykisk helse, får tilbud hos familieverntjenesten uten at denne type utfordringer oppdages, verken i forkant eller underveis. Konsekvensen kan da være at familievernet ikke får gitt et forsvarlig og riktig tilbud til familiene.

3.1.3.5.3 Styrking av familievernets arbeid med vold

Et sentralt tema i familievernet i 2025 har vært oppfølging av kartleggingsundersøkelsen fra 2024 om terapeutenes arbeid med vold i familievernet (KU24). Til sammen gjennomførte 458 av 503 (91 prosent) innmeldte terapeuter undersøkelsen. Resultatene fra undersøkelsen viste blant annet følgende:

- Terapeutene vurderte at vold var et tema i 25,9 prosent av de 12 842 pågående sakene (både kliniske saker og meklinger) på undersøkelsestidspunktet.
- I disse sakene kunne volden gjelde relasjonen mellom partene som møtte til timen, eller voldserfaringer fra tidligere relasjoner som var aktuelle problemstillinger i samarbeidet.
- Terapeutene vurderte videre at volden var et hovedtema i over 73 prosent av disse sakene.
- I sakene der volden var et hovedtema, vurderte terapeutene i nær 80 prosent av tilfellene at siste voldshendelse hadde funnet sted i løpet av det siste året.
- I nær to tredeler av sakene der vold var et hovedtema i de kliniske sakene, var volden ikke kjent ved oppstart. I meklingsaker der vold var et hovedtema, ble vold først avdekket under samtalene i 44 prosent av tilfellene (Carlin, Snellingen, Nordvik & Axberg, 2025).

I oppfølgingen av undersøkelsen ble det lagt særlig vekt på direkte vold mot barn samt variasjonen i voldens alvorlighet. Som del av oppfølgingen utviklet spisskompetansemiljøet for vold og høykonflikt undervisnings- og refleksjonsmateriell om vold direkte mot barn. Materiellet ble tatt i bruk lokalt ved mange familievernkontorer.

Noen av hovedfunnene fra KU24 belyses videre i nyere kvalitativ forskning fra familievernnet. Forskningen kan bidra til å utdype forståelsen av hvordan vold som ikke er kjent ved oppstart, gradvis blir et hovedtema i det terapeutiske samarbeidet. Den kan også gi innsikt i særskilte utfordringer for tjenesten knyttet til arbeid med trygghet og differensiering i disse sakene (Snellingen et al., 2024; Snellingen et al., 2025).

Vold kan forekomme i alle sakstyper innenfor familievernets tjenesteområde og må være en del av grunnkompetansen til alle ansatte. I 2025 har digital grunnopplæring om vold for familievernnet blitt videreført, og alle terapeuter i familievernnet har nå gjennomgått grunnopplæringen.

I 2025 ble arbeidet med Enkel og effektiv aggresjonskontroll (EEA) i familievernnet videreført innenfor rammer tilpasset overgangen til ny kompetansestruktur. Opplæring og faglig støtte ble gjennomført, herunder et nytt opplæringskull for EEA-terapeuter med om lag 50 deltakere, samt digital veiledning til erfarne EEA-terapeuter våren 2025.

Støtte til EEA i gruppe ble videreført gjennom digitale erfarings- og veiledningsmøter samt en stedlig samling. Ved utgangen av 2025 var 39 terapeuter fra 19 familievernkontorer i alle 5 regioner registrert som aktive i EEA-gruppetilbudet.

3.1.3.6 Barns medvirkning i familievernnet

Barn har rett til å bli hørt og få si sin mening om hvordan de har det når foreldre går fra hverandre. Barn påvirkes av brudd, og deres opplevelse av situasjonen de står i, skal komme frem i saken. Foreldrene er de nærmeste til å snakke med barna, men mekler kan hjelpe foreldrene. I noen situasjoner kan det være fint for barna å få et tilbud om å snakke med en mekler eller terapeut alene. Målet er å hjelpe foreldrene med å forstå barnas behov, og at de blir tatt hensyn til. Aller viktigst er det at konflikten mellom foreldrene dempes.

I flere år har det vært gjort en stor innsats for å styrke familievernets kompetanse i å snakke med barn. Likevel har barns deltakelse i mekling gått gradvis ned de siste årene. I 2025 var andelen barn over syv år som høres i mekling, den laveste på fem år. Det er noe variasjon mellom de ulike familievernkontorene. Som beskrevet i tidligere rapporteringer er det flere og sammensatte årsaker til at barns deltakelse er lav, blant annet at mange meklinger avsluttes etter første time, at bare en av foreldrene møter, at foreldrene ikke samtykker, at barnet ikke ønsker det, og at det er lang reisevei. Mekler gjør også faglige vurderinger av om barnet bør delta, for eksempel om det er forsvarlig at barnet høres i saker med høyt konfliktnivå.

Til tross for nedgangen er det stor bevissthet om betydningen av barneperspektivet og barns medvirkning både i familievernntjenesten, regionene og Bufdir. Mulige tiltak løftes og diskuteres på tvers av nivåer og i ulike fora. Stadig flere familievernkontorer tilbyr nå også barnegrupper, og tilbakemeldingene har gjennomgående vært positive.

3.1.4 Mål 4: Gode adopsjons- og etteradopsjonsprosesser

Overordnet beskrivelse av målområdet

Prosess og praksis skal være forsvarlig og til barnets beste. Saksbehandlingen og praksis i adopsjonssaker skal skje i samsvar med lov, konvensjonsforpliktelser og menneskerettighetene. Adopsjonsforberedelse og etteradopsjonstiltak er avgjørende for å sette foreldrene i stand til å ivareta barnet som kommer til familien gjennom utenlandsadopsjon. Foreldrene har behov for innsikt i de særlige behov adopterte kan ha, slik at de er best mulig rustet til å forebygge og håndtere situasjoner som kan være krevende, knyttet til barnet og innad i familien.

Bufdir rapporterer på følgende styringsparametere for mål 4:

- S 9. Kvalitet og kontroll i adopsjonsprosessene
- S 10. Tilbud om etteradopsjonstiltak
- S 11. Oppfølging av adopterte som søker innsyn i egen sak

Bufdir er fagdirektorat på adopsjonsområdet. Direktoratet forvalter adopsjonsregelverket og jobber for at adopsjonsprosesser skal være juridisk og etisk forsvarlige og til barnets beste. Bufdir er sentralmyndighet for Haagkonvensjonen 1993 om vern av barn og samarbeid ved internasjonale adopsjoner og har et overordnet ansvar for å sikre betryggende saksbehandling ved adopsjon over landegrensene. Adopsjoner skal være trygge og forsvarlige og ivareta barnets og biologiske foreldres grunnleggende rettigheter.

Som etatsstyrer for Bufetat gir Bufdir føringer for den delen av adopsjonsarbeidet som tilligger Bufetats regioner og etteradopsjonstiltak som tilbys adopterte og adoptivfamilier i regi av Bufetat region øst.

Bufdir har gjennom 2025 jobbet aktivt for, så langt det er mulig fra norske myndigheters side, å bidra til at internasjonale adopsjoner er trygge og forsvarlige. Rettsikkerhet for barna sakene gjelder og deres biologiske familie, har vært sentralt i Bufdirs arbeid på feltet. Det er innført systemendringer som reduserer risikoen for ulovligheter i internasjonale adopsjonssaker sammenliknet med tidligere, men det er fremdeles risiko for ulovligheter knyttet til internasjonale adopsjoner til Norge. Det jobbes aktivt med tilbudet om etteradopsjon og oppfølgingen av adopterte som søker innsyn i egen sak er styrket i form av betydelig redusert saksbehandlingstid.

3.1.4.1 Kvalitet og kontroll i adopsjonsprosessene

Det har i 2025 vært gjennomført en vesentlig endring i organiseringen av adopsjonsfeltet ved at ansvaret for å vurdere tildelingsforslag fra utlandet og hvorvidt prosessen kan fortsette, fra 1. august er flyttet fra adopsjonsorganisasjonene og til Bufdir. Dette er innført som et risikoreducerende tiltak på adopsjonsfeltet og er gjort i tråd med Bufdirs anbefaling til departementet i 2024 og påfølgende politisk beslutning. Direktoratet foretar grundig kontroll av dokumentasjon i sakene både i forbindelse med dette og i forbindelse med registrering av adopsjoner. Bufdir har, som tidligere rapportert om, både gjennom 2023 og 2024 sett mangler i dokumentasjon i saker om utenlandsadopsjon mottatt fra adopsjonsorganisasjonene. Vi har i 2025 sett at det jevnt over har vært behov for innhenting av ytterligere dokumentasjon for å kunne vurdere hvorvidt samtykke kunne gis. Bufdir har i

2025 gitt samtykke til at enkelte saker kunne fortsette, men har i andre saker ikke kunnet gi slikt samtykke.

Endringene reduserer risikoen for ulovligheter i adopsjonssaker, men det foreligger fremdeles risiko knyttet til adopsjonsprosesser til Norge. Dette knytter seg blant annet til begrensninger i hva Bufdir kan kontrollere.

Når det gjelder kontroll, fører Bufdir tilsyn med de tre adopsjonsorganisasjonene Verdens Barn, InorAdopt og Adopsjonsforum. Adopsjonsforeningene må ha driftstillatelse fra Bufdir for å kunne drive adopsjonsformidling fra utlandet til Norge. To av adopsjonsorganisasjonene, InorAdopt og Verdens Barn, avviklet driften i 2025. Deres driftstillatelser ble derfor trukket tilbake av Bufdir, og vi har i 2025 ført kontroll med at avviklingen har skjedd i tråd med regelverket. Adopsjonsforums gjeldende driftstillatelse ble gitt i 2019 og utløper i 2026. Det løpende tilsynet utføres blant annet gjennom kontaktmøter, rapportering om drift og regnskap, og kontroll av enkeltsaker når de oversendes Bufdir. Videre fører Bufdir tilsyn med organisasjonenes adopsjonssamarbeid med enkeltland, ved at adopsjonssamarbeidet revurderes hvert andre eller tredje år. Vi gjør grundige vurderinger av samtlige søknader om formidlingstillatelser for best mulig å sikre rettsikkerheten ved adopsjoner. Kun dersom adopsjonsprosessene vurderes å være i tråd med prinsippene i Haagkonvensjonen av 1993 om adopsjon, norsk rett og FNs barnekonvensjon kan formidlingstillatelse gis eller fornyes.

Bufdir gjennomførte i november 2025 en informasjonsinnhentingsreise til Colombia i forbindelse med vurdering av søknad fra Adopsjonsforum om fornyet formidlingstillatelse. Vedtak om fornyet formidlingstillatelse med flere vilkår ble fattet av Bufdir i desember 2025.

Det har også i 2025 vært medieoppmerksomhet og interesse knyttet til arbeidet med utenlandsadopsjon. Bufdir har mottatt en rekke pressehenvendelser samt en betydelig mengde innsynsbegjæringer, noe som samlet sett har krevd en del ressurser.

Til tross for nedgangen i antall utenlandsadopsjoner har både pågangen av henvendelser og utfordringene på adopsjonsfeltet innebåret et fortsatt høyt trykk på adopsjonsområdet i Bufdir.

3.1.4.2 Tilbud om etteradopsjonstiltak

Arbeidet med etteradopsjonstiltak og styrket oppfølging av adopterte etter adopsjon har vært et prioritert område i 2025. Kompetansetjenesten for adopsjon ligger til Bufetat, region øst. Den tilbyr statlige og nasjonale etteradopsjonstilbud til adopterte og adoptivforeldre samt veiledning til hjelpeapparatet.

I 2025 har direktoratet og Region øst jobbet tett sammen om etteradopsjonstiltakene, inkludert oppdaterte nettsider, jf. felles oppdrag til Utdanningsdirektoratet, Helsedirektoratet og Bufdir om veiledningsmaterieell til kommuner om oppfølging av barn som er adoptert og deres familier (desember 2024).

Kompetansetjenestens rådgivingstelefon har i 2025 mottatt 113 telefoner. Det har vært flest henvendelser fra adopterte, og tilbudet har vært lite brukt av hjelpeapparatet.

I 2025 fikk 51 personer samtalestøtte. Ved utgangen av 2025 står syv adopterte på venteliste, og 27 adopterte har et aktivt samtaletilbud. Erfaringer viser at adopterte opplever tilbudet som positivt. Region øst erfarer at flere av de adopterte som benytter tilbudet, trenger mer enn støttesamtaler. Regionen anbefaler, slik det fremgår av Bufdirs utredning om etteradopsjonstiltak i 2021, at det vurderes om tilbudet bør legges til helsesektoren dersom tilbudet skal gjøres permanent. I 2025 jobbet direktoratet sammen med Region øst for å innføre dokumentasjonssystemet FADO slik at det kan benyttes for samtalestøttetilbudet. Dette forenkler rutinene og sikrer bedre personvern.

Kurs til adoptivforeldre ble tilbudt i alle Bufetats regioner i 2025, og det er gjennomført fire kurs (Region øst, Region sør, Region vest og Region Midt-Norge) våren 2025. Til sammen deltok 45 adoptivforeldre på disse kursene. Høsten 2025 ble alle planlagte kurs avlyst på grunn av for få påmeldte. Region øst har vært aktive med promotering i ulike kanaler i 2025. En undersøkelse etter gjennomført kurs viser at deltakerne gjennomgående har gode tilbakemeldinger, men at de peker på behov for mer adopsjonsspesifikt fokus. Høsten 2025 justerte Bufdir i samarbeid med Region øst kursmateriellet slik at det er bedre tilpasset helgesamlinger.

Søk etter biologisk opphav har hatt totalt 88 nye henvendelser i 2025, fordelt på telefoner og skriftlige henvendelser. I tillegg mottok Region øst 10-15 saker fra Verdens barn (de aktive sakene er inkludert i tallene). De som tok kontakt skriftlig, ønsket primært å få bistand til å kontakte utenlandske adopsjonsmyndigheter. De ønsket å få innsyn i de utenlandske adopsjonsdokumentene sine og kjennskap til sitt biologisk opphav. De som ringte, ønsket å vite mer om tjenesten og hva Region øst kunne tilby av bistand. Region øst råder dem som ringer, til å sende en skriftlig henvendelse hvis de ønsker videre hjelp til søk.

Region øst behandlet 42 henvendelser om søk etter biologisk opphav i 2025.

Region øst har utviklet bedre rutiner for å følge opp henvendelser fra ulike land, basert på de erfaringene som er gjort.

3.1.4.3 Oppfølging av adopterte som søker innsyn i egen sak

Pågangen fra utenlandsadopterte som ønsker innsyn i egne adopsjonsdokumenter, har også i 2025 vært stor. I 2025 mottok Bufdir 267 henvendelser om innsyn i saker om utenlandsadopsjon, mot 335 i 2024.

Bufdir behandlet i 2025 372 saker om innsyn i utenlandssaker, og vi har fortsatt arbeidet med å redusere saksbehandlingstiden i disse sakene. Gjennomsnittlig saksbehandlingstid i disse sakene var 5,7 måneder i 2024, og den er i 2025 redusert til 3,2 måneder.

Vi har i tillegg til dette i 2025 mottatt 66 saker om innsyn i nasjonale adopsjoner fra adopterte eller etterkommere.

3.1.5 Ekteskapsloven

Bufdir er nasjonalt kompetansemiljø for ekteskapsloven og har tolkningsansvaret for lovens del 1 og 3, som regulerer henholdsvis inngåelse og oppløsning av ekteskap. Direktoratet forvalter også brudvigjingslova og loven om anerkjennelse av utenlandske skilsmisser og separasjoner. I tillegg fungerer Bufdir som klageinstans for Statsforvalterens vedtak i separasjons- og skilsmissesaker, i saker om etterfølgende godkjenning av ugyldige norske vigslor og vigslor inngått etter utenlandsk rett i Norge, samt i saker om anerkjennelse av utenlandske ekteskap, skilsmisser og separasjoner. Fra 1. januar 2025 overtok Bufdir også rollen som klageinstans i saker etter ekteskapsloven § 3 om dispensasjon for ekteskap mellom søskenbarn.

I 2025 mottok direktoratet totalt 150 klager i separasjons- og skilsmissesaker, en økning på 56 saker sammenlignet med året før. Av disse gjaldt 68 saker separasjon etter § 20, 68 saker skilsmisse etter § 21, og 14 saker skilsmisse etter § 22. Videre mottok Bufdir én klage om etterfølgende godkjenning av en ugyldig norsk vigsel og behandlet én sak om ugyldig vigsel inngått etter utenlandsk rett i Norge, der vigselen var avholdt på en ambassade uten vigselrett.

Når det gjelder anerkjennelse av utenlandske ekteskap, mottok direktoratet syv klagesaker etter ekteskapsloven § 18 b. To av disse gjaldt stedfortrederekteskap inngått i Bangladesh og Syria, tre saker gjaldt bigamiske ekteskap inngått i henholdsvis Kenya, Pakistan og Etiopia, mens de to siste omhandlet ekteskap inngått med mindreårige fra Jordan og Syria. I løpet av 2025 mottok Bufdir også fire klagesaker etter ekteskapsloven § 3 om dispensasjon for ekteskap mellom søskenbarn. Partene i disse sakene kom fra Irak, Afghanistan og Tyrkia, og alle søknadene ble avslått.

Direktoratet behandlet fire saker om anerkjennelse av utenlandske skilsmisser, der tre var fra Pakistan og én fra Irak. Kun én av sakene ble anerkjent i Norge. Videre behandlet Bufdir tre saker om godkjenning av vigslor for tros- og livssynssamfunn, og alle tre ble innvilget.

Som en del av arbeidet med å sikre tilgjengelige og kjønnsnøytrale vigslorformuleringer ferdigstilte Bufdir i 2025 oversettelser av det borgerlige vigslorformularet til tre nye språk: sørsamisk, ukrainsk og polsk. De nye oversettelsene er publisert på bufdir.no.

3.2 Barnevern

Mål i tildelingsbrevet:

- Mål 5: Barn og foreldre skal få hjelpetiltak tilpasset deres behov, og som bidrar til positiv endring. Tilbudet skal være likeverdig i hele landet.
- Mål 6: Barn og foreldres rettssikkerhet skal ivaretas i alle faser av barnevernssaken.
- Mål 7: Barnevernet skal arbeide systematisk, kunnskapsbasert og tillitsskapende i møte med barn, familier og andre tjenester.
- Mål 8: Barn som trenger tiltak utenfor hjemmet, skal få et tilbud som fremmer ro, trygghet, tillit, positiv utvikling og som tar vare på relasjonene til barnet.

Sentrale bærekraftsmål i arbeidet vårt på dette området:

Mål 3

Mål 16

Mål 17

Barn og unge som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling, skal få nødvendig hjelp, omsorg og beskyttelse til rett tid. Dette innebærer at barn og familier skal få bistand så tidlig som mulig og at hjelpen er tilpasset, koordinert og helhetlig.

Det er et mål at familier med behov for hjelp fra flere tjenester skal oppleve et samordnet hjelpeapparat. Det er også viktig å bedre forutsetningene for at barn og omsorgspersoner blir involvert og får medvirke når det tas beslutninger som gjelder dem, og i utformingen av tiltak og omsorgstilbud. Bufdir har i 2025 jobbet med utviklingsarbeid som har omhandlet de fleste delene av barnevernforløpet, og vi har utviklet samarbeidet med tilgrensende sektorer for å bidra til at «laget rundt barna» kan virke.

Bufdir ønsker å være et tydelig normerende fagdirektorat for alle aktørene på feltet. Vi videreutvikler tilskuddsordninger og kompetansetilbud som treffer behovene i sektoren. Videre vil vi utvikle en mer helhetlig og strukturert sammenstilling og tilgjengeliggjøring av støtteressurser til tjenestene. Dette er viktig for å bidra til at kommunene og andre tiltakseiere kan ta ansvaret for ansattes og lederes kompetanseutvikling og for utvikling av hele tjenesten.

Ledersatsingen med ulike opplæringstiltak ser ut til å treffe et behov og videreføres. Det er også gjennomført en kompetansekartlegging i tjenestene, inkludert institusjonsbarnevernet for å belyse kompetansebehovet ytterligere. Foreløpig ser vi behov for økt kompetanse om vold og overgrep. I 2026 vil vi prioritere å styrke kvaliteten i barnevernets arbeid med familier som lever med vold.

Barnevernfaglig kvalitetssystem (BFK) er nå tilgjengelig for alle barneverntjenestene. Kommunene er kommet ulikt i implementeringen av BFK, og det er fremdeles en jobb å gjøre for å øke bruken og bevisstheten. Bufdir gjennomførte i 2025 erfaringsamlinger med

kommunene i samarbeid mellom KS. Samlingene ga nyttig kunnskap for videre utvikling og implementering av BFK i 2026.

Bufdirs samarbeid med SSB og andre relevante parter om endringer i kommunenes rapportering til staten på barnevernsområdet, vil fra 2027 kunne gi bedre innsikt i hjelpetiltaksarbeidet. Det vil bedre muligheten vår til å vurdere status og spisse og gjøre våre innsatser mer treffsikre. Det statlige tilbudet til kommunene holder høy kvalitet og er styrket det siste året, men er fortsatt ikke landsdekkende.

Utfordringene på fosterhjemsområdet er fortsatt store, og det er stor variasjon i tilbudet til barna og fosterhjemmene nasjonalt. Det er et mål å styrke samarbeid mellom kommunene og Bufetat og bedre forutsetningene for felles innsats i oppfølgingen av barn og fosterhjemmene for å skape stabilitet. I 2026 skal vi derfor starte opp en utprøving av en ny modell for samarbeid mellom Bufetat og kommunene om et helhetlig, forutsigbart og behovstilpasset tilbud i egen kommune for barn med slike behov. Regionene i Bufetat har samtidig styrket støtten til kommunene gjennom ulike tjenestestøttetilbud som skal bidra i alle faser av fosterhjemsarbeidet, fra rekruttering til oppfølging. Vi har tro på at tiltakene som er igangsatt, men det er fortsatt for tidlig å si noe om kommunens bruk av tilbudet, og om innsatsen bidrar til å avhjelpe utfordringene nevnt over. Vi må være tålmodige med resultatene. Samtidig må vi følge tett med på om tiltakene er de rette og være åpne for å vurdere andre virkemidler og tiltak.

I løpet av 2025 bodde i underkant av 1 550 barn på institusjoner i regi av Bufetat. Målt i oppholdsdager var 37 prosent av disse i statlige institusjoner og 63 prosent i private. Bufdir har gjennom 2025 arbeidet med å bygge opp den statlige institusjonskapasiteten. Det er et arbeid som tar tid og som er ressurskrevende. Det er derfor viktig å samtidig satse på flere langsiktige rammeavtaler med private leverandører av institusjonsplasser. Antall brudd på bistandsplikten var langt færre i 2025 enn i de foregående årene.

Kvalitetsløftet gir en ny retning for institusjonsbarnevernet. Bufdir har i 2025 planlagt og startet pilotering av ny innretning. Ved årets slutt var fire pilotinstitusjoner i drift i Region nord, vest, øst og sør. Piloteringen skal pågå til 2028, med erfaringer som skal brukes i utviklingen av både statlige og private institusjonstilbud. Parallelt har vi begynt å identifisere elementer i ny innretning som kan innføres gradvis innenfor gjeldende rammer.

Arbeidet understøttes av en helhetlig satsing på fag- og kvalitetsutvikling, inkludert modernisering av systemstøtte og et nytt rammeverk for institusjons- og omsorgssentre som skal bidra til et mer likeverdig og behovsbasert tilbud. Ny innretning innebærer blant annet at alle institusjoner skal ha tilknyttede helseteam, og vi samarbeidet i 2025 med helseforetakene om å utvikle dette tilbudet. Bufdir vurderer også innhold og organisering av en tverrfaglig kartlegging for barn som skal flyttes ut av hjemmet, inkludert inntakskartlegging ved institusjonsplassering. Utviklingen av institusjonstilbudet og kartleggingen fortsetter i 2026.

Nasjonal barnevernskonferanse er vår viktigste arena for å nå ut til ansatte på barnevernsfeltet og ulike samarbeidspartnere. Temaet i 2025 var høyaktuelt og omhandlet vold og ungdomskriminalitet. Trender, status og risikofaktorer, hvordan forebygge og hjelpe barn og familier, samt hvilke verktøy vi har vi for å hjelpe, ble tematisert. Vi vet at det er

viktig å komme i posisjon tidlig med riktig hjelp for å kunne forebygge skjevutvikling, som det å begå kriminelle handlinger er uttrykk for. Det blir viktig fremover å ha oppmerksomhet rettet mot både om å fange opp familier med behov for tett oppfølging tidlig nok, og ha god kvalitet i tilbudene til barn og unge som strever senere i oppveksten.

3.2.1 Mål 5: Barn og foreldre skal få hjelpetiltak tilpasset deres behov, og som bidrar til positiv endring. Tilbudet skal være likeverdig i hele landet

Overordnet beskrivelse av målområdet

Færre barn mottar hjelpetiltak fra barneverntjenesten enn tidligere, og kunnskapen om hvorfor det er slik og hvordan vi skal forstå utviklingen, er usikker. Variasjonen i hjelpetiltakene befolkningen mottar er fortsatt stor på tvers av landet. Det statlige tilbudet av spesialiserte hjelpetiltak som supplerer kommunene holder god kvalitet, men er ikke like tilgjengelige for alle kommuner.

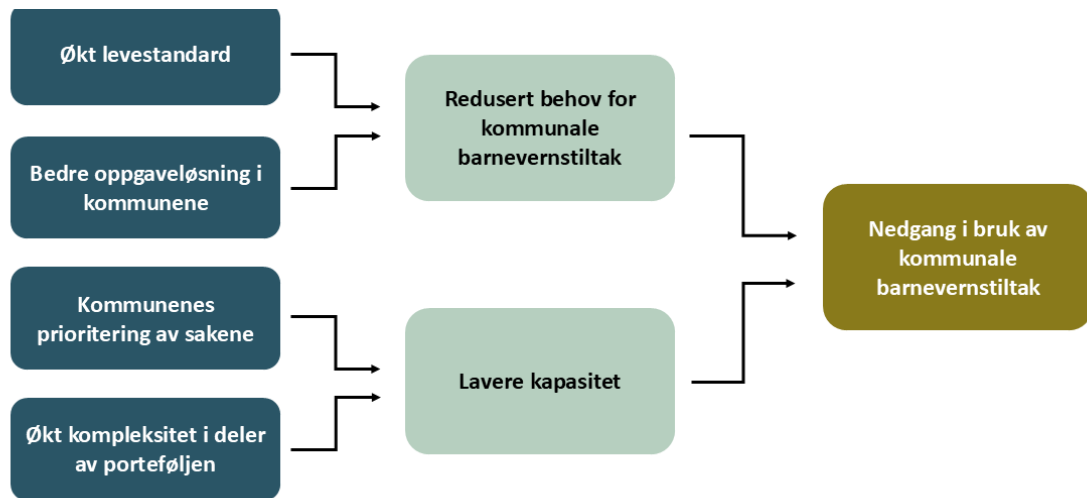
Bufdir rapporterer på følgende styringsparametere for mål 5:

- S 12. Likeverdig og landsdekkende tilbud av hjelpetiltak
- S 13. Statlige hjelpetiltak
- S 14. Barns medvirkning i valg av statlige og kommunale hjelpetiltak og i gjennomføringen av disse

Den overordnede målsettingen om likeverdig og tilpasset tilbud om hjelpetiltak på tvers av Norge er fortsatt en utfordring å nå. Bufdirs innsats har i stor grad bestått i forberedelser for å kunne gi mer omfattende og tilpasset støtte til kommuners egen kompetanse- og kvalitetsutvikling i barneverntjenesten i årene som kommer, i tråd med kvalitetsløftet i barnevernet. Mye av årets innsats vil dermed først bli synlig for kommuner i løpet av 2026, og påfølgende år. Vi vil følge nøye med på hvordan ulike former for faglig støtte tas imot og tas i bruk slik at innsatsene innrettes mest mulig treffsikkert. Ressurser fra utviklingsarbeidet med grunnmodell for hjelpetiltak i kommunalt barnevern står sentralt i den faglige støtten som skal tilgjengeliggjøres, sammen med ressurser fra andre deler av direktoratets verktøykasse.

Bruken av kommunale hjelpetiltak har gått ned med 15 prosent de siste tre årene. Om dette representerer en positiv eller bekymringsfull utvikling, avhenger av hva som ligger bak nedgangen. Verken aktivitetsdata eller annen informasjon direktoratet har tilgjengelig, kan med sikkerhet forklare årsakene, men vi har flere mulige hypoteser. Disse illustreres i figuren under.

Figur 7: Forhold som kan ha bidratt til aktivitetsnedgang i kommunale barnevernstiltak.

Figurbeskrivelse: Figuren illustrerer positive og negative forhold som kan ha bidratt til aktivitetsnedgang i kommunale barnevernstiltak.

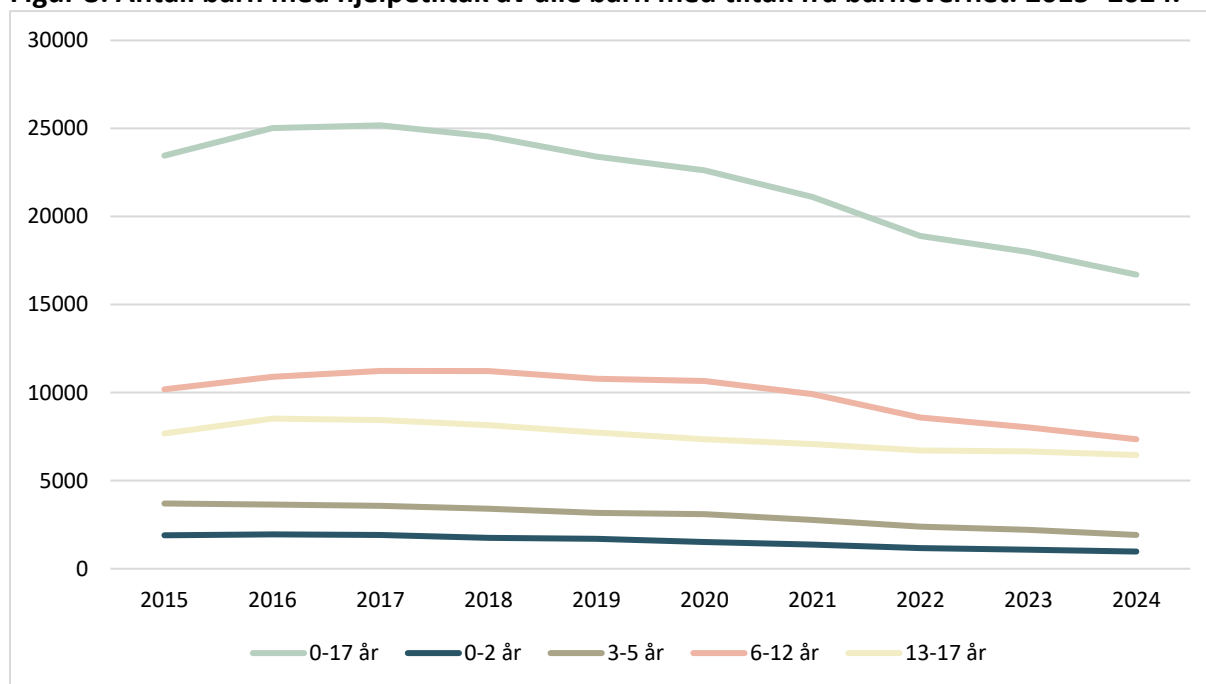
Vi har i 2025 utarbeidet en egen analyse av mulige årsaker til aktivitetsnedgangen, og vi følger utviklingen tett.

I Barnevernsbarometeret 2025 oppgav ni av ti barnevernsledere at de i løpet av de siste fem årene hadde opplevd å avdekke utfordringer hos familier med barn over tre år som burde vært fanget opp allerede i sped- eller småbarnsfasen (Ekhaugen & Høgestøl, 2025). Mange barn i formativ alder fanges altså opp for sent til å forebygge utfordringer på den mest skånsomme og effektive måten. Vi er dermed særlig spent på hva effektstudien som nå gjennomføres knyttet til «Sammen på vei» kan si oss om hva et spisset tilbud som iverksettes allerede før barnet er født kan bidra med i forebygging. Les mer om tiltaket og studien under punkt 3.2.1.5.

3.2.1.1 Likeverdig og landsdekkende tilbud av hjelpetiltak

Vi erfarer gjennom vår kontakt med kommunale barneverntjenester at flere tjenester opplever at barna, ungdommene og familiene de i dag er i kontakt med, har større og mer sammensatte utfordringer enn for noen år tilbake. Det er vanskelig å si noe konkret om årsakene til dette, men det kan stilles spørsmål ved om de tiltakene barneverntjenestene har tilgang på er tilstrekkelige til møte utfordringer hos brukerne. Bufdir har ingen direkte datakilde til kommuners bruk av virksomme hjelpetiltak. Statistikk fra SSB har vist nedgang i bruken av hjelpetiltak både i og utenfor hjemmet de siste årene.

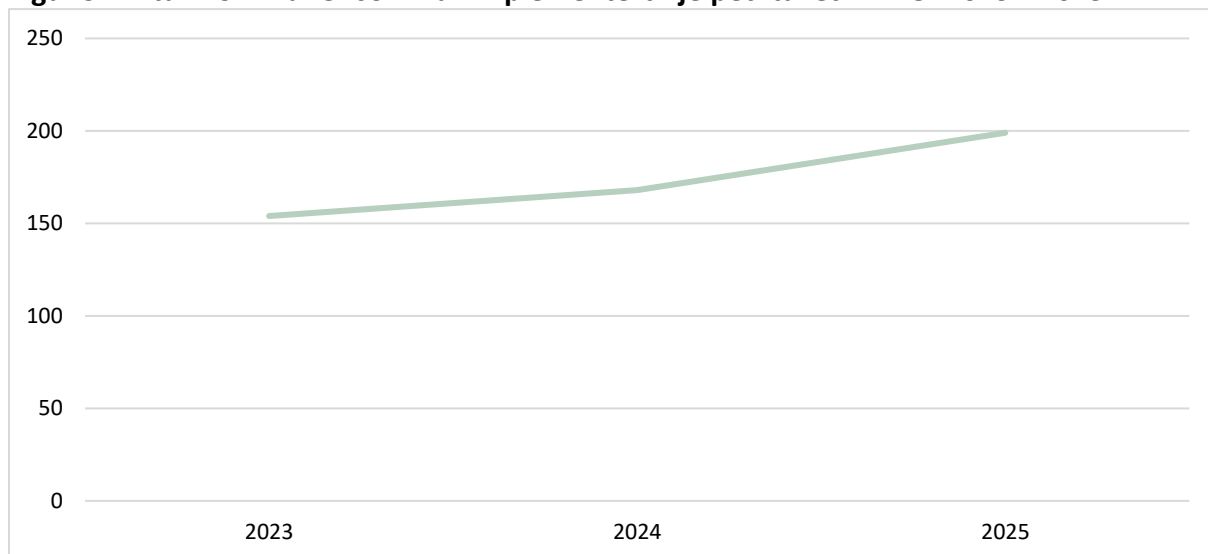
Figur 8: Antall barn med hjelpetiltak av alle barn med tiltak fra barnevernet. 2015–2024.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et linjediagram med antall barn med hjelpetiltak fordelt på aldersgrupper. 2015–2024. Kilde: SSB, tabell 09050 (alle barn med tiltak) og tabell 12845 (barn plassert fordelt på lovhjemmel).

For de yngre barna (3-12 år) som har begynnende eller etablerte atferdsvansker, tilbyr Bufetat og Nasjonalt utviklingssenter for barn og unge (NUBU) støtte til implementering og kvalitetssikring til kommuner som ønsker å bygge opp og vedlikeholde et tilbud om PMTO-behandling (Parent Management Training Oregon) og/eller tidlig innsats for barn i risiko. Stadig flere kommuner bygger opp slike tilbud, også gjennom interkommunale samarbeid. De siste tre årene har antall kommuner som har implementert PMTO økt fra 154 til 199 kommuner (se figur under). NUBUs årsrapport til Bufdir viser gode resultater etter iverksatt PMTO-behandling. Foreldrene rapporterer en stor grad av reduksjon i barns atferdsuttrykk. Utøverne av intervensjonene er i 78 prosent av tilfellene fornøyde med behandlingsresultatene, mens foreldre er godt eller veldig godt fornøyd i 97 prosent av de registrerte tilfellene (NUBU, 2025).

Figur 9: Antall kommuner som har implementert hjelpetiltaket PMTO. 2023—2025.

Figurbeskrivelse: Linjediagrammet viser at antall kommuner som har implementert PMTO har økt fra 2023 til 2025. Kilde: NUBU, 2025.

I Barnevernsbarometeret 2025 ble barnevernsledere spurt om de hadde tilgang på tilstrekkelige tiltak til å hjelpe barn og ungdom med problematisk rusbruk. Foruten behov for behandlingstiltak og gode samarbeid med andre tjenester og sektorer, ble også hjemmebaserte tiltak trukket frem:

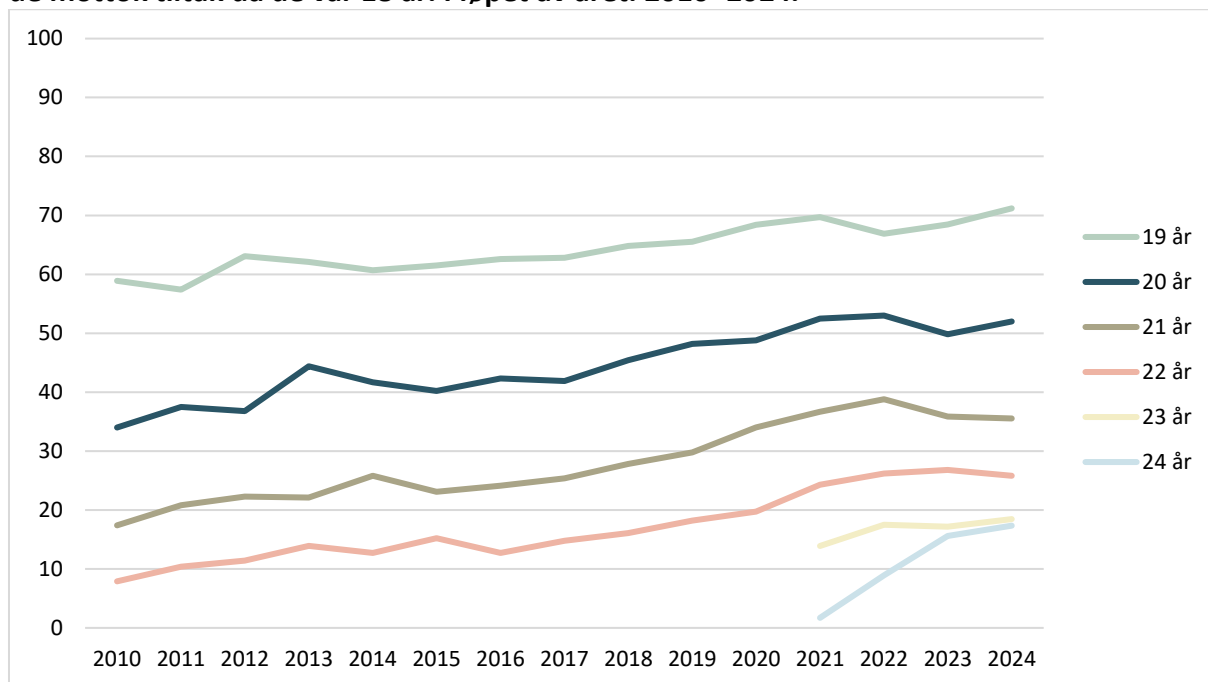
«Vi har behov for mer miljøterapeutiske tiltak i hjemmet. Tiltak til å sette foreldre i stand til å takle dette, samt motivere ungdommen og gi en bred god støtte til familien som står i utfordringene daglig.» (Ekhaugen & Høgestøl, 2025, s. 20).

Barnevernsledere uttrykker med andre ord et udekket behov for tiltak som kan gi både bredde og intensitet i tilbudet til ungdom, foreldre og familier, inkludert på deres egen hjemmebane, i samarbeid mellom ulike aktører.

3.2.1.1.1 Ettervern

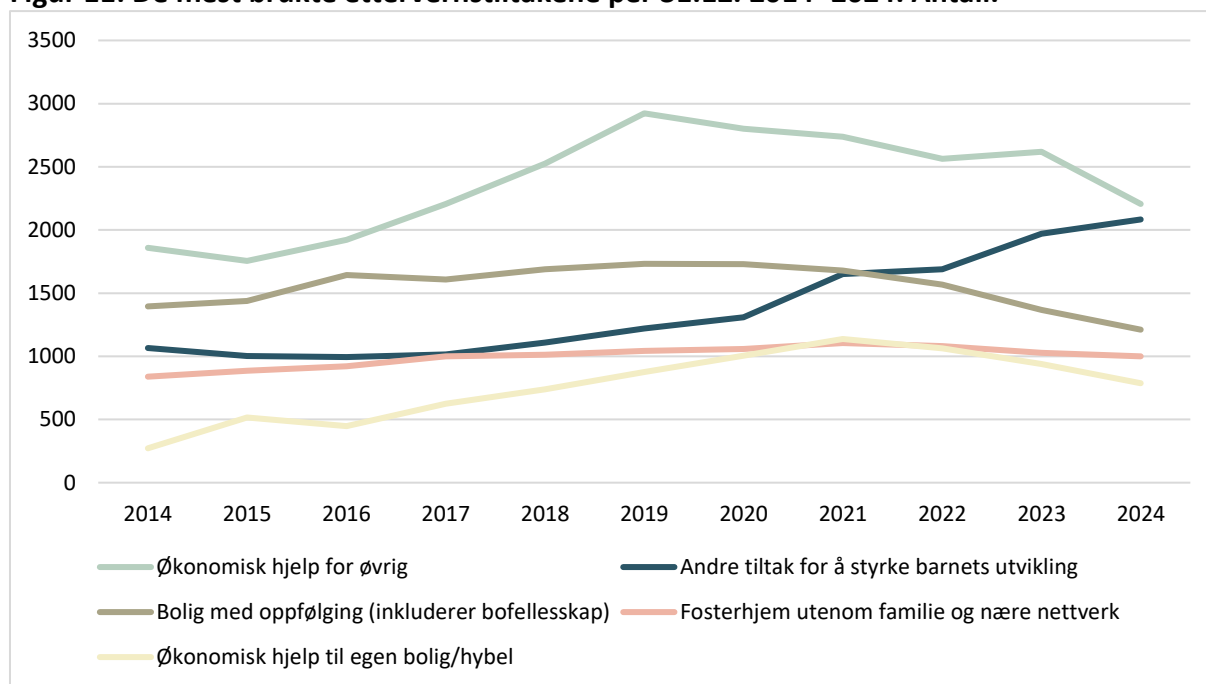
Unge som når myndighetsalder og har mottatt tiltak fra barneverntjenesten i rimelig tid innen sin 18-årsdag, kan ha krav på og nytte av et tilbud om ettervern. Ettervern kan omfatte både videreføring av tidligere tiltak, men også nye tiltak for å støtte overgangen til et selvstendig voksenliv. I 2024 var det fortsatt flest 18- og 19-åringer som mottok ettervern, men vi ser også en liten økning i antallet 23- og 24-åringer sammenlignet med 2023. Økningen i bruk av tiltak for å styrke den unges utvikling fra 2023 ser ut til å fortsette i 2024, samtidig som økonomiske tiltak fortsatt utgjør den vanligste formen for ettervernstiltak.

Figur 10: Andel unge som fremdeles mottar ettervernstiltak etter de har fylt 19 år, dersom de mottok tiltak da de var 18 år. I løpet av året. 2010–2024.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et linjediagram med andel unge som fremdeles mottar ettervernstiltak etter de har fylt 19 år, dersom de mottok tiltak da de var 18 år, fordelt på alder. I perioden 2010–2022 er det en relativt jevn økning i andel av unge som fortsetter å motta tiltak når de kommer i ettervernsalder. I 2022 til 2023 er det en liten nedgang for samtlige aldersgrupper. Fra 2023 til 2024 synker andelen for 21- og 22-åringene, men resterende aldersgruppene øker. Andel 19-åringene er høyest og ligger på 71 prosent i 2024. Andelen avtar jo eldre de blir, ned til 17 prosent for 24-åringene i 2024. Etter utvidelsen av ettervernsalderen i 2021 har andel 24-åringene økt med 15 prosentpoeng. Kilde: SSB, tabell 09050.

Figur 11: De mest brukte ettervernstiltakene per 31.12. 2014–2024. Antall.

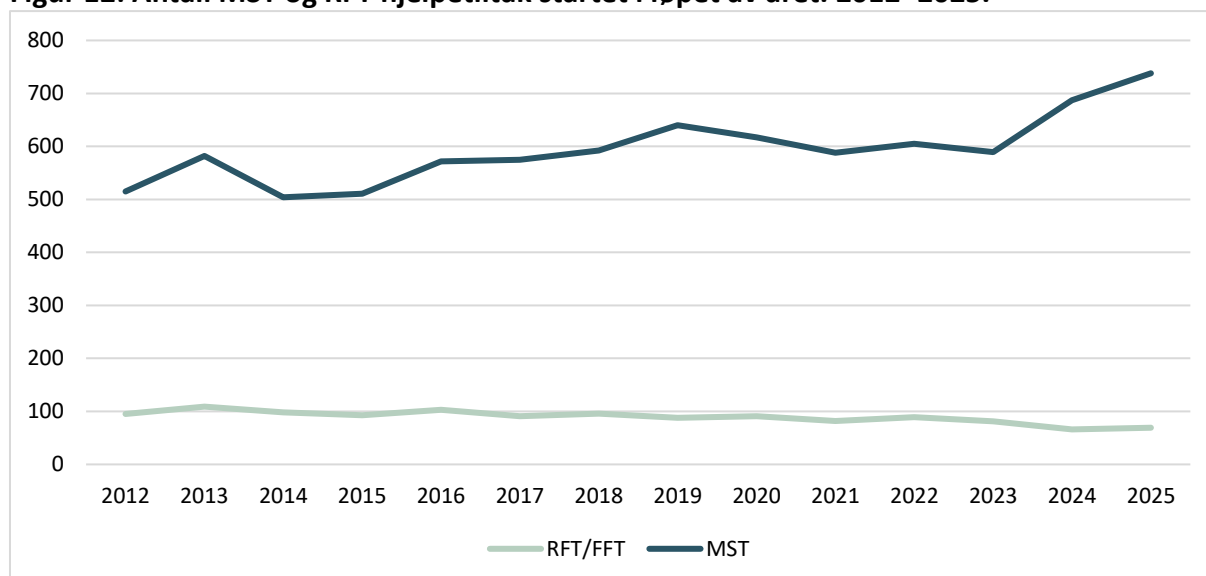
Figurbeskrivelse: Figuren viser et linjediagram der alle de mest brukte ettervernstiltakene har økt siden 2014, mest av alt økonomisk hjelp (for øvrig) og økonomisk hjelp til egen bolig eller hybel. Økonomisk hjelp er det mest brukte ettervernstiltak i alle år og ved utgangen av 2024 ble det gitt rundt 2 200 økonomiske hjelpetiltak. Noe som er en nedgang fra 2023. Andre tiltak for å styrke barnets utvikling har økt mest i perioden 2014 til 2024. Sammen med bolig med oppfølging, inkludert bofellesskap, er de nest mest brukte tiltakene med cirka 2 100 og cirka 1 211 tiltak i slutten av 2024. Deretter kommer økonomisk hjelp til egen bolig eller hybel og fosterhjem utenom familie og nære nettverk med 1 000 og cirka 800 tiltak ved utgangen av 2024 hver. Kilde: SSB, tabell 10661.

3.2.1.2 Statlige hjelpetiltak

Når barneverntjenestens egne tiltak ikke strekker til, kan de be Bufetat om spesialiserte hjelpetiltak. I 2025 ble tilbudet om multisystemisk terapi (MST) til ungdomsfamilier styrket i utvalgte deler av landet som del av regjeringens satsing mot barne- og ungdomskriminalitet. Oslo kommune (bydelsovergripende), Lillestrøm/Romerike, Kristiansand/Agder og nordlige Trøndelag ble tildelt ekstra ressurser for å utvide sine MST-tilbud. Alle områdene melder om stor pågang og god drift.

Tre av Bufetats regioner og enkelte kommuner tilbyr også relasjonsfokustert familieterapi (RFT) til ungdom og foreldre som strever med relasjoner og atferdsvansker. Metoden er en norsk nyvinning, basert på mange års læring fra arbeid med funksjonell familieterapi (FFT), videreutviklet med tilpasninger for vår kontekst og behov. NUBU utvikler og kvalitetssikrer tilbudene om MST og RFT i Norge. Bufetats regioner opplever stor pågang og gode tilbakemeldinger på tilbudene om MST. Én region rapporterer om 250 henvendelser om spesialiserte hjelpetiltak i 2025 fra til sammen 37 kommuner – over halvparten av kommunene i regionen. Behandlingen gis i størst grad i og rundt ungdommers naturlige hjem (biologisk familie), men også i fosterhjem og i overgang mellom institusjonsbehandling og varig bosituasjon for ungdom.

Figur 12: Antall MST og RFT hjelpetiltak startet i løpet av året. 2012–2025.

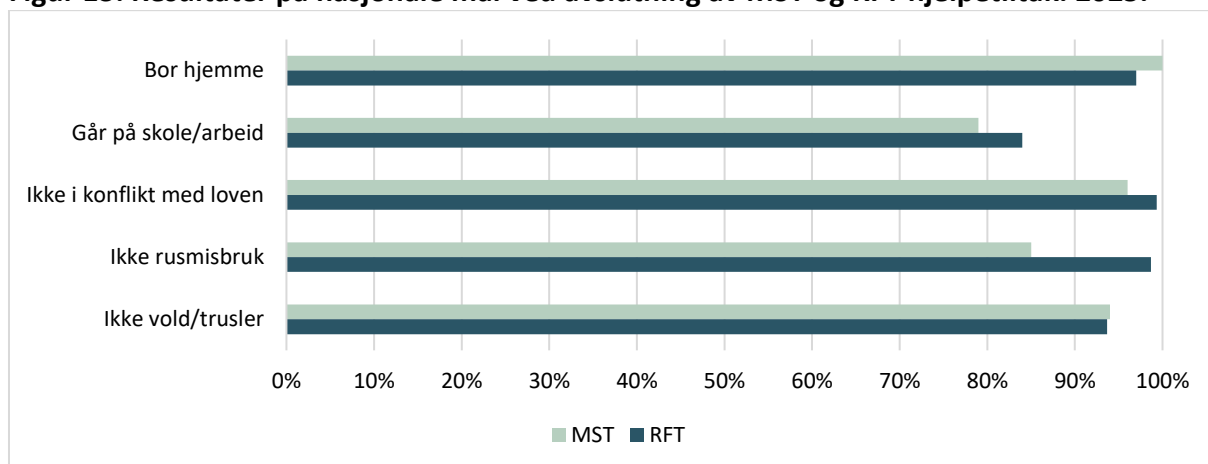
Figurbeskrivelse: Tidslinjene i figuren viser at antall nye hjelpetiltak som ble startet i løpet av året har utviklet seg ganske ulikt for de ulike typer hjelpetiltak siden 2012. I 2025 økte MST til 738 nye tiltak etter å ha variert rundt 500 og 600 tiltak i flere år. Antall tiltak av RFT lå stabilt rundt 100 frem til 2022. Etter dette avtar antallet noe. Kilde: BiRK. Oslo inngår ikke. Dette favner kun tiltak gitt gjennom Bufetat.

Bufetats regioner og direktoratet vurderer at kommuner har ulike forutsetninger for å tilby egne hjelpetiltak. Særlig mellomstore og geografisk spredte kommuner er ofte avhengige av Bufetats tilbud. Regionene forsøker å gi bistand også der avstandene er store, men noen kommuner får likevel et dårligere statlig tilbud fordi de spesialiserte tiltakene ikke er geografisk jevnt fordelt.

Det er stor pågang og gode tilbakemeldinger på det statlige supplerende tilbudet av spesialiserte hjelpetiltak. Samtidig er det svært krevende for Bufetats regioner å ivareta ikke-bistandspliktige oppgaver, slik som spesialiserte hjelpetiltak, og samtidig innfri krav om budsjettbalanse i en tid med økende utgifter på institusjonsområdet. Vi vurderer at det vil bli utfordrende å opprettholde og videreutvikle tilbudet av statlige spesialiserte hjelpetiltak i 2026, og vi vil følge utviklingen tett.

Resultatene for ungdom, deres familier og nære omgivelser av behandling gjennom de statlige spesialiserte hjelpetiltakene RFT og MST, er svært gode også i 2025. Et overveiende flertall av ungdommene bor hjemme, går på skole, er ikke i konflikt med loven og misbruker ikke rusmidler eller bedriver truende eller voldelig atferd ved avslutning av behandlingen. Ettersom ungdommene viste tegn på kriminalitet, rus eller vold i 52-71 prosent av oppstartsmålingene før behandling i MST, og 16-30 prosent før behandling i RFT, er dette svært positive endringer for ungdommene, deres familier og nærmiljøer. Deltakelse i skole eller arbeid er som tidligere år et område hvor måloppnåelsen er noe lavere, og som det jobbes kontinuerlig med gjennom kompetansetiltak og samarbeidstiltak i og rundt teamene.

Figur 13: Resultater på nasjonale mål ved avslutning av MST og RFT hjelpetiltak. 2025.

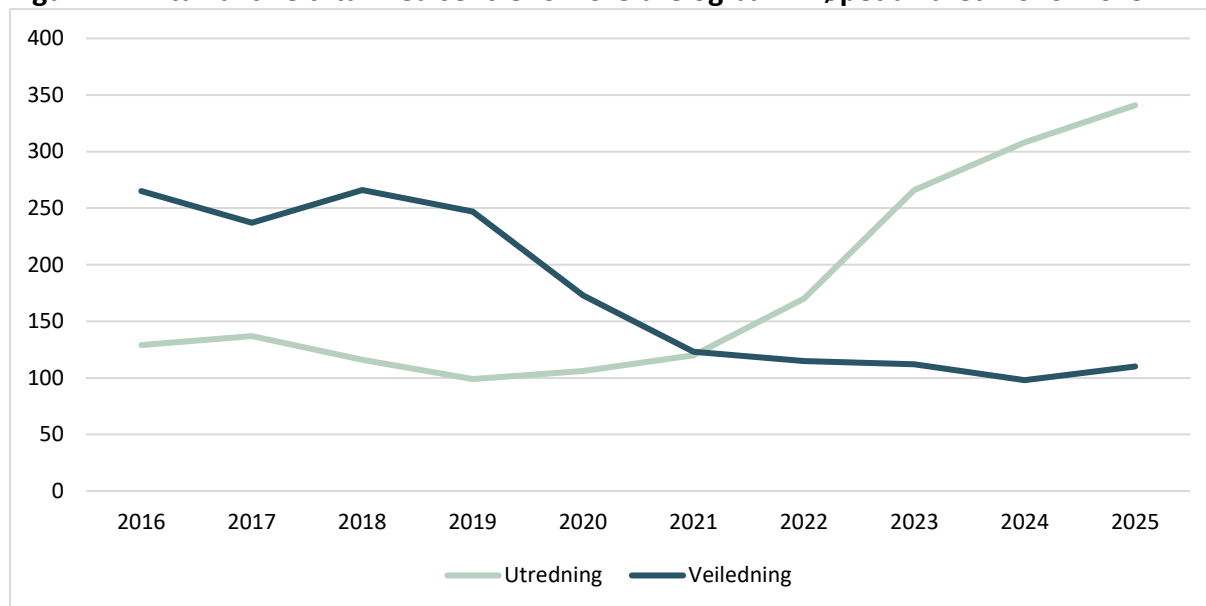

Figurbeskrivelse: Stolpediagrammet viser resultater på nasjonale mål ved avslutning, angitt i andel av fullførte behandlinger. Resultater for team organisert i kommunal og interkommunal regi er utelatt, kun team i Bufetat er omtalt. Kilde: NUBU, 2025.

Det er flere nye tilbud om MST for familier preget av vold og omsorgssvikt («MST – Child Abuse and Neglect») under oppbygging i kommunal og interkommunal regi. Utbredelsen er fortsatt begrenset og langt fra likeverdig på tvers av landet. Bufdir følger utviklingen og bidrar med de virkemidler vi har i kommunenes arbeid med metoden.

Tilbudet fra Bufetats sentre for foreldre og barn er også et statlig supplement til kommunene i arbeidet med sårbare familier med unge barn. Sentre for foreldre og barn bistår primært barneverntjenesten med utredning av omsorgssituasjonen for barn 0–6 år, men kan også tilby omsorgsendrende hjelpetiltak til familier. Målet med tilbudet er at flest mulig barn og familier skal få den hjelpen de trenger. Utviklingen i 2025 viser at flere barn får et tilbud, med kortere utredningstid, hvilket er i tråd med de politiske og faglige føringene for tilbudet.

Figur 14: Antall aktive tiltak ved sentre for foreldre og barn i løpet av året. 2016–2025.

Figurbeskrivelse: Linjediagrammet viser antall aktive tiltak ved sentre for foreldre og barn i perioden 2016 til 2025. Denne statistikken viser ikke hvor tiltaket skjer (hjemme, poliklinisk eller som døgnopphold), bare etter utredning og veiledning. Siden 2019 har antall aktive utredninger i løpet av året økt fra 100 til 340. I det samme tidsrommet har antall tiltak om veiledning sunket fra 250 til 110. Likevel var det en liten økning i veiledninger fra 2024 til 2025. Kilde: BiRK.

3.2.1.3 Barns medvirkning i valg av statlige og kommunale hjelpetiltak, og i gjennomføringen av disse

Barn og unge har rett til medvirkning og involvering når de mottar hjelpetiltak fra barnevernet, jf. barnevernslovens § 1–4. Barnet skal få tilstrekkelig og tilpasset informasjon, og har rett til fritt å gi uttrykk for sine meninger. Barnet skal bli lyttet til, og barnets meninger skal vektlegges i samsvar med barnets alder og modenhet. Når barnet ikke ønsker å medvirke, skal dette dokumenteres.

Bufdir har i 2025 arbeidet sammen med SSB og fått viktige innspill fra kommunalt barnevern og andre relevante parter, om å planlegge fremtidige endringer i kommunenes rapportering til Barnevernsregisteret, jf. oppdrag 2025: T1-1. Dette vil i årene som kommer bidra til bedre informasjon om omfanget av barns medvirkning i prosesser som omhandler dem, og eventuelt når barn velger ikke å medvirke. Meningsfull statistikk om barns medvirkning vil likevel tidligst foreligge ved utgangen av 2027. Først da vil den kunne brukes i vår vurdering av måloppnåelse når det gjelder barns medvirkning i valg og gjennomføring av kommunale hjelpetiltak.

Når det gjelder barns medvirkning i valg og gjennomføring av statlige hjelpetiltak, etterspør Bufetat informasjon om barnets medvirkning i henvisningen fra kommunal barneverntjeneste. Dokumentasjon av barns eller ungdoms medvirkning under gjennomføring av statlige hjelpetiltak inngår i barnets sak og er ikke tilgjengelig for å produsere statistikk av.

I 2021 startet NUBU innsamling av tilbakemeldinger fra ungdommer og foreldre i forbindelse med avslutning av behandling i de statlige spesialiserte hjelpetiltakene RFT og MST. Ungdom og foreldre blir spurt om deres opplevelser av behandlingen og eventuelle endringer de har

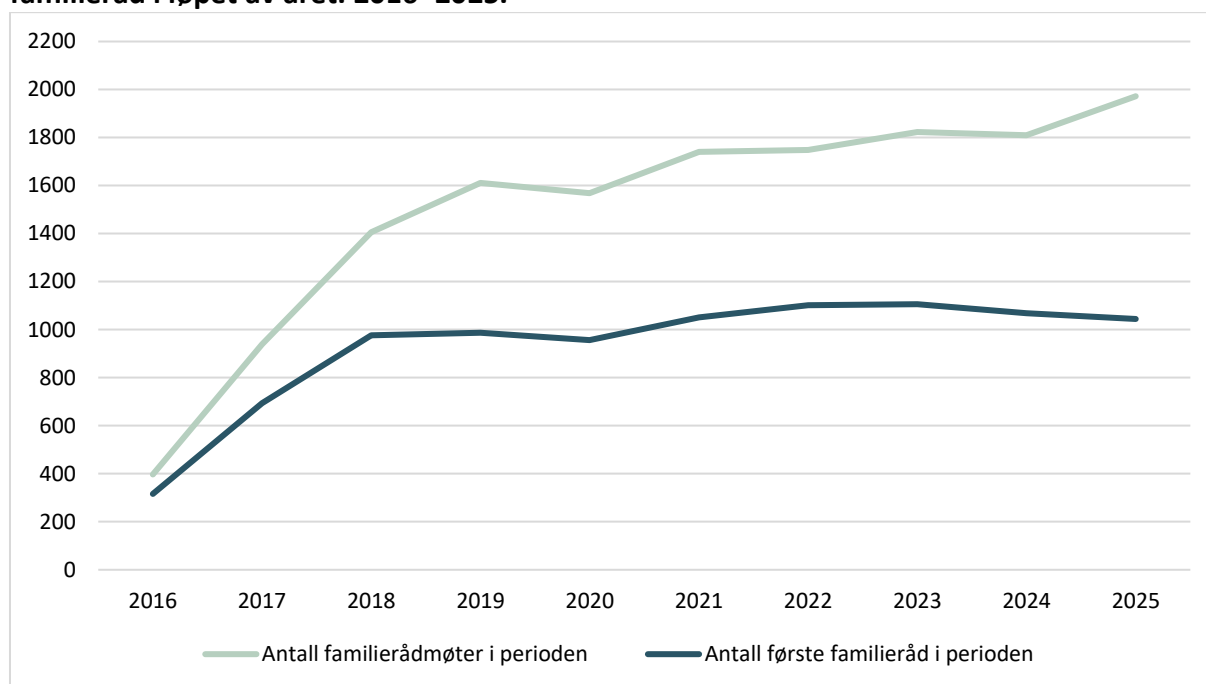
opnådd. Generelt vurderer ungdommene seg selv nær populasjonsgjennomsnittet både ved start og avslutning, med unntak av atferdsvansker, oppmerksomhetsvansker og påvirkningen vanskene har på livene deres. Foreldrene vurderer ungdommenes problemer som langt mer alvorlige. Det gjelder både atferdsvansker, oppmerksomhetsvansker og vanskens innvirkning på livet til ungdommen, men også sosiale vansker og til dels emosjonelle vansker. Både foreldre og ungdom beskriver en vesentlig reduksjon i vanskene ved avslutning av behandlingen.

3.2.1.4 Familieråd

Familieråd benyttes i alle og ulike faser av en barnevernssak, og gjerne parallelt med andre tiltak. Ved bruk av familieråd mobiliseres barnets familie og eget nettverk tidlig, noe som gir et bredere og mer realistisk bilde av barnets situasjon, og styrker familien og nettverks muligheter til å bidra og finne løsninger som er gode for barnet. Vi erfarer at bruken av familieråd ofte vurderes for sent i forløpet. I 2025 har det vært en målsetting å styrke bruken av familieråd tidligere i forløpet enn det som ofte skjer i dag. Det har det vært et særlig søkelys på å øke bruken i akutte situasjoner og på fosterhjemfeltet, men familieråd er også nyttig i undersøkelsesfasen.

Tall hentet fra barnevernsregisteret (SSB) viser at det ble gjennomført om lag 2 200 familieråd som tiltak i 2025 (Oslo inkludert). Denne statistikken omhandler antall aktive tiltak initiert fra kommunalt barnevern sin side. Antallet aktive familierådstiltak i løpet av året har vært stabil de siste årene. Flere av regionene i Bufetat melder om noe økning i møteaktiviteten i 2025 basert på tall i BiRK. Aktiviteten er størst i Region Midt-Norge og Region sør når barnebefolkningen legges til grunn.

Figur 15: Utvikling aktivitet i Bufetat, antall familierådmøter og antall oppstartede familieråd i løpet av året. 2016–2025.

Figurbeskrivelse: Linjediagrammet viser utviklingen i antall familierådmøter og første familieråd i perioden 2016 til 2025. Antall familierådmøter har økt i perioden og nådde en ny topp i 2025 med 2 000 møter. Antallet første familierådene har ligget stabilt rundt 1 000 siden 2018. Kilde: BiRK.

Det er noe økning i aktiviteten knyttet til familieråd, men fortsatt stor variasjon mellom kommuner. Bufetat lykkes med å formidle koordinatorene innen frister og tilbyr rask metodestøtte ved behov. Flere regioner merker synergien av å være en del av en fosterhjemssatsing med et delprosjekt som handler om økt bruk av familieråd i fosterhjemsarbeid. Ved å involvere barnets nettverk kan vi styrke forutsetningene for at nettverket blir mobilisert og skape mer bærekraftige fosterhjemsløsninger. Det er igangsatt flere tiltak som fortsetter i 2026. Flere regioner rapporterer om at innsatsen allerede har ført til økt oppmerksomhet og økt bruk av familieråd.

I 2025 er nasjonale digitale opplæringer gjennomført med god deltakelse (1 210 påmeldte). Vi opplever videre at det er stor interesse for å bruke familieråd ut over barnevern, og også for voksne.

3.2.1.5 Sammen på vei

«Sammen på vei» – tidligere «Nurse Family Partnership» – er et kunnskapsbasert program som retter seg mot førstegangsgravide i vanskelige livssituasjoner. Det er ikke et hjelpetiltak i barnevernet, men er relevant sett opp mot barnevernsreformen og ønsket om en satsning på det forebyggende arbeidet i kommunen. Cirka en tredjedel av deltakerne i «Sammen på vei» har selv mottatt hjelp fra barnevernet i egen oppvekst. Datainnsamling knyttet til vold i nære relasjoner startet opp i 2023. Basert på 353 deltakere har 68 prosent opplevd vold i nære relasjoner tidligere i livet.

Målsettingen med programmet er å gi nye foreldre tilpasset støtte og underbygge styrkene deltakerne har, for å forebygge skjevutvikling og behov for inngripende tiltak fra det

offentlige. Programmet implementeres i fem geografiske utprøvningsområder og omfatter totalt 39 kommuner, inkludert fem bydeler i Oslo kommune. Frem til utgangen av 2025 har 953 personer blitt inkludert i programmet, hvorav 361 har gjennomført det, 289 er aktive og 303 har avsluttet før tiden. Samarbeid med øvrige tjenester rundt den enkelte familie er viktig for å møte komplekse behov. Hos 18 prosent av deltakerne er det både meldt bekymring/igangsatt undersøkelse i barnevernet og deltakeren mottar et eller flere tiltak fra barnevernet. Ved fullføring av programmet er det 16 prosent som fortsatt har kontakt med barnevernet.

«Sammen på vei» bidrar til at familiene i større grad benytter seg av eksisterende tjenester. Flere deltakere rapporterer at de opplever å bli tryggere i foreldrerollen, og at relasjonen til den faste familiesykepleieren er av stor betydning for egen mestringsopplevelse. Den høye kompetansen blant familiesykepleierne anses som et bærende element i programmet og berømmes av flere eksterne samarbeidspartnere.

Dokumentasjon av organisering og erfaringer med programmet er viktig med tanke på en eventuell nasjonal utrulling av programmet etter 2028. Systematisk datainnsamling bidrar til kvalitetssikring og erfaringsutveksling om programmet, og er et viktig verktøy i oppfølgingen av den enkelte deltaker, samt i dialogen med de lokale rådene hvor ulike tjenester og erfaringskonsulenter er representert. Det gjennomføres en randomisert kontrollstudie av programmet i perioden 2021–2028 kalt «Mor i Norge-studien» (MiNS). Rekruttering startet i juni 2023 og per utgangen av 2025 var 768 deltakere rekruttert til studien. Målet var 700. Studien løper frem til 2028 og gjennomføres av OsloMet/AFI.

3.2.2 Mål 6: Barn og foreldres rettssikkerhet skal ivaretas i alle faser av barnevernssaken

Overordnet beskrivelse av målområdet

Den nye barnevernsloven styrker kravet til forsvarlig saksbehandling. Loven og det pågående retningslinjearbeidet skal føre til grundigere vurderinger, riktigere avveininger av motstridende hensyn, bedre dokumentasjon og mer dynamisk fastsetting av samvær.

Resultater fra brukerundersøkelser og tilsyn viser at mange barn ikke får medvirke i tilstrekkelig grad i egen barnevernssak. Selv om flere tiltak er igangsatt, er det behov for å fortsette arbeidet med å styrke barns rett til medvirkning.

Bufdir rapporterer på følgende styringsparametere for mål 6:

- S 15. Rettssikkerhet for barn og foreldre i barnevernet
- S 16. Rettssikkerhet i undersøkelsesfasen

Barnevernsloven skal sikre at barn og unge som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling, får nødvendig hjelp, omsorg og beskyttelse til rett tid. Loven gir barnevernet grunnlag for å anbefale og fatte beslutninger om svært inngripende tiltak. For å ivareta barn og foreldres rettssikkerhet, stilles det derfor strenge krav i loven til saksbehandlingen. Det er blant annet krav om å sikre medvirkning, og plikt til å forta og dokumentere grundige vurderinger. Barneverns- og helsenemnda har en viktig rolle når de fatter vedtak om bruk av tvang.

Rapporter fra Riksrevisjonen, Helsetilsynet, statsforvalternes årsrapporter, Barnevernsbarometeret og nyere evalueringer peker på stadige utfordringer i barnevernet, som kapasitetsutfordringer, variasjon i kompetanse og praksis, mangler i dokumentasjon av vurderinger og begrunnelser og utilstrekkelig medvirkning for barn. Videre pekes det på at samarbeid på tvers av tjenester ikke alltid er tilstrekkelig for å sikre helhetlig oppfølging.

Bufdir har ansvar for å utvikle, samle og formidle kunnskap, utarbeide normerende fagprodukter, gi regelverksstøtte og tilby opplæring som understøtter forsvarlig og enhetlig praksis i hele barnevernet. Vi skal prioritere områder der det er svikt, og der konsekvensen av svikt er størst. For å finne frem til målrettede tiltak, innhenter og sammenstiller Bufdir kunnskap om hvordan tjenestene ivaretar rettssikkerheten. Vi påvirker praksis gjennom rundskriv, retningslinjer, tolkningsuttalelser, kvalitetsrammeverk og målrettet veiledning.

Vi vurderer at innsatsen i 2025 har styrket forutsetningene for barn og foreldres rettssikkerhet gjennom tydeligere regelverksstøtte, bedre tilgjengelig kunnskap og pedagogiske virkemidler som støtter kvalitet i saksbehandlingen. Gjennom dette arbeidet og tilgjengeliggjøring i fagsystemene har Bufdir påvirket praksis i både kommunalt og statlig barnevern.

3.2.2.1 Rettssikkerhet for barn og foreldre i barnevernet

Barnevernet fatter beslutninger med store konsekvenser for barn og foreldre. Tilsyn og evalueringer peker på kapasitetsutfordringer, variasjon i kompetanse og praksis mellom kommuner, svakheter i dokumentasjon og begrunnelser, samt at barn ikke alltid får medvirke tilstrekkelig. Vurderinger ved inngripende tiltak og bruk av fysisk makt i institusjon krever særskilt oppmerksomhet. Samtidig har Bufdir flere innsatser som bidrar til økt rettssikkerhet for barn og foreldre.

3.2.2.1.1 Bufdirs virkemidler og innsats

Barnevernsrundskrivet (tidligere saksbehandlingsrundskrivet) er Bufdirs viktigste virkemiddel for å sikre korrekt og forsvarlig saksbehandling. Det gir en samlet oversikt over regler, krav og prinsipper for barnevernets ansvar, oppgaver og saksbehandling. Rundskrivet oppdateres fortløpende i tråd med gjeldende rett og lenker til relevante faglige produkter og støttemateriell. Nye og/eller utvidede temaområder siste år omfatter blant annet hjelpetiltak, Bufetats ansvar og saksbehandling, utredning og hjelpetiltak ved sentre for foreldre og barn, oppfølging av enslige mindreårige asylsøkere, barns situasjon etter omsorgsovertakelse og saker med tilknytning til andre land.

Bufdir gir også tolkningsuttalelser for å klargjøre forståelse og praktisering av regelverket. I 2025 har vi gitt tolkningsuttalelser blant annet om adgang til å si opp institusjonsplass for ungdom under omsorg som er innsatt i fengsel, og om plikt til enkeltvedtak og protokollføring for ungdom over 18 år i barnevernsinstitusjon.

Vi har gjort flere tiltak for å beskytte barn i institusjon og sikre forsvarlig saksbehandling ved inngrep og maktbruk. Vi har blant annet laget digitale kurs om barns rettigheter og regelverket for begrensninger, tvang og andre inngrep. Kursene oppdateres i tråd med gjeldende rett. Vi har også oppdatert vedtaks- og protokollmaler og tilpasset disse nytt regelverk. Malene (publisert januar 2026) støtter grundige vurderinger av nødvendighet og forholdsmessighet, samt vurdering av totaliteten av inngrep. Videre har vi tydeliggjort barns rett til å klage digitalt. I tillegg har vi iverksatt opplæringspakker, startet revisjon av opplæringsprogram på lærings- og virksamhetsplattformen (dekker bestemmelsene i kap. 10), og igangsatt revisjon av informasjonsmateriell på ung.no om barns rettigheter.

Bufdir har også utarbeidet et eget rundskriv som tydeliggjør beslutningsmyndighet for barn i fosterhjem og institusjon – hva barneverntjenesten, fosterhjem, institusjon og foreldre kan beslutte. Dette for å sikre at avgjørelser tas av riktig aktør til rett tid.

Bufdir har iverksatt flere tiltak for å styrke normeringen og heve kompetansen i barneverntjenesten om til barns samvær med foreldre. I perioden 2022–2025 har vi utarbeidet to kunnskapsbaserte retningslinjer: én for vurdering av samværsordninger ved omsorgsovertakelse (publisert i desember 2022) og én for gjennomføring av samvær etter omsorgsovertakelse. Retningslinjen for gjennomføring av samvær ble sendt på høring sommeren 2025 og vil publiseres i endelig versjon våren 2026. Den legger særlig vekt på barnets medvirkning og tydelige krav til dokumentasjon.

Norge har siden 2019 vært under forsterket oppfølging av Europarådets ministerkomité som følge av flere dommer mot Norge i Den europeiske menneskerettsdomstolen (EMD). Etter

gjennomførte forbedringstiltak, herunder nye retningslinjer for samvær, har ministerkomiteen besluttet å avslutte oppfølgingen.

Helsedirektoratet og Bufdir har i 2025 oppdatert, utvidet og digitalisert rundskrivet «Barnevern og helse- og omsorgstjenester – samarbeid til barnets beste». Rundskrivet omfatter nå psykisk, somatisk og seksuell helse, tannhelse og rus, og avklarer tjenestenes ansvar og samarbeidsplikt.

Bufdir har utarbeidet en veileder for arbeid med tolk i Bufetat. Den skal bidra til å sikre etterlevelse av tolkeloven i møter og samtaler med barn og foreldre. Veilederen gjelder også for private leverandører som utfører tjenester på vegne av Bufetat.

Bufdir samler regelverk og fagstøtte på bufdir.no for å bidra til enhetlig praksis og styrket rettssikkerhet. Vi formidler faglig innhold også gjennom nyhetsbrev og målrettede fagfora. Direktoratet har også regelmessig dialog med statsforvalterne, og arrangerte i 2025 en to dagers fagsamling for statsforvaltere på saksbehandlernivå.

Bufdir vurderer at kombinasjonen av oppdatert rundskriv, tolkningsuttalelser, opplæring og malverk og forsterket samarbeid med helse, har styrket forutsetningene for forsvarlig og enhetlig praksis, bedre dokumentasjon og økt ivaretagelse av barns og foreldres rettigheter og rettssikkerhet. En kartlegging gjennomført av Rambøll i 2025 viser at barnevernsrundskrivet og retningslinjene er godt kjent, mye brukt og vurderes som relevante og nyttige i tjenestene (Rambøll, 2025a).

Barnevernsfaglig kvalitetssystem sammen med øvrige pedagogiske virkemidler, forventes å bidra ytterligere. Bufdir vil videreføre måling, veiledning og systematisk kunnskapsinnhenting for målrettede forbedringer over tid.

3.2.2.2 Rettssikkerhet i undersøkelsesfasen

Undersøkelsesfasen danner beslutningsgrunnlaget for senere tiltak og vedtak. Kvaliteten avhenger av systematikk i planlegging og gjennomføring, forsvarlig innhenting og analyse av opplysninger, dokumentasjon av vurderinger og ivaretagelse av barns medvirkning. Tjenestene må balansere behovet for helhetlige opplysninger mot kravet om ikke å gripe mer inn i privatlivet enn nødvendig. Kapasitetsutfordringer, variasjon i kompetanse og ledelsesoppfølging påvirker kvalitet og rettssikkerhet.

3.2.2.2.1 Bufdirs virkemidler og innsats

Barnevernsrundskrivet redegjør for gjeldende regelverk for saksbehandling i alle faser, inkludert undersøkelsesfasen, og oppdateres fortløpende ved lovendringer og tolkningsuttalelser. Bufdir utarbeider ved behov avklaringer av regelverket for å støtte korrekt praktisering i tjenestene.

Gjennom Barnevernsfaglig kvalitetssystem (BFK) og kunnskapsmodellen «Barnets behov i sentrum» gir Bufdir kommunene støtte til å ivareta barnas og foreldrenes rettssikkerhet i undersøkelsesfasen. De fleste av landets kommuner har nå tatt i bruk nye fagsystemer som har disse rammeverkene integrert. Kvalitetsstøtten retter seg mot å styrke barneverntjenestens analyse-, vurderings- og beslutningsarbeid, og bidrar til å rette saksbehandlers oppmerksomhet mot områder i barnets livssituasjon som representerer

risiko, beskyttelse, belastninger og ressurser. Barneverntjenestenes gjennomføring av barnets medvirkning gis betydelig oppmerksomhet via BFK og kunnskapsmodellen.

Ny barnevernslov presiserer og styrker krav til forsvarlig saksbehandling. Loven trådte i kraft 1. januar 2023. Ny forskrift om barns medvirkning og ny fosterhjemsforskrift trådte i kraft 1. januar 2024. Det tar tid å implementere ny lov med tilhørende forskrifter. Bufdir har også i 2025 iverksatt ulike implementerings- og veiledningstiltak overfor barneverntjenestene, som erfaringskonferanser og frokostmøter om BFK og kunnskapsmodellen.

Bufdir vurderer at integrasjonen av BFK og «Barnets behov i sentrum» i fagsystemene, kombinert med løpende regelverksstøtte og veiledning, styrker kvaliteten i undersøkelsesfasen ved mer systematikk, bedre dokumentasjon og tydeligere ivaretagelse av barns medvirkning. Vi vil videreføre implementeringsstøtte, måling og erfaringsdeling for å sikre varige forbedringer.

På tvers av S15 og S16 vurderer Bufdir at tiltakene det siste året har forbedret forutsetningene for rettsikkerhet i alle faser i S15 og S16. Dette kommer av tydeligere normer, bedre fagressurser, bedre dokumentasjon og målrettet opplæring. Økt bruk av direktoratets produkter og integrert kvalitetsstøtte viser at faglige føringer i større grad følges i praksis. Samtidig krever kapasitetsutfordringer og variasjon i praksis kontinuerlig innsats, oppfølging og samarbeid med sektoren.

3.2.2.3 Rettferdsvederlag

Rettferdsvederlag fra staten skal være siste utvei for enkeltpersoner til å få oppreisning. Vederlaget er ikke ment å dekke søkerens økonomiske tap, og det er heller ingen som har rettslig krav på rettferdsvederlag. For personer som søker om rettferdsvederlag har det stor betydning at staten tar sitt ansvar og at sakene deres blir gjennomgått og vurdert på nytt. Rettferdsvederlag er ment som en mindre kompensasjon, en unnskyldning og en erkjennelse av at enkeltpersoner har blitt utsatt for en urett fra norske myndigheter. Det oppleves godt å bli hørt og trodd, og det bidrar til å gjenopprette tilliten til det offentlige.

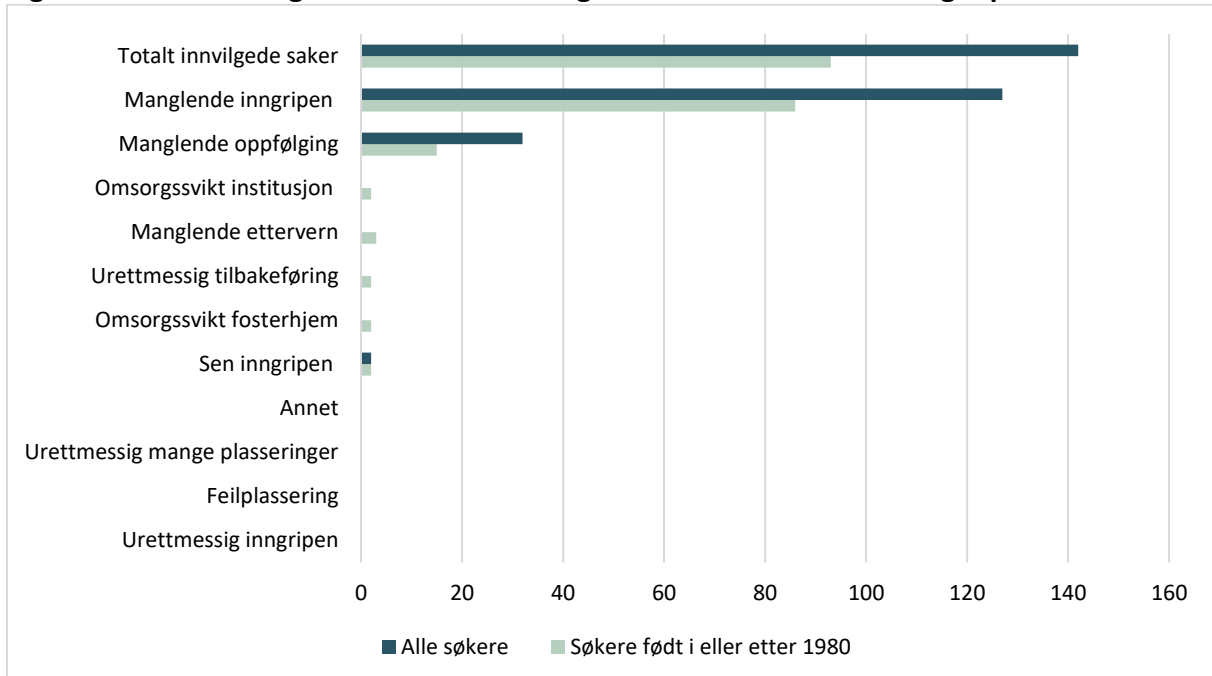
Bufdir forbereder og behandler saker innenfor våre fagområder, hvor det rettes kritikk mot barnevern, adopsjonsmyndigheter, familievernkontor og krisesenter. Stortingets rettferdsvederlagsutvalg avgjør sakene. Nesten alle sakene Bufdir mottar handler om barnevern. Sakene har stort spenn i tid, fra rundt 1940 og frem til i dag. Sakene har et stort omfang og høy kompleksitet.

I 2025 mottok Bufdir 425 saker og ferdigbehandlet 217 saker. Dette er en økning på 60 prosent i antall innkomne saker, sammenlignet med 2024. Dette gjør at restansene stiger kraftig. Totale restanser per 31. desember 2025 var 712 saker. I 2024 var restansene 504 saker. Stortingets utvalg for rettferdsvederlag behandlet totalt 309 saker i 2025, hvorav 189 saker var innenfor våre fagområder. Om lag 75 prosent av disse sakene ble innvilget, som er noe høyere enn i 2024 (cirka 70 prosent).

Det ble ferdigbehandlet om lag samme antall saker i 2025, som i 2024, men saksbehandlingstiden er lang og gradvis økende. Dette henger sammen med det flere saker, sakenes størrelse og økt kompleksitet. Gjennomsnittlig saksbehandlingstid for alle typer saker hadde en nedgang i 2025 til 18,4 måneder, men medianen lå på 25 måneder. En årsak

til dette er at det i opplæringsøyemed er behandlet flere saker med begrenset omfang. Mange som søkte om rettferdsvederlag oppga flere forhold som grunnlag for søknaden. Derfor er det totale antallet søkere lavere enn det totale antallet påstander som er behandlet.

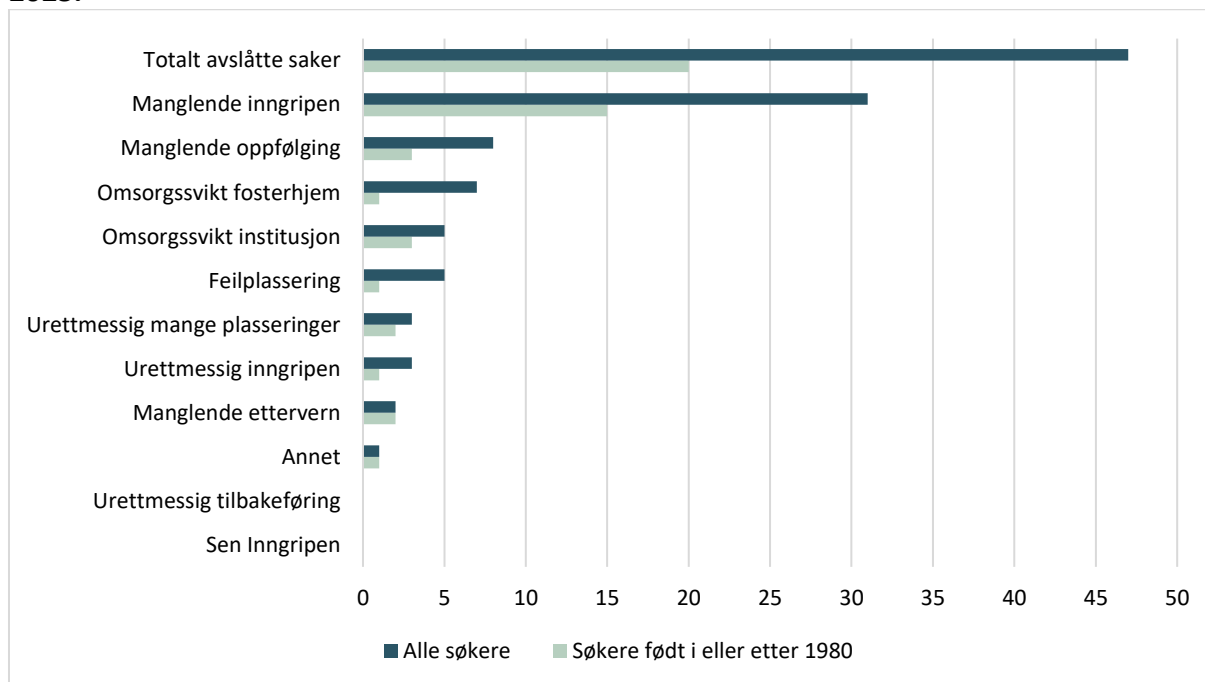
Figur 16: Antall innvilgede rettferdsvederlagssaker. Fordelt etter innvilget påstand. 2025.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et stolpediagram med antall innvilgede rettferdsvederlagssaker i 2025, etter innvilget påstand. I 2025 ble det innvilget totalt 142 saker (93 av disse for søkere født i eller etter 1980). De fleste av disse (127 totalt og 86 for søkere født 1980 eller senere) omhandler manglende inngripen. Andre innvilgede påstander er manglende oppfølging, omsorgssvikt institusjon eller fosterhjem, sen inngripen og manglende ettervern. Kilde: Saker avgjort av Stortingets utvalg for rettferdsvederlag i 2025.

Bufdir ser at i mange av sakene hvor det innvilges rettferdsvederlag for manglende eller for sen inngripen, er barnevernet for passive selv etter at det er meldt alvorlig bekymring knyttet til søkers omsorgssituasjon. Dette gjelder særlig de sakene som behandles etter barnevernsloven av 1953, men også i en del saker etter barnevernsloven av 1992. Det går igjen at barnevernet i mange av sakene har for stor tillit til foreldrene. Dermed blir barna boende for lenge under skadelige forhold i hjemmet. I de sakene hvor det gis avslag på søknad om rettferdsvederlag, er det som regel på bakgrunn av at det ikke er mulig å dokumentere at barneverntjenesten har hatt kjennskap til søkerens omsorgssituasjon.

Figur 17: Antall rettfjerdsvederlagssaker med avslag. Fordelt etter påstand for søknaden. 2025.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et stolpediagram med antall rettfjerdsvederlagssaker med avslag i 2025, etter påstand for søknaden. 2025 ble det avslått totalt 47 saker. De fleste av disse (31) omhandler manglende inngripen. Andre avslåtte påstander er omsorgssvikt institusjon, manglende oppfølging, feilplassering, annet, omsorgssvikt fosterhjem, sen inngripen, urettmessig mange plasseringer, manglende ettervern og urettmessig inngripen. Kilde: Saker avgjort av Stortingets utvalg for rettfjerdsvederlag i 2025.

De nyere sakene er ofte saker med mange barnevernsdokumenter. Vi ser tydelig at kravet til skriftlighet og etterprøvbarhet i barnevernet har økt. Vi mener også å kunne se at kvaliteten i arbeidet generelt har blitt høyere etter hvert som sakene blir nyere. Dette ser vi blant annet ved at barnet i større grad kommer i fokus. Kunnskapen om skadene for barn ved å vokse opp med ulike former for omsorgssvikt har økt, og bredden av tilbud er større. Det er svært få som i sin søknad om rettfjerdsvederlag kritiserer barnevernet for å ha grepet inn i omsorgssituasjonen uten tilstrekkelig grunnlag. I 2025 ble det behandlet åtte slike saker. Ingen av søkerne fikk innvilget rettfjerdsvederlag for dette forholdet. Kritikken som fremmes mot barnevernet tyder på at det er langt flere barn og unge som opplever at barnevernet er for passive enn at barnevernet er for aktive.

3.2.2.4 Haagkonvensjonen 1996

Bufdir er sentralmyndighet for Haagkonvensjonen 1996 om beskyttelse av barn. Sentralmyndigheten bistår norske og utenlandske myndigheter i forbindelse med saker om beskyttelse av barn og barns formue på tvers av landegrensar. Sentralmyndigheten har en viktig rolle når det gjelder å samarbeide med andre staters sentralmyndigheter i enkeltsaker. Vi skal også formidle informasjon om det norske regelverket, og hvilke tjenester og beskyttelsestiltak som foreligger for barn i Norge.

Sentralmyndigheten arbeider kontinuerlig med å opplyse norske myndigheter, advokater og privatpersoner om hvilke muligheter og forpliktelser som ligger

i konvensjonssamarbeidet. Bufdir har som mål å styrke norske aktørers kunnskap om regelverket, og bidra til en god håndtering av saker om beskyttelse av barn der barnet har tilknytning til flere land. Vi bidrar med generell kompetanseheving til relevante aktører, og med juridisk veiledning og bistand i konkrete saker. Vi erfarer at bistandsbehovet er stort og at sakene er juridisk komplekse. Mange saker har også et betydelig hastepreg. Det, i kombinasjon med krevende juridiske problemstillinger, viser viktigheten av en sentral aktør med spisskompetanse på feltet.

I 2025 mottok Bufdir 304 nye enkeltsaker hvor vi bistod med samarbeid mellom norske og utenlandske myndigheter. Dette er en betydelig økning fra 2024 (258 saker). Veiledning per telefon og e-post utgjør også en betydelig del av den totale arbeidsmengden, men vi gjør oppmerksom på at rene veiledningssaker ikke registreres i statistikken.

Tabell 6: Antall enkeltsaker mottatt hos sentralmyndigheten i 2025

Enkeltsaker mottatt hos sentralmyndigheten	Antall
Konvensjonssaker fra Norge til utlandet	205
Konvensjonssaker fra utlandet til Norge	74
Totalt antall konvensjonssaker	279
Ikke-konvensjonssaker fra Norge til utlandet	23
Ikke-konvensjonssaker fra utlandet til Norge	2
Totalt antall ikke-konvensjonssaker	25
Totalt antall enkeltsaker 2025	304

Bufdir har jevnlig bilaterale møter med andre lands myndigheter i forbindelse med håndtering av enkeltsaker, i tillegg til møter med mer overordnet agenda med land vi samarbeider mye med. I 2025 gjennomførte vi bilaterale møter med den spanske sentralmyndigheten og regionale barnevernsmyndigheter i Spania. Vi har også et godt samarbeid med våre nordiske kolleger, og har årlige møter hvor ulike problemstillinger diskuteres og vi utveksler erfaringer og kunnskap.

Sentralmyndigheten bidrar til kompetanseheving på feltet gjennom møter med og foredrag for relevante aktører, samt gjennom videreutdanningen «Juss i barnevernsfaglig arbeid» ved OsloMet og Universitet i Stavanger.

I tillegg til arbeid inn i ulike fora knyttet til konvensjonsarbeidet under Haagkonferansen for internasjonal privatrett, representerer Bufdir Norge både i Østersjørådet og i Europarådet. I Østersjørådet sitter Bufdir i ekspertgruppen «Children at Risk». I Europarådet har vi siden 2020 representert Norge i Europarådets ekspertkomité om barns rettigheter – «Committee of experts on the rights and the best interests of the child in parental separation and in care proceedings» (CJ/ENF-ISE). Ekspertkomiteens arbeid har munnet ut i to anbefalinger fra ministerkomiteen. Anbefalingene om ivaretagelse av barnets beste og barnets rettigheter i henholdsvis foreldretvister og ved plassering utenfor hjemmet, ble lansert i oktober 2025. Bufdir, som har tatt en aktiv rolle i ekspertkomiteens arbeid, deltok med innlegg på lanseringen. Bufdir representerer også Norge i Europarådets «Consultation Group on the Children of Ukraine» (CGU). Gruppen har fokus på situasjonen for barn fra Ukraina som er på flukt, og ble opprettet i 2023 i

forbindelse med invasjonen av Ukraina. Gruppen hadde initialt et mandat frem til 31. juli 2025, men har fått nytt mandat frem til 31. desember 2026.

3.2.2.5 Haagkonvensjonen 1980

Siden 2020 har Bufdir vært norsk sentralmyndighet for Haagkonvensjonen 1980 om internasjonal barne bortføring og for Europarådskonvensjonen 1980 om anerkjennelse og fullbyrding av avgjørelser om foreldreansvar. Som sentralmyndighet koordinerer vi kontakten mellom norske og utenlandske myndigheter, samt mellom privatpersoner og myndigheter i andre land, for å sikre en rask behandling av saker der barn er bortført til en annen konvensjonsstat. Vi gir informasjon og veiledning om konvensjonene og relevant norsk regelverk til foreldre og myndigheter. Vi mottar og videresender søknader og nødvendig dokumentasjon, og følger opp sakene for å bidra til en effektiv behandling og gjennomføring av returavgjørelser. Bufdir varsler også relevante norske myndigheter og aktører når det foreligger en barne bortførings sak.

I saker hvor det foreligger bortføring til stater som ikke er tilsluttet konvensjonen, er det Utenriksdepartementet som bistår privatpersoner eller norske myndigheter. Bufdir bistår imidlertid med veiledning om rett fremgangsmåte dersom barneverntjenesten eller privatpersoner tar kontakt med oss.

Bufdir har i 2025 mottatt totalt 72 nye saker etter Haagkonvensjonen 1980. 64 saker gjaldt internasjonale barne bortføringer, der barn er bortført enten fra utlandet til Norge eller fra Norge til utlandet. I tillegg har vi mottatt åtte anmodninger om bistand i samværsaker. Dette er en økning sammenliknet med 2024. Som sentralmyndighet har vi også i oppgave å veilede om regelverket. Veiledning utgjør en betydelig del av den totale arbeidsmengden, men rene veiledningssaker registreres ikke i statistikken.

Tabell 7: Enkelsaker mottatt hos sentralmyndigheten

Enkelsaker mottatt hos sentralmyndigheten	Antall
Konvensjonssaker fra Norge til utlandet	40
Konvensjonssaker fra utlandet til Norge	32
Totalt antall enkelsaker 2025	72

Bufdir har bilaterale møter med andre konvensjonsland i enkelsaker ved behov. Vi har videre et godt samarbeid med våre nordiske kolleger på feltet. Bufdir deltar også i ulike fora knyttet til konvensjonsarbeidet under Haagkonferansen for internasjonal privatrett. For 2025 nevnes deltakelse på seminar i Washington om «Progress and Perspectives on International Family Relocation», online forum om barne bortføring for sentralmyndigheter og digitalt seminar om «Domestic Violence and the 1980 Child Abduction Convention».

Sentralmyndigheten har også som oppgave å lede nasjonalt samarbeidsforum om barne bortføring. Dette ble arrangert i 2025, for første gang siden 2019. Alle relevante instanser på feltet deltok.

Bufdir har flere oppgaver på bortføringsfeltet vi ikke har hatt ressurser til å prioritere. Det gjelder blant annet oppdatering av nettsiden barne bortføring.no og gjeldende rundskriv

om barnebortføring. Barnebortføring.no skal overføres i sin helhet til Bufdir i 2026, og vil bli oppdatert i forbindelse med overføringen.

3.2.3 Mål 7: Barnevernet skal arbeide systematisk, kunnskapsbasert og tillitsskapende i møte med barn, familier og andre tjenester

Overordnet beskrivelse av målområdet

Dette målet har tre sentrale komponenter: systematikk, kunnskapsforankring og å skape og opprettholde tillit. De tre komponentene har selvstendig verdi, men henger også tett sammen. Satsing på styring og ledelse, systematisk saksbehandling og kompetanseutvikling er nøkkelord i arbeidet for å nå målet.

Bufdir rapporterer på følgende styringsparametere for mål 7:

- S 17. Styring og ledelse i kommunalt barnevern
- S 18. Kompetanseutvikling for ansatte i barnevernet
- S 19. Kvaliteten i barneverntjenestenes saksbehandling
- S 20. Helsehjelp til barn i barnevernet

Som en del av Bufdirs fagansvar for kommunalt barnevern, utarbeides det nå en tilstandsanalyse av kommunalt barnevern som legges frem våren 2026. Noen viktige utviklingstrekk er presentert i teksten nedenfor.

Over tid har det vært en nedgang i både meldinger og undersøkelser i barnevernet. Selv om meldingene økte fra 2022 til 2024, tyder foreløpige tall fra Barnevernsregisteret på at utviklingen nå flater ut. Nedgangen i undersøkelser som konkluderer med tiltak ser ut til å stabilisere seg, både i antall gjennomførte undersøkelser og i saker som ender med vedtak om tiltak. Antall barn og unge med barnevernstiltak ser også ut til å stabilisere seg. Samtidig viser utviklingen tegn til å snu når vi ser på innstrømningen i barnevernet, som fanger opp endringer raskere enn totalsnittet av barn med tiltak.

Til tross for færre barn med tiltak totalt sett, øker antallet nye barn som flyttes ut av hjemmet. Dette kommer særlig til syne i statistikk fra barneverns- og helsenemnda. Både akuttvedtak og omsorgsovertakelser har økt de siste årene. Antallet omsorgsovertakelser var på sitt laveste i 2021 med 650 barn, men steg til 800 barn i 2025 – en økning på 22 prosent.

Nasjonale og regionale tall gir et overordnet bilde, men skjuler store forskjeller mellom kommuner. Kommunemonitoren viser betydelig variasjon i blant annet meldinger, undersøkelser, tiltak, akuttvedtak og omsorgsovertakelser, samt i oppfyllelse av lovkrav som fristbrudd og oppfølging av fosterhjem. Noen variasjon er forventet, men noe skyldes trolig uønskede praksisforskjeller. Bufdir har derfor utviklet en analysefil som kombinerer barnevernsdata med kommunale kjennetegn som kommuneøkonomi, urbaniseringsgrad, størrelse, region, levekår, tjenestens kapasitet og organisering. Formålet er å undersøke hvilke faktorer som best forklarer variasjonene.

Barnevernsregisteret, utviklet gjennom DigiBarnevern, samler individdata fra kommunenes fagsystemer og gir et mer presist grunnlag for styring, utvikling og analyse av hele barnevernsforløp – fra første melding til siste tiltak. Registeret forenkler rapporteringen til staten og gjør det mulig å undersøke mønstre i tiltaksbruk, varighet, tidspunkt for omsorgsovertakelser og forskjeller mellom kommuner og grupper av barn. I 2025 startet Bufdir arbeidet med å analysere slike forløp, og resultater vil publiseres fortløpende når datakvalitet og kapasitet tillater det.

3.2.3.1 Styring og ledelse i kommunalt barnevern

God styring og ledelse er viktig for at det kommunale barnevernet skal gi retts sikre, systematiske, kunnskapsbaserte tjenester som har tillit i befolkningen. Dette understrekes blant annet i Helsetilsynets rapport «Det handler om ledelse» fra 2022 (Helsetilsynet, 2022).

Bufdirs satsing på styring og ledelse har som formål å møte tjenestenes behov for tryggere og tydeligere styring og ledelse, og tiltakene skal danne en helhet og sammenheng med allerede pågående tiltak på området. Dette inkluderer lederutviklingsprogrammer med fokus på praktisk barnevernsledelse og internkontroll, samt barnevernsledernettsverk, videreutdanning i barnevernsledelse og BFK ledermodul som et digitalt supplement. I tillegg har direktoratet hatt ansvar for veiledningsteam og dialogmøter siden 2018. Dette er tiltak som knytter seg direkte til å styrke styring og ledelse av det kommunale barnevernet. Samlet retter tiltakene seg både mot erfarne og nye ledere, mellomledere og ledere på kommunenivå.

Samordnet ledelse i kommunen er en forutsetning for å lykkes med å utvikle brukerrettede og helhetlige tjenester til utsatte barn og unge. Dette må ses i sammenheng med styring og ledelse av barnevernet. Ledere på strategisk nivå i kommunen har en sentral rolle i å lede og legge føringer for en helhetsorientert oppgaveløsning. I regi av etatssamarbeidet deltar Bufdir i et oppdrag om å utvikle og prøve ut et program for tverrsektoriell lederutvikling for kommunale ledere på oppvekstfeltet. Tiltaket omtales nedenfor.

Der 2024 bar preg av å være et oppstartsår for tiltakene i satsingen, har satsingen i 2025 gått over i en driftsfase med høy deltakelse. Lederutviklingsprogrammet «Internkontroll og kvalitetsarbeid» hadde 155 deltakere i 2025. Programmet har hatt stor etterspørsel, og det er etablert en tilbudsstruktur der programmet årlig tilbys i tre ulike fylker, hvorav ett av kullene tilbys fast i Oslo-området. I 2025 har programmet vært tilbudt i Trøndelag, Møre og Romsdal og Oslo. Lederutviklingsprogrammet «Praktisk lederskap for framtidens barnevern» retter seg særlig mot nye barnevernsledere eller ledere uten tidligere lederutdanning. Programmet tilbys fast i Oslo-området én gang i året, og hadde 35 deltakere i 2025. Deltakerevalueringene av begge lederutviklingsprogrammene viser en tilfredshetsgrad på over 80 prosent.

3.2.3.1.1 Barnevernsledernettsverk

Barnevernsledernettsverkene har siden 2024 vært ett av tiltakene i en helhetlig satsing på ledelse og styring i barnevernet, og tiltaket ble lagt innenfor rammene av tilskuddsordningen for kommunale læringsnettsverk. Barnevernsledernettsverk skal stimulere til at barnevernsledere på tvers av kommuner sammen kan jobbe med utvikling av eget

lederskap. Barnevernsledernetttverkene kan søke statsforvalter om tilskuddsmidler til gjennomføring av aktiviteter i nettverket.

For mange barnevernsledere var 2024 et oppstartsår som bar preg av å finne en god form på nettverket. I 2025 rapporterer statsforvalterne om økt aktivitet i og aktiv bruk av ledernetttverkene, samtidig som flere nettverk fortsatt leter en riktig og hensiktsmessig organisering. Embetene vurderer likevel jevnt over at ledernetttverkene har en viktig funksjon, både når det gjelder erfaringsutveksling og for å øke trygghet og kompetanse i lederrollen. Med unntak av ett embete, har samtlige statsforvaltere delt ut midlene i ordningen. Det tyder på interesse for og engasjement rundt å etablere og utvikle barnevernsledernetttverk.

3.2.3.1.2 Ny videreutdanning i barnevernsledelse

Det er etablert en videreutdanning i barnevernledelse på VID vitenskapelige høyskole i Oslo. Målgruppen for barnevernslederutdanningen er ledere, stedfortredende ledere, fagledere, teamledere og avdelingsledere i kommunale barneverntjenester. Høsten 2025 ble andre opptak til utdanningen gjennomført. Søkertallet var, i likhet med de andre videreutdanningene som hadde opptak i 2025, lavere enn tidligere. Utdanningen starter opp på nyåret 2026 med om lag 30 deltakere.

3.2.3.1.3 BFK ledermodul

BFK Ledermodul er integrert i Barnevernsfaglig kvalitetssystem (BFK) og har vært tilgjengelig for kommunene siden 2024. Ledermodulen er et digitalt supplement til øvrige tiltak for å styrke ledelse i kommunalt barnevern. Bufdir vil, basert på erfaringer fra tjenestene, styrke implementeringen av modulen i 2026 (Ref. TB 2026, oppdrag 23).

3.2.3.1.4 Dialogmøter

Dialogmøter ble etablert som ett av flere tiltak i kompetansestrategien for det kommunale barnevernet «Mer kunnskap- bedre barnevern 2018–2024». Dialogmøtene er videreført gjennom 2025, som tiltak innenfor satsingen på styring og ledelse i kommunalt barnevern.

Det er statsforvalterne som gjennomfører dialogmøter med kommuneledelsen i aktuelle kommuner. Embetene fremholder dialogmøtene som et nyttig og viktig tiltak. Ett embete fremhever det som positivt at de besøker den enkelte kommune og har dialog ledere til ledere om temaer som ledelse og styring tilpasset kommunens egen kontekst. Flere kommuner gir også tilbakemelding om at de har fått konkrete innspill rundt utfordringer eller barrierer de har erfart for å lykkes med eget utviklingsarbeid på feltet. Statsforvalteren får også bedre kjennskap til kommunene og oppdatert innsikt om kommunenes utviklingsarbeid. Embetene vurderer at møtene bidrar til at politisk og administrativ ledelse i kommunen får et bedre innblikk i sin barneverntjeneste – om hva som fungerer og hva som ikke fungerer. Møtene bidrar til at kommuneledelsen selv kan vurdere om de strukturene kommunen har for å følge opp tjenesten er gode nok. Utover dette har dialogmøtene i 2025 også vært benyttet til å følge opp alvorlig bekymring i enkeltkommuner, samt til å følge opp kommuner i etterkant av deltakelse i andre kompetansetiltak, som for eksempel veiledningsteam. Samtlige embeter har benyttet alle midlene de har blitt tildelt for dette formålet i 2025.

3.2.3.1.5 Veiledningsteam

I tiltaket veiledningsteam får utvalgte kommuner tett oppfølging av to erfarne veiledere over to år. Veiledningen skal støtte kommuneledelsen og barnevernsleder i å drive utviklingsarbeid slik at barneverntjenesten kan utvikle sin praksis og oppnå bedre resultater. Høsten 2025 startet pulje fire med veiledningsteam, som består av tolv barneverntjenester som omfatter 20 kommuner. Det er statsforvalter som vurderer hvilke kommuner som har behov for veiledning. Veilederne deltar på fagsamlinger og metaveiledning. Tiltaket har blitt justert basert på anbefalinger fra følgeevaluering av kompetansestrategien.

Fra tidligere puljer viser kommunenes sluttevalueringer positive endringer knyttet til måloppnåelse, både på strukturelt plan og kvaliteten på arbeidet i tjenesten. Endringene har handlet om sterkere lederstrukturer, mer robuste tjenester, bedre kompetanse hos ansatte, forbedret internkontroll og positiv utvikling i tverrfaglig samarbeid. En god internkontroll har ført til bedre dokumentasjon og saksoppfølging, noe som har økt kvaliteten på tjenesten. Flere kommuner har også rapportert om færre avvik i lovpålagte frister og bedre ressursutnyttelse. Statsforvaltere melder om god effekt av veiledningsteam i de fleste kommuner, og trekker blant annet frem økt stabilitet i tjenesten og kvalitetsforbedringer i arbeidet. Samtidig viser følgeevalueringer og vurderinger fra statsforvalterne at det er en utfordring å få til varige endringer, og å ruste tjenestene til å opprettholde fokuset på kontinuerlig forbedring.

For kommunene som avsluttet veiledningsteam i 2024, viser statistikken at de fleste tjenestene har en lavere andel fristbrudd enn da de startet opp med tiltaket. De kvalitative vurderingene fra kommuner og statsforvaltere, samt tilgjengelig statistikk, gjør at det er rimelig å anta at veiledningsteam har vært med å bidra til forbedring i saksbehandlingen, selv om dette er en kompleks og sammensatt vurdering som kan ha flere årsaker.

3.2.3.1.6 Program om tverrsektoriell lederutvikling for kommunene – oppdrag i etatssamarbeidet

Siden 2023 har Bufdir deltatt i et oppdrag i etatssamarbeidet som skal bidra til mer helhetlig og samordnet innsats for utsatte barn, unge og deres familier. Oppdraget går ut på å utvikle og prøve ut et program for tverrsektoriell lederutvikling for kommunale ledere på oppvekstfeltet. Tiltaket har relevans også for andre oppdrag i etatssamarbeidet, men bør også ses i sammenheng med blant annet satsingen på styring og ledelse i barnevernet. Utdanningsdirektoratet leder arbeidet, i samarbeid med Helsedirektoratet, KS og Bufdir.

I 2025 ble det anskaffet en leverandør som skal utvikle og gjennomføre lederutviklingsprogrammet. Rekruttering av deltakerkommuner til de første to kullene i programmet ble også ferdigstilt. Programmet starter opp våren 2026 og vil ha en varighet på 1,5 år. Lederutviklingen skal være praksisnær og skal bidra til at kommunenes ledergrupper samhandler bedre og bygger på felles analyse og refleksjon over mål og behov i kommunen. Samhandlende og tillitsbasert kultur i organisasjonen og oppbygging av trygge relasjoner, er også sentrale elementer i programmet. Direktoratene og KS vil følge utprøvingen tett.

3.2.3.2 Kompetanseutvikling for ansatte i barnevernet

Bufdir har i 2025 arbeidet med å utvikle innretningen i ny kompetansestruktur for barnevernet, basert på føringene i Prop. 83 L (2024–2025) «Endringer i barnevernsloven mv. (kvalitetsløftet i barnevernet)» og funnene fra følgeevalueringen av kompetansestrategien

for kommunalt barnevern (Oslo Economics, Agenda Kaupang, & Roland Fürst, 2024). Det har vært gjennomført dialogmøter med sentrale aktører innen barnevernsfeltet for å få innspill til nye oppdrag Bufdir har fått i etterkant av kvalitetsløftet. Oppdragene omhandler blant annet endringer i tilskudd til barnevernsfaglige videreutdanninger og tilskudd til læringsnettverk, samt utvikling av nye etter- og videreutdanningstilbud for barnevernet. Ved utgangen av 2025 var arbeidet med å planlegge videreutvikling av kompetansestrukturen godt i gang. Arbeidet har bidratt til å styrke Bufdirs strategiske dialog med relevante aktører i og rundt barnevernssektoren. I tillegg er vi i ferd med å ferdigstille en ny kartlegging av kompetansebehovet i barnevernet, som vil bli et viktig kunnskapsgrunnlag for arbeidet nevnt over.

Parallelt med dette har Bufdir driftet de eksisterende, nasjonale kompetanseutviklingstiltakene for barneverntjenestene. Arbeidet innebærer forvaltning av tilskudd til kompetansesentre og utdanningsinstitusjoner, oppfølging av kontrakter med leverandører og tett dialog med statsforvalterne.

I sin rapportering til Bufdir melder statsforvalterne om at Bufdirs kompetansehevingstiltak, inkludert satsingen på styring og ledelse, gir økt kompetanse, styrket ledelsesfokus og bedre kvalitetsutvikling i tjenestene. Effektene varierer likevel mellom kommuner og mellom tiltak, og flere peker på at utbyttet avhenger av tjenestenes kapasitet, stabilitet og egen tilnærming. Dialogmøtene og veiledningsteam løftes frem av flere som særlig virksomme tiltak, blant annet fordi de ansvarliggjør kommunal ledelse og tar utgangspunkt i tjenestenes egne utfordringer. Læringsnettverkene beskrives som nyttige, men krevende, og som et område med forbedringspotensial for noen. Opplæringsprogrammet for internkontroll og forbedringsarbeid får svært gode tilbakemeldinger. Tjenestestøtteprogrammet oppleves mer variabelt, men statsforvalterne er positive til de pågående justeringene av programmet.

Flere fremhever at finansiering og en bred og fleksibel tiltakskjede er avgjørende for kommunenes deltakelse, og for å sikre helhet, retning og varig forbedring. Samlet vurderes tiltakene som viktige bidrag til kompetanseutvikling, profesjonalisering og systematisk endringsarbeid i barnevernet, selv om enkelte områder krever videre utvikling og langsiktig innsats.

3.2.3.2.1 Status for kompetansehevingstiltakene for kommunalt barnevern

Tjenestestøtteprogrammet

Tjenestestøtteprogrammet er et samlingsbasert tjenesteutviklingsprogram for kommunal barneverntjeneste. Det ble gjennomført etter planen i 2025. Programmet inkluderte om lag 500 deltakere fra 13 ulike barneverntjenester fordelt på syv regionale klynger, spredt over hele landet. Siden starten av kompetansestrategiperioden i 2017 og frem til utgangen av 2025, har de fleste tjenestene i landet gjennomført programmet. Statsforvalterne og kompetansesentrene som implementerer programmet rapporterer om positive, men også varierende resultater. Blant annet beskrives tiltaket som nyttig for å skape rom for refleksjon over egen praksis og bidra til implementering av utviklingsplaner og praktiske verktøy i tjenestene. Samtidig rapporteres det om varierende måloppnåelse, og årsakene til dette er kjente fra tidligere år. Programmet har størst nytteverdi der tjenestene klarer å koble arbeidet med programmet til øvrig utviklingsarbeid og lokale prosesser.

I tillegg til ordinær gjennomføring av tjenestestøtteprogrammet, ble en digital nettressurs om kunnskapsmodellen Barnets behov i sentrum ferdigstilt. Dette har vært en viktig milepæl i 2025 og svarer på et uttrykt behov fra barneverntjenester om tilgang til praktisk og tilgjengelig opplæringsmateriale om kunnskapsmodellen. Ressursen kan benyttes inn i andre kompetansetiltak fra og med 2026, og en lenke til nettsiden vil integreres i Barnevernsfaglig kvalitetssystem.

Bufdir og kompetansesentrene som drifter tjenestestøtteprogrammet har i 2025 også hatt fokus på fremtidig omstilling og revidering av programmet. Dette baserer vi på erfaringer gjennom årenes løp, og ser det også i lys av endringer i arbeidet med kompetanse- og kvalitetsutvikling som kommer som følge av kvalitetsløftet i barnevernet. En ny retning for tjenestestøtteprogrammet blir videreutviklet i 2026, men planlegging av arbeidet ble påbegynt i 2025.

Tiltak som bidrar til økt kompetanse om mangfold i barnevernet

Bufdir gjennomførte en anbudskonkurranse for å anskaffe et opplæringsprogram om mangfoldskompetanse i 2024/2025. Denne ble avlyst da vi ikke fikk kvalifiserte tilbydere. I 2025 har Bufdir jobbet videre med innsiktsarbeid og kartlegging. Vi vil jobbe mot tiltak som skal resultere i at barnevernsansatte får styrket kompetanse om mangfold, som en del av etterutdanningstilbudet fra 2027.

Læringsnettverk

Læringsnettverk vurderes jevnt over til å være en viktig arena for kommunenes utviklingsarbeid og arbeid med å heve kvalitet og kompetanse i tjenestene, samtidig som det er noe ulikt hvilken rolle den enkelte statsforvalter har og tar i arbeidet. Interne forhold som for eksempel kapasitetsutfordringer i tjenestene virker også inn. Flere embeter påpeker at arbeidet i nettverkene bidrar til kontinuerlig utvikling på tvers av tjenester, også utover prosjektene. Kommunale læringsnettverk beskrives av flere embeter som en god arena for fagutvikling og faglig oppdatering. De oppleves også som en arena for å bli bedre kjent med kommunene, og for å legge til rette for dialog og erfaringsutveksling mellom kommuner, kompetansemiljø, statsforvalter, Bufetat, KS og utdanningsinstitusjonene. De fleste utviklingsprosjektene har pågått over lengre tid, og på bakgrunn av rapporteringene fra statsforvalterne ser mye av arbeidet i læringsnettverkene ut til å være over i en driftsfase.

Statsforvalterembetene forvalter tilskuddsmidlene i prosjektene i læringsnettverkene. Ved oppstarten var det krav om samarbeid med kompetansemiljø på barnevernfeltet for å få tildelt midler til prosjekter med egeninitiert tematikk. For prosjekter på fosterhjemsområdet ble nettverkene anbefalt å søke bistand fra Bufetat. Det var tydelige skillelinjer mellom midlene avsatt til utviklingsprosjekter på fosterhjemsområdet og midlene til utviklingsprosjekter med egeninitiert tematikk. Fra 2025 har statsforvalterne fått anledning til å omdisponere inntil 20 prosent av midlene mellom de to tilskuddspottene. Dette ble gjort for å imøtekomme en tilbakevendende problemstilling hvor midlene i en av pottene ikke ble brukt, samtidig som etterspørselen etter midler var større enn tilfanget i den andre. Fjerningen av kravet om samarbeid med kompetansemiljø, kombinert med at utviklingsprosjekter nå kan inkludere flere tjenester i kommunenes oppvekstområde, har gjort tiltaket stadig mer fleksibelt.

Med unntak av ett embete, har samtlige statsforvaltere fordelt midlene de fikk til fordeling for 2025. Det bemerkes at Bufdir bisto embetene med interne omfordelinger mot slutten av 2025 for å sikre at midlene ble benyttet fullt ut.

Koordinerende støttefunksjon for læringsnettverk om fosterhjem

Som et tiltak i Meld. St 29 (2023–2024) «Fosterheim – ein trygg heim å bu», ble det opprettet en koordinerende støttefunksjon for læringsnettverkene på fosterhjemsområdet i 2025. Det er Statsforvalter i Vestland som har koordineringsrollen. Formålet med koordineringsfunksjonen er å legge til rette for at utviklingsprosjekt på fosterhjemsområdet identifiseres, foredles, og gjøres tilgjengelig nasjonalt. Rollen kan bidra til å styrke læringsnettverkene og støttefunksjonene overfor kommunenettverk som ikke fullt ut har nyttiggjort seg av potensialet som ligger i læringsnettverk. Funksjonen vil også kunne sikre gjenbruk av god praksis, slik at kommunene kan nyttiggjøre seg av allerede utviklede modeller, metoder, verktøy osv. Koordinator har utredet ulike alternativer for en nasjonal digital løsning der informasjon om utviklingsprosjektene med mest overføringsverdi kan fremstilles.

Veiledet førsteår

Bufdir har igangsatt forsøk med veiledet førsteår i utvalgte kommuner i 2025, jf. forslag i høringsnotat om kvalitetsreformen om å forskriftsfeste krav til veiledning. Formålet med forsøket er å gi kunnskap om hensiktsmessig innretning av veiledning for nytilsatte og å forberede utvikling av forskriften. Syv barneverntjenester mottar tilskudd og deltar i forsøket som følgeevalueres. Tjenestene er i gang med veiledning av nyansatte og veilederne mottar regelmessig metaveiledning fra Regional kompetansemiljø for barn og unge (RKBU). RKBU Vest utformer en modell for veiledning av nyansatte. Dette skjer gjennom en samskappingsprosess sammen med de deltakende veilederne.

Evalueringen skal vurdere implementeringen av veiledningsmodellen, identifisere styrker og svakheter og gi grunnlag for forbedringer, justeringer og anbefalinger. Evalueringen pågår frem til oktober 2026 og endelig rapport leveres i november 2026.

Videreutdanningene

Bufdirs videreutdanninger er et viktig virkemiddel for å sikre jevn økning i kompetansenivået i barneverntjenestene. Høsten 2025 var det studiestart for ni Bufdir-finansierte videreutdanninger med totalt 413 studieplasser. Syv av videreutdanningene var rettet mot ansatte i barneverntjenesten og tre av dem var lederutdanninger.

Ved opptak våren 2025 var det en nedgang i antall søkere på om lag 30 prosent sammenlignet med fjoråret. I tillegg opplevde studiestedene et større frafall enn normalt rett før studiestart. Ved studiestart var 75 prosent av studieplassene benyttet.

Vi vurderer at årsaken til nedgangen kan knyttes til at det ved søknadsfrist 15. april forelå en usikkerhet rundt hvorvidt kompetansekravet til ansatte i barnevernet skulle videreføres.

Innen studiestart var kravet vedtatt avviklet av Stortinget, noe som førte til at ansattes viktigste insentiv til å ta videreutdanning ikke lenger var til stede. I tillegg var mange kommuner preget av svak økonomi, noe som kan ha bidratt til å forsterke nedgangen.

Praksistilskuddet – kompensasjon for veiledet praksis

Bufdir forvalter en tilskuddsordning som skal bidra til at studenter innenfor relevante utdanninger får praksis i barnevernet. Bufdir har forvaltet tilskuddet siden 2022, med formål om å kompensere kommunale barneverntjenester og Bufetats barnevernsinstitusjoner for en lovpålagt oppgave om å tilby veiledet praksis til studenter. Tilskudd tildeles statlige universiteter og høyskoler og VID vitenskapelige høyskole som tilbyr bachelorutdanning innen barnevern og/eller sosialt arbeid. Tilskuddet benyttes i tråd med praksisstedenes ønsker og behov. Ordningen skal videre bidra til kompetanseheving i barnevernet ved å legge til rette for at studenter får praksis av høy kvalitet, samt understøtte godt samarbeid mellom utdanningsinstitusjonene og praksisfeltet.

Rapporter fra universitets- og høyskolesektoren tyder på at tilskuddet i hovedsak fungerer etter hensikten. Bufdir mottar generelt gode tilbakemeldinger på ordningen. Over tid har rapportene fra utdanningsinstitusjonene vist at flere studenter får relevant praksis i barnevernet, og at tilskuddet ser ut til å styrke dialogen og samarbeidet mellom utdanningsinstitusjonene og praksisstedene. Rapporterte resultater fra 2025 stemmer overens med dette inntrykket. Tilskuddsordningen skal evalueres i 2026.

Positive rollemodeller – mentorordningen Nattergalen

Nattergalen er et øremerket tilskudd som har som formål å styrke kultursensitivitet og flerkulturell kompetanse i barnevernet ved å gi bachelorstudenter i barnevern og sosialt arbeid bedre kunnskap om barn og unge med minoritetsbakgrunn og deres familier. Ordningen skal også bidra til at barn og unge med minoritetsbakgrunn får bedre norskerferdigheter, økt skolemotivasjon, styrket selvfølelse og flere mestringsopplevelser, med et langsiktig mål om økt fullføring av videregående opplæring og høyere utdanning.

Bufdir forvalter tilskuddet. I 2025 mottok åtte utdanningsinstitusjoner støtte gjennom ordningen. Én av disse har avviklet Nattergalen fra og med studieåret 2025/2026, mens en annen har redusert aktivitet for samme studieår. Rapporteringene fra utdanningsinstitusjonene viser at tilskuddsordningen i hovedsak fungerer godt og at aktivitetene bidrar positivt til studentenes læringsutbytte innenfor ordningens formål. Tilskuddsordningen skal evalueres sammen med praksistilskuddet i 2026.

3.2.3.2 Implementering av kompetansekravene

Det er besluttet å begrense kravet om relevant utdanning på masternivå i kommunale barneverntjenester til leder og stedfortreder for leder. Imidlertid formidler regjeringen i prop. 83 L (2024-2025) en tydelig ambisjon om et barnevern med høy formal- og realkompetanse. Bufdir er derfor opptatt av å følge med på utviklingen på dette området og sikre at vi understøtter denne ambisjonen.

Status kommunalt barnevern

Tabell 8 viser at 50 prosent av alle ansatte i den kommunale barneverntjenesten i 2024 har mastergrad eller minst 30 studiepoeng med videreutdanning. Det er en økning på tre prosentpoeng siden 2023, da andelen var 47 prosent.

Tabell 8: Ansatte saksbehandlere i barneverntjenesten, fordelt på utdanningsnivå. 2024.

Utdanningsnivå	Antall	Prosent	Kumulativ prosent
Mastergrad	670	12	12
Minst 30 studiepoeng med videreutdanning	2196	38	50
Bachelor	2387	42	92
Ingen registrert relevant utdanning og under 30 poeng videreutdanning	463	8	100
Totalsum	5716	100	

Kilde: SSB, tabelloppdrag bestilt av Bufdir.

Tabell 9 viser at flere ledere i kommunalt barnevern har mastergrad eller minst 30 studiepoeng med videreutdanning. Denne gruppen har økt fra 2023 og gjelder nå fire av fem ledere.

Tabell 9: Ledere i kommunal barneverntjeneste, fordelt på utdanningsnivå. 2024.

Utdanningsnivå	Antall	Prosent	Kumulativ prosent
Mastergrad	110	19	19
Minst 30 studiepoeng med videreutdanning	339	59	79
Bachelor	99	17	96
Ingen registrert relevant utdanning og under 30 poeng videreutdanning	22	4	100
Totalsum	570	100	

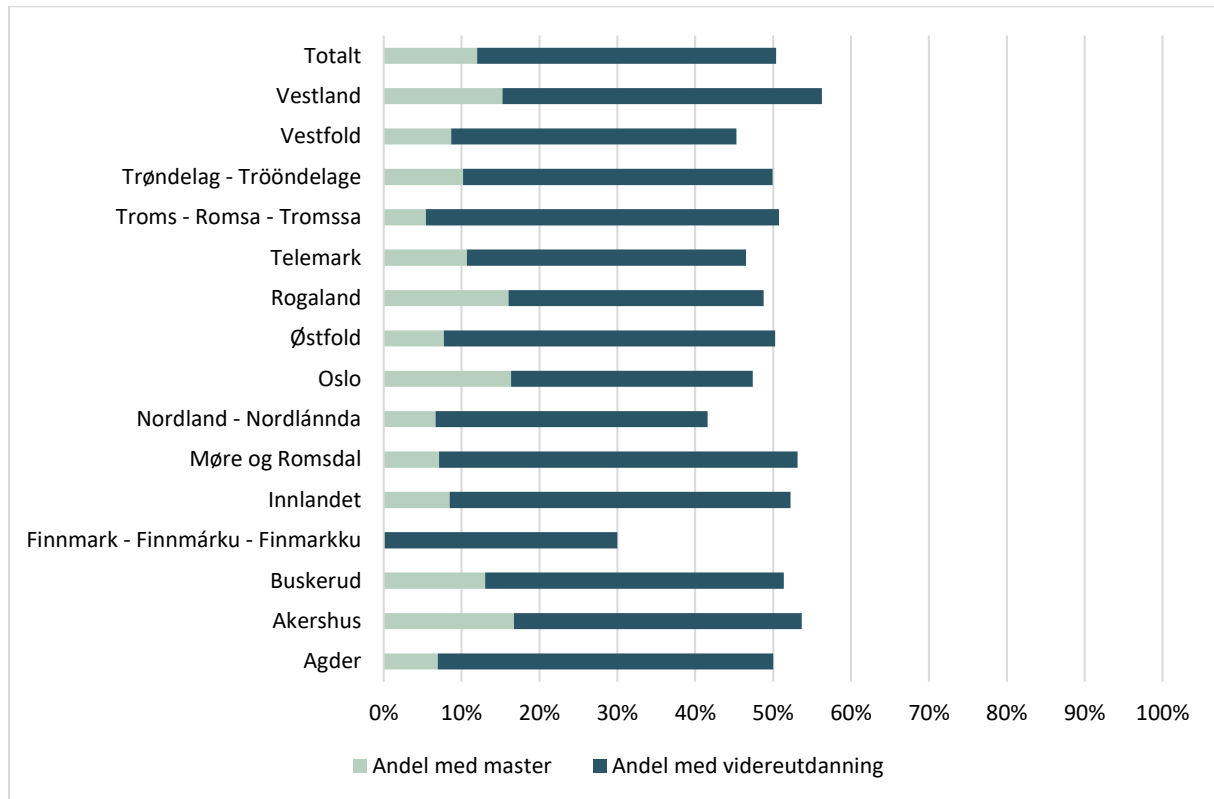
Kilde: SSB, tabelloppdrag bestilt av Bufdir.

Figur 18 viser at i de fleste fylkene er det mellom 40 og 50 prosent av de ansatte saksbehandlerne som har master eller videreutdanning. Vestland skiller seg ut som fylket

med størst andel saksbehandlere (56 prosent) med master eller videreutdanning. I motsatt ende av skalaen finner vi Finnmark, hvor 30 prosent har videreutdanning.

Av de som oppfyller det tidligere kompetansekravet, er det en varierende andel som har mastergrad. Her har Akershus (17 prosent), Oslo (16 prosent), og Rogaland (16 prosent) høyest andel ansatte med masterutdanning.

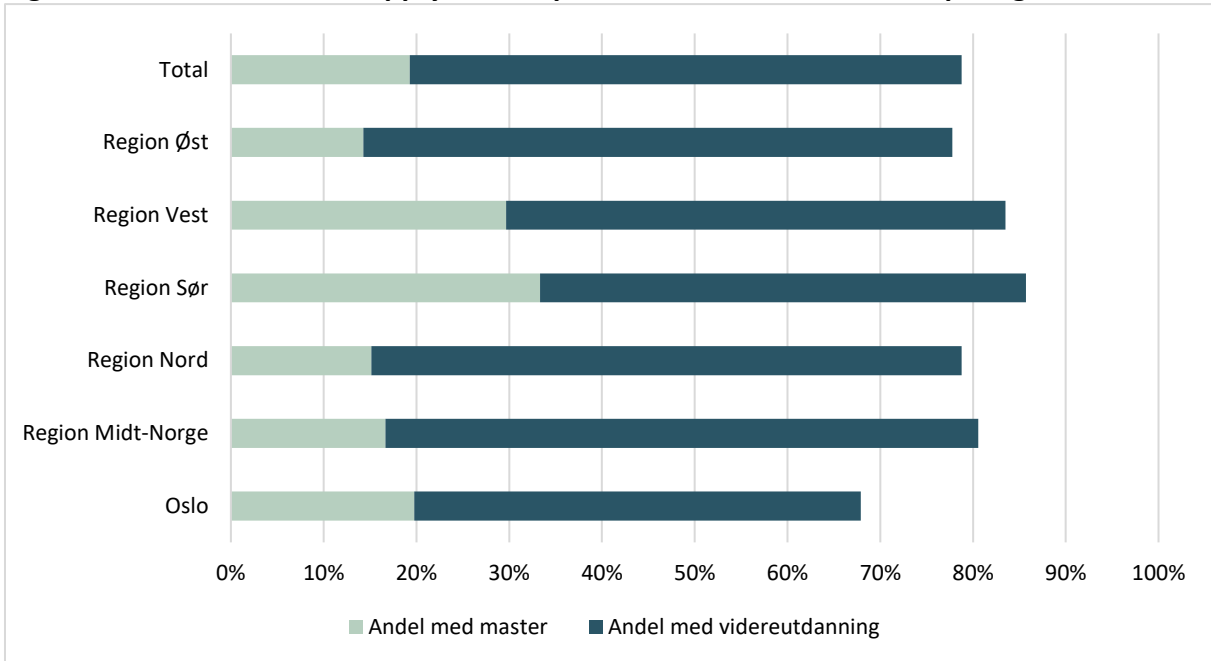
Figur 18: Andel saksbehandlere som oppfyller kompetansekravet i 2024, fordelt på fylke. 2024.

Kilde: SSB, tabelloppdrag bestilt av Bufdir.

Figur 19 viser at i de fleste regionene er det rundt 80 prosent av lederne som har master eller videreutdanning. Oslo skiller seg ut som regionen med lavest andel som oppfyller kompetansekravet (68 prosent). I andre enden av spekteret finner vi Region sør og Region vest, med henholdsvis 85 og 84 prosent. Disse to regionene har også høyest andel ledere med masterutdanning, med 33 prosent i Region sør og 30 prosent i Region øst.

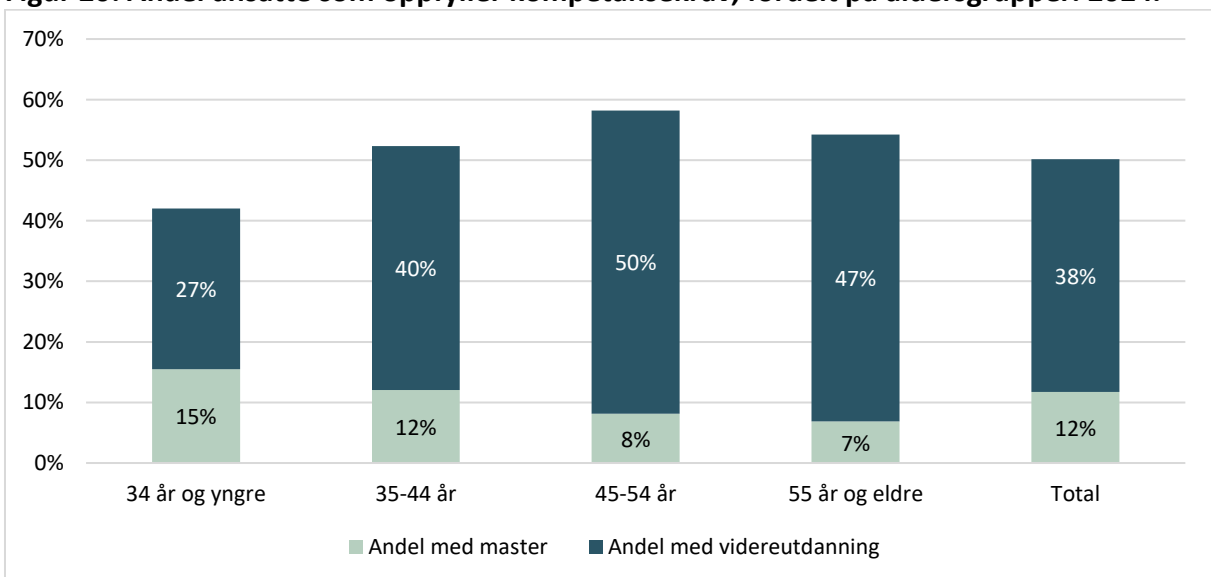
Figur 19: Andel ledere som oppfyller kompetansekravet i 2024, fordelt på region. 2024.

Kilde: SSB, tabelloppdrag bestilt av Bufdir.

Figur 20 viser at behovet for mer utdanning er tydeligst blant de yngste som jobber i barneverntjenesten, der kun 42 prosent oppfyller kompetansekravet. Samtidig er det naturlig nok i denne ansattgruppen at andelen med en fullført mastergrad er høyest, med 15 prosent. Det er også sannsynlig at denne gruppen kommer ut med en lav andel, sammenlignet med de andre aldersgruppene, fordi den kan inkludere et høyt antall som er i gang med en videreutdanning eller en masterutdanning som ennå ikke er registrert som fullført.

Figur 20: Andel ansatte som oppfyller kompetansekrav, fordelt på aldersgrupper. 2024.

Kilde: SSB, tabelloppdrag bestilt av Bufdir.

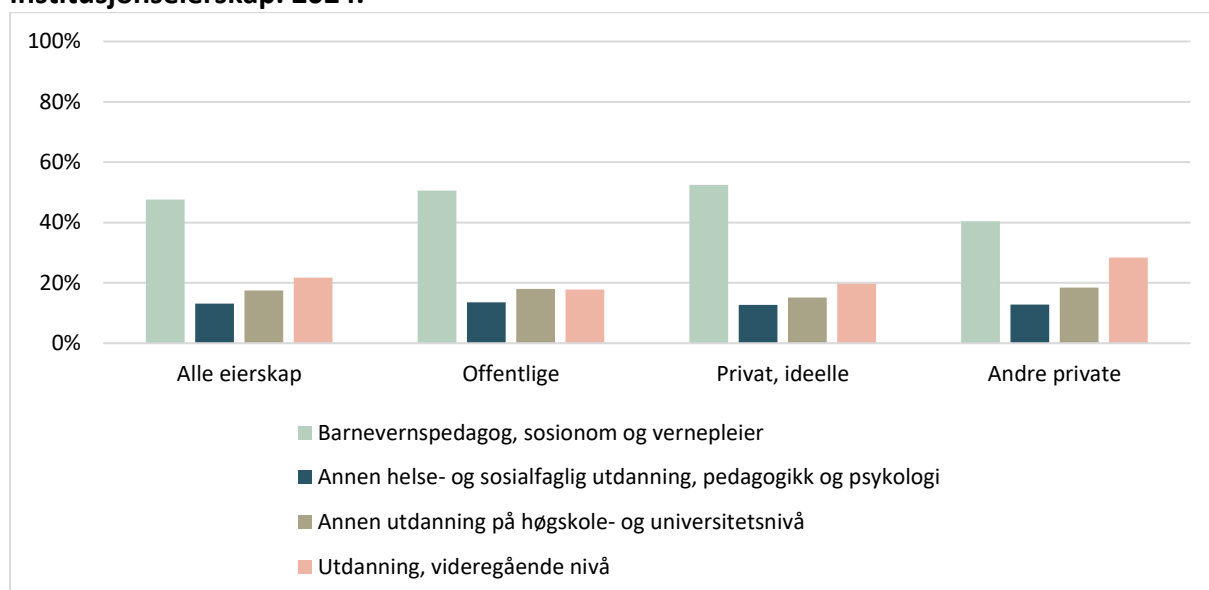
Status barnevernsinstitusjonene

Det fremgår av barnevernsloven § 10-18 at den enkelte barnevernsinstitusjon til enhver tid skal ha forsvarlig bemanning og kompetanse. I institusjonene ser vi at det er hovedvekt av ansatte med barnevernspedagog-utdanning, etterfulgt av sosionom og vernepleier.

Institusjonen skal ha en leder og en stedfortreder for lederen. Fra 1. januar 2031 skal disse ha barnevernsfaglig mastergrad eller annen relevant utdanning på tilsvarende nivå. Kompetansekravet er oppfylt også for ledere og stedfortredende ledere som har relevant bachelorutdanning, og som innen 1. januar 2031 har gjennomført relevant videreutdanning med minst 30 studiepoeng. Barnevernsbarometeret gir oss en oversikt over lederes kompetanse i både statlig og ikke-statlige institusjoner (Ekhaugen & Høgestøl, 2025). Alle institusjonsledere i 2025-utgaven av Barnevernsbarometeret som har svart, har utdanning fra høyskole eller universitet. Den vanligste utdanningsbakgrunnen til institusjonslederne er barnevernspedagog (48 prosent), etterfulgt av sosionom. En god del institusjonsledere har bakgrunn som vernepleiere, spesielt ser man dette ved behandlingsinstitusjoner.

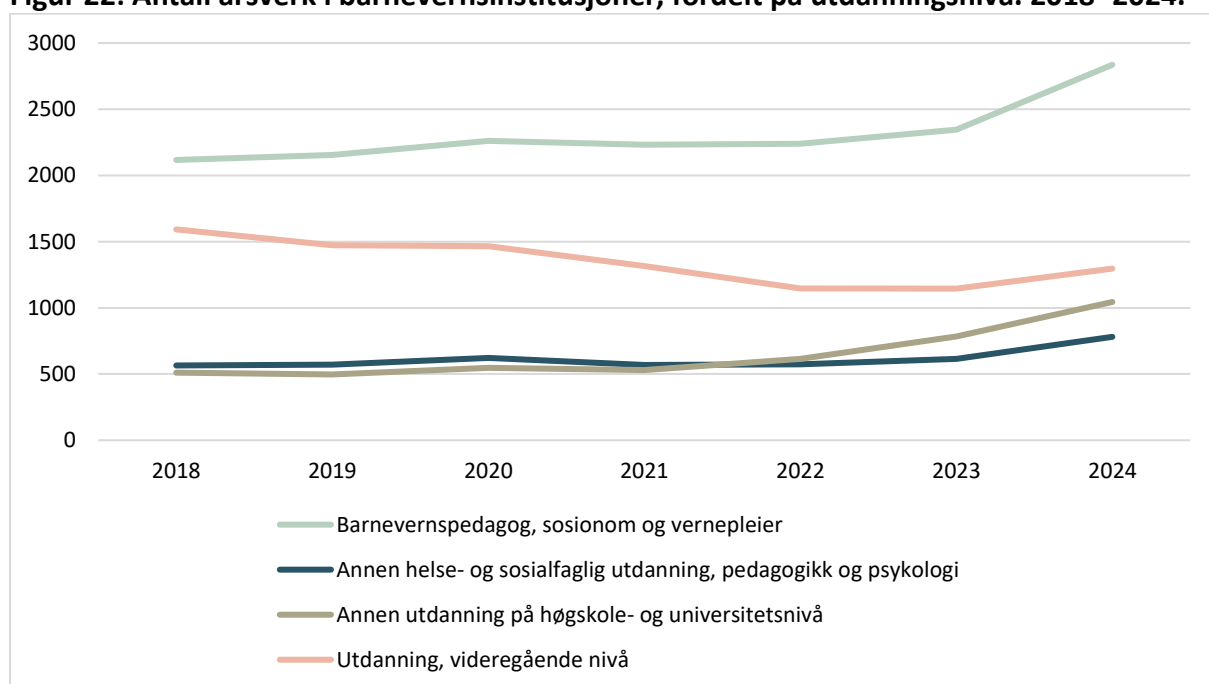
Bufetat har gjennomgående en høy andel med relevant bachelor i institusjonene. Ansatte med bachelor- eller masterutdanning utgjør om lag 80 prosent av ansatte i døgkontinuerlig drift, og kompetansekravene etterleves i hovedsak. Andelen ansatte med fagutdanning i Bufetat har økt med 3,4 prosentpoeng fra 2023 til 2025, og er nå stabilisert på et høyt nivå (79,6 prosent). Samtidig er regionale forskjeller redusert, særlig ved at Region nord har hatt en økning.

Figur 21: Andel årsverk i barnevernsinstitusjon, fordelt på utdanning og institusjonseierskap. 2024.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et stolpediagram med andel årsverk i barnevernsinstitusjoner fordelt på utdanning og institusjonseierskap. Kilde: SSB, tabell 11650.

Figur 22: Antall årsverk i barnevernsinstitusjoner, fordelt på utdanningsnivå. 2018–2024.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et linjediagram med antall årsverk i barnevernsinstitusjoner fordelt på utdanningsnivå i perioden 2018–2024. Kilde: SSB, tabell 11650.

Om lag halvparten av alle årsverk i barnevernsinstitusjoner er ved utgangen av 2024 besatt av personer som er utdannet som barnevernspedagog, vernepleier eller sosionom. I tillegg har ytterligere 31 prosent annen helse- og sosialfaglig utdanning, pedagogikk og psykologi eller en annen utdanning på høyskole- og universitetsnivå. Andelen som har lavere utdanning er redusert de siste årene, fra over 30 prosent av alle årsverk før 2020, til 22 prosent i 2024.

Institusjonen kan søke om dispensasjon fra kompetansekravet ved nyansettelser. Vi ser at deler av landet benytter denne muligheten i større grad enn andre, eksempelvis Region øst. Flere regioner rapporterer at de ikke bruker dispensasjonsmuligheten ved nyansettelser.

Søknader om dispensasjon fra kompetansekravet handler i hovedsak om nattevakter, tilkallingsvikarer og ferieavvikling. Regionene rapporterer om større utfordringer i å rekruttere barnevernsfaglig kompetanse til disse stillingstypene. Regionene ser på kompetansen ved institusjonen som helhet når de søker dispensasjon, slik at dispensasjonen ikke skal gå utover institusjonens generelle krav til forsvarlig bemanning og kompetanse.

Fra ikke-statlige aktører har Bufetats enhet for godkjenning av barnevernsinstitusjoner (BEG) mottatt 586 dispensasjonssøknader, totalt gjelder dette 940 ansatte. Også her ser vi at dispensasjonsmuligheten i størst grad benyttes for stillingsgruppene vikarer, studenter og nattevakter.

3.2.3.3 Kvaliteten i barnevernstjenestenes saksbehandling

For at kommuner skal kunne ta i bruk Barnevernsfaglig kvalitetssystem (BFK), må de ha skaffet seg ett av de to fagsystemene som i dag finnes for kommunalt barnevern, Modulus Barn som leveres av Netcompany, eller Visma Flyt Barnevern som leveres av Visma. Ved utgangen av 2024 hadde 222 kommuner tatt i bruk ett av disse, en økning fra 96 kommuner i 2023. Ved utgangen av 2025 var det kun fem kommuner som ikke har tatt i bruk et av de nye fagsystemene. Samtlige fem har valgt løsning og forventes å ta det i bruk i løpet av våren/forsommeren 2026.

BFK har både juridisk og barnevernsfaglig innhold, og gir helhetlig og sammenhengende støtte til tjenestenes arbeid med undersøkelser. BFK gir saksbehandlere veiledning og støtte i undersøkelsesfasen, og bidrar til å skape systematikk og planmessighet i undersøkelsene.

Buudir har gjennom to erfaringskonferanser høsten 2025, samlet kommunenes erfaringer med BFK. Dette har gitt Buudir innsikt i kommunenes bruk og danner grunnlaget for fremtidig revidering. I tillegg skal en ekstern evaluering vurdere grad av implementering, erfaringer med bruk og muligheter for forbedring, jf. TB 2026:17 (BFD, 2025).

3.2.3.3.1 Kommunene jobber systematisk og planmessig med undersøkelser

I 2026 vil Buudir utarbeide veiledning om trinnvis siling av undersøkelser, for ytterligere å styrke kvaliteten i undersøkelsesarbeidet, jf. TB 2026:15 (Ibid.). Videre er vi bedt om å igangsette forsøk med tverrfaglige samarbeidsmodeller i barneverntjenestens arbeid, med henblikk på barnevernets undersøkelsesfase, som varer ut 2029, jf. Innst. 524 L (2024–2025) (Familie- og kulturkomiteen, 2025).

3.2.3.4 Helsehjelp til barn i barnevernet

Buudir har fortsatt samarbeidet med Helsedirektoratet om helsehjelp til barn i barnevernet. I 2025 har Buudir påbegynt arbeid med å tegne opp modell for ny tverrfaglig kartlegging for alle barn som skal flyttes ut av hjemmet.

I 2025 har Buudir og Helsedirektoratet videreført implementeringen av nasjonalt forløp for barnevern. Vi har utarbeidet implementeringsmateriell som publiseres på buudir.no, blant annet artikler fra kommuner om implementering og samarbeid med helsetjenestene. Vi har

samarbeidet med Helsedirektoratet om en informasjonskampanje spesielt rettet mot helsesektoren. Nasjonalt forløp for barnevern var et tema i Barnevernsbarometeret 2025. I undersøkelsen har 40 prosent av barnevernslederne oppgitt at forløpet er implementert, hvorav 66 prosent av disse har gjennomført minst ett forløp det siste året (Ekhaugen & Høgestøl, 2025). Det er en positiv utvikling i antall kommuner som har kjennskap til og har igangsatt forløp. Det er fortsatt behov for å videreføre implementeringsarbeidet i 2026. SINTEF evaluerer implementeringsarbeidet.

Ved inngangen av 2026 er det ulik tilgang til helseteam i Bufetats regioner. Dette kan handle om hvordan helseforetakene allerede jobber ambulant, geografi og antall institusjoner i opptaksområdet. For 2026 er det nye rapporteringskrav om helseteam, noe som kan bidra til at departementene får bedre informasjon til å følge opp utviklingen. Forventningene til etablering av helseteam er tydeliggjort i oppdragsdokumentene til de regionale helseforetakene for 2026.

I 2025 har Bufdir videreført drift av tverrfaglig helsekartlegging av barn i barnevernet, med mål om kapasitet til å kartlegge 520 barn per år. Totalt er det gjennomført 436 kartlegginger i 2025, 399 kartlegginger i Bufetat og 37 kartlegginger i Oslo kommune.

De fleste kartleggingsteamene har økt kapasiteten sammenlignet med fjoråret, og noen team har kartlagt over måltall. Høy turnover og sykefravær har gjort det krevende for flere team å opprettholde kapasitet og gjennomføre planlagte kartlegginger. To team har ikke klart å øke kapasiteten som planlagt fordi de mangler nødvendig helsepersonell.

Etterspørselen etter tilbudet er stor, og flere team har lange ventelister. For å møte den høye etterspørselen tildelte Bufdir 1 million kroner ekstra til tiltak i Region Midt-Norge i 2025, for å styrke kapasiteten i ungdomsteamet som har hatt særlig stor pågang. Denne tildelingen videreføres i 2026.

Prop. 83 L (2024–2025) skisserer en ny modell for tverrfaglig kartlegging. Bufdir og Helsedirektoratet har fått et felles, likelydende oppdrag (O 2025 t3:6) om å konkretisere innholdet og organiseringen av denne modellen innenfor rammene som proposisjonen beskriver (BFD, 2024). I påvente av utvikling og implementering av den nye modellen, er det ikke planlagt å etablere flere kartleggingsteam. Det ble gjennomført en fagsamling for alle team og teammedlemmer våren 2025. Bufdir vil involvere Bufetat i arbeidet i 2026, og tilrettelegge for så god og tydelig informasjonsdeling som mulig. Det pågår også en effektevaluering av tilbudet, som skal være ferdig i 2027.

3.2.4 Mål 8: Barn som trenger tiltak utenfor hjemmet, skal få et behovstilpasset og forutsigbart tilbud som fremmer trygghet og positiv utvikling – fosterhjem

Overordnet beskrivelse av målområdet

Fosterhjem er bærebjelken i barnevernets omsorg for barn som trenger omsorg i regi av det offentlige og er det beste omsorgsalternativet for langt de fleste barn som ikke kan bo hjemme. For de fleste barna er fosterhjem i egen familie, nettverk eller nærmiljø det beste alternativet. Mange barn som trenger omsorg utenfor hjemmet, får gode fosterhjem. Mange barn får god hjelp og støtte når de trenger det og blir involvert. Det er likevel fortsatt slik at for mange barn venter for lenge på et fosterhjem, mange må flytte fra sitt nærmiljø og mange opplever å måtte flytte ut av fosterhjemmet tidligere enn planlagt. Mange barn blir også flyttet uten at de får et ord med i laget når det tas beslutninger som gjelder dem.

God fosterhjemsomsorg forutsetter at det er voksne som vil påta seg dette viktige oppdraget, og at de får opplæring og rammebetingelser som setter dem i stand til å være gode omsorgsgivere for barnet. Det er et viktig mål å øke tilgangen på gode fosterhjem og å skape forutsigbarhet og stabile hjem for barna, så lenge de trenger omsorg utenfor hjemmet eller i overgangen til voksenlivet.

Bufdir rapporterer på følgende styringsparametere for mål 8 – fosterhjem:

- S 21. Stabilitet for barn i fosterhjem
- S 22. Tilgang på fosterhjem
- S 23. Barns medvirkning i valg av fosterhjem og medvirkning under fosterhjemsoppholdet

Utfordringene på fosterhjemsområdet er fortsatt store, og det er stor variasjon i tilbudet til barna og fosterhjemmene nasjonalt.

Bufdir fikk i 2025, som ledd i arbeidet med oppfølgingen av fosterhjemsmeldingen, oppdrag om å styrke og utvide Bufetats tjenestetilbud til kommunene på fosterhjemsområdet. Det inkluderer å utvikle og bedre dialogen og samarbeidet med kommunene på systemnivå, og samhandlingen mellom Bufetat og barnevernstjenestene på saksnivå.

Målsettingen med styrkingen og utviklingen av det statlige andrelinjetilbudet er å bedre forutsetningene for at flere av barna som trenger omsorg utenfor hjemmet, skal få støtten de trenger av og i egen kommune. Det innebærer at det statlige tilbudet skal innrettes mot å understøtte barnas og kommunens behov lokalt, at støtten skal bygge på frivillighet og samarbeid og at Bufetats innsats skal bidra til større nasjonal likhet.

Alle regioner har i 2025 etablert et utvidet og styrket fag- og tjenestetøttetilbud til kommunene. Det handler om rekruttering, samarbeid om nærmiljørekruttering og å styrke tilbudet om familieråd. I tillegg omfatter det kompetansestøtte til de kommunale barneverntjenestene i alle faser av forløpet, veiledning i kommunale fosterhjem og et utvidet tilbud om spesialiserte hjelpetiltak også for fosterfamilier.

3.2.4.1 Rekruttering og støtte til fosterhjem

Det har også i 2025 vært vanskelig å rekruttere alle typer fosterhjem. Tilgangen på fosterhjem er lav og fallende, og mange barn må vente lenge før de får et fosterhjem.

Det er iverksatt flere tiltak for å bedre forutsetningene for å komme i dialog med potensielle fosterhjem. I 2025 utviklet regionene et system for å følge opp personer som har meldt interesse for å bli fosterhjem. Tiltaket bygger på erfaringer fra regionene om at aktiv og tilpasset oppfølging av interessentene bidrar til at flere fullfører rekrutterings- og opplæringsforløpet.

Egenpresentasjonsskjemaet er et viktig verktøy i rekrutteringen av fosterhjem. I 2025 har vi digitalisert skjemaet gjennom Altinn-plattformen, for å gjøre det enklere og mer effektivt for både familiene og våre tjenester. Det hjelper familier med å ta steget fra å være nysgjerrige til å gå videre i prosessen og for å kunne starte opplæring.

Oppfølging og veiledning av fosterhjem er vesentlig for å skape stabilitet og forebygge utilsiktede flyttinger. I 2025 har Bufdir og Bufetat utarbeidet et kunnskapsbasert veiledningsprogram «Solid veiledning» for ansatte i Bufetat og kommunene som veileder fosterhjem. Veiledere i Bufetats regioner har fått opplæring i programmet. I 2026 vil tilbudet gjøres tilgjengelig for ansatte i kommunene. Programmet vil bli videreutviklet i samarbeid med Nasjonalt utviklingssenter for barn og unge (NUBU), med moduler rettet mot veiledning i saker med risiko og konflikt.

Vi vurderer at tiltakene som er iverksatt, samt forslagene til styrking av fosterhjemmenes rammebetingelser og rettigheter i kvalitetsløftet, vil bidra til bedre samarbeid mellom stat og kommune og bedre forutsetninger for fosterhjemmene å yte god omsorg.

3.2.4.2 Opplæring av fosterhjem

Fosterhjem er vanlige familier i befolkningen som åpner hjemmene sine for barn som trenger omsorg. Oppdraget forutsetter at de får opplæring, tilpassede rammebetingelser og oppfølgingsstøtte for å gi barn god omsorg. En av forutsetning for at et fosterhjem skal kunne godkjennes, er at fosterforeldrene har gjennomført opplæring og vurderes som egnet. Bufetat gir opplæring til alle fosterhjem gjennom opplæringsprogrammet Solid opplæring fosterhjem (Solid).

Solid er et kunnskapsbasert opplæringsprogram, bygd opp rundt sentrale temaer i fosterhjemsomsorgen. Programmet er fortsatt relativt nytt. I utviklingen av Solid er det primært fokusert på det fosterforeldre trenger å vite før et barn flytter inn, ved innflytting og i den første perioden etter innflytting. Dette er sårbare faser hvor det ofte skjer brudd.

Solid er foreløpig utviklet for fosterforeldre som kan norsk og har grunnleggende kjennskap til det norske samfunnet. Det er et mål å tilpasse opplæringen til fosterforeldre med annen språk- og kulturbakgrunn. Det er også et mål å videreutvikle Solid i takt med ny kunnskap på feltet, og å lage moduler som tar opp utfordringer fosterforeldre møter gjennom hele plasseringsløpet.

3.2.4.3 Stabilitet for barn i fosterhjem

3.2.4.3.1 Økning i andel barn i fosterhjem som opplever brudd i plasseringen

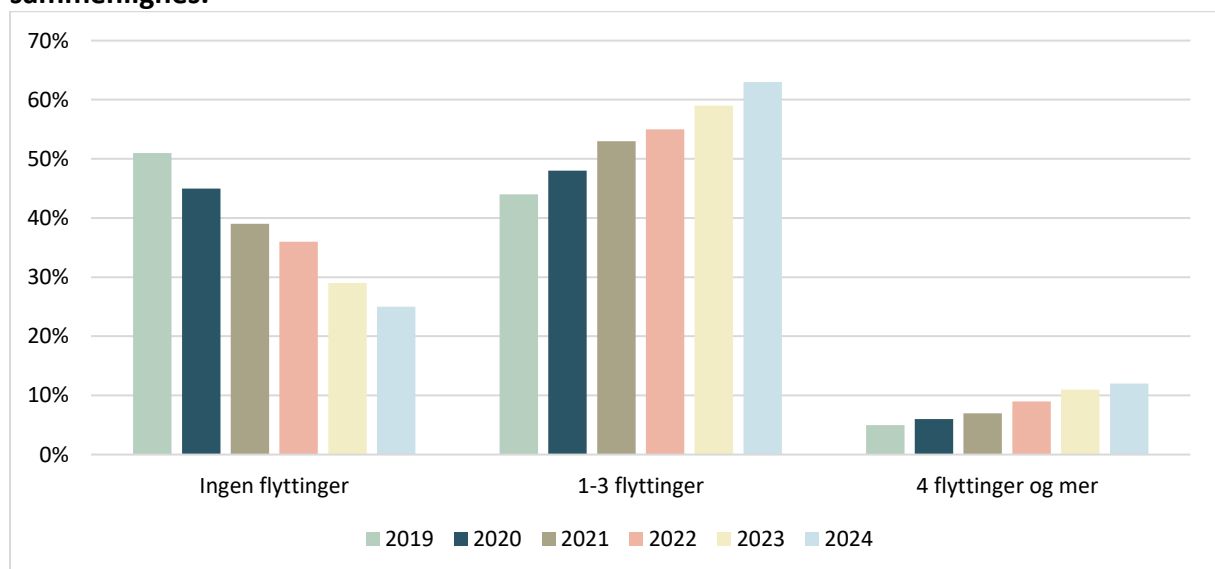
I 2018 utviklet SSB på oppdrag for Bufdir en forløpsdatabase basert på hele barnevernshistorikken til hvert enkelt barn fra og med 2014. Ved hjelp av denne databasen har SSB laget offisiell nasjonal statistikk over hvor ofte barn og ungdommer i fosterhjem har flyttet. Statistikken viser at en stor andel har mange flyttinger bak seg og at utviklingen er krevende å snu. Tall fra 2025 vil først foreligge i 2026.

Med søkelys på en aldersgruppe kan vi se utviklingen i brudd i fosterhjems plasseringer over tid. For eksempel viser statistikken i 2024 at tre av fire barn i fosterhjem i alderen seks til tolv år har flyttet minst en gang siden første plassering, og følgelig at bare en av fire har en stabil plassering etter første plasseringstiltak. Andelen med ustabil plassering er fordoblet fra 2019 til 2024.

For barn det har gått ett til tre år siden første plassering, har 90 prosent hatt ustabil plassering (minst én flytting siden). Over 10 prosent har hatt fire eller flere flyttinger bak seg. Andelen med minst fire flyttinger er nær tredoblet siden 2019.

Figur 23 viser at i 2024 var det kun 25 prosent i aldersgruppen 6–12 år som hadde stabile plasseringer, mot halvparten fire år tidligere. I 2024 var det dobbelt så mange som hadde flyttet mer enn fire ganger sammenlignet med 2020.

Figur 23: Utviklingen i hvor ofte barn (6-12 år) i fosterhjem flytter i etterkant av første plasseringstiltak. De årlige fosterhjemspopulasjonene i perioden 2019–2024 sammenlignes.

Figurbeskrivelse: Stolpediagrammet viser utviklingen i hvor ofte barn på 6-12 år har flyttet i etterkant av første plassering i fosterhjem eller beredskapshjem. Fosterhjemspopulasjonene i perioden 2019 til 2024 sammenlignes. Inkludert Oslo. Kilde: SSB, tabell 14676.

3.2.4.3.2 Færre barn flytter dersom de er plassert i fosterhjem i familie og nettverk

Tall fra SSB viser at barn som bor i fosterhjem i egen familie eller eget nettverk, flytter færre ganger i løpet av det første året, enn de som bor i fosterhjem utenfor familie eller nettverk. I 2024 flyttet halvparten av barna som bodde i fosterhjem hos familie eller nettverk minst én

gang etter utflyttingen fra foreldrehjemmet, mot 67 prosent av barna som bodde i fosterhjem utenfor familie og nettverk.

Utviklingen avdekker en negativ trend. En stadig økende andel barn og unge som flytter i fosterhjem opplever flere plasseringer. Barn beskriver brudd og flyttinger som belastende. Flyttinger svekker muligheten for trygg tilknytning og tillit til nye omsorgspersoner. For mange medfører det også at de må flytter fra venner, skifte skole og nærmiljø, og «starte på nytt».

Når det gjelder barn i beredskapshjem, viser statistikken at andelen som opplever minst én flytting har stabilisert seg på et høyt nivå. Om lag seks av ti barn har opplevd minst én plassering i forkant eller etterkant av flytting i beredskapshjem.

3.2.4.4 Tilgang på fosterhjem

Antall barn som venter på fosterhjem har økt i perioden 2023–2025. Økningen i ventetid har flere årsaker, men handler primært om at det er vanskelig å rekruttere fosterhjem. Årsakene til at det er vanskelig å rekruttere fosterhjem er flere og sammensatte.

I 2025 har Bufdir kartlagt og analysert hvilke faktorer som kan forklare hvorfor det har blitt vesentlig mer krevende for Bufetat å rekruttere fosterhjem over tid, særlig de siste to årene (Bufdir, 2025c). Måten nåværende og potensielle fosterforeldre forholder seg til fosterhjemsoppdraget ser også ut til å ha endret seg markant de siste årene.

Analysen gir holdepunkter for følgende hovedårsaker:

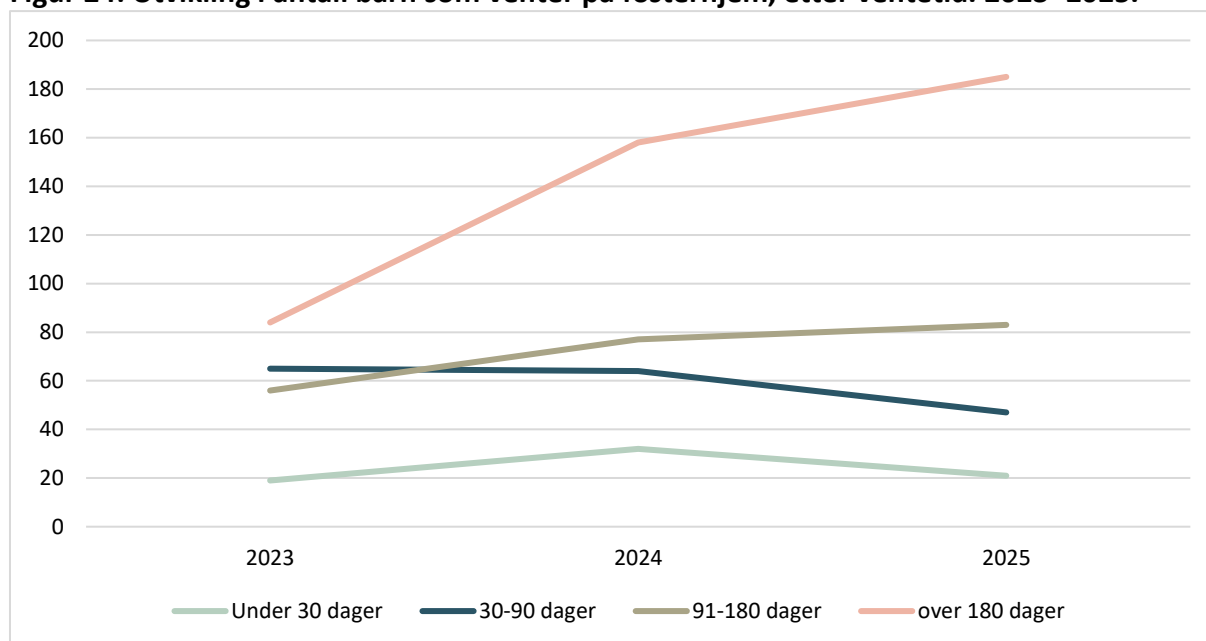
1. Økte kostnader og svakere kommuneøkonomi gjør det vanskeligere å prioritere og støtte fosterhjem godt nok.
2. Barnevernsreformen har ført til færre plasseringer i Bufetat og mer komplekse behov i sakene som meldes inn.
3. Pandemien har gitt flere barn større og mer sammensatte hjelpebehov, som øker belastningen på fosterhjemmene.
4. EMD-dommene skaper usikkerhet om varighet og tilbakeføring, noe som gjør potensielle fosterforeldre mer tilbakeholdne.
5. De negative erfaringene fra fosterforeldre som opplever for lite støtte og avlastning fra kommunen, sprer seg raskt i fosterforeldres sosiale nettverk. Det kan ta fra familie, venner og bekjente motivasjon og ønske om å bli fosterforeldre.
6. Store samfunnsmessige endinger de siste ti årene har påvirket hvor mange det er som har vilje og evne til å påta seg fosterhjemsoppdrag.

Disse faktorene fører hver for seg, men også i samspill med hverandre, til at rekrutteringsgrunnlaget for fosterhjem blir dårligere.

3.2.4.4.1 Barn som venter på fosterhjem

Det er fortsatt en økning i antall barn som venter på fosterhjem ved utgangene av året, men økningen er mindre enn den vi har sett tidligere år.

Figur 24: Utvikling i antall barn som venter på fosterhjem, etter ventetid. 2023–2025.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et linjediagram over utviklingen i antall barn som venter på fosterhjem etter ventetid fra 2023–2025. Kilde: BiRK. Oslo er ikke inkludert.

Samtidig ser vi at det er en betydelig økning i antall barn som har ventet lenger enn 90 dager og særlig de som har ventet i over 180 dager (se figuren over). Årsakene til økningen kan ikke forklares med en økning i antall henvisninger. Antallet henvisninger i perioden 2021 til 2025 har vært relativt stabilt – 1169 i 2021 mot 1020 i 2025.

Antall henvisninger inkluderer også «nye» henvisninger i saker etter brudd i fosterhjem. Brudd i fosterhjem innebærer flyttinger og behov for rekruttering av nye hjem til barn som allerede er under omsorg. Som beskrevet under delen om stabilitet for barn i fosterhjem, har andelen barn i fosterhjem som har flyttet minst én gang økt nokså markant de siste årene. Det gjelder både for de som bor i og utenfor familie og nettverk. Dette tyder på at flyttinger utgjør en større andel av henvisningene om fosterhjem de senere årene.

Ansatte i Bufetat rapporterer at de de siste årene erfarer en viss endring i behovene til barna det søkes om fosterhjem til. De har behov som ligner behovene til gruppen det tidligere ble bedt om institusjon for. Det stiller større krav til kompetanse og ressurser hos mulige fosterhjem, og det gjør rekrutteringsprosessen mer krevende. I dialogen med kommunene søker regionene å avklare hvilken bistand som best kan fremme barnets og kommunenes behov, og gi tilbud om relevant støtte for å styrke forutsetningen for å rekruttere fosterhjem i barnets familie og nettverk. Når det ikke lykkes, gir regionene veiledning om hva som bør iverksettes av tiltak rundt et barn og fosterhjemmet som formidles.

Fosterhjem som har fullført opplæringen og vurderes som egnet til å påta seg oppdrag, blir gjennomgående raskt tatt i bruk. Noen av fosterhjemmene kommunene får tilbud om og går i forhandlinger med, blir likevel ikke tatt i bruk umiddelbart. Vi har ikke tall på hvor mange fosterhjem som blir formidlet fra Bufetat til kommunene og hvor mange som blir avvist av kommunene.

Det er flere årsaker til at kommunene avviser eller ikke inngår avtale med fosterhjem de får tilbudt. Blant årsakene er at fosterhjemmet ikke vil påta seg oppdraget innenfor rammebetingelsen kommunene tilbyr, at kommunene ønsker et fosterhjem med en spesifikk geografisk plassering, eller at kommunene ikke vurderer fosterhjemmet som egnet.

Bufetats erfaringer er at kommunene avviser fosterhjem Bufetat anser som egnet dersom fosterhjemmet fikk rammebetingelser og oppfølgingsstøtte som ivaretar fosterbarnet og fosterfamiliens behov. I slike tilfeller gir fosterhjemstjenesten tilbud om bistand med å vurdere hvordan fosterhjemmetstiltaket kan innrettes for å ivareta barnets behov.

3.2.4.4.2 Klargjorte fosterhjem

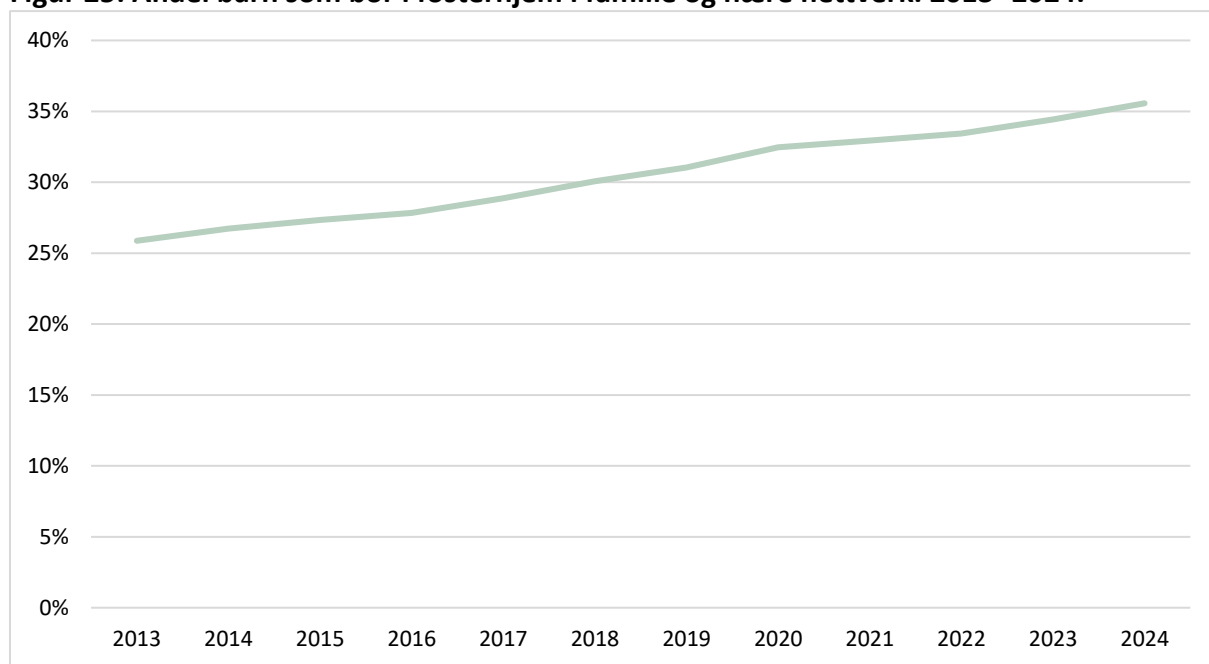
Bufetat gir opplæring til alle fosterhjem, både fosterhjem regionene selv har rekruttert, og fosterhjem kommunene har rekruttert i egen regi eller i samarbeid med Bufetat. 495 familier begynte på opplæring i 2025. Dette er en nedgang sammenliknet med 2024, da 511 begynte på opplæring. 202 av disse var familier kommunene ba om opplæring til. I tillegg har kommunene bedt om bistand til å gjennomføre egnethetsvurdering i 63 av disse familiene.

Antall klargjorte hjem etter opplæring var 344 i 2025. I dette inngår også opplæring til 72 statlige fosterhjem (beredskapshjem og spesialiserte fosterhjem). Dette er en nedgang sammenliknet med 2024, da 391 hjem var klargjorte etter opplæring. Vi vurderer at bildet samlet sett er nokså stabilt sammenliknet med fjoråret, og at nedgangen er uttrykk for en mer tilfeldig variasjon.

3.2.4.4.3 Fosterhjem i eget nærområde

Figur 25 viser at det i perioden 2013–2024 har vært en gradvis økning i andelen saker hvor barnevernstjenestene har klart å finne fosterhjem i familie og nære nettverk. Likevel er ikke målsettingen nådd. Det er heller ikke målsettingen om at flere barn skal få fosterhjem med lik etnisk, kulturell, språklig og religiøs bakgrunn helst i barnets familie eller nære nettverk.

Figur 25: Andel barn som bor i fosterhjem i familie og nære nettverk. 2013–2024.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et linjediagram med andel barn som bor i fosterhjem i familie og nære nettverk per 31.12 i perioden 2013–2024. Inkludert Oslo. Kilde: SSB, tabell 10661.

Det er fortsatt slik at den største andelen av barn i fosterhjem bor utenfor nærmiljø eller egen kommune. For kommunene innebærer dette at de må sikre at barna får dekket sine grunnleggende behov og rettigheter utenfor kommunen, og i samarbeid med en annen kommune. Oppfølgingen av barna er omsorgskommunens ansvar, uavhengig av om barnet bor i sin hjemkommune eller i en annen kommune eller region. Det er holdepunkt for at det å skaffe barn tilpassede tiltak og tjenester utenfor omsorgskommunen er krevende, og at det også er utfordrende å legge til rette for samvær og vedlikehold av barnas relasjoner.

Hovedinnsatsen i Bufetats arbeid med å rekruttere fosterhjem har i 2025 vært rettet mot familie og nærmiljø. Utviklingen av tjenestetilbudet i Bufetat og styrkingen av samarbeidet mellom Bufetat og kommuner om rekruttering i nærmiljøet, og bruk av familieråd i enkeltsaker, er viktige tiltak for å nå målene.

Samtidig er det viktig å opprettholde bred synlighet i offentligheten om behovet for fosterhjem. De nasjonale kampanjene har som mål å skape oppmerksomhet om behovet, og løfte frem at fosterbarn er ulike og at vi trenger fosterhjem fra alle typer familier og kulturbakgrunner.

3.2.4.4.4 Nasjonalt kampanjearbeid

I forbindelse med oppfølgingen av tiltakene fra Meld. St. 29 (2023–2024) «Fosterheim – ein trygg heim å bu i», fikk Bufdir og Bufetat i oppdrag fra Barne- og familiedepartementet å styrke rekrutteringen av fosterhjem med minoritetsbakgrunn, i samarbeid med aktuelle miljøer som STL (Samarbeidet for tros- og livssynssamfunn). Bufdir ga i 2025 Menon Economics og NTNU Samfunnsforskning AS i oppdrag å utføre et innsiktsarbeid.

Innsikten vil gi et oppdatert og solid kunnskapsgrunnlag for å utarbeide råd til fosterhjemstjenesten i Bufetat, Barne- og familieetaten (BFE) i Oslo kommune og de

kommunale barnevernstjenestene, om tiltak som kan bedre rekrutteringen av fosterhjem med minoritetsbakgrunn. Rapporten vil bli ferdigstilt januar 2026.

For å nå ulike minoritetsmiljøer, har Bufdir utviklet materiell til rekrutteringskampanjer knyttet til to ulike kulturområder – India/Sri Lanka og Øst-Europa. Vi har også tatt i bruk materiell som Oslo kommune har utviklet rettet mot Midtøsten, Somalia og Afghanistan. Målgruppene er potensielle fosterhjem blant personer med flerkulturell bakgrunn, men også hos andre som er motivert for å bli fosterhjem og som vil ivareta barnas kultur, språk og religion.

Bufdir, Bufetat og BFE i Oslo har gjennomført omfattende kommunikasjonsarbeid i året som har gått, med mål om at befolkningen skal kjenne til behovet for fosterhjem, og få flere til å vurdere å bli fosterhjem på sikt. Dette følges opp med kampanjer lokalt hvor målet er at familier tar kontakt med fosterhjemstjenesten eller melder seg på et informasjonsmøte. Bufdir støtter Bufetat i å bistå kommunene med lokal kommunikasjon for å rekruttere fosterhjem i barnas nærmiljø, blant annet med verktøy som regionene i Bufetat bruker til å produsere materiell. Det effektiviserer arbeidet i Bufetat og sikrer gjenkjennelig kommunikasjon.

Vi ser en tydelig korrelasjon i midlene som investeres i synlighet og økning i antall besøkende på fosterhjem.no, og i antall henvendelser til fosterhjemstjenestene. Henvendelsene er ofte påmelding til informasjonsmøter, eller direkte spørsmål til fosterhjemstjenestene.

3.2.4.5 Barns medvirkning i valg av fosterhjem og medvirkning under fosterhjemsoppholdet

Barn skal involveres og få mulighet til å medvirke i alle prosesser og beslutninger som berører dem. Bufetat gir kommuner veiledning om barns rett til å medvirke og informasjon om hvordan fosterhjemstjenesten kan legge til rette for medvirkning. Bufetat gir også informasjon om familierådstilbudet. Vi har begrenset med mulighet for å si noe barns medvirkning i valg av fosterhjem og under fosterhjemsoppholdet, ettersom prosessene i hovedsak skjer i regi av kommunalt barnevern.

Når Bufetat bistår kommunene, får barnevernstjenestene informasjon om tilbud til barn og hvordan det kan tilrettelegges i den konkrete saken. Dokumentasjon av barns eller ungdoms medvirkning inngår i barnets sak, og er ikke tilgjengelig for å produsere statistikk av. For å få et bilde av barns medvirkning i prosessen, gjennomfører vi stikkprøvekontroller. Disse viser hovedsakelig gode resultater både når det gjelder barnets medvirkning og vekting av barnets stemme. I sakene som er kontrollert, er det beskrevet hvordan barnet har medvirket og hvilke synspunkt barnet har, eventuelt årsakene til at barnet ikke har blitt involvert eller har medvirket.

I sakene som er undersøkt i stikkprøvekontrollene, blir det i flertallet av sakene hvor barnet har deltatt, beskrevet hvordan barnet har medvirket og hvilke synspunkter barnet har hatt. Når barnet ikke har medvirket, er årsaken ofte at de er for små til å medvirke, eller at barnevernstjenesten har formidlet at det ikke er aktuelt av andre grunner, som at barnet ikke ønsker å delta. Stikkprøvekontrollene tilsier imidlertid at det også i 2025 er variasjon i barns deltakelse og i dokumentasjonen av hvordan barnet har blitt involvert. Det er også

variasjon når det gjelder i hvilken grad barnets mening er tillagt vekt i sakene der barn faktisk har deltatt.

3.2.5 Mål 8: Barn som trenger tiltak utenfor hjemmet, skal få et behovstilpasset og forutsigbart tilbud som fremmer trygghet og positiv utvikling – institusjon

Overordnet beskrivelse av målområdet

Barnevernsinstitusjonene skal gi omsorg, utviklingsstøtte og behandling til barn og unge som ofte har sammensatte og omfattende utfordringer. Det er en krevende driftssituasjon i alle Bufetats regioner. Det er betydelige kapasitetsutfordringer både i det statlige og det private tiltaksapparatet. Samtidig er det behov for bedre kostnadskontroll i institusjonsdriften.

Bufdir rapporterer på følgende styringsparametere for mål 8 – institusjon:

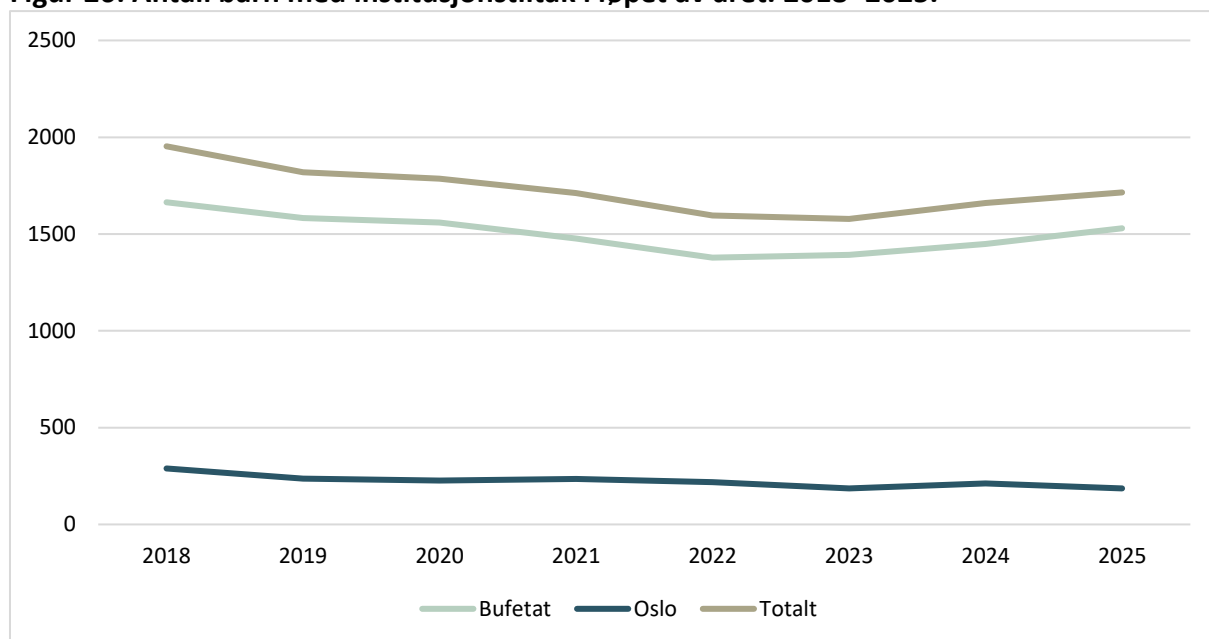
- S 24. Stabilitet for barn i institusjon og nedgang i utilsiktede flyttinger
- S 25. Behovstilpasset institusjonstilbud som fremmer positiv utvikling og forutsigbarhet etter institusjonsopphold
- S 26. Barn opplever trygghet i institusjonstilbudet
- S 27. Skolegang for barn med tiltak utenfor hjemmet (fosterhjem og institusjon)
- S 28. Barns medvirkning i valg av institusjon og medvirkning under institusjonsoppholdet

Bufdir har som målsetting å ta større eierskap over vurderingene av egne fagområder og skrive tilstandsvurderinger på alle våre fagområder. Først ut var tilstandsanalysen om barn i barnevernsinstitusjon, publisert på bufdir.no i 2025 (Bufdir, 2025a). Noen viktige utviklingstrekk er presentert i teksten nedenfor.

Antallet barn og unge som bor på institusjon har gått ned i perioden frem til 2023, og var på det laveste nivået i 2023. Siden høsten 2023 har antallet økt igjen. Ved utgangen av 2025 var det nærmere 950 barn og unge på barnevernsinstitusjon, inkludert om lag 60 barn som var plassert gjennom Barne- og familieetaten i Oslo (basert på tall fra BiRK og BiRK Oslo).

Økningen kommer også frem når man ser på antall barn og unge med tiltak på institusjon i løpet av året. I 2025 bodde i overkant av 1 700 barn og unge på institusjon, mens antallet var i underkant av 1 600 i 2023.

Figur 26: Antall barn med institusjonstiltak i løpet av året. 2018–2025.

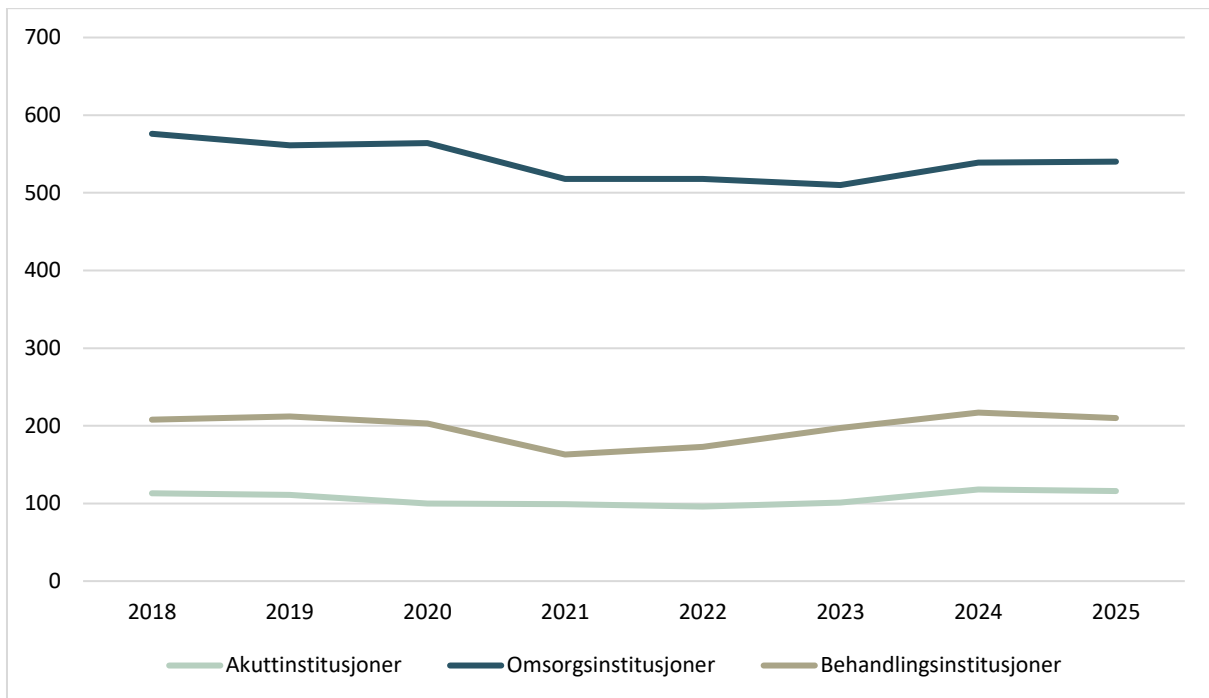

Figurbeskrivelse: Figuren viser et linjediagram med antall barn med institusjonstiltak i løpet av året fra 2018 til 2025. Kilde: BiRK Bufetat og BiRK Oslo.

I et lengre tidsperspektiv har det vært en reduksjon i antall barn i institusjon med omsorgsvedtak (figur ikke vist). Dette kan være knyttet til den tidligere nedgangen i antall barn med vedtak om omsorgsovertakelse og at flere av disse blir henvist til fosterhjem. De siste årene har antall barn i institusjon etter vedtak om omsorgsovertakelse økt, mens antall barn med hjelpetiltak har stabilisert seg i 2025 etter noen år med nedgang. Antall barn på akuttinstitusjon har vært nokså stabil siden 2018, samtidig som vi ser en svak tendens til økning de siste årene.

Utviklingen i antall barn på behandlingsinstitusjon (figur 27) viser en nedgang i perioden 2018 – 2021 og deretter en kraftig økning fra 2021 til 2024/2025. Av de tre målgruppene innenfor behandling, er det ungdom i rusinstitusjoner som tidligere år har vært den største gruppen (figur ikke vist). Dette er endret fra og med 2021, og både i 2024 og i 2025 er det små forskjeller mellom de tre gruppene når det gjelder antall barn.

Figur 27: Antall barn på barnevernsinstitusjon per 31.12, gruppert etter type institusjon. 2017–2025.

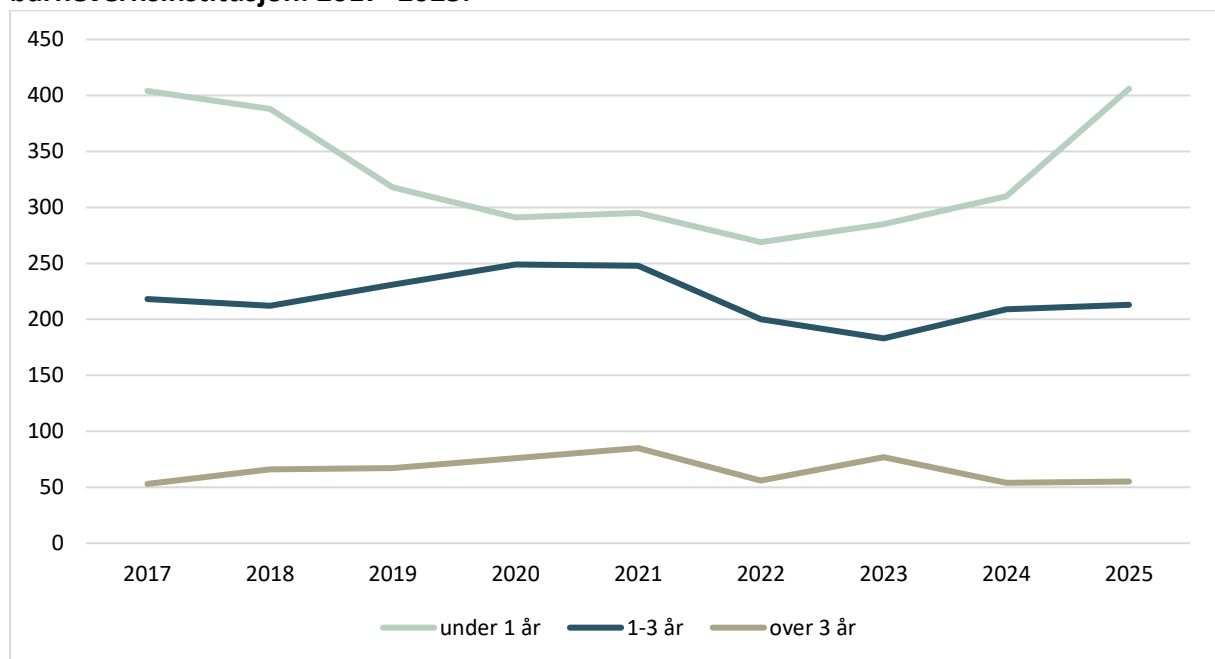

Figurbeskrivelse: Antall barn på barnevernsinstitusjon per 31.12, gruppert etter type institusjon. 2017–2025.
Kilde: BiRK. OBS! ikke inkludert Oslo.

Det er stor forskjell på hvor lenge barn bor i Bufetats institusjoner. Oppholdstiden henger sammen med hva barnet har behov for av hjelp, beskyttelse og omsorg, med endringer i familiens situasjon og med hvilke muligheter det finnes i hjemkommunen. Institusjon skal i utgangspunktet være et midlertidig tilbud som legger grunnlag for at barnet kan etablere seg utenfor institusjonen, enten i egen familie, i et fosterhjem eller i egen bolig.

Mange barn flytter mellom ulike steder underveis i oppholdet sitt. Vi har derfor sett på hvor lenge ulike barn bor om man legger sammen tiden de bor på hver plass. De fleste bor kortere enn et år, og ni av ti barn bor kortere enn tre år. Vi ser at det er flere barn som har bodd under ett år i 2025, enn det var i 2024. Nå er det like mange som bor under ett år som det var i 2017. Vi følger denne utviklingen videre.

Figur 28: Samlet oppholdstid for avsluttede opphold i løpet av et år i barnevernsinstitusjon. 2017–2025.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et linjediagram over lengden på det lengste oppholdet hvert barn i Bufetats institusjoner avsluttet i løpet av året. Merk at dette er beregnet på en annen måte enn avsluttede tiltak, fordi vi her ser på alle plasser barnet bodde på etter hverandre i et opphold. Kilde: BIRK.

3.2.5.1 Bistandsplikt og kapasitet i institusjon

Bufdir har gjennom 2025 jobbet med å øke den statlige institusjonskapasiteten for i større grad å kunne ivareta barna med de største utfordringene. Bufetats regioner har over tid arbeidet med riktig dimensjonering av tjenestetilbudet. Dette innebærer både oppbygging av egen, statlig kapasitet og kjøp av plasser i det private markedet. Arbeidet med oppbygging av statlig kapasitet tar tid. Bufetat har gjennom 2025 lyktes godt med å etablere flere akutt plasser og plasser for ungdom som har behov for plasser innenfor behandling høy.

I 2025 har etaten registrert 54 tilfeller hvor det ikke er levert forsvarlig tilbud til rett tid. Dette er en nedgang fra 151 tilfeller i 2024. Dette kan tyde på at den negative trenden vi har sett fra 2022 har snudd. I 2025 er brudd på bistandsplikt fordelt på:

- 29 knyttet til akuttinstitusjon
- 22 knyttet til beredskapshjem
- tre knyttet til planlagte tiltak

Siste halvår har det vært få brudd på bistandsplikt knyttet til akuttinstitusjon, så tiltakene med å bygge opp kapasitet gjennom flere plasser i statlig regi, samt inngå flere rammeavtaler med private leverandører, har gitt bedre kapasitet til å håndtere akutthenvendelser til denne målgruppen. Det har imidlertid vært seks flere brudd på bistandsplikten knyttet til beredskapshjem enn i 2024, og dette utgjør 41 prosent av de egenrede bruddene i 2025. Årsaken er i hovedsak en økende mangel på beredskapshjem, i tillegg til at behovene til mange av disse barna er så store at det gjør det krevende å finne egnede beredskapshjem.

I 2026 arbeider vi videre med oppbygging av kapasitet gjennom ny langsiktig plan for kapasitet i institusjonstilbudet. Økt grunnkapasitet i statlige institusjoner og i rammeavtaler med private, er avgjørende for å møte målene i tildelingsbrevet om kontroll på bistandsplikten og økt kostnadskontroll. Dette prioriteres i det videre arbeidet med utvikling av kapasitet. Utvikling av ny kapasitet vil støtte opp under ny innretning for institusjonstilbudet.

3.2.5.2 Ny innretning av institusjonstilbudet og pilotering

Våren 2025 behandlet Stortinget Kvalitetsløftet (Prop. 83 L (2024–2025)), der regjeringen varsler en ny retning for institusjonstilbudet. Stortingsmeldingen ble fulgt opp med styringssignal til Bufdir i tillegg 4 til tildelingsbrevet for 2025, om å legge til rette for ny retning i utvikling av statlige institusjoner og i arbeidet med dimensjonering av tilbudet. Vi er i gang med dette arbeidet, og det vil videreføres og forsterkes i 2026.

I 2025 ble bevilgningen på kapittel 855 post 01 økt med 57,7 millioner kroner til en pilot for å prøve ut en ny måte å innrette institusjonstilbudet på, med et mindre differensiert institusjonstilbud med nødvendig fleksibilitet til å tilpasse seg barnas behov, også når disse endrer seg over tid. Arbeidet med piloten startet opp i 2025 ved at statlige institusjonsavdelinger i fire regioner ble omstilt til større enheter, og utviklet institusjonsplaner som skal muliggjøre at avdelinger kan ta imot barn på ulike plasseringshjemler samtidig. I løpet av høsten ble det søkt om godkjenning for enhetene, og per 31.12.2025 er alle de fire institusjonene i drift og arbeider etter prinsipper for ny innretning. De barna som bor i avdelingene per 31.12.2025 har i all hovedsak flyttet inn før eller under omstilling av institusjonene, og det er derfor først i løpet av 2026 at vi vil begynne å høste erfaringer for endret gruppesammensetning og økt fleksibilitet i tilbudet.

Institusjonene skal være understøttet av inntakskartlegging og helseteam. Regionene varsler om pågående og godt samarbeid med helseforetakene, men at forutsetningen om etablering av helseteam ikke er innfridd alle steder. De rapporterer også at de har etablert lokale avtaler og ordninger for inntaksvurderinger, i påvente av det pågående arbeidet i Bufdir om inntakskartlegging for alle barn som skal få et tilbud i institusjon.

Bufdir vil følgeevaluere pilotene for å kartlegge i hvilken grad de oppnår økt stabilitet og et bedre tilpasset tilbud for barna, og for å dokumentere erfaringer med ulike elementer i ny innretning. Erfaringer fra piloteringen og evalueringen vil brukes til å videreutvikle det øvrige institusjonstilbudet.

I 2025 har vi samarbeidet med Helsedirektoratet om å planlegge en konsensuskonferanse om rus, som vil holdes i 2026. Bufdir er medlem av prosjektgruppe og styringsgruppe i de regionale helseforetakenes arbeid med å utarbeide en nasjonal plan for utbygging av tjenestetilbudet for barn og unge med rusmiddelproblemer. Det er viktig å arbeide med å utvikle tjenestetilbudet til barn og unge med rusproblematikk også i 2026.

Bufdir fikk i tildelingsbrevet 2025 tillegg 6 i oppdrag å etablere en institusjon med målgruppe barn med store og sammensatte behov, som begår alvorlig eller gjentatt kriminalitet. Bufdir har i samarbeid med Bufetat valgt å avgrense målgruppen ytterligere til barn som er har vedtak etter bvl. §§ 4-4, 6-2 eller 6-1, og skårer innenfor kategorien høy risiko for videre

negativ utvikling på «Youth Level of Service»-kartleggingen (YLS). Avdeling Sole åpnet 1. april 2025. Arbeidet med barna og deres foreldre er basert på en helhetlig tilnærming til barnas behov. Institusjonsavdelingene har forsterket bemanning i form av flere ansatte per barn, tilpasninger i bygg og en systematisk satsing på tverretattlig samarbeid rundt barna. Ved utgangen av 2025 bodde tre ungdommer ved avdelingen, noe som innebærer fullt belegg. Totalt har fire ungdommer hatt et tilbud ved Sole siden oppstart i april. Bufdir gjennomfører en intern evaluering av utprøvingen og første delrapport kommer i første del av 2026. Rapportens funn og anbefalinger vil bli benyttet til å videreutvikle piloten.

3.2.5.2.1 Faglig utvikling på institusjonsområdet

Over tid har flere utredninger og rapporter, sist ekspertutvalget om vurdering av dagens organisering og styring av statlig barnevern, pekt på behovet for at Bufdir definerer tydelige faglige rammer for hele institusjonsområdet. Som et svar på dette har vi i løpet av 2025 utarbeidet en første versjon av rammeverk for arbeid med barn og unge i barnevernsinstitusjon og omsorgssenter, med ikrafttredelse 01.01.26.

Rammeverket er utviklet i samråd med og med innspill fra tjenestene. Gjennom rammeverket får institusjonene et felles utgangspunkt for å jobbe kunnskapsbasert og systematisk med omsorg, utviklingsstøtte og beskyttelse. Veileder til forløp i barnevernsinstitusjoner er innarbeidet i rammeverket og avpublisert.

I løpet av 2025 har direktoratet og regionene arbeidet med avvikling av kompetansemodellen. På institusjonsområdet innebærer dette at oppgaver knyttet til opplæring, kvalitetssikring og implementering, som i hovedsak har truffet Bufetats egne institusjoner, men til en viss grad også Oslo kommune og private, må ivaretas av enten regionene eller Bufdir. Rammeverket vil danne grunnlaget for ivaretagelsen av dette ansvaret, og for dialog om behov for faglig utvikling av institusjonsområdet fremover.

3.2.5.2.2 Risikoområder knyttet til beboeres og ansattes sikkerhet

På bakgrunn av flere alvorlige saker leverte Bufdir våren 2025 flere forslag om tiltak for å forebygge seksuelle overgrep fra ansatte i barnevernsinstitusjoner (O 2024t7:6). Tiltak som er gjennomført i 2025 inkluderer revisjon av Bufetats etiske retningslinjer, der grenseoverskridende atferd og seksuelle overgrep er tydeliggjort som forhold det skal varsles om. Det er også gjennomført en kompetansekartlegging blant ansatte og ledere i institusjon, som danner grunnlag for videre og identifisert behov kompetanseheving. Pågående tiltak omfatter blant annet innføring av et nytt rekrutteringsystem for å styrke jobbanalyse og systematikk i rekrutteringsprosessen. Bufdir utvikler også en verktøykasse med informasjon til barn og unge som flytter på institusjon med mål om å styrke kunnskap om seksuelle overgrep og grenseoverskridende atferd, samt rettigheter og varslingsmuligheter.

I Barnevernsbarometeret 2024 (Hageberg et al., 2025, s. 30) oppgir 47 prosent av de institusjonsansatte som har besvart undersøkelsen at de har blitt utsatt for vold minst en gang i løpet av det siste året, og for 10 prosent har skjedd minst en gang i måneden. Rapport om uønskede hendelser i Bufetats avvikssystem (se vedlegg 5) tyder også på at vold og trusler utgjør en betydelig risiko. For å følge opp dette har Bufdir høsten 2025 gjennomført et innspillsmøte med flere eksterne aktører og parter i barnevernet. I møtet kom det frem et ønske om felles faglige føringer på området innenfor barnevernsfeltet. Bufdir jobber nå

blant annet med revidering av retningslinjen for oppfølging av ansatte som har vært utsatt for vold og trusler i våre tjenester. Bufdir vil følge opp med et nytt møte hvor dette kan være ett av flere temaer.

3.2.5.3 Stabilitet for barn i institusjon og nedgang i utilsiktede flyttinger

Det er et mål å sikre stabilitet i institusjonstilbudet og å unngå utilsiktede flyttinger. Stabil drift og bemanning er blant faktorer som er grunnleggende for å sikre stabilitet, også for barna. Forutsetninger for dette er omtalt under andre styringsparametere.

Nivået på grunnkapasiteten i regionen – altså antallet statlige plasser og private avtaleplasser med garanti – påvirker muligheten for å sikre et stabilt tilbud. Flere regioner peker på at kapasitetsutfordringer (både på akutt- og langtidsavdelinger) medfører at noen barn må flytte langt og i noen tilfeller ut av regionen. Dette kan være til hinder for stabilitet i relasjoner og muligheten for å jobbe med stabile overganger fra institusjon ved utflytting.

Antall utilsiktede flyttinger er et av flere parametere for å vurdere måloppnåelsen om stabilitet for barn i institusjon. Antall utilsiktede flyttinger i 2025 er stabilt sammenliknet med 2024. I 2025 var det 1436 avsluttede institusjonstiltak i Bufetat (statlige og private, men ikke Oslo kommune). Av disse ble 168 registrert med utilsiktet avslutning, noe som utgjør 12 prosent av alle avsluttede tiltak. Dette er samme andel som i 2024. I perioden 2020–2025 er tendensen at andelen avsluttede tiltak som registreres som utilsiktet noe redusert. Det er viktig å understreke at dette er små tall. Dagens registreringspraksis fanger sannsynligvis heller ikke opp alle avsluttede tiltak som ikke er i henhold til plan, eller som kan være utilsiktet. Vi vil jobbe videre med å bedre registreringspraksis og datakvaliteten på disse tallene.

Flere regioner rapporterer at de forsøker å forhindre utilsiktede flyttinger gjennom forsterkninger eller justering av rammer i tilbudet til ungdommen. Det blir trukket frem som en årsak til utilsiktede flyttinger at ungdommenes utfordringsbilde og uttrykk er sterkere enn antatt, og at det derfor er behov for å endre plasseringsgrunnlaget fra omsorg til behandling.

3.2.5.4 Behovstilpasset institusjonstilbud som fremmer positiv utvikling og forutsigbarhet etter institusjonsopphold

3.2.5.4.1 Mål for oppholdet

Når et barn skal flytte til institusjon, er det kommunal barnevernstjeneste som har ansvar for å utarbeide plan for barnets opphold. Enhet for inntak skal etterspørre en slik plan i de tilfellene denne ikke foreligger sammen med henvisningen. Barnevernstjenestens plan for oppholdet danner grunnlag for institusjonens utarbeidelse av handlingsplaner. Barn medvirker i utarbeidelsen av disse.

Regionene rapporterer at det forekommer tilfeller hvor enhet for inntak må etterspørre planen fra kommunal barnevernstjeneste. Det rapporteres også om forskjeller i hvilken grad barnet og familien har deltatt i utarbeidelsen av planene. Regionene i Bufetat peker også på at planene i noen tilfeller er lite konkrete og ikke nødvendigvis samsvarer med Bufetats vurderinger av hva som er en hensiktsmessig plan i den enkelte sak. Regionene følger opp de sakene hvor planene er mangelfulle eller ikke er utarbeidet, gjennom dialog med

barnevernstjenestene og samarbeidsmøter for å sikre at planen for oppholdet er på plass før barnet flytter til institusjonen.

3.2.5.4.2 Kartlegginger

I 2013 innførte Bufetat kartlegging med «Youth Level of Service»/«Case Management Inventory» (YLS/CMI), for å identifisere ungdommers risikonivå og tiltaksbehov forut for institusjonsplassering. Nasjonal enhet for behandlingstiltak (NABE) gjennomfører denne kartleggingen hos ungdom, i forkant og i etterkant av plasseringer etter §§ 6-1 og 6-2 (Barnevernsloven, 2021). Postkartleggingen beskriver eventuell endring i risikonivå og risikofaktorer etter endt opphold i behandlingstilstand. Postkartleggingen er ikke en avslutningsrapport som sier noe om måloppnåelse, men kun om endring i risikofaktorer for den enkelte ungdom. Det innebærer at resultatkartleggingene ikke sier noe om det går bedre med ungdommene, men hvorvidt risikonivået er lavere ved utflytting enn ved innflytting i institusjon.

Det er foretatt 216 postkartlegginger i 2025, en betydelig økning i antall fra 2024 da det var gjennomført 130. For målgruppen rusproblemer, er det gjennomført 101 postkartlegginger, hvor det er lavere risikonivå i 63 prosent av sakene. For målgruppen lav risiko for varige atferdsproblemer, er det gjennomført 62 postkartlegginger, hvor det i 55 prosent av sakene meldes om lavere risikonivå. Når det gjelder målgruppen høy risiko for varige atferdsproblemer, er det gjennomført 53 postkartlegginger hittil i år. Disse viser at det er lavere risikonivå i 66 prosent av sakene. Sammenlignet med 2024 er det lavere andel som har lavere risikonivå ved utskrivning enn ved inntak i målgruppen rus. Målgruppen lav har samme andel som i 2024, mens innenfor høy risiko for varige atferdsproblemer har andelen med lavere risikonivå økt fra 57 prosent i 2024 til 66 prosent i 2025.

3.2.5.4.3 Barn som bor alene og enetiltak

For noen barn kan det være behov for å bo alene på institusjon i en periode. Dette kan være av hensyn til barnet eller andres sikkerhet. I de tilfeller hvor det er behov for at barn skal bo alene, skal dette begrunnes særskilt og være begrunnet i barnets behov. I hele gruppen barn som bor alene, inkludert enetiltak, var det 141 barn som har bodd alene i mer enn seks uker ved utgangen tredje tertial 2025. Det er en nedgang sammenlignet med samme periode i 2024. I tredje tertial har 101 av oppholdene vært på institusjoner fra private leverandører. Av barna som har bodd alene mer enn seks uker i tredje tertial, er nesten halvparten i målgruppen omsorg. Median oppholdstid for hele gruppen er 232 døgn i tredje tertial 2025. Oppholdstiden i enetiltak vil variere ut fra hvilken begrunnelse enetiltaket har. Når det gjelder barn som bor alene uten at dette er definert som enetiltak, kan det ha flere årsaker.

I tredje tertial 2025 er det totalt registrert 32 enetiltak, hvorav 31 er etablert hos private leverandører. Dette er en nedgang sammenlignet med samme periode i 2024 hvor det var registrert 64 enetiltak, og også en nedgang sammenlignet med første og andre tertial 2025. Av de 32 enetiltakene, var 20 av tiltakene etter omsorgshjemlene, mens åtte var i målgruppen høy risiko for videre negativ utvikling og fire av tiltakene var i målgruppen lav risiko for negativ utvikling. Etter at det ble gjort endringer i registreringen av enetiltak, er det nå informasjon i fagsystemet om årsaken til enetiltaket. De hyppigst brukte årsakene er trygghet og sikkerhet for andre, behovet for å bli skjermet fra andre barns uttrykk, eller annet. Ved utgangen av tredje tertial 2025 er det 19 aktive enetiltak.

Oslo kommune ved Barne- og familieetaten (BFE) har ikke oversikt over enetiltak (tilsiktet/utisiktet) fra private leverandører eller tiltak i bydelene. Oslo kommune har i løpet av 2025 hatt 52 barn i institusjonstiltak hos private leverandører. I BFEs egne institusjoner har de ikke tilsiktede enetiltak. Det har vært 20 barn som i en kort periode har bodd alene i institusjon. Fire av barna har bodd over en måned alene.

3.2.5.4.4 Plan for overgang

Når et barn skal flytte fra en barnevernsinstitusjon, bør plan og mulige tiltak for overføring eller videreføring foreligge. Planen for overgang til livet etter institusjonsoppholdet har som mål å videreføre utviklingen barnet har hatt under oppholdet. Regionene rapporterer at de har stort fokus på at det skal være gode planer for ungdommene som flytter ut fra institusjon.

Mange ungdommer får gode overganger. Samtidig belyser resultatene fra Barnevernsbarometeret 2025 utfordringer knyttet til overgangen fra et institusjonsopphold til neste fase i barnets liv. Det kommer frem at kommunen legger planer for overgang og tiltak etter flytting, men at planene ofte legges senere enn de bør, og at de ikke alltid oppleves som nyttige. Undersøkelsen tydeliggjør at mange barn, foreldre og institusjoner ikke får den forutsigbarheten og involveringen som trengs ved flytting fra institusjon. Noe av dette henger sammen med kommunenes kapasitet til å ha klart nye tiltak etter endt opphold.

Regionene har i 2025 hatt et særlig fokus på arbeid med familie og mobilisering av ressurser i barnets nettverk. Regionene har jobbet systematisk med å øke kunnskapen om og bruken av familieråd som medvirknings- og samarbeidsmodell. Bruken av familieråd har økt sammenlignet med 2024. Vi ser også at regionene har benyttet multisystemisk terapi (MST) ved tilbakeføring fra institusjon til hjemmet, med mål om å jobbe med overganger. På oppdrag fra BFD har Bufdir også sett nærmere på mulige tiltak for å styrke samhandling mellom kommune og Bufetat når en ungdom skal flytte fra institusjon.

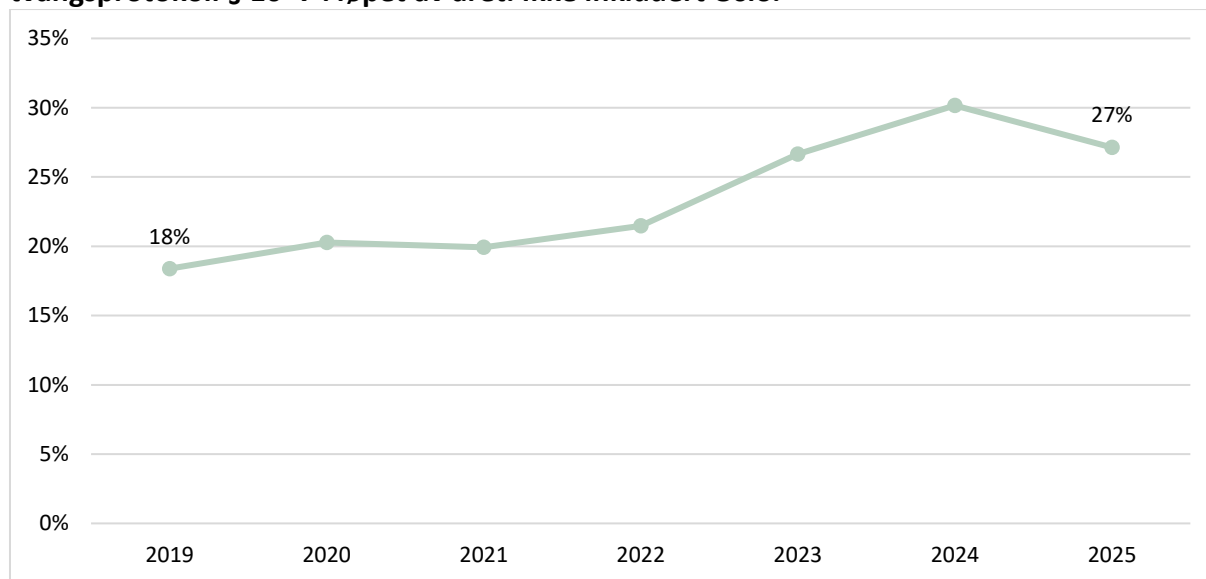
3.2.5.5 Barn opplever trygghet i institusjonstilbudet

Regionenes samlede vurdering er at barn og unge i hovedsak opplever god medvirkning og trygghet i barnevernsinstitusjonene. De peker på at strukturerte samtaler, tydelige miljøterapeutiske rammer og målrettet arbeid bidrar til dette. Regionene rapporterer at tallgrunnlaget fra erfaringsinnhentingskjemaene viser positive og til en viss grad økende scorer på trygghet gjennom 2025, selv om det er variasjoner mellom institusjonene. Tallgrunnlaget er begrenset og derfor lite egnet til å trekke konklusjoner. Samtidig vurderer regionene at tryggheten kan utfordres av utagering, grensesetting, rømninger og frykt for eksterne trusler. De beskriver et systematisk arbeid med risikovurderinger, dokumentasjon, ekstra tiltak og tett oppfølging for å ivareta barn som opplever utrygghet.

Det finnes ulike inngrepshjemler i barnevernsloven, der det skal føres tvangsprotokoll for hvert inngrep. Alle inngrep kan skape utrygghet hos barna de retter seg mot, og gå ut over tillit og relasjoner. Barnevernsloven § 10-11 – bruk av makt for å avverge skade (tidligere § 10-7), brukes i akutte situasjoner der det er fare for barnets liv eller helse, andre personers liv eller helse, eller vesentlig skade på eiendom. Dette er akutte, uønskede situasjoner som ofte vil være utrygge for både barnet inngrepet retter seg mot, og for andre barn i

institusjonen. Omfanget av slike situasjoner kan være en indikasjon på graden av utrygghet. Godt forebyggende arbeid kan bidra til å unngå bruk av inngrepet, og det er stor variasjon i omfang av bruken mellom ulike institusjoner. Etter flere år med kraftig økning, har andelen unike barn med en registrert tvangsprotokoll § 10–7, tvang i akutt faresituasjon, gått ned igjen i 2025 fra 30 til 27 prosent av alle barn i institusjon. Det er positivt at økningen vi har sett de tre foregående årene ikke fortsetter i 2025. Andelen er likevel fortsatt betydelig høyere enn i 2019 da den var 18 prosent (se figur under).

Figur 29: Andelen unike barn i barnevernsinstitusjon med minst en registrert tvangsprotokoll § 10–7 i løpet av året. Ikke inkludert Oslo.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et linjediagram med andelen unike barn i barnevernsinstitusjon med registrert tvangsprotokoll § 10–7 i løpet av året i perioden 2019–2025. Kilde: BiRK.

3.2.5.6 Skolegang for barn med tiltak utenfor hjemmet (fosterhjem og institusjon)

Bufdir rapporterer på to resultatkrav for dette området: R 27a) Alle barn som har rett og plikt til grunnskoleopplæring mens de bor i tiltak utenfor hjemmet, benytter seg av et fulltids grunnskoletilbud eller følger individuell opplæringsplan, og R 27 b) Økt andel barn med tiltak utenfor hjemmet (statlig og privat) tar videregående opplæring.

Vurdering av rapporteringskravet R 27a er basert på registrering av skolenærvær (oppmøteprosent). Andel barn i skolepliktig alder i døgnbaserte tiltak som har skolenærvær på mellom 90-100 prosent, er 53 prosent i tredje tertial. Sammenliknet med andre tertial har det vært en liten nedgang fra 55 prosent. Tallene er som ved tidligere rapporteringer lavest for de som bor på barnevernsinstitusjon (26 prosent). Tilsvarende er tallet 78 prosent for fosterhjem. Tall fra ordinære kommunale fosterhjem inngår ikke.

Vurdering av rapporteringskravet R 27b er basert på registrering av skolenærvær (oppmøteprosent) for barn over skolepliktig alder som er registrert med et skoletilbud. Andelen som har skolenærvær på mellom 90-100 prosent, er 41 prosent i tredje tertial. Sammenliknet med andre tertial har det vært en oppgang fra 35 prosent. Lavest er tallene for de som bor i barnevernsinstitusjon (22 prosent). Tilsvarende er tallet 80 prosent for fosterhjem. Tall fra ordinære kommunale fosterhjem inngår ikke.

Rapportering på skoleområdet har over tid vist betydelig avvik fra det fastsatte resultatkrav i for både grunnskole og videregående opplæring. Andelen barn med mellom 90-100 prosent oppmøte i henhold til sin plan ligger vesentlig under kravet, med særlig lave tall for barn som bor i barnevernsinstitusjoner.

Regionenes kvalitative rapportering peker på brudd i skolegangen som følge av flytting, samt utfordringer knyttet til skolevegring, som sentrale forklaringer på det lave skolenærværet. Videre beskriver regionene en opplevd sammenheng mellom skoledeltakelse og helseplager, særlig knyttet til psykisk helse. Flere regioner opplyser at det pågår et arbeid for å legge til rette for økt skoledeltakelse for barn og unge i institusjon, blant annet gjennom tett samarbeid med fylkeskommunen og lokale skoler.

Årsakene til at barn med tiltak i barnevernet har utfordringer i skolen er sammensatte. Utover regionenes rapportering har Bufdir per i dag ikke tilstrekkelig kunnskap om de bakenforliggende årsakene. Vi jobber sammen med Utdanningsdirektoratet og Helsedirektoratet om å utvikle en nasjonal faglig retningslinje om bekymringsfullt skolefravær. Retningslinjen skal bidra til å forebygge og følge opp bekymringsfullt skolefravær generelt, og vil være aktuell også for barn og unge med tiltak i barnevernet.

3.2.5.7 Barns medvirkning i valg av institusjon og medvirkning under institusjonsoppholdet

Stikkprøvekontroller gjennomført i tredje tertial i 2025 viser samlet sett en positiv utvikling i praksis for barns medvirkning ved valg av tiltak. I de fleste saker er barna snakket med, deres synspunkter er dokumentert, og det er redegjort for hvordan barna har medvirket. I flere saker er barnets stemme tillagt betydelig vekt ved valg av tiltak, men det forekommer også saker der barnets synspunkter er tillagt liten vekt.

Det er variasjon mellom regioner og enheter når det gjelder barns medvirkning. Regionene peker på et fortsatt forbedringsbehov, særlig når det gjelder å tydeliggjøre hvordan barnets synspunkter er vektet opp mot andre hensyn. For eksempel kan det være hvilke tiltak som er tilgjengelig, geografi og nærhet til familie. Videre fremheves behovet for bedre dokumentasjon av hvordan medvirkning er tilrettelagt for barn, herunder valg av metode, antall samtaler og hvem som har deltatt. Stikkprøvekontrollene viser samlet sett et behov for forbedringer når det gjelder tydeligere interne rutiner og økt opplæring for å styrke og sikre barns rett til medvirkning. På nasjonalt nivå vil Bufdir utrede et felles system for jevnlig erfaringsinnhenting som omfatter både statlige, private og kommunale institusjoner.

3.2.5.8 Enslige mindreårige asylsøkere (EMA)

Ved inngangen til 2025 bodde 180 barn i omsorgssentre for enslige mindreårige asylsøkere. Av disse hadde 102 vedtak om opphold og var klare for bosetting. Bosettingskapasiteten i 2025 var lavere enn behovet, og ved utgangen året var 30 av 117 barn bosettingsklare.

Noe av nedgangen i antall bosettingsklare barn fra 2024 kan forklares med stans i behandlingen av søknader for syriske barn gjennom hele 2025. Per desember 2025 ventet 70 syriske barn på å få søknadene sine behandlet, noe som har medført langvarig usikkerhet.

Erfaringsmessig har antall forsvinninger fra omsorgssentre økt i perioder hvor barn har ventet lenge på svar, og hvor muligheten for avslag og retur til hjemland eller tredjeland øker. I 2025 har fire barn forlatt omsorgssenter uten at nytt oppholdssted er kjent, mot ett barn i 2024.

Gjennomsnittlig botid økte fra 300 døgn ved utgangen av 2024 til 400 døgn i 2025. Økningen skyldes både lav bosettingskapasitet og lang saksbehandlingstid hos utlendingsmyndighetene. Bufetat rapporterer at det har vært særlig krevende å bosette barn med store og sammensatte oppfølgingsbehov, blant annet de yngste barna.

Omsorgssentrene melder samtidig om utfordringer med å gi et forsvarlig omsorgstilbud innenfor gjeldende økonomiske rammer, selv om lavere belegg i 2025 har muliggjort tettere oppfølging av enkeltbarn. Det har vært en økning i alvorlige hendelser blant barn som bor i omsorgssentre. Bufdir har sammen med Utlendingsdirektoratet, Helsedirektoratet, Utdanningsdirektoratet og Integrerings- og mangfoldsdirektoratet kartlagt utfordringer og foreslått tiltak for enslige mindreårige asylsøkere, både før og etter vedtak om opphold (Tillegg 4, oppdrag 1, tildelingsbrevet 2025). Bufdir har i kartleggingen vært særlig opptatt av ulik og mangelfull regulering av omsorgsansvaret for enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger.

Bufdir bistår Utlendingsdirektoratet med barnevernsfaglig kompetanse i arbeidet med innledende kartlegging av enslige mindreårige asylsøkere. Bufdir har revidert barnevernsrundskrivet for å tydeliggjøre den kommunale barnevernstjenestes ansvar for enslige mindreårige. Dette kan styrke samarbeidet mellom Bufetat og barnevernstjenestene, men det er fortsatt behov for innsats for å sikre at barn får nødvendige tjenester når vilkårene er oppfylt.

3.3 Likestilling og diskriminering

Mål i tildelingsbrevet:

- Mål 10: Mindre kjønnsdelte utdanningsvalg og et likestilt arbeidsliv
- Mål 11: Et samfunn uten vold og seksuell trakassering
- Mål 12: Et samfunn uten rasisme og diskriminering på grunn av etnisitet, religion og livssyn
- Mål 13: Bedre livskvalitet og styrkede rettigheter for lhbt+-personer, og større aksept for kjønns- og seksualitetsmangfold
- Mål 14: Like muligheter til deltakelse på alle samfunnsområder
- Mål 15: Et universelt utformet samfunn

Sentrale bærekraftsmål i arbeidet vårt på dette området:

Likestilling er avgjørende for et bærekraftig samfunn. Samfunnet er avhengig av verdiskaping for utvikling og opprettholdelse av velferd og kjøpekraft og et arbeidsliv og tjenester som ivaretar mangfoldet i befolkningen.

Likestilling er et gjennomgående og overordnet hensyn for arbeid med alle bærekraftsmål. Prinsippet «leave no one behind» ligger til grunn for alt arbeid med bærekraftsmålene og er avgjørende i det tverrsektorielle arbeidet med sosial bærekraft og likestilling. Noen av målene er imidlertid mer eksplisitte når det gjelder likestilling og ikke-diskriminering enn andre, og direktoratet vil i denne sammenheng trekke frem:

Alle mennesker i Norge skal ha samme rettigheter og muligheter uavhengig av kjønn, etnisitet, religion, funksjonsevne, seksuell orientering, kjønnsidentitet, kjønnsuttrykk, alder eller kombinasjoner av disse. Dette er vi ikke i mål med, selv om Norge ligger på toppen av statistikken over likestilte land. Arbeid med likestilling krever endringer i samfunnsstrukturer og holdninger. Det forutsetter et kunnskapsbasert, langsiktig og målrettet arbeid. I årsrapporten viser vi både utfordringsbildet og hvordan våre virkemidler og innsatser bidrar til å skape et likestilt samfunn.

Bufdir har et sektorovergripende ansvar på likestillingsområdet. Vi skal formidle kunnskap og analysere utviklingen av likestilling og ikke-diskriminering bredt. Bufdir skal bidra til at området er godt koordinert i vårt samarbeid med relevante direktorater, etater og virksomheter. For å nå målene på likestillingsområdet og sikre effektiv bruk av virkemidlene våre er det nødvendig at offentlige virksomheter jobber sammen på tvers av sektorgrenser. For å lykkes og få til mer likestilling må vi samordne innsatsen. Vi vurderer at samhandlingen med andre sektorer stadig er i positiv utvikling, at andre sektorer opplever at de får støtte i

sitt arbeid med likestilling, og at vi i samarbeid utvikler verktøy og veiledere som er nyttige i deres likestillingsarbeid.

Aktivitets- og redegjørelsesplikten (ARP) er et av de viktigste verktøyene vi har for å fremme likestilling og hindre diskriminering. Det er stor interesse for og etterspørsel etter Bufdirs veiledere på området. Stadig flere arbeidsgivere og myndigheter ønsker å jobbe aktivt og forebyggende for å få til mer likestilling og mangfold. Gjennom bidrag i det statlige mangfoldsnettverket, ulike direktoratsamarbeid, seminarer og gjennom enkeltmøter bidrar Bufdir med kompetanse og støtte til andre sektormyndigheters arbeid med likestilling.

Kommunenes arbeid er viktig for likestillingen i samfunnet på flere måter. Kommunene har stor påvirkning på enkeltmenneskers liv gjennom sin myndighetsutøvelse, oppgaver og tjenester. I 2025 utviklet vi nye læringsressurser for å støtte dette arbeidet. Blant annet utarbeidet vi et e-læringskurs for ansatte med ansvar for likestilling og oppdatert materiell til introduksjonskurset for offentlige myndigheter. Vi har også etablert et viktig samarbeid med KS for å legge grunnlaget for erfaringsdeling og kompetanseutvikling i kommunene, med mål om å etablere faglige nettverk på likestillingsområdet.

De fire regionale likestillingssentrene og Reform – ressurscenter for menn (Reform) er viktige kunnskaps- og kompetansesentre som driver langsiktig pådriver- og utviklingsarbeid for likestilling innen alle diskrimineringsgrunnlag. Likestillingssentrene har et ansvar for å frembringe et erfaringsbasert kunnskapsgrunnlag, forvalte kompetanse om praktisk likestillingsarbeid, formidle nasjonale faglige råd og bidra til at rådene blir tatt i bruk. Videre er sentrene viktige bindeledd mellom Bufdir som statlig aktør og kommunene, fylkeskommunene, statsforvalterne, organisasjoner og næringsliv i distriktene. Reform har et nasjonalt nedslagsfelt og tar særskilt utgangspunkt i gutters og menns behov og erfaringer. Bufdir gir årlige driftstilskudd til alle sentrene.

Dialog og samarbeid med de mange interesseorganisasjonene som jobber for å fremme likestilling og motvirke diskriminering, er avgjørende for Bufdirs arbeid. Direktoratet har flere arenaer for dialog, blant annet Bufdirs likestillingsråd. Rådet består av 14 medlemmer som representerer en bredde av likestillingsfeltet i Norge. Når direktoratet legger frem saker for rådet og får medlemmenes innspill og vurderinger, bidrar dette til et mer helhetlig blikk på sakene og til at flere perspektiver blir ivaretatt i arbeidet med å fremme et samfunn med like muligheter for alle.

2025 var jubileumsår for Beijing-plattformen, som anses som det viktigste internasjonale rammeverket for å oppnå likestilling mellom kjønnene. Trendene vi observerer internasjonalt, med stadig mer motstand mot likestillingsarbeid og kvinner og minoriteters rettigheter, tydeliggjør behovet for å markere dette jubileet. Selv om holdningene til likestilling i Norge generelt er positive, ser vi også økende motstand og debatt, særlig om likestilling mellom kvinner og menn. I 2025 fikk spørsmål om hvorvidt likestillingen har gått for langt stor oppmerksomhet. At idealer og forestillinger om kjønn kan spille en rolle i en radikaliseringsprosess ble blant annet løftet frem i Meld. St. 13 (2024–2025). Bufdir begynte i 2025 arbeidet med å utvikle kunnskapsgrunnlaget om motstand mot likestilling i Norge, og fortsetter med dette i 2026.

Regjeringens strategi for likestilling mellom kvinner og menn og stortingsmelding om seksuell trakassering har ligget som en ramme for Bufdirs arbeid med likestilling mellom kvinner og menn i 2025.

3.3.1 Mål 10: Mindre kjønnsdelte utdanningsvalg og et likestilt arbeidsliv

Overordnet beskrivelse av målområdet

Det kjønnsdelte arbeidslivet er en fortsatt en stor likestillingsutfordring. En av forklaringene på det kjønnsdelte arbeidslivet er at ungdom fortsatt velger kjønnsdelt og tradisjonelt når de velger utdanning. Bufdir skal bidra til å formidle kunnskap om barrierer og tiltak knyttet til kjønnsdelte utdanningsvalg, og bidra til bedre koordinering av innsats. Utfordringene berører flere ulike sektorer og fordrer samarbeid, dialog og kunnskapsdeling med relevante aktører.

Manglende likestilling og innsats mot diskriminering i arbeidslivet er en utfordring på tvers av diskrimineringsgrunnlagene. Bufdirs oppdrag er særlig rettet mot å sikre en kunnskapsbasert og koordinert innsats mellom sektorene for å nå dette målet. Det horisontalt og vertikalt kjønnsdelte arbeidsmarkedet, inkludert kjønnsforskjeller i lønn og arbeidstid og utsatte gruppers posisjon på arbeidsmarkedet, er eksempler på relevante innsatsområder.

Bufdir rapporterer på følgende styringsparametere for mål 10:

- S 29. Arbeid for likestilling og mot diskriminering i arbeidslivet og blant offentlige myndigheter
- S 30. Kunnskap om forutsetningene for økonomisk selvstendighet og likestilt arbeidsliv.
- S 31. Innsats for færre kjønnsdelte utdannings- og yrkesvalg

Kjønnsdelingen i utdanningsvalg påvirker fortsatt balansen i arbeidslivet. Når gutter og jenter i stor grad velger ulike utdanningsløp, videreføres et arbeidsmarked som er kjønnsdelt, både når det gjelder yrker, lønnsnivåer og karrieremuligheter. Et mindre kjønnsdelt utdanningsmønster er derfor en viktig forutsetning for et mer likestilt arbeidsliv. Arbeid som utvider elevs valgmuligheter og reduserer stereotype forventninger bidrar til bedre tilgang på kompetanse i alle sektorer, økt mangfold og mer bærekraftige arbeidsmiljøer. Det er et særlig behov for økt mangfold innen yrker som yter tjenester til befolkningen, som helse og omsorg og i utdanningene.

Selv om utviklingen går i retning av bedre kjønnsbalanse på flere tradisjonelt kjønnskjevne studier, er det fortsatt skjevheter i gutters og jenters utdanningsvalg. For at flere unge skal vurdere utdanningsvalg uavhengig av kjønn, trengs det fortsatt betydelig innsats fra ulike aktører.

I tillegg til et i stor grad kjønnsdelt arbeidsmarked, er det flere likestillingsutfordringer i arbeidslivet. Det er kjønnsforskjeller i både lønn og inntekt, og langt flere kvinner enn menn jobber deltid. Både arbeidstid og kjønnsdeling i arbeidsmarkedet har innvirkning på lønn og inntekt. I 2024 utgjorde kvinners inntekt 71,7 prosent av menns inntekt. Dette representerer en liten endring i mer likestilt retning sammenlignet med tidligere år. Den siste lønnsstatistikken viser likevel at lønnsgapet mellom kvinner og menn har økt mellom 2024 og 2025. I 2025 tjente menn 12,1 prosent mer enn kvinner. Noe av økningen i lønnsgapet skyldes at det er flere menn i de høyest lønnede jobbene som også hadde sterkest lønnsvekst i 2025. I tillegg jobber menn i større grad i yrker med bonusordninger.

Befolkningens, og særlig kvinners, tidsbruk har endret seg de siste 50 årene i retning av mer likestilling mellom kjønnene. Likevel er det fremdeles slik at menn bruker mer tid på inntektsgivende arbeid enn kvinner, og kvinner bruker mer tid på husholds- og omsorgsarbeid enn menn. Forskjellene er enda større blant par med barn, og særlig i barnas første leveår. Dette er utfordringer som henger sammen, og som fortsatt krever innsats og tiltak fra flere ulike aktører for å endre.

Bufdirs tilskuddsordning er et viktig virkemiddel i arbeidet for å fremme likestilling. I 2025 mottok 16 organisasjoner driftstilskudd fra ordningen på familie- og likestillingsområdet. Av disse jobber syv primært innen det likestillingspolitiske feltet, mens de øvrige primært har et familiepolitisk formål. Selv om koblingen mellom arbeid og familie er viktig for å sikre et mer likestilt arbeidsliv, er det også avgjørende å kunne jobbe med likestilling mellom kvinner og menn uten at dette knyttes til familierollen. Bufdir vurderer at en oppdeling av tilskuddsordningen i én familiepolitisk ordning og én likestillingspolitisk ordning vil kunne bidra til bedre måloppnåelse.

Regjeringens strategi for likestilling mellom kvinner og menn er en ramme for Bufdirs arbeid med kjønnsdelte utdanningsvalg og et likestilt arbeidsliv. Vår innsats på dette området bidrar til å nå flere av målene i strategien. Til tross for vedvarende utfordringer knyttet til kjønnsdelte utdanningsvalg og et likestilt arbeidsliv, ser vi at det sakte, men sikkert går i riktig retning. Bufdir har iverksatt tiltak for å øke kompetanse og kunnskap og sikre samarbeid på tvers av ulike sektorer og aktører som jobber for mer mangfoldige utdanningsvalg. Dette bidrar til å skape en mer helhetlig forståelse av rammene for det kjønnsdelte arbeidsmarkedet og hvordan ulike tiltak kan samvirke for å sikre et mer likestilt arbeidsliv. Dette spenner fra arbeid for å bryte ned kjønnsstereotypier i utdannings- og yrkesvalg til lovpålagte krav og mulige tiltak for å legge til rette for et mer mangfoldig arbeidsliv.

3.3.1.1 Arbeid for likestilling og mot diskriminering i arbeidslivet blant offentlige myndigheter

I 2025 har Bufdir fortsatt hatt særlig oppmerksomhet på kommunenes plikter og muligheter til å jobbe med likestilling. Kommunenes arbeid er helt sentralt for likestillingen i samfunnet. Samtidig er kommunene under press, med en presset økonomi, demografiske endringer og mangel på arbeidskraft. For å sikre at vi utvikler pedagogiske virkemidler tilpasset kommunenes behov, har vi samarbeidet tett med statsforvalterne, KS og de regionale likestillingssentrene, samt brukertestet ressursene sammen med relevante fagfolk i ulike kommuner. Vi innhenter også kunnskap om kommunenes arbeid med likestilling og universell utforming gjennom forskningsoppdrag, kartlegginger, samlinger og konferanser. Kunnskapen danner grunnlaget for videre arbeid ut mot kommunene og sikrer at vi utvikler treffsikre tiltak og virkemidler, som kommunene har behov for.

For å støtte opp under offentlige myndigheters systematiske arbeid med likestilling lanserte vi i 2025 et nytt e-læringskurs om koordinering av arbeidet med likestilling, mangfold og menneskerettigheter. Kurset ble utviklet etter tilbakemeldinger om behov for mer støtte til dem som får ansvaret for å følge opp offentlige virksomheters aktivitets- og

redegjørelsesplikt i rollen som myndighet. Kurset ble godt tatt imot, og er allerede gjennomført av ansatte i 80 ulike kommuner. Høsten 2025 lanserte Bufdir også samtalemateriell til introduksjonskurset om likestilling, inkludering om mangfold som ble publisert i 2024. Samtalematerialet er tilpasset ansatte innenfor barnevern, barnehage/skole, helse/omsorg, og bolig/velferd for å synliggjøre koblingen mellom egen arbeidshverdag og hensyn til likestilling for ulike grupper. En tydeligere kobling til egen arbeidshverdag kan bidra til at flere forstår hvorfor arbeid med likestilling er viktig og relevant for dem, og til at flere ser behov for å iverksette tiltak for å jobbe aktivt med likestilling og mot diskriminering.

I 2025 har Bufdir gitt veiledning og kompetansestøtte til statlige virksomheter gjennom systematisk oppfølging av handlingsplaner, aktiv deltakelse i det statlige mangfoldsnettverket og målrettede dialogmøter med andre sektormyndigheter. Vi arrangerte også et godt besøkt seminar for alle departementene og direktoratene om offentlige myndigheters plikt til å redegjøre for arbeidet med likestilling, i samarbeid med KUD. Bufdir vurderer at kjennskapen til offentlige myndigheters plikter til å jobbe med likestilling og Bufdirs rolle som likestillingsdirektorat øker. Vi får flere forespørsler om å bistå andre myndigheter i deres arbeid og bidra inn med kompetanseheving. Gjennom støtte og innlegg for andre myndigheter bidrar vi til å øke kompetansen om likestilling og integrering av hensyn til likestilling på tvers av sektorer. Dette bidrar til å sette andre sektorer i stand til å iverksette mer målrettede tiltak for et mer likestilt samfunn. Samtidig som generell kompetanseheving om likestillingsintegrering bidrar til å øke kompetansen i andre sektorer, ser vi at det er behov for mer sektorspesifikk støtte, enten i form av veiledning, kompetanseressurser, eller andre verktøy.

I 2025 har vi sammen med KUD bistått OECD i gjennomføring av en «OECD country scan» om Norges arbeid med likestillingsintegrering, med et særlig blikk på grønn og digital omstilling. Rapporten er ventet første halvdel av 2026 og vil være et viktig kunnskapsgrunnlag for Bufdirs videre arbeid med å støtte myndigheter i deres arbeid med aktivt likestillingsarbeid.

Som fagdirektorat for likestilling er en viktig del av oppdraget å formidle og forvalte kunnskap om likestilling til befolkningen og til andre myndigheter. Bufdir har i 2025 gjennomført to møter i Forum for likestillingsdata, hvor flere direktorater og andre offentlige likestillingsaktører har presentert og fått innspill på prosjekter med likestillingsstatistikk. I 2025 ble to nye direktorater med i forumet, og Bufdir opplever stort engasjement i møtene. Forumet har som formål å få en mer helhetlig og systematisk innhenting av data som kan belyse likestilling og diskriminering i Norge. Bufdir opplever i tillegg en økt etterspørsel fra ulike sektormyndigheter etter kompetanse på indikatorutvikling innen likestilling, som et ledd i deres arbeid med å integrere hensyn til likestilling.

Arbeidslivets parter er viktige samarbeidsaktører for å nå målene om likestilling i arbeidslivet og økonomisk selvstendighet. Bufdir har i 2025 hatt jevnlig møter med arbeidslivets parter om arbeidsgiveres aktivitets- og redegjørelsesplikt og om likestilling og universell utforming i arbeidslivet. Formålet har vært å avdekke behov for informasjon og støtte og for å få innspill til hvordan direktoratet best kan jobbe for å nå ut til arbeidsgivere på en god måte.

Bufdir har det siste året videreutviklet vårt digitale veiledningsmaterielle rettet mot arbeidslivet for å støtte opp under virksomheters systematiske arbeid med likestilling, blant

annet med en informasjonsfilm om aktivitets- og redegjørelsesplikten for arbeidsgivere. Vi har også innhentet mer kunnskap om inntekt og lønn, og får i 2026 to rapporter om henholdsvis inntektsforskjeller mellom kvinner og menn, og hvordan det å bli foreldre påvirker inntektsutviklingen til kvinner og menn. Dette kunnskapsgrunnlaget blir viktig for det videre arbeidet med arbeidsgiveres aktivitets- og redegjørelsesplikt, hvor arbeid og veiledning om lønn og lønnsforskjeller er en viktig del. Bufdir deltar også i det nordiske likelønnsnettverket hvor vi deler erfaringer med arbeidet med likelønn.

Bufdir ser fortsatt behov for å se aktivitets- og redegjørelsesplikten på likestillingsområdet i sammenheng med økte krav til bærekraftsrapportering og rapportering på likelønnsdirektivet hos virksomhetene og for å vurdere mulighetene for å samordne og forenkle rapporteringen. For å legge til rette for en helhetlig veiledning har vi i 2025 jobbet for å få på plass et samarbeid med andre statlige aktører med ansvar for bærekraft og bærekraftsrapportering. Dette kan danne grunnlag for videre samarbeid på tvers av statlige virksomheter. Å få til et samarbeid som ser regelverk i sammenheng er viktig for å unngå fragmentering av ulike nasjonale og internasjonale rapporteringskrav, og for å sørge for at formålet med rapporteringskravene om et mer likestilt arbeidsliv oppfylles.

3.3.1.2 Kunnskap om forutsetningene for økonomisk selvstendighet og likestilt arbeidsliv

Økonomisk selvstendighet er en forutsetning for å oppnå likestilling. Et likestilt arbeidsliv har betydning for enkeltmenneskers muligheter til å oppnå økonomisk selvstendighet. Likestilling i arbeidslivet henger sammen med lønn og inntekt, arbeidstid og med ansvar for det ubetalte omsorgsarbeidet. På den nasjonale likestillingskonferansen i mars 2025 belyste vi hvordan det kjønnsdelte arbeidslivet og kjønnsnormer på arbeidsplassen legger ulike rammer for å få til balanse mellom arbeid og familieliv for kvinner og menn.

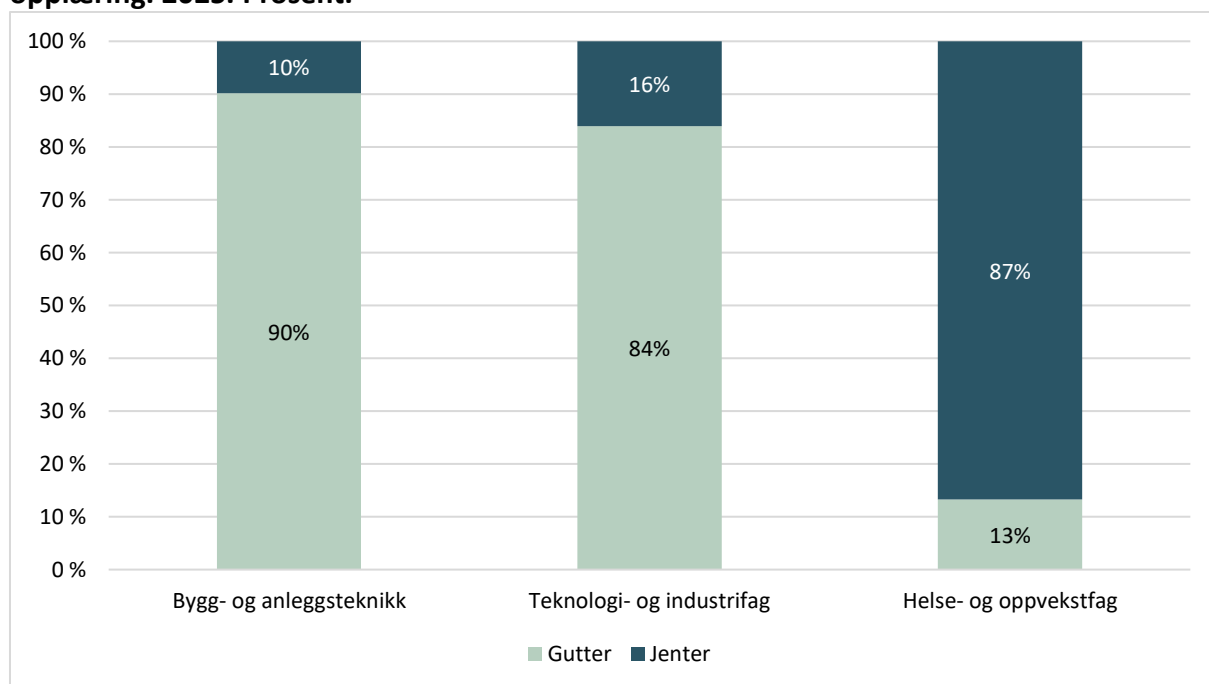
Videreutvikling av kunnskapsgrunnlaget legger grunnlaget for å styrke innsatser for økt økonomisk selvstendighet og et mer likestilt samfunn. I forbindelse med likestillingskonferansen publiserte Bufdir en kort tilstandsanalyse om kvinner og menn i lønnet og ulønnet arbeid. Analysen presenterte oppdatert statistikk og belyste utviklingen de siste årene. I tillegg bestilte vi en analyse av tidsbruksundersøkelsen fra SSB, som tok for seg når på døgnet og i uken kvinner og menn utfører omsorgsarbeid, husarbeid/vedlikehold og lønnet arbeid. Resultatene viste at de største kjønnsforskjellene er på hverdagsmorgener, hvor småbarnsmødre i større grad tar ansvar for disse aktivitetene.

Som en oppfølging av rapporten «Ulik lønn for likt arbeid?» fra 2024 (Hoen et al., 2024), utlyste Bufdir i 2025 et forskningsprosjekt om konsekvenser av foreldreskap for foreldrenes inntektsutvikling. Prosjektet skal leveres i 2026 og vil gi viktig kunnskap om hvordan foreldreskap påvirker mødre og fedres lønnsutvikling. Kunnskapen vil danne grunnlag for veiledning til arbeidsgivere om lønnsforskjeller mellom kvinner og menn. Dette vil være et viktig kunnskapsgrunnlag i videre arbeid med veiledning og implementering av likelønnsdirektivet, bærekraftsrapporteringsdirektivet og oppfølging av aktivitets- og redegjørelsesplikten for arbeidsgivere. Målet er at Bufdirs arbeid og dialog med relevante aktører bidrar til at flere tar i bruk kunnskap og verktøy, og dermed styrker sitt arbeid med likestilling.

3.3.1.3 Innsats for færre kjønnsdelte utdannings- og yrkesvalg

Bufdir har begrenset direkte påvirkning på elevers utdanningsvalg. Som fagdirektorat for likestilling kan vi bidra til å innhente og spre kunnskap om kjønnsbalanse i videregående og høyere utdanning, øke kompetanse og samarbeide med relevante sektormyndigheter om å jobbe målrettet og systematisk for mer mangfoldige utdanningsvalg. Dette følger opp hovedmål 2, «færre kjønnsdelte utdanningsvalg», i strategien for likestilling mellom kvinner og menn 2025–2030. Unges utdanningsvalg er fremdeles i stor grad kjønnsdelt. Bygg- og anleggsteknikk og teknologi- og industrifag er de mest mannsdominerte utdanningsprogrammene i videregående opplæring, der henholdsvis 90 og 84 prosent av søkerne er gutter. Helse- og oppvekstfag er sterkt overrepresentert av jenter med 87 prosent av søkerne. Denne kjønnsdelingen har vært stabil over flere år.

Figur 30: Kjønnsfordeling blant søkere på utvalgte yrkesfagprogrammer i videregående opplæring. 2025. Prosent.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et stablet stolpediagram med andel gutter og jenter som søkte på utvalgte yrkesfagprogrammer i videregående opplæring. 2025. Kilde: (Udir, u.å.).

I 2025 har Bufdir blant annet samarbeidet med Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (HK-dir) om å lage veiledningsmaterieill til karriereveiledere som inneholder refleksjoner knyttet til unge som ønsker å velge utradisjonelt. Karriereveiledere har en viktig rolle i å støtte unge i valg av utdanning og yrke. Verktøy og veiledning for unge som ønsker å ta utradisjonelle valg, kan bidra til at flere elever ønsker og tør å velge utdanning og yrke, uavhengig av hvilke grupper som tradisjonelt har vært mest representert.

Bufdir har også dialog med både HK-dir og Utdanningsdirektoratet (Udir) for å dele erfaringer og kunnskap om kjønnsdelte utdanningsvalg, øke bevisstheten om tematikken og se på mulighetsrom for samarbeid på tvers. Vi vil fortsette dette arbeidet i 2026 med sikte på å etablere samarbeid om innhenting av kunnskap eller utvikling av sektorspesifikke verktøy.

Bufdir har siden 2016 forvaltet tilskudd til prosjektet «Jenter og teknologi». Målgruppen for tiltaket er jenter i 9. og 10. trinn, jenter på videregående skole, deres foresatte, karriereveiledere og lærere som underviser i faget utdanningsvalg. Formålet med prosjektet er å rekruttere jenter til teknologiutdanninger på alle nivåer i utdanningsløpet. En evaluering av prosjektet fra 2021 viser at tiltaket er en kompensierende faktor for dem som ikke blir kjent med mulighetene innen teknologi gjennom familie, skole og interesser, og kan dermed bidra til at flere jenter velger teknologifag.

Bufdir gir også tilskudd til «Gutter og helsefag», et tiltak igangsatt ved UiT Norges arktiske universitet for å rekruttere gutter til helsefaglig utdanning. «Gutter og helsefag» ble i 2024 utvidet til de tre nordligste fylkene og jobber for å bli et nasjonalt prosjekt. Prosjektet bruker rollemodeller for å gi unge gutter informasjon om mulighetene som ligger i en helsefaglig utdanning. Prosjektet samarbeider også med lærerutdanningen ved OsloMet og NTNU. Selv om vi foreløpig ikke ser en endring i andelen gutter som søker til helsefaglig utdanning, vurderer Bufdir at prosjektet bidrar til at flere får informasjon om mulighetene ved helsefaglig utdanning. Dette kan bidra til å øke kjønnsbalansen og legge til rette for at gutter og jenter opplever større mulighetsrom i utdannings- og yrkesvalg.

I 2025 har Bufdir lagt til rette for Nettverk for kjønnsbalanse i utdanning, som ble etablert i 2024. Formålet med nettverket er samarbeid, erfaringsutveksling og økt kunnskap og kompetanse hos aktører som har som mål eller delmål å bidra til bedre kjønnsbalanse i utdanninger. Deltakelse i nettverket har blant annet lagt til rette for økt samarbeid og koordinering mellom noen av de ulike prosjektene. Dette samarbeidet har bidratt til at flere elever har fått mulighet til å delta på arrangementer med «Jenter og teknologi» og «Gutter og helsefag» gjennom at skolene har kunnet tilby et likeverdig opplegg for jenter og gutter.

Vi observerer at endringer i kjønnsbalansen på kjønnskjeve studier i større grad skyldes at jenter velger mer utradisjonelt enn gutter. Gode rollemodeller og kunnskap om utdanningsmuligheter kan motivere elever til å ta utradisjonelle utdanningsvalg, men forskjellene i arbeidsvilkår i helse- og omsorgssektoren og teknologisektoren er forhold som slike tiltak ikke kan endre. Innsats for mindre kjønnsdelte utdannings- og yrkesvalg må derfor ses i sammenheng med strukturelle utfordringer i arbeidslivet, som ikke kan løses av enkelttiltak.

3.3.2 Mål 11: Et samfunn uten vold og trakassering

Overordnet beskrivelse av målområdet

Vold og trakassering er samfunnsutfordringer og en likestillingsutfordring på tvers av diskrimineringsgrunnlagene. Seksuell trakassering er et samfunnsproblem på flere viktige arenaer, og unge er særlig utsatt. Bufdir skal synliggjøre likestillingsaspektene ved vold og trakassering og fremskaffe kunnskap om status og utvikle tiltak i samarbeid med relevante aktører. Innsatsen for å videreutvikle kunnskap om hvordan hatefulle ytringer og netthets på alle diskrimineringsgrunnlag kan bekjempes og forebygges er viktig. Kunnskapen skal spres og tas i bruk av sektormyndigheter og i befolkningen for øvrig.

Bufdirs øvrige arbeid med vold og oppfølging av oppdrag og oppgaver på voldsområdet rapporteres om under Mål 2: Gode oppvekstvilkår som motvirker risiko for utenforskap blant barn og unge (kap. 3.1.2).

Bufdir rapporterer på følgende styringsparametere for mål 11:

- S 32. Kompetanse om likestillingsaspektene ved vold og trakassering i ulike tjenester og i samfunnet
- S 33. Motvirkning av trakassering, seksuell trakassering, hets og hatefulle ytringer

Vold er en samfunns- og likestillingsutfordring. Bufdir har i 2025 fortsatt arbeidet rettet mot befolkningen for å øke kunnskapen om hva vold og seksuelle overgrep er, og hvor man kan få hjelp.

Seksuell trakassering er en likestillingsutfordring som rammer dem som utsettes for trakasseringen, men som også påvirker menneskene rundt dem, virksomheter, kolleger og arbeidsmiljøet. En befolkningsundersøkelse fra 2024, gjennomført av Verian på oppdrag fra Bufdir, viser at over 50 prosent av befolkningen over 15 år har opplevd uønsket kjønnsbasert eller seksuell oppmerksomhet det siste året. Homofile, bifile, personer med funksjonsnedsettelse og unge kvinner er mer utsatt enn befolkningen ellers (Bjerkebakke & Sogge, 2024). Over 30 prosent av befolkningen har opplevd uønsket kjønnsbasert eller seksuell oppmerksomhet i arbeidssammenheng. Mange har opplevd dette også i offentligheten og på digitale arenaer, men de færreste melder fra om det de har opplevd (Ibid.). Ser man spesifikt på seksuell trakassering i arbeidslivet, rapporterer en større andel kvinner enn menn at de har opplevd dette, på tvers av yrker.

Unge er særlig utsatt for seksuell trakassering. I UEVO-undersøkelsen fra 2019 oppgir 28 prosent av jentene og 16 prosent av guttene i alderen 12–16 år at de har opplevd ulike seksuelle krenkelser fra jevnaldrende (Hafstad & Augusti, 2019). Barn og medierundersøkelsen fra 2024 viser at omfanget av digital seksuell trakassering blant unge er høyt (Medietilsynet, 2024b). Mange barn opplever å få uønskede seksuelle kommentarer på nett, og noen opplever også at seksuelt krenkende bilder eller filmer blir delt mot sin vilje (Bakken, 2025).

Bufdir samarbeider med andre direktorater gjennom direktoratsgruppen om vold i nære relasjoner og vold og overgrep mot barn. Året 2025 har vært preget av store overskrifter om

seksuelle overgrep mellom jevnaldrende. Også forskningstallene viser at utviklingen går i feil retning. Direktoratene jobber sammen om tiltak for å øke kunnskapen om vold i befolkningen, blant annet gjennom en holdningskampanje om grenser, påvirkning fra porno og seksuelle overgrep mellom jevnaldrende. Kampanjen er rettet mot ungdom mellom 15 og 18 år og lanseres våren 2026.

Hatefulle ytringer er fortsatt et betydelig samfunnsproblem. Både i 2024 og foregående år utgjorde hatefulle ytringer den klart største andelen av alle anmeldte lovbrudd med hatmotiv. Politiets rapport om hatkriminalitet i Norge viser at nesten fire av ti anmeldelser i 2024 gjaldt hatefulle ytringer (Politiet, 2025).

Hatefulle ytringer kan komme til uttrykk på mange måter og i ulike situasjoner. De kan være verbale, som skjellsord og nedsettende kommentarer, eller som truende atferd. Hatefulle ytringer forekommer også på digitale plattformer, der det er enkelt å publisere ytringer raskt og med lav terskel. Fraværet av fysisk tilstedeværelse kan svekke sosiale normer og empati, og bidra til at krenkende og hatefulle ytringer lettere fremsettes enn i direkte møter mellom mennesker. Det er en fare for at polarisering, desinformasjon og ekkokamre kan bidra til å forsterke fiendebilder og gjøre krenkende språk mer akseptert i offentligheten.

Bufdir er bekymret for at denne utviklingen kan svekke oppslutningen om likestilling og minoriteters rettigheter. Internasjonale strømninger, blant annet fra USA, kan påvirke holdninger i Norge og bidra til økt motstand mot likestilling. På bakgrunn av dette har Bufdir gjennomført en kartlegging av dialogtiltak som kan brukes som verktøy for dialog og arbeid mot polarisering. Kartleggingen gir en oversikt over eksisterende tiltak og formålet med disse, og vil inngå i kunnskapsgrunnlaget når direktoratet vurderer innsatser på området.

Bufdir har igangsatt arbeid for å styrke kunnskapsgrunnlaget om holdninger til likestilling. Som en del av dette arbeidet har direktoratet bestilt en systematisk kartleggingsoversikt om holdninger til likestilling mellom kvinner og menn blant unge i Norden utført av Folkehelseinstituttet. Kartleggingsoversikten viser bred enighet blant unge kvinner og menn i tradisjonelle likestillings spørsmål, som kvinners deltakelse i arbeidslivet og delt ansvar for økonomi og hjem. Samtidig avdekker oversikten tydelige kjønnsforskjeller. Mellom 10 og 20 prosent av unge menn i Norge og Sverige mener at likestillingen har gått for langt. Bufdir vil prioritere dette området fremover for å bygge et solid kunnskapsgrunnlag og utvikle mer treffsikre tiltak som kan møte endringer i holdninger, forebygge hets og trakassering og styrke oppslutningen om likestilling og minoriteters rettigheter. Direktoratet har blant annet bestilt en medieanalyse som skal belyse hvordan likestilling fremstilles i mediene, og hvilke aktører og perspektiver som får gjennomslag i den offentlige debatten. Temaet vil også stå sentralt på den nasjonale likestillingskonferansen i 2026.

Bufdir kan ikke alene forebygge og bekjempe trakassering og hatefulle ytringer. Andre sektorer, kommuner og sivilt samfunn har også en viktig rolle. Dialog og midler som stimulerer til tiltak er avgjørende for å nå bredt. Både kommuner og sivilsamfunnsaktører mottok midler fra Bufdirs tilskuddsordning mot rasisme, diskriminering og hatefulle ytringer i 2025. Dette bidrar til at arbeidet kan tilpasses lokale utfordringer og målgrupper og nå mennesker der de er. Bredden av aktører og tiltak gir rom for ulike tilnærminger, som holdningsskapende arbeid, kompetanseheving, dialogtiltak og lokale møteplasser. Denne variasjonen styrker det samlede forebyggende arbeidet ved å nå ulike grupper i

befolkningen, bidra til lokalt eierskap og forankring og utvikle og teste ulike metoder og virkemidler. Samlet bidrar tilskuddsordningen til å styrke kunnskapsgrunnlaget, øke bevisstheten og fremme inkluderende lokalsamfunn og et langsiktig og helhetlig arbeid mot hets, trakassering og hatefulle ytringer.

3.3.2.1 Kompetanse om likestillingsaspektene ved vold og trakassering

3.3.2.1.1 Kampanjen «Syv slag til jul»

God og tydelig kommunikasjon kan bidra til at flere gjenkjenner vold, enten hos seg selv eller andre, og vet hvor de kan henvende seg for hjelp. Julen 2025 delte vi kampanjen «Syv slag til jul» i sosiale medier for å øke bevisstheten om vold i nære relasjoner i en periode der mange er ekstra sårbare, og for å senke terskelen for å søke hjelp. Gjennom sosiale medier kan Bufdirs kampanjer nå bredt, også til grupper som kan være vanskelige å nå. Kampanjer bidrar til å normalisere samtalen om vold, redusere tabu og styrke samfunnets felles ansvar for forebygging.

3.3.2.1.2 TryggEst

TryggEst er en nasjonal modell utviklet av Bufdir for å hjelpe kommunene med å ivareta risikoutsatte voksne innbyggere, og skal bidra til å forebygge, avdekke og håndtere vold og overgrep. Antall saker i kommunene øker hvert år. I de fleste kommuner tar det tid å bygge opp forståelse for omfanget av vold mot risikoutsatte voksne, men vi opplever at stadig flere ønsker å delta i TryggEst. I 2025 vedtok Oslo kommune at de ønsker å innføre TryggEst også i sine bydeler. Veksten i antallet TryggEst-kommuner innebærer at behovet for ressurser til å sikre støtte til kommunene har økt. I tillegg opplever ansatte i kommunene stor usikkerhet knyttet til informasjonsdeling og unntak fra taushetsplikten. Lovverket oppleves av ansatte i tjenestene som komplisert og fragmentert. Det er grunn til å vurdere behov og muligheter for en bedre regulering av TryggEst, slik at tjenestene i større grad kan møte denne målgruppen.

3.3.2.1.3 Vold- og overgrepslinjen

Direktoratet forvalter tilskuddet til Vold- og overgrepslinjen (VO-linjen), som er en anonym og gratis hjelpelinje for personer utsatt for vold og overgrep. Linjen opplever økt pågang og blir stadig bedre kjent, blant annet gjennom kampanjer. Kommunikasjonsarbeidet til VO-linjen har et mangfoldsperspektiv og retter seg aktivt mot ulike grupper i befolkningen. VO-linjen har blant annet en kampanje og informasjonsinnlegg om vold i samkjønnede parforhold under Pride, samt en kampanjefilm som illustrerer et voldelig forhold der mannen er utsatt og kvinnen er utøver. Det er likevel flest kvinner som tar kontakt, og fremover er det behov for å synliggjøre tilbudet ytterligere for å nå den brede målgruppen.

3.3.2.1.4 Veiledning og formidlingsaktiviteter

Bufdir har fagansvar for aktivitets- og redegjørelsespliktene etter likestillings- og diskrimineringsloven. Dette omfatter forebygging og håndtering av seksuell trakassering, kjønnsbasert vold og trakassering på tvers av diskrimineringsgrunnlagene. Direktoratet har nådd ut til arbeidsgivere og offentlige myndigheter gjennom veiledning, informasjon og formidlingsaktiviteter om pliktens innhold og praktiske gjennomføring. Gjennom målrettede tiltak som e-læring, film, veileder og formidling har Bufdir i 2025 bidratt til økt bevissthet rundt utfordringer knyttet til trakassering og diskriminering, både i arbeidslivet og i offentlig myndighetsutøvelse. Etter vår vurdering har direktoratets innsats styrket

forståelsen av hvordan aktivitets- og redegjørelsespliktene kan brukes som et systematisk verktøy for likestillingsarbeid, og bidratt til å tydeliggjøre arbeidsgiveres og offentlige myndigheters ansvar for å forebygge diskriminering, trakassering, seksuell trakassering og kjønnsbasert vold.

3.3.2.2 Motvirkning av trakassering, hets og hatefulle ytringer

Stortingsmeldingen om seksuell trakassering har vært en viktig ramme for Bufdirs arbeid med seksuell trakassering i 2025 (Meld. St. 7, 2024-2025). Som en oppfølging av meldingens mål 10.5: «Kultur- og fritidsaktiviteter, idrett og frivillighet fri for seksuell trakassering», har Bufdir i 2025 opprettet et nettverk for å styrke kompetansen og dele erfaringer i arbeidet mot seksuell trakassering i frivillig sektor. Bufdir tilrettelegger for nettverket, og flere paraplyorganisasjoner fra frivillig sektor deltar. Målet med nettverket er å styrke arbeidet mot seksuell trakassering gjennom deling av kunnskap og erfaringer. Deltakerne skal også utforske felles utfordringer og muligheter, og vurdere om det er mulig å koordinere innsatsen bedre og skape synergier på tvers av aktører i frivillig sektor.

Den økte bruken av digitale kommunikasjonsformer har endret hvordan ungdom holder kontakt. Dette har skapt nye arenaer der seksuell trakassering og grenseoverskridende seksuell atferd kan forekomme. Som en del av FoU-programmet om seksuell trakassering igangsatte Bufdir i 2025 et forskningsprosjekt for å styrke kunnskapen om hvordan ungdom opplever, forstår og tolker seksuell trakassering og grenseoverskridende seksuell samhandling på digitale plattformer som de bruker i hverdagen. Prosjektet skal gi innsikt i unges erfaringer og perspektiver og bidra til et bedre kunnskapsgrunnlag for direktoratets videre arbeid på området. Resultatene fra forskningen vil inngå i Bufdirs arbeid med å utvikle kunnskapsbaserte tiltak og gi faglige råd knyttet til forebygging og tryggere digitale oppvekstvilkår for barn og unge.

I 2025 mottok flere prosjekter midler fra Bufdir for å forebygge og bekjempe hets og hatefulle ytringer, blant annet rettet mot muslimer, samer og befolkningen generelt. Tilskudd ble gitt til kommuner, stiftelser og frivillige organisasjoner som gjennomfører tiltak på ulike arenaer og i ulike deler av landet.

3.3.3 Mål 12: Et samfunn uten rasisme og diskriminering på grunn av etnisitet, religion og livssyn

Overordnet beskrivelse av målområdet

Rasisme og diskriminering hindrer menneskers trygghet, tillit og tilhørighet til samfunnet. Det er demokratiske utfordringer som hindrer mange menneskers muligheter til å kunne delta og bruke sine ressurser i arbeidslivet og samfunnet for øvrig.

Bufdir rapporterer på følgende styringsparametere for mål 12:

- S 34. Kunnskap om innsatser for å motvirke rasisme og diskriminering

Rasisme utgjør fortsatt et alvorlig og vedvarende samfunnsproblem i Norge. Sensommeren 2025 ble preget av en av de mest alvorlige rasistisk motiverte voldshandlingene på flere år. Drapet på Tamima Nibras Juhar i august 2025 synliggjør den ytterste konsekvensen av ekstremistiske og rasistiske holdninger i Norge. Mannen som er siktet for drapet, har i avhør ytret høyreekstreme holdninger, og at drapet var politisk motivert. PST har også bekreftet at de i forkant av drapet mottok bekymringsmeldinger, som førte til økt bekymring for siktedes høyreekstreme holdninger. Hendelsen har skapt betydelig utrygghet, særlig blant muslimer, som rapporterer økt frykt for målrettede angrep og et svekket inntrykk av egen sikkerhet i det offentlige rom.

Både i Norge og internasjonalt opplever vi en økende polarisering og hardere fronter. Amnesty Internationals årlige rapport viser at diskriminering også henger sammen med innskrenking av demokratisk handlingsrom, økende politisk polarisering og bruk av rasisme og fremmedfrykt i valgkamper (Amnesty International, 2025).

Kunnskapsinnhenting og -formidling, samarbeid og koordinering på tvers av sektorer, samt forvaltning av tilskudd, er sentrale virkemidler i Bufdirs arbeid med å bekjempe rasisme og diskriminering på bakgrunn av etnisitet, religion og livssyn. Mer kunnskap og kompetanse, forebyggende arbeid og bevisstgjøring hos offentlige myndigheter og i befolkningen generelt bidrar til holdningsendringer og til å snu en negativ holdningsutvikling. I 2024 lanserte regjeringen tre handlingsplaner: mot rasisme og diskriminering (2024–2027), mot muslimfiendtlighet (2025–2030) og mot antisemittisme (2025–2030). I begynnelsen av januar 2025 ble Handlingsplan mot hets og diskriminering av samer (2025–2030) lansert. Der er viktigheten av dialog og kunnskap fremhevet. Handlingsplanene vil være viktige verktøy for Bufdir i arbeidet med å fremme positive holdninger.

Bufdir og Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi) har noen felles oppdrag og til dels overlappende ansvarsområder. For å etablere en bedre struktur for samarbeid, sikre god forankring av felles arbeid og helhetlig gjennomføring av felles oppdrag har IMDi og Bufdir et felles forum for samordning. Her møtes representanter fra direktoratene og identifiserer grenseflater i oppgaveløsningen. Vi har jevnlig dialog om tilskuddsforvaltning, som bidrar til lavere risiko for dobbeltfinansiering og misbruk av tilskuddsordningene. Samtidig er det risiko knyttet til overlapp i ansvar, oppgaver og målgrupper. Det er derfor viktig at arbeidet

med å utforme direktoratenes oppdrag og ansvarsområder er godt koordinert på departementsnivå.

I forbindelse med FNs internasjonale dag mot rasisme arrangerte Bufdir, i samarbeid med det nye Likestillingscenteret på Vestlandet, Nasjonal konferanse om rasisme 2025. Konferansen ble holdt i Bergen og hadde offentlig sektor som pådriver for et inkluderende arbeidsliv og samfunn som hovedtema. Den hadde som mål å gi offentlige ansatte konkrete verktøy for å snakke om, kartlegge og bekjempe rasisme og diskriminering. Om lag 400 personer deltok fysisk eller digitalt. Konferansen fikk gjennomgående gode tilbakemeldinger, og deltakerne meldte at den var inspirerende og ga konkrete verktøy for å jobbe med forebygging av rasisme og diskriminering i sin egen arbeidshverdag.

3.3.3.1 Rasisme og diskriminering

I arbeidet med å bedre informasjonen til barn og unge om rasisme på ung.no, har Bufdir gjennomført flere møter med ungdom som er berørt av tematikken. Innspillene utgjør et viktig grunnlag for hvordan vi formidler kunnskap og informasjon til ungdom om rasisme og diskriminering. Innspillene viser blant annet at barn og unge opplever at de mangler god informasjon om hva rasisme er, hvordan rasisme kan komme til uttrykk overfor ulike grupper, hvordan man kan være en god alliert og hvor de som opplever rasisme kan henvende seg.

På bufdir.no formidler direktoratet statistikk og forskning om likestilling og levekår blant personer med innvandrerbakgrunn, samer og nasjonale minoriteter. Her formidles funn fra Bufdirs FoU-prosjekter, samt annen statistikk og forskning på likestilling og levekår. Statistikkene bidrar til at offentlige og private aktører enkelt kan finne oppdatert statistikk om likestillingssituasjonen for disse gruppene, inkludert funn fra Bufdirs FoU-prosjekter. Brukerstatistikk fra 2025 viser at artikkelen om diskriminering var den mest besøkte, med 3 344 sidevisninger. Bufdir jobber kontinuerlig med å promotere statistikkene gjennom presentasjoner og andre formidlingsoppdrag.

Forskning viser at muslimfiendtlighet, diskriminering, fordommer og negative holdninger til muslimer er et problem både i Norge og internasjonalt (Bufdir, 2021). Rapporten «Barn og unges erfaringer med rasisme og diskriminering» gjennomført av Proba (2023), viser at skolen ofte er arenaen der barn og unge opplever rasisme (Proba, 2023, s. 16). Videre er både antisemittisme og samehets fortsatt et samfunnsproblem. Regjeringen har derfor tre målrettede handlingsplaner for å sikre virksomme tiltak som skal bidra til trygghet og likeverdig deltakelse i samfunnet: Handlingsplan mot hets og diskriminering av samer (2025–2030), Handlingsplan mot muslimfiendtlighet (2025–2030) og Handlingsplan mot antisemittisme (2025–2030).

Regjeringens handlingsplan mot muslimfiendtlighet slår fast behovet for en formalisert muslimsk veiviserordning for å styrke kunnskap, motvirke fordommer og forebygge diskriminering. Formålet med ordningen er å styrke forståelsen av muslimer i Norge, redusere stereotypier og fordommer og bidra til et tryggere og mer inkluderende skolemiljø. Veiviserordningen er en ordning der ungdom møter andre unge og forteller om hvordan det er å være urfolk og nasjonal minoritet i Norge i dag. Det finnes allerede samiske og jødiske

veivisere, med samme hensikt: å bekjempe stereotypier og fordommer for å øke kunnskap og forståelse i befolkningen.

Økt kunnskap om diskriminering, kritisk tenkning og demokratiske verdier er sentralt for å forebygge rasisme og hets (Bufdir, 2021). Bufdir har i 2025 gjennomført en anbudskonkurranse for å etablere en ordning som skal gjenspeile mangfoldet i den muslimske befolkningen og representere bredden i muslimsk identitet i Norge. Oppdraget ble tildelt Muslimske dialognettverk, i samarbeid med Minotenk – Minoritetspolitisk tenketank, Det islamske forbundet – Rabita og Teologisk fakultet ved Universitetet i Oslo. Veiviserordningen skal knytte seg til en opplærings- og forskningsinstitusjon for å gi mulighet til å opptjene studiepoeng i relevante emner. Oppdraget varer, i tråd med handlingsplanen, fra 2025 til 2030, med forbehold om Stortingets årlige bevilgning.

3.3.4 Mål 13: Bedre livskvalitet og styrkede rettigheter for lhbt+-personer, og større aksept for kjønns- og seksualitetsmangfold

Overordnet beskrivelse av målområdet

Lhbt+-personer opplever fordommer, diskriminering og hatkriminalitet og har generelt dårligere livskvalitet og psykisk helse enn resten av befolkningen. Mange skeive opplever betydelige levekårsutfordringer, særlig bifile og transpersoner. Bufdir skal bidra til å følge opp tiltak i Regjeringens handlingsplan for kjønns- og seksualitetsmangfold (2023-2026). Bufdir skal sikre en kunnskapsbasert og koordinert innsats på tvers av sektorene for å følge opp tiltakene og bidra til å nå målene i handlingsplanen.

Bufdir rapporterer på følgende styringsparametere for mål 13:

- S 35. Kunnskap om diskriminering av lhbt+- personer og deres levekår og livskvalitet

International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association (ILGA) har siden 2009 utgitt et årlig regnbuekart der de europeiske landene gis poeng knyttet til hvilke rettigheter og tiltak som er innført for å bedre situasjonen for lhbt+-befolkningen i landet. I 2025 havnet Norge på en delt syvendeplass med Hellas og Tyskland, med en skår på 69 av 100 mulige. Dette er én plassering opp fra 2024, men tre plasseringer ned sammenlignet med 2022. Det er særlig fravær av eksplisitte rettigheter for personer med variasjoner i kroppslig kjønnsutvikling (intersex) som gjør at Norge ikke rangeres høyere.

Internasjonalt ser vi tilbakeskritt for menneskerettigheter i enkelte land for lhbt+-personer generelt, og transpersoner spesielt. Den økte motstanden mot skeives rettigheter, særlig mot kjønnsminoriteter, kommer blant annet til syne i mange av de internasjonale foraene der Bufdir og andre norske myndigheter er til stede. Sammen med KUD bidrar Bufdir i dialog og diskusjoner om denne tematikken i både Europarådet og EU. Norske myndigheter har forpliktet seg til å jobbe mot tilbakeslag på lhbt+-feltet, blant annet gjennom sin tilslutning til erklæringen «Pushing for progress».

Høsten 2025 sendte Bufdir på høring faglige råd for offentlig ansatte om møter med kjønns- og seksualitetsmangfold. Rådene er først og fremst ment som støtte og hjelp for offentlig ansatte, og har som mål å øke kompetansen og redusere usikkerheten i møte med mennesker med ulike kjønnsidentiteter. Høringsrunden ble avsluttet 1. desember, og en første gjennomgang av innspillene viser at kommunene i stor grad ønsker veiledning velkommen. Vi har etter hvert et omfattende kunnskapsgrunnlag som viser at offentlige tjenester etterspør mer kunnskap og kompetanse om lhbt+ generelt og om kjønns- og seksualitetsmangfold spesielt. Rådenes faglige innhold og metodiske grunnlag har imidlertid også møtt betydelig motstand fra aktører som mener dokumentet prioriterer en spesifikk ideologi på bekostning av biologi, foreldrerett og pasientsikkerhet. Bufdir vil bruke høringssvarene til å jobbe videre med veilederen, som etter planen skal være ferdig våren 2026.

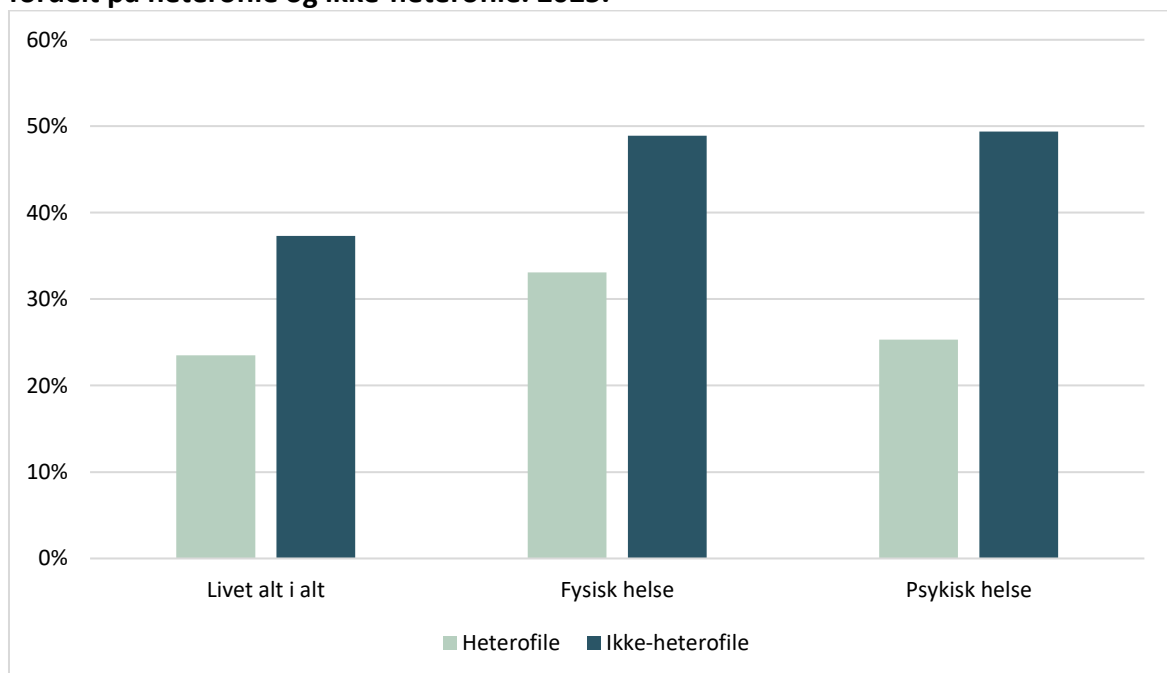
Bufdir er sekretariat for Kim Frieles Minnepris, som ble etablert av regjeringen i 2024 for å hedre aktører som har vist stor innsats og engasjement for skeives menneskerettigheter. I 2025 valgte juryen å gi prisen til Luca Dalen Espseth og Christine Marie Jentoft-Teigland for

sitt langvarige arbeid for å styrke særlig transpersoners rettigheter, blant annet gjennom bidrag til å motvirke desinformasjon og løfte samtalen om transpersoners liv, rettigheter og utfordringer i den offentlige samtalen.

Undersøkelser av befolkningens holdninger til skeive viser at holdningene til skeive har blitt mer positive over tid (Bufdir, u.å.). Det er regionale forskjeller i holdninger, og menns holdninger er mer negative enn kvinners. Det er flere som har negative holdninger til transpersoner enn til lesbiske, homofile og bifile. Forrige holdningsundersøkelse ble gjennomført i 2022. For å få et oppdatert kunnskapsgrunnlag har Bufdir igangsatt arbeidet med en ny holdningsundersøkelse som skal publiseres våren 2026. Undersøkelsen kan belyse i hvilken grad den økte internasjonale motstanden har påvirket holdninger i den norske befolkningen.

Mange lhbt+-personer lever gode liv i Norge, samtidig som skeive som gruppe fortsatt oppgir lavere tilfredshet med livet sammenlignet med heterofile og rapporterer om betydelige levekårsutfordringer. I 2025 publiserte SSB en analyse av skeives livskvalitet etter hvor de bor i landet. Analysen bekreftet tidligere funn om at heterofile gjennomgående oppgir høyere livskvalitet enn ikke-heterofile, uansett hvor sentralt eller usentralt man bor.

Figur 31: Andel personer med lav tilfredshet med livet alt i alt, psykisk og fysisk helse, fordelt på heterofile og ikke-heterofile. 2025.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et stolpediagram over andel personer med lav tilfredshet med livet alt i alt, psykisk og fysisk helse, fordelt på heterofile og ikke-heterofile fra 2025. Kilde: SSB, tabell 13769.

Bufdir registrerer at det arrangeres flere Pride-parader enn tidligere år. Oslo Pride anslo at 100 000 mennesker deltok i paraden i 2025, som var ny Norgesrekord. For å bidra til større aksept for kjønns- og seksualitetsmangfold ga Bufdir i 2025 tilskudd til 11 Pride-arrangementer, blant annet i Tromsø, Halden, Porsgrunn og Kristiansand. Brukererfaringer tilsier at det er færre trygge miljøer for skeive på mindre steder og utenfor de store byene. Bufdir har derfor prioritert tilskudd til flere synlighetsarrangementer for lhbt+-personer på slike steder. 15 av de 20 aktivitetstiltakene som fikk tilskudd i 2025, var helt eller delvis

utadrettede og bidrar til å spre kunnskap og forventes å gi holdningsendringer og større åpenhet i samfunnet, samt å motarbeide diskriminering av skeive.

For å lykkes med å bedre skeives livskvalitet må vi samordne innsatsen. Det er nødvendig at offentlige virksomheter jobber sammen på tvers av sektorgrenser. Bufdir leder en lhbt+-direktoratsgruppe som har som mål å bidra til en koordinert og helhetlig gjennomføring av regjeringens handlingsplan for kjønns- og seksualitetsmangfold. I 2025 bidro møtene i direktoratsgruppen til å utvikle en tydeligere og felles forståelse av hvordan vi kan styrke kompetansen om kjønns- og seksualitetsmangfold i ulike sektorer og hvordan dette best kan gjøres. I 2025 samarbeidet direktoratsgruppen om en søknad om prosjektmidler fra Stimulab-ordningen, som administreres av Digitaliseringsdirektoratet og Design og arkitektur Norge (DOGA). Prosjektet skal bidra til likeverdige offentlige tjenester for den skeive befolkningen, blant annet gjennom at offentlige ansatte, særlig i kommunene, får bedre tilgang til kompetansehevende ressurser om kjønns- og seksualitetsmangfold. Samtidig skal prosjektet bidra til en bedre samordning mellom statlige myndigheter i vårt arbeid med å utvikle slike produkter. Prosjektet ble igangsatt senhøsten 2025 og vil pågå i hele 2026.

3.3.4.1 Kunnskap om lhbt+-personers levekår og livskvalitet

Kunnskapsinnhenting står sentralt i Bufdirs arbeid for å bedre skeives livskvalitet.

Dialogmøter med sivilt samfunn gjennomføres regelmessig. Til sammen utgjør ny forsknings- og erfaringsbasert kunnskap et sentralt grunnlag i direktoratets pågående arbeid med å utvikle faglige råd og tiltak på lhbt+-likestillingsfeltet, og i direktoratets oppfølging av tiltak i regjeringens handlingsplan for kjønns- og seksualitetsmangfold. Etter vår vurdering er kunnskapsbidragene fra Bufdir også nyttig for andre sektors arbeid med å styrke skeives livskvalitet.

En av arenaene der mange skeive opplever utfordringer, er idretten. Rapporten «Trygge arenaer? Skeives erfaringer i idretten» ble utarbeidet av Telemarksforskning på bestilling fra Bufdir og lansert i mars 2025. Et sentralt funn er at det er store individuelle forskjeller i skeives erfaringer med idretten. Flere skeive opplever idretten som utrygg på grunn av diskriminering, nedsettende kommentarer og ekskludering. Tradisjonelle kjønnsroller og rigide kategoriinndelinger skaper utfordringer, spesielt for personer med skeiv kjønnsidentitet. Trygge fellesskap, støttende relasjoner og tydelige holdninger fra trenere, ledere og medspillere fremmer åpenhet og deltakelse. Tiltak som kunnskapsformidling, støtte fra lokale aktører og endringer i holdninger knyttet til kjønnsroller kan bidra positivt (Heian et al., 2025).

Kommunene har en viktig rolle i arbeidet med likestilling av lhbt+-personer og med å sikre likeverdige tjenestetilbud for den skeive befolkningen. I 2025 kartla Rambøll kommunenes arbeid med likestilling av lhbt+-befolkningen. Kartleggingen viser at flere kommuner har gjort en innsats for å sette likestilling av lhbt+-personer på agendaen. Samtidig er det store variasjoner i hvor langt kommunene har kommet i arbeidet. Det er også variasjoner i hvordan arbeidet er organisert og praktisert. Få kommuner jobber planmessig med likestilling av lhbt+-personer (Sjøvold et al., 2025). Rapporten viser at kommunene er et særlig viktig innsatsområde for arbeid med lhbt+-likestilling fremover og utgjør en viktig del av kunnskapsgrunnlaget for Stimulab-prosjektet.

Forskning om skeives levekår er en av de viktigste og mest omfattende kildene til kunnskap om diskriminering av lhbt+-befolkningen, og om skeives levekår og livskvalitet. Dette gjelder både for Bufdir, andre offentlige myndigheter, forskere og sivilsamfunnsaktører. Forrige forskningsrapport ble utgitt i 2021, og baserte seg på data fra 2020. I 2025 inngikk vi en avtale med Nordlandsforskning, som har begynt arbeidet med ny forskning om levekår blant mangfoldet av skeive. Prosjektet skal ferdigstilles våren 2027.

Bufdir formidler kunnskap om skeiv tematikk på ung.no, både på egne temasider og via spørsmål- og svartjenesten. Ung.no jobber for at både svar fra fagpersoner, informasjon i artikler og videoer skal besvare det ungdom lurer på om skeiv tematikk.

Bufdir samler statistikk og forskning på vår nettside lhbtigtall.no. I 2025 ble det gjort en større revidering av nettsiden for å gjøre den mer brukervennlig. Brukerstatistikk fra 2025 viser at landingsiden for statistikkssidene på lhbt+ hadde 1693 sidevisninger. Den mest besøkte artikkelen var artikkelen «Hvor mange er lhbt+?», med 6041 sidevisninger. Bufdir jobber kontinuerlig med å promotere statistikkssidene gjennom presentasjoner og andre formidlingsoppdrag.

3.3.5 Mål 14: Like muligheter til deltakelse på alle samfunnsområder

Overordnet beskrivelse av målområdet

Personer med funksjonsnedsettelse opplever fortsatt utfordringer med likestilt tilgang til mange arenaer. Selv om sysselsettingsgraden i den norske befolkningen er relativt sett høy, står mange personer med funksjonsnedsettelse utenfor utdanning- og arbeidsliv, og de har også svakere lønns- og karriereutvikling. Det er vedvarende ulikheter i bolig, samferdsel, helse, familie og oppvekst, sosiale nettverk, innflytelse og deltakelse i sivilsamfunn og demokratiske prosesser. Personer med funksjonsnedsettelse skal ha tilgang til offentlige tilbud og til samfunnets institusjoner på lik linje med andre. Bufdir skal særlig jobbe for å sikre en koordinert innsats for likestilling på tvers av sektorer og forvaltningsnivåer.

Bufdir rapporterer på følgende styringsparametere for mål 14:

- S 37. Helhetlig og samordnet innsats for likestilling og ikke-diskriminering av personer med funksjonsnedsettelse

Funksjonsnedsettelse handler om gap mellom et individs forutsetninger og omgivelsenes utforming. Endringer i samfunnet, nye behandlingsformer og hjelpemidler kan derfor påvirke hvem og hvor mange som anser seg for å være funksjonshindret. I dag regner omtrent 20 prosent av den norske befolkningen seg som funksjonshindret. Personer med funksjonsnedsettelse opplever manglende likestilling på en rekke samfunnsområder.

Selv om det er stor variasjon blant personer med funksjonsnedsettelse, opplever mange liten økonomisk romslighet og oppgir en lav tilfredshet med egen økonomiske situasjon (SSB, 2022). En registerundersøkelse som SSB gjennomførte på oppdrag fra Bufdir i 2025, viser særlig at husholdninger hvor én av foreldrene har en funksjonsnedsettelse, har en trangere økonomi. Særlig peker aleneforeldre som selv har en funksjonsnedsettelse seg ut, som gruppen som er mest utsatt for lavinntekt (Hove & Starrfeldt, 2025). Inntekt og formue varierer i stor grad med type funksjonsnedsettelse. Personer med enkelte typer funksjonsnedsettelser, som sensoriske, kognitive og intellektuelle funksjonsnedsettelser, har særlig lav inntekt.

Arbeidsinntekt er en viktig inntektskilde, og tilgang til arbeidslivet er svært viktig for mange personer med funksjonsnedsettelse. Omtrent 40 prosent av funksjonshindrede oppgir at de er i arbeid, og mange av dem som står utenfor arbeidslivet ønsker en jobb. En samfunnsøkonomisk analyse viser at en 15 prosent økning i sysselsettingen blant personer med funksjonsnedsettelse over en tiårsperiode vil gi en gevinst på nesten 27 milliarder kroner (Legard et al., 2023). Samtidig viser forskning at personer med funksjonsnedsettelse blir diskriminert i ansettelsesprosesser.

Deltakelse i organiserte og uorganiserte fritidsaktiviteter gir viktige muligheter til å etablere sosiale nettverk. Aktivitetene er viktige arenaer for læring, mestring og utvikling. Likevel oppgir mange personer med funksjonsnedsettelse at de har blitt hindret i å delta på sosiale aktiviteter som å møte andre gjennom felles hobbyer og interesser, på helgeturer og ferieturer.

Studier viser at personer med funksjonsnedsettelse har opp mot tre ganger høyere risiko for å bli utsatt for vold og overgrep, sammenlignet med den øvrige befolkningen. I 2022 hadde omtrent 36 prosent av beboerne på landets krisesentre en eller flere funksjonsnedsettelser (Bufdir, 2024). Personer med funksjonsnedsettelse blir i langt større grad enn den øvrige befolkningen utsatt for ulike former for diskriminering, hatefulle ytringer og hatkriminalitet (Bjørshagen et al., 2024).

Negative holdninger og fordommer kan påvirke hvordan mennesker handler. Tilsyn fra Helsetilsynet og statsforvalteren har de siste årene avdekket alvorlige brudd på rettssikkerheten for personer med funksjonsnedsettelse, blant annet ulovlig bruk av tvang og manglende vurdering av samtykkekompetanse. Forskning viser økende bruk av tvang over de siste 20 årene, samtidig som tilsynsaktiviteten har avtatt.

Målet for Bufdirs arbeid er å bidra til en koordinert innsats for likestilling og ikke-diskriminering av personer med funksjonsnedsettelse. Innsatsen skal samordnes på tvers av sektorer og forvaltningsnivåer. Direktoratet jobber for å sikre sammenheng mellom nasjonal og internasjonal innsats. Bufdir har iverksatt og videreført en rekke hovedaktiviteter for å nå dette målet.

På statlig nivå har Bufdir koordinert direktoratenes innsats under regjeringens handlingsplan for likestilling av personer med funksjonsnedsettelse. I dialogen om handlingsplanen har Bufdir oppfordret til utvikling av kunnskap som kan belyse status for gjennomføring av CRPD. Bufdir har formidlet kunnskap om faglige ressurser knyttet til CRPD. De fleste av tiltakene ble fullført kort tid etter at handlingsplanen trådte i kraft. I 2025 har arbeidet derfor handlet mindre om å koordinere innsatser og tiltak, og mer om løpende oppdateringer på nye tiltak og generell kompetanseheving. Samarbeidet på direktoratsnivå har skapt økt forståelse for direktoratenes ansvar for å jobbe med likestilling av personer med funksjonsnedsettelse som en integrert del av virksomhetens sektorinnsats.

På tampen av 2025 mottok direktoratet en rapport fra Agenda Kaupang som har kartlagt i hvilken grad CRPD inngår som tema i undervisningen ved universiteter og høyskoler. Rapporten viser at kunnskapen om CRPD er gjennomgående lav på tvers av fagmiljøer og utdanningsnivåer, med enkelte unntak. Bufdir vil ta initiativ til dialog og samarbeid med sentrale aktører om rapporten i 2026.

God kunnskap om status og årsaker er avgjørende for å sikre effektivitet i arbeidet med likestilling av personer med funksjonsnedsettelse. Bufdir samarbeider med andre direktorater om å identifisere behovet for kunnskap og innhente kunnskap på sektorenes ansvarsområder. I tillegg jobber Bufdir med å innhente, formidle og utvikle kunnskap, samt analysere kunnskap som belyser status for nasjonal gjennomføring av FN-konvensjonen om funksjonshemmedes rettigheter (CRPD). Direktoratets nettsider om status for likestilling synliggjør koblingen til CRPD og omtaler kunnskapsmangler på konvensjonens områder. I 2025 arbeidet direktoratet med å utvikle ny kunnskap på flere områder. Bufdir opplever at det er behov for økt kompetanse om denne relasjonelle forståelsen av funksjonsnedsettelse, som resultat av et samspill mellom samfunn og individ.

Direktoratet mottok i 2025 den siste delrapporten fra NOVA om langtidskonsekvensene av koronapandemien. Rapporten undersøkte betydningen av koronapandemien for barn med

funksjonsnedsettelse og deres foreldre. Resultatene viser at koronapandemien har opprettholdt allerede eksisterende forskjeller fremfor å skape nye sårbare grupper. I 2025 ble også et utkast til sluttrapporten levert. Denne ferdigstilles, og er planlagt publisert første halvår av 2026. Sluttrapporten samler resultatene fra de 12 delrapportene og diskuterer resultatene i sammenheng. Rapporten skal bidra til kunnskap om koronapandemiens betydning for særlig utsatte grupper, herunder personer med funksjonsnedsettelse (Alecu et al., 2025).

I 2025 igangsatte Bufdir forskning om reprodutiv frihet og rettigheter for personer med funksjonsnedsettelse. Til tross for kunnskap om at det historisk sett har blitt gjort grove inngrep i denne rettigheten, er det lite kunnskap om status i dag. Formålet med oppdraget er å fremskaffe kunnskap om hva som hemmer og fremmer ivaretagelsen av reprodutiv helse og rettigheter for mangfoldet av personer med funksjonsnedsettelse i Norge.

Det samlede kunnskapsgrunnlaget gir direktoratet bedre forutsetninger for å løse oppdraget med å sikre økt kompetanse om CRPD i samfunnet. Kunnskapen gir også grunnlag for målrettede politiske initiativer utenfor direktoratets ansvarsområde.

Bevisstheten og kompetansen om likestilling av personer med funksjonsnedsettelse og funksjonshemmedes menneskerettigheter har økt. Utviklingen ses både hos innbyggerne, kommunene, statsforvalterne og statlige myndigheter. I 2025 opplever direktoratet at likestilling og menneskerettigheter oftere nevnes i klagesaker, og at temaene er innarbeidet i vedtaksmaler og standardtekster hos kommuner og statsforvaltere. Bufdirs CRPD-prosjekt og tilhørende samarbeid med statsforvalterne har, etter Bufdirs vurdering, hatt positiv innvirkning på denne utviklingen.

Bufdir har i 2025 fortsatt samarbeidet med statsforvalterne. Formålet med CRPD-prosjektet er å heve kompetansen om og sikre økt gjennomføring av CRPD i norske kommuner. Direktoratet har hatt månedlige møter med statsforvalterne for å følge opp innsatsen i hvert av embetene og har jevnlig holdt foredrag og innlegg for statsforvalterne og kommunene. De regionale likestillingssentrene er viktige samarbeidspartnere i direktoratets arbeid med å spre kunnskap om CRPD lokalt.

Bufdir har videreutviklet digitalt læringsmaterieil som kan støtte statsforvalternes veiledning og opplæring av kommunene og internt i embetene. Direktoratet har utviklet nytt innhold til veileder om CRPD og publisert e-læringskurs om CRPD. Kurset har nå 4 601 påmeldte brukere på KS Læring, mens samme kurs på Bufdirs læringsplattform har 912 påmeldte, primært kommunale ansatte.

Bufdir har kontinuerlig kontakt med ulike kommuner og fylkeskommuner og svarer på henvendelser om rådernes arbeid og spørsmål knyttet til veilederen for kommunale råd. Vi har prioritert å holde foredrag og workshops for rådene. Her har CRPD og hvordan rådene kan jobbe med det i sin kommune vært et særlig viktig tema. Bufdir støtter og deltar på den årlige landskonferansen for fylkeskommunale råd for personer med funksjonsnedsettelse.

I arbeidet for likestilling av personer med funksjonsnedsettelse har Bufdir løpende kontakt med organisasjoner for personer med funksjonsnedsettelse. Funksjonshemmedes Fellesorganisasjon (FFO) og Samarbeidsforumet av Funksjonshemmedes Organisasjoner

(SAFO) sitter i styringsgruppen for CRPD-prosjektet og bidrar i sentrale veivalg for prosjektet. Bufdirs direktør har årlige møter med organisasjonene for å få innspill til Bufdirs arbeid.

CRPD er inkorporert i menneskerettsloven fra januar 2026. Direktoratet forventer at dette vil øke etterspørselen etter kunnskap og kompetanse om CRPD fra offentlige myndigheter.

Direktoratet benytter tilskudd som virkemiddel for å styrke likestilling. Bufdir forvalter tre tilskuddsordninger som skal bidra til like muligheter for deltakelse på alle samfunnsområder: «Tilskudd til tiltak for å bedre levekårene og livskvaliteten til personer med funksjonsnedsettelse», «Tilskudd til ferie- og fritidstiltak for personer med funksjonsnedsettelse» og «Grunntilskudd til funksjonshemmedes organisasjoner». Bufdir vurderer tilskuddsordningene som et viktig virkemiddel for å oppfylle statens plikter etter CRPD.

Samarbeidet med medvirkningsrådene og organisasjonene er en viktig kilde til kunnskap som ligger til grunn for direktoratets virksomhet. Kunnskapen brukes til prioritering av direktoratets innsatser og er viktig for å nå ut til relevante aktører med kunnskap og veiledning.

3.3.5.1 Helhetlig og samordnet innsats for likestilling og ikke-diskriminering av personer med funksjonsnedsettelse

Direktoratet har i 2025 videreført arbeidet med å samordne innsatsen med statlige etater gjennom oppfølging av regjeringens handlingsplan for likestilling av personer med funksjonsnedsettelse. Arbeidet har bestått av dialog om status for tiltak, formidling av faglige ressurser og formidling av kunnskap som belyser gjennomføringen av CRPD. Erfaringer fra direktoratsgruppen viser at innsatsen har bidratt til økt oppmerksomhet om CRPD i enkelte sektorer, og at forståelsen av den relasjonelle modellen for funksjonsnedsettelse varierer mellom etatene.

Direktoratet har videre arbeidet systematisk for å utvikle og spre kunnskap som understøtter gjennomføringen av CRPD nasjonalt. Bufdir samarbeider med SSB om statistikk som viser utviklingen i levekår og har i 2025 fått levert nye analyser av økonomiske forhold i husholdninger med funksjonsnedsettelse. I tillegg har vi innhentet kunnskapsgrunnlag om CRPD i høyere utdanning, pandemiens konsekvenser for barn og unge med funksjonsnedsettelser og rettigheter knyttet til reproduktiv helse. Direktoratet vurderer at kunnskapsutviklingen gir grunnlag for å vurdere om ordninger og tjenester er i tråd med statens forpliktelser etter CRPD.

Som del av kompetansehevingen har Bufdir samarbeidet tett med statsforvalterne gjennom CRPD-prosjektet i 2025. Bufdir har gjennomført månedlige møter, faglige innlegg og veiledning. Direktoratet har videreutviklet digitalt læringsmaterieell og publisert nye e-læringskurs om CRPD. Kursene brukes særlig av kommunale ansatte, og antall brukere fortsetter å øke. I november 2025 arrangerte Bufdir tre regionale konferanser om CRPD i Trondheim, Stavanger og Sandefjord. Målgruppen for konferansene var kommuneledere, og tema var menneskerettigheter i stramme økonomiske tider. Formålet var å styrke kommunenes kunnskap om CRPD, samt dele praktiske eksempler fra kommunen. Til sammen deltok rundt 700 personer både fysisk og digitalt. Evalueringen fra deltakerne viser positive tilbakemeldinger på innhold og relevans.

Direktoratet vurderer samlet at innsatsen i 2025 har bidratt til økt kunnskap om CRPD i kommuner og statlige etater, og at CRPD i større grad inngår i dialogen om tjenesteutforming, veiledning, klagesaksbehandling og kompetansetiltak. Bufdir vil likevel understreke at kompetansenivået fortsatt varierer betydelig mellom sektorer og forvaltningsnivåer, og at det er behov for videre og mer systematisk innsats i årene fremover.

3.3.6 Mål 15: Et universelt utformet samfunn

Overordnet beskrivelse av målområdet

Samfunnet blir stadig mer universelt utformet, men det er fortsatt avstand mellom nasjonale og internasjonale mål og status på flere samfunnsområder. Å bidra til at eksisterende bygninger, infrastruktur, transportmidler og uteområder blir mer tilgjengelig for alle er utfordrende og er et ansvar som går på tvers av flere sektorer. Opprettholdelse og etterlevelse av høye krav til universell utforming samt mer kunnskap om status og hvordan samfunnet kan bli mer universelt utformet er avgjørende. En viktig suksessfaktor for universell utforming er at de ulike sektorene tar ansvar på sine områder. Bufdir skal koordinere innsatsen og arbeide for å øke muligheter for reell deltakelse.

Bufdir rapporterer på følgende styringsparametere for mål 15:

- S 38. Samordning av innsats fra offentlig sektor
- S 39. Kunnskap i kommunene om behovet for universell utforming i ulike sektorer og i befolkningen for øvrig

3.3.6.1 Samordning av innsats fra offentlig sektor

I henhold til sektoransvarsprinsippet er hver sektor ansvarlig for å integrere universell utforming i politikk, regelverk og tiltak knyttet til egen sektor. Selv om sektorene har ansvar og eierskap for universell utforming på egne områder, er samordning på tvers av sektorer og forvaltningsnivåer en viktig suksessfaktor for arbeidet på fagfeltet.

Bufdir samordner og koordinerer oppfølgingen av regjeringens handlingsplan «Bærekraft og like muligheter – et universelt utformet samfunn». Som en del av dette arbeidet, arrangerte Bufdir et nasjonalt handlingsplanforum i 2025. Forumet samlet aktører med ansvar for å gjennomføre tiltak i handlingsplanen, samt andre aktører som arbeider med universell utforming. Gjennom innlegg, panelsamtale og gruppediskusjoner bidro forumet til økt innsikt i hva som skjer på feltet, og ga deltakerne anledning til å dele informasjon og erfaringer fra eget arbeid. Forumet la til rette for faglige diskusjoner om temaer og utfordringer knyttet til utviklingen av universell utforming som fagområde og samfunns mål. Forumet ble positivt evaluert av deltakerne i etterkant. Flere deltakere trakk frem at de satte pris på muligheten til å møte andre som jobber med universell utforming, og diskutere sentrale problemstillinger på tvers.

Bufdir oppdaterte i 2025 den digitale rapporten med informasjon om status for alle de 63 tiltakene i handlingsplanen for universell utforming. En systematisk oversikt over status for arbeidet med handlingsplanen bidrar til å støtte videre politikk- og tiltaksutvikling i et tverrsektorielt fagfelt der systematisk kunnskap er begrenset.

Bufdir koordinerer en direktoratsgruppe for universell utforming. Gruppen består av direktorater som har ansvar for å gjennomføre ett eller flere av tiltakene i handlingsplanen for universell utforming. For å vurdere hvorvidt direktoratsgruppen fungerer som en nyttig samordningsarena, gjennomfører Bufdir en intern evaluering, og vil vurdere justeringer på bakgrunn av resultatene. Dette tverrsektorielle samarbeidet gir rom for å diskutere sentrale

og relevante problemstillinger innen arbeidet med universell utforming. Gruppen skal bidra til å styrke informasjonsflyt, avklare roller, unngå dobbeltarbeid og sikre at tiltak som gjennomføres av statlige aktører ses i sammenheng.

Bufdir arrangerte fem møter i nettverkene våre i 2025: UnIKT forum, transportnettverket og byggfaglig nettverk. Rambølls kartlegging av kommuners arbeid med universell utforming (Bjella et al., 2024) peker på at mange kommuner etterlyser mer veiledning og støtte i arbeidet med universell utforming, og at kompetansen ofte er konsentrert hos enkelte personer eller mangler helt i organisasjonen. Flere kommuner uttrykker at det er utfordrende å arbeide systematisk med universell utforming uten tilgang til nettverk eller arenaer for faglig oppdatering og inspirasjon. Gjennom nettverkene våre legger vi til rette for deling av erfaringer, økt kompetanse og styrket samarbeid mellom aktører som arbeider med universell utforming i ulike sektorer. Dette bidrar til å møte det behovet kommunene selv løfter frem for mer støtte, kunnskapsdeling og praktiske eksempler. Nettverkssamlingene er evaluert, og deltakerne rapporterte om at samlingene bidro til økt kunnskap og kompetanse om universell utforming som er nyttig i deres arbeid.

I tillegg til å koordinere arenaer for samordning, inngikk Bufdir i 2025 nye samarbeid med både Tilsynet for universell utforming av IKT (UU-tilsynet) og Direktoratet for økonomiforvaltning (DFØ). Samarbeidet med UU-tilsynet omfatter å kartlegge erfaringer, barrierer og tillit knyttet til bruk av digitale helsetjenester. Kunnskap fra prosjektet, som ferdigstilles i 2026, vil inngå i UU-tilsynets sektortilsyn med digitale løsninger i helsesektoren.

Handlingsplanen for universell utforming fastslår at offentlige anskaffelser skal brukes mer aktivt som virkemiddel for å fremme universell utforming. Dette innebærer blant annet å vise til relevante standarder, stille tydelige krav til tilgjengelighet og brukbarhet i konkurransegrunnlag, og sikre tett og systematisk oppfølging i kontrakts- og leveransefasen. Sektormyndigheter og DFØ skal understøtte arbeidet gjennom veiledning (KUD, 2021, s. 89). Samarbeidet med DFØ er et tiltak i gjeldende handlingsplan, og formålet er å styrke informasjonen og veiledningen om universell utforming i innkjøpsportalen anskaffelser.no.

Alle disse tiltakene har vært viktige for å nå målet om en samordnet innsats fra offentlig sektor i arbeidet med universell utforming, og flere vil videreføres i 2026.

3.3.6.2 Kunnskap om behovet for universell utforming i ulike sektorer og i befolkningen for øvrig

Det er fremdeles behov for å styrke kunnskapen om universell utforming. Dette gjelder både status for arbeidet, hvordan ulike aktører arbeider med universell utforming og kunnskap om kostnads- og nyttevirkninger. Bufdir arbeider kontinuerlig med å utvikle og formidle kunnskap om universell utforming som en generell samfunns kvalitet og som verktøy for økt likestilling. Direktoratet vurderer arbeidet som avgjørende for å nå målet om et universelt utformet samfunn.

Bufdir startet i 2025 et arbeid med å kartlegge eksisterende statistikk på området universell utforming og tilgjengelighet innen samtlige sektorer og fagområder. Kartleggingen skal bidra

til økt kunnskap om status for arbeidet med universell utforming og utvikling over tid. Arbeidet ferdigstilles i 2026.

Bufdirs nyhetsbrev om universell utforming sendes ut til rundt 1600 abonnenter om lag annenhver uke. Nyhetsbrevet formidler ny kunnskap om universell utforming, og hva som skjer på feltet i Norge. Hensikten er å spre nyheter og gi feltet positiv oppmerksomhet. Bufdir vurderer nyhetsbrevet som et viktig tiltak for å spre kunnskap om universell utforming til ulike aktører.

Bufdir har i 2025 jobbet for å øke kunnskap og kompetanse i kommunene om universell utforming. Et viktig bidrag i dette arbeidet er Bufdirs faglige samarbeid med KS om KS-nettverket for universell utforming. Nettverket er et medlemsbasert fagnettverk for kommuner og fylkeskommuner som legger til rette for samarbeid, erfaringsdeling og kompetanseutvikling. Bufdir vurderer samarbeidet med KS som nyttig og verdifullt. Samarbeidet bidrar til bedre koordinering og styrker innsatsen overfor kommunesektoren. For Bufdir er nettverket en viktig arena for å formidle kunnskap, følge med på lokale utfordringer og få innsikt i kommunenes behov i arbeidet med universell utforming. Kunnskapen brukes til å utvikle mer treffsikre og relevante tiltak på nasjonalt nivå. Slik kan Bufdir støtte kommunene og fylkeskommunene i arbeidet med universell utforming. Samlingene gir innsikt i hvordan Bufdir bedre kan tilgjengeliggjøre eksisterende veiledere og kompetansehevende ressurser om universell utforming.

Bufdir innhenter brukerkunnskap og synliggjør eksempler på universelt utformede løsninger i ulike sektorer gjennom samlingene i Byggfaglig nettverk for universell utforming, UNIKT – forum for universell IKT og Nettverk for universell utforming i kollektivtransport. Dette bidrar til økt synlighet av lokale prosjekter, regionale initiativer og nasjonale mål på området.

Brukeropplevelsesprisen for digitale løsninger er et viktig tiltak for å synliggjøre eksempler på hvordan universell utforming kan gjøres i praksis. Prisen deles ut årlig og hedrer digitale løsninger som setter brukeren i sentrum, og som går lenger enn lovpålagte krav til universell utforming, inkluderende design og god brukeropplevelse. Bufdir deler ut prisen på Yggdrasil-konferansen. Prisen har høy status og juryen valgte i 2025 ikke å dele den ut. Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse fikk likevel hederlig omtale for sin nye karriereveileder. Arbeidet med prisen er gjort i samarbeid med flere aktører og virksomheter, blant annet Digitaliseringsdirektoratet, DOGA, NRK og relevante private aktører.

Tilskuddsordningen for universell utforming er et av Bufdirs viktigste virkemidler. Målet med ordningen er å utvikle og styrke gjennomføringen av universell utforming som en samfunns kvalitet, og å bedre livskvalitet og likestilling for personer med nedsatt funksjonsevne. I 2025 ble det delt ut 15,5 millioner kroner gjennom hovedutlysningen. Av disse gikk 5,0 millioner til IKT-prosjekter. I tillegg ble det delt ut 3,0 millioner til medlemmer av KS-nettverket til kartlegging, registrering, kompetanseheving, nettverksarbeid og tidlig prosjektering. Gjennom ordningen gir Bufdir støtte til en stor bredde av prosjekter. Bufdir vurderer at tilskuddsordningen fører til økt kunnskap og kompetanse om universell utforming innen ulike områder, som digitalisering og transport. Basert på mottatte rapporter fra 2024, er vår helhetsvurdering at tiltakene i stor grad bidrar til å oppfylle det overordnede målet for ordningen.

3.3.7 Internasjonalt samarbeid for å fremme likestilling og hindre diskriminering

I 2025 ble likestillingen i enda større grad satt under press globalt, noe som også har konsekvenser for Norge. Tidligere foregangsland for arbeid med likestilling og menneskerettigheter, som USA, reverserte rettigheter og systematisk arbeid for likestilling, og organisasjoner som jobber for å fremme likestilling mistet finansiering. Bufdir deltok på FNs kvinnekommisjon i New York, der det blant annet ble ytret at 30 år med rettighetskamp var reversert på to måneder. Rapporter fra EU viser at arbeidet med å motarbeide likestilling og rettighetskamp er både systematisk og velfinansiert. Europarådet har arbeidet med å utvikle veiledning for å fremme positive narrativer om likestilling i møte med motstand. Bufdir opplever at det er mer krevende å jobbe med likestilling globalt nå enn tidligere, og at det er behov for en fortsatt tydelig nordisk stemme for likestilling – i tråd med prioriteringene til Nordisk ministerråd og programmet «pushing for progress».

Bufdir deltok i 2025 på møter i Europarådet, OECD, FN og på møter i regi av det nordiske samarbeidet. Bufdir representerer Norge i Funksjonshinderrådet, som er et rådgivende organ under Nordisk ministerråd. I 2025 har Bufdir deltatt i arbeidsgruppen for Funksjonshinderrådet som planlegger rådets aktiviteter, på to fysiske møter i rådet og i samarbeidet med de Baltiske statene om funksjonsnedsettelse og beredskap. Deltakelse i ulike internasjonale fora og dialog med andre land er vesentlig for å identifisere sammenhenger mellom utvikling internasjonalt og nasjonalt. Denne kunnskapen gir et bredere grunnlag for politikktutvikling nasjonalt.

3.3.7.1 Likestilling for utvikling

Bufdir har i 2025 styrket internasjonalt samarbeid gjennom bistandsprogrammet Likestilling for Utvikling (Lifu). Fakta og kunnskap er under stort press globalt, også i våre samarbeidsland. Bufdir opplever at myndighetene etterspør kompetanse for å jobbe systematisk med forskning og statistikk som kan bidra til kunnskapsbaserte beslutninger og utvikling på likestillingsfeltet. Ved å utveksle erfaringer og drøfte ulike problemstillinger for å styrke likestilling internasjonalt, bidrar Bufdir også til nettverks- og alliansebygging i en global kontekst med økt motstand mot likestilling.

Bufdir har lagt til rette for nytt institusjonssamarbeid med Zanzibar fra 2026, og forberedt faglig rådgivning om likestillingsintegrering i Ghanas fiskerisektor. Bufdir har også arrangert et seminar om skatt og likestilling sammen med Skatteetaten og delt nordiske likestillingserfaringer på et internasjonalt likestillingsarrangement i Mexico.

I Uganda har Bufdir og SSB, sammen med likestillingsdepartementet og det nasjonale statistikkbyrået, bidratt med å styrke nasjonale likestillingsinnsatser gjennom blant annet et samarbeid med energisektoren og landbrukssektoren om formidling av likestillingsstatistikk. Det er også igangsatt arbeidet med å utvikle en nasjonal forskningsagenda om likestilling mellom kvinner og menn. Dette er første gang Uganda utvikler en slik agenda, og arbeidet involverer ulike departementer, Ugandas nasjonale forskningsråd, forskningsmiljøer og sivilsamfunnsorganisasjoner.

3.4 Forskning, kunnskapsutvikling og digitalisering

Offentlig sektor forventes å levere stadig bedre tjenester, samtidig som det økonomiske handlingsrommet blir strammere. For å kunne levere effektive tjenester av høy kvalitet, jobber Bufdir systematisk med sentrale virkemidler som digitalisering og styrking av kunnskapsgrunnlaget.

3.4.1 Digitalisering

Teknologiens raske utvikling og utbredelse åpner for nye muligheter til å utvikle både virksomheten og tjenestene våre. Det er høye forventninger til at dialog og informasjonsformidling kan skje digitalt, både til innbyggere, sektoren og andre samarbeidspartnere. Sentralt i virksomhetsstrategien til Bufdir og Bufetat ligger ambisjonene om å ta utgangspunkt i brukernes behov, samhandle på tvers av sektorer og forvaltningsnivåer, og å utnytte teknologien på en bærekraftig måte. Slik kan vi skape kvalitetsgevinster innenfor vårt sektoransvar og legge til rette for at andre sektorer og samarbeidspartnere kan jobbe sammen med oss på en effektiv og forutsigbar måte.

Gjennom Barnevernfaglig kvalitetssystem (BFK) tilbys kommunalt barnevern en digital struktur for støtte til prosesser og tilgang til oppdatert faglig og juridisk innhold. Ved utgangen av 2025 har samtlige av landets kommuner inngått kontrakter på nye IKT-systemer, og vil gjennom disse ha tilgang til BFK. Etter planen skal alle kommuner ha tatt i bruk det nye systemet innen mai 2026. Dette legger til rette for et kvalitetsløft i kommunalt barnevern, med enklere saksbehandlingsstøtte og god tilgang til relevant fagstoff. Mer av tiden og ressursene kan brukes på barn og familier, med større trygghet for enhetlig kvalitet og ivaretagelse av rettssikkerheten.

Det jobbes nå med modernisering av våre fagsystemer som bygger videre på den digitale utviklingen i det kommunale barnevernet. Innenfor barnevernet utvikles det løsninger som legger til rette for sikker samhandling på tvers av nivåer og eierskap. Den første leveransen er digitalisering av henvisningsprosessen, hvor bestilling fra kommunalt barnevern til Bufetat foregår med utveksling av strukturerte data mellom fagsystemene. Løsningen er pilotert og forventes implementert i alle kommuner i løpet av 2026. Samtidig videreføres arbeidet med å utvikle kvalitetsstøtte til den metodikken som ligger i Barnevernfaglig kvalitetssystem, slik at faglig kvalitet og rettssikkerhet styrkes uavhengig av hvilket fagsystem som benyttes nå og i fremtiden.

Data som produseres i fagsystemene våre, bidrar til bedre kunnskapsgrunnlag og styringsinformasjon for sektoren vår. Nødvendig modernisering av fagsystemene vil over tid gi et enda bedre datagrunnlag for å forstå og styre helhetlig innenfor sektoransvaret vårt. Vi har allerede et godt grunnlag med statistikk og analyser for kommunalt barnevern på nettsidene våre. Vi vil videre utvikle dette til helhetlige datasett, på tvers av stat og kommune og dekkende for alle aktørene i andrelinjebarnevernet.

Bufdir.no er den viktigste kilden til kvalitetssikret informasjon om de statlige barnevernstjenestene og de øvrige områdene innenfor Bufdirs sektoransvar. Ung.no er statens felles informasjonskanal for ungdom. I en tid hvor kvalitetssikret informasjon er

under press, får statlige nettsider og informasjonskanaler en stadig viktigere rolle. Ung.no trekkes frem i regjeringens totalberedskapsplan som et godt eksempel på en kilde til troverdig informasjon i usikre tider. I DigiUng-samarbeidet er ungt utenforskap og desinformasjon valgt ut som to prioriterte innsatsområder.

Besøkstallene på våre nettjenester holder seg stabile fra fjoråret. Tallene gjenspeiler et stort engasjement hos våre målgrupper i ungdomsbefolkningen, mulige fosterhjem, kommunale barnevernstjenester, innbyggere og andre mottakere av kunnskap og faglige retningslinjer. På noen områder er det nødvendig å utvide og endre virkemidlene, for eksempel ved økt bruk av sosiale medier for å engasjere ungdom til å bruke ung.no, eller ved å bruke digitale virkemidler til å motivere og rekruttere fosterhjem.

Med nye teknologiske muligheter følger også et endret teknologisk utfordringsbilde. Vi ser at innføringen av kunstig intelligens i søk etter informasjon flytter brukeratferden og gjør at bufdir.no og ung.no, som nettjenester mister den kontaktflaten vi kjenner til i dag. Fremover må effekt måles i synlighet i genererte svar fra kunstig intelligens, ikke bare i besøk på siden. Dette vil få større utslag på tjenester som ung.no, som gir brukeren korte og konsise svar, enn for bufdir.no, hvor brukeren ofte etterlyser mer informasjon. Dette betyr at vår rolle som en trygg, offentlig kilde blir viktigere, ikke mindre. Spørsmålet fremover er hvordan vi sikrer at innholdet vårt fortsatt bidrar til trygghet, forståelse og riktig hjelp – også i en verden drevet av kunstig intelligens.

3.4.2 Kunnskapsgrunnlag

Politikk og forvaltning skal være basert på solid kunnskap, og Bufdir vurderer systematisk forskning og evaluering som viktige virkemidler for å nå sektorpolitiske mål. Slik bidrar Bufdir til at Barne- og familiedepartementet (BFD) og Kultur- og likestillingsdepartementet (KUD) ivaretar sektoransvaret for forskning på sine fagområder. Bufdirs forskningsarbeid skal støtte opp under departementenes mål slik de er uttrykt i Prop. 1 S og i tildelingsbrev. Arbeidet skal bidra til å realisere regjeringens ambisjoner i langtidsplanen for forskning og høyere utdanning, herunder samfunnsoppdraget for inkludering av barn og unge. Dette innebærer at Bufdir skal bidra til å identifisere kunnskapsbehov og bygge opp et solid kunnskapsgrunnlag innen departementenes ansvarsområder. I tråd med Bufdirs instruks har direktoratet et selvstendig ansvar for å fremskaffe, utvikle, bruke og formidle kunnskap fra forskning, evalueringer og statistikk som er relevant for utvikling av politikk, tjenester og praksis (BFD, 2026).

Bufdir har, på vegne av departementene, sektoransvar for kunnskapsutviklingen innen barnevern, familievern, kriesenter og adopsjon. Videre har Bufdir et sektorovergripende ansvar på områdene vold og overgrep i nære relasjoner, oppvekst og levekår samt likestilling og ikke-diskriminering. Dette innebærer en pådriverrolle og et samordningsansvar overfor relevante direktorater om forskning på disse fagområdene. Vi bidrar også til utvikling, utveksling og formidling av kunnskap på tvers av sektorer.

Bufdirs strategi for forskning og evaluering er fundamentet for Bufdirs arbeid med forskning for perioden 2026–2032. Strategien erstatter Bufdirs langtidsplan for forskning og evaluering 2023–2026. Formålet med strategien er å understøtte en helhetlig og langsiktig kunnskapsutvikling på direktoratets ansvarsområder. Den skal bidra til at BFD og KUD

ivaretar sektoransvaret for forskning på sine områder, og legge et godt grunnlag for tjenesteutvikling og utforming av politikk og lovverk. Strategien legger overordnede føringer for Bufdirs arbeid med forskning og evaluering, og skal bidra til en koordinert og målrettet forsknings- og evalueringsinnsats på Bufdirs fagområder i årene som kommer.

Det er i hovedsak anvendt forskning og utviklingsprosjekter som er relevante for Bufdirs anskaffelser. Anvendt forskning betyr i praksis at Bufdir anskaffer forskning som skal brukes til konkrete formål, for eksempel til videreutvikling av Bufdirs tjenester. Svært mange av prosjektene er knyttet til økt kunnskap om praksis, som igjen skal bidra til tjeneste- og metodeutvikling for tjenestemottakerne. Anvendt forskning kan også omfatte forskning på virkninger av politikk og forskning som skal understøtte utvikling av politikk på departementenes områder. Når Bufdir bestiller evalueringer av tiltak, tjenester, tilskuddsordninger og lignende, skal disse oppfylle internasjonalt anerkjente kvalitets- og metodekrav.

Det er store kunnskapsbehov på Bufdirs ansvarsområder. Oppdrag fra departementene prioriteres. Utover dette prioriteres innsatsen ut fra tilgjengelige ressurser og der behovene er størst. I 2025 ble 14 prosjekter fullført, og 32 var pågående. Flere av prosjektene består av flere delstudier.

En stor del av Bufdirs forskningsmidler gikk til forskning på barnevernsområdet. Gjennomsnittsbeløpet for forskningsprosjektene er høyere på noen fagområder enn andre. Dette handler i hovedsak om at Bufdir på noen områder har færre muligheter til å prioritere store og mer langvarige forskningsinnsatser. Prosjekter innen barnevern og familie/samliv er gjennomgående større og mer langvarige, enn for eksempel prosjekter om likestilling og funksjonsnedsettelse.

Store forskningsprosjekter gjennomføres ofte som samarbeid mellom ulike sektorer. Disse samarbeidsprosjektene har gjennomsnittlig et betydelig høyere budsjett enn andre prosjekter.

3.4.2.1 Familie og oppvekst

Bufdir har sektoransvar for kunnskapsutviklingen på familievernområdet og et sektorovergripende ansvar for forskning på oppvekstfeltet. Familievern tjenesten har en viktig forebyggende rolle ved å gi hjelp til familier og par i krevende situasjoner. I 2025 hadde Bufdir flere relevante forskningsprosjekter for å utvikle kvaliteten i tjenester til støtte for barn, unge og familier i Norge.

Følgende forskningsprosjekter på familie- og oppvekstfeltet ble fullført i 2025:

- *FamilieForSK – likestilling, foreldrekonflikt og barns tilpasning (FHI)*
FamilieForSK undersøkte samhold og konflikter i familier i Norge. Formålet var å få økt kunnskap om foreldres samliv og hvordan familieforhold henger sammen med barns utvikling og trivsel. Den siste delstudien om foreldres brukeropplevelser i familievernet ble ferdigstilt i 2025 (Bårdstu & Holt, 2025). Studien belyste hvordan hjelpen fra familievernet ble opplevd av ulike foreldre som mottok ulike tilbud, hvilke faktorer som hang sammen med opplevd nytte, og terapeuters vurdering av endring

hos foreldrene. Rapporten viste at en stor andel av foreldrene opplevde hjelpen fra familieverntjenesten som nyttig. Foreldre som bodde sammen og som mottok par- eller familierterapi, rapporterte høyest grad av nytte. Foreldre som bodde fra hverandre, særlig de som deltok i mekling, opplevde hjelpen som mindre nyttig.

- *Foreldrepraksis i Norge i dag (Psykologisk institutt, Universitetet i Oslo)*
Prosjektet har gitt kunnskap om hva foreldre legger vekt på i oppdragelse og omsorg for barna sine. Studien har også gitt innsikt i foreldres tanker om foreldreskapet i ulike faser og om forhold utenfor foreldre–barnrelasjoner som har betydning for hvordan de er som foreldre. Studien har gitt kunnskap om ulikheter mellom grupper av foreldre, og hvilke utfordringer som er spesielt relevante for foreldrestøttefeltet (Jessen et al., 2025).
- *Kunnskap om barn og unges digitale oppvekst (FHI)*
Som en del av arbeidet med stortingsmeldingen om trygg digital oppvekst fikk Bufdir i oppdrag å innhente kunnskap om hvilke konsekvenser den digitale hverdagen har for barn og unges oppvekst, inkludert betydningen for familierelasjoner. Kunnskapsoppsummeringen har satt Bufdir i stand til å gi faglige råd til barn og foreldre, og bidratt til departementets arbeid med trygg digital oppvekst.
- *Informasjon- og hjelpetjenester til barn mellom 9 og 12 år (FHI)*
Formålet med denne studien var å fremskaffe et kunnskapsgrunnlag som belyser hvilke behov, ønsker og erfaringer barn mellom 9 og 12 år har med digitale og analoge tjenestetilbud. Målet var å tilrettelegge for at målgruppen møtes på en god måte gjennom både dagens og fremtidens informasjons- og hjelpetilbud. Prosjektet belyste også styrker, svakheter og mangler ved dagens hjelpetilbud.
- *Evaluering av endringsagentene (Agenda Kaupang)*
Agenda Kaupang har evaluert opplæringsprogrammet «Endringsagenter». Evalueringen har undersøkt om programmet har nådd målet om å styrke ressurspersoners evne til å forebygge og håndtere negativ sosial kontroll og æresrelatert vold i sine miljøer. Evalueringen danner grunnlag for å vurdere om ordningen bør videreføres, justeres eller videreutvikles (Agenda Kaupang, 2025a).
- *Langtidskonsekvenser av koronapandemien for oppvekst og likestilling (NOVA i samarbeid med ISF, FHI, AFI, Helseutvalget og SIFO)*
I 2025 ble et flerårig prosjekt om langtidskonsekvenser av koronapandemien for oppvekst og likestilling fullført. Prosjektet har gitt ny kunnskap om konsekvensene av pandemien for oppvekstvilkårene til barn og unge.

Prosjektet besto av 12 delprosjekter organisert i to arbeidspakker. Arbeidspakke 1 tok for seg konsekvenser for barn og unges oppvekst. Dette inkluderte bruk av helsetjenester og ivaretagelse av unges psykiske helse. Den omfattet også seksuelle minoriteters bruk av lavterskeltilbud, ungdoms fritid, erfaring med skole og livskvalitet. Videre tok arbeidspakken for seg økonomisk usikkerhet for skoleprestasjoner og psykisk helse, hjemmeforhold og familiekonflikt, samt pandemiens konsekvenser for barnevernet. I arbeidspakke 2 ble pandemiens

konsekvenser for likestilling undersøkt. Dette inkluderte arbeidslivet, familie- og arbeidsliv, hatytringer, trakassering og rasisme. Arbeidspakken undersøkte også konsekvenser av pandemien for personer med funksjonsnedsettelse. Prosjektet har dannet grunnlag for anbefalinger om tiltak som kan dempe eller snu negative virkninger av pandemien. Sluttrapporten publiseres i 2026.

Følgende forskningsprosjekter på familie- og oppvekstfeltet var pågående i 2025:

- *FamilieForSK – farsrollen (FHI)*
Prosjekt som fremskaffer kunnskap om fars rolle i familien og dens betydning for barns trivsel og utvikling. Oppdraget skal gi Bufdir et bedre grunnlag for å utvikle gode tiltak og tjenester på foreldrestøttefeltet.
- *Hvilken virkning har unges medvirkning i norske kommuner og fylkeskommuner?* (NIBR i samarbeid med NMBU)
Prosjekt som fremskaffer kunnskap om virkningen av unges medvirkning i norske kommuner og fylkeskommuner, og om unge i Norge har likeverdige muligheter til å medvirke. Forskningsoppdraget er avgrenset til å undersøke ungdomsmedvirkning på systemnivå.
- *Evalueringsprosjekt av tilskuddsordningen «Inkludering av barn og unge»* (Oslo Economics)
Evalueringsprosjekt som har til formål å legge til rette for forbedring av tilskuddsordningen på bakgrunn av kunnskap om ordningens måloppnåelse samt utforming og forvaltning av tilskuddsordningen.
- *Flerårig forskningsprosjekt om barn som vokser opp i fattigdom – Fattigdomsprosjektet* (SSB i samarbeid med FHI og NIFU)
Prosjekt som skal gi kunnskap om årsaker og virkninger på området for barnefattigdom og hvilke tiltak som vil være mest effektive for å redusere og forebygge barnefattigdom.
- *Effektstudie av «Familie for første gang»* (OsloMet AFI i samarbeid med PSI ved UiO; NKVTS og FHI)
Forskningsoppdrag som skal skaffe kunnskap om programmets effekter og undersøke programmets merverdi for målgruppene som supplement til og i samhandling med det norske helse- og velferdstilbudet.
- *Vold og høy konflikt etter samlivsbrudd og barnevernets arbeid med æresrelatert vold (NOVA)*
Forskningsprosjekt som består av to deler. Delprosjekt 1 undersøker hva som kjennetegner tilfeller av høy konflikt og vold etter samlivsbrudd. Delprosjekt 2 undersøker hvordan tjenester og tiltak i sektoren forstår og håndterer høy konflikt og vold etter samlivsbrudd (barnevernet, familievern, krisesentre og botilbud for personer utsatt for negativ sosial kontroll og æresrelatert vold). Brukernes erfaringer med tjenestene undersøkes også.

- *Undersøkelse til kommuner (Rambøll).*
Prosjektet består av fem delprosjekter, hvorav to tilhører oppvekstfeltet: 1) kartlegging av kommunenes forebyggende arbeid på oppvekstfeltet, og 2) kartlegging av foreldrestøttende arbeid i kommunene. Prosjektet hadde tidligere tittelen «Evaluering av Bufdirs normerende produkter».

3.4.2.2 Barnevern

Bufdir har sektoransvar for kunnskapsutviklingen på barnevernsområdet. Barn og unge som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling, skal få nødvendig hjelp, omsorg og beskyttelse. Ved å bygge på resultater fra tidligere forskning på barnevernet og identifisere kunnskapsbehov, har Bufdir over tid styrket kunnskapsgrunnlaget for utviklingen av barnevernsfeltet.

I 2025 hadde Bufdir flere relevante forskningsprosjekter med formål å styrke kunnskapsgrunnlaget om barnevernet og bidra til å utvikle tjenestene til barn og familier. Følgende forskningsprosjekter var pågående i 2025:

- *Effektevaluering av tverrfaglig helsekartlegging (OsloMet)*
Oppdraget som fremskaffer kunnskap om hvorvidt tverrfaglig helsekartlegging virker etter hensikt, inkludert om tiltaket gjør at barnevernet får tilstrekkelig informasjon om barnets hjelpe- og helsebehov. Studien undersøker om barn som kartlegges ved flytting ut av hjemmet får mer treffsikker hjelp og oppfølging enn de ellers ville ha fått, og om tiltaket kan bidra til en mer stabil omsorgssituasjon og redusere risikoen for utilsiktede flyttinger.
- *Barns behov for kontinuitet i barndommen – erfaringer og konsekvenser for barn som har opplevd en omsorgsovertakelse (Sintef AS)*
Prosjektet fremskaffer kunnskap om hvordan barn opplever å bo i midlertidighet utenfor foreldrehjemmet etter en omsorgsovertakelse. Prosjektet har barn som informanter og omhandler deres erfaringer og opplevelser med å leve i en ustabil omsorgssituasjon med mange plasseringer, midlertidighet og manglende kontinuitet i oppveksten. Resultatene skal benyttes i tjenesteutvikling for å bedre stabiliteten for barna ved omsorgsplasseringer.
- *Oppfølging av foreldre etter omsorgsovertakelse (VID i samarbeid med OsloMet og UiS)*
Studien undersøker hvordan barnevernstjenestene følger opp foreldre etter omsorgsovertakelse, hvilke erfaringer foreldre og ansatte i barnevernstjenestene har med slik oppfølging og hva som kjennetegner god og helhetlig oppfølging av foreldre uten omsorg for barnet.
- *Undersøkelse til kommuner (Rambøll)*
Oppdraget har fem delprosjekter, hvorav to dekker tematikk innen barnevernet: 1) kartlegging av kompetansebehov i barnevernet, og 2) kartlegging av barnevernstjenestenes kjennskap til, bruk og vurdering av Bufdirs produkter for

barnevernsfeltet. Prosjektet hadde tidligere tittelen «Evaluering av Bufdirs normerende produkter».

- *Evaluering av opplæringsprogrammet «Solid» (Proba)*
Evaluering som skal gi kunnskap om hvorvidt opplæringsprogrammet oppnår målet om å gjøre fosterfamiliene i stand til å mestre fosterhjemsoppdraget. Resultatene skal brukes til å videreutvikle programmet og inngå som en del av kunnskapsgrunnlaget for Bufdirs arbeid med den faglige innretningen av fosterhjemsinstituttet i Norge.
- *Etablere et kunnskapsgrunnlag angående nedgang i antall omsorgsovertakelser (O52, 2023) (Nordlandsforskning)*
Oppdrag som undersøker årsakene til nedgangen i omsorgsovertakelser siden 2013.
- *Følgeevaluering av barnevernsreformen (Menon Economics i samarbeid med NTNU Samfunnsforskning)*
Evaluering som skal gi kunnskap om hvordan endringer som følger av reformen påvirker tilbudet til barn og unge, og legge til rette for justeringer for å understøtte en mest mulig vellykket gjennomføring av reformen. Evalueringen skal gi departementet informasjon som gjør det mulig å rapportere til Stortinget om effektivitet, måloppnåelse og resultater. Evalueringen belyser hvordan reformen påvirker hele oppvekstsektoren i kommunene.
- *Kartlegging av kompetansestrukturer for faglig støtte i kommunenes arbeid for gode oppvekstsvilkår (Menon)*
Oppdrag som er inndelt i to delprosjekter. Delprosjekt 1 kartlegger tilbudet om faglig støtte til kommunenes arbeid med gode oppvekstsvilkår, herunder kommunenes bruk, behov og erfaringer med tilbudet. Delprosjekt 2 kartlegger kompetansemiljøer med særskilt kompetanse om målgrupper med sammensatte utfordringer og komplekse sakstyper i barnevernet, som angår kommunale barnevernstjenester og institusjoner. Arbeidet vil kartlegge hvordan kommunene jobber med å forebygge barne- og ungdomskriminalitet.
- *Evaluering av samarbeidsbestemmelsene i velferdstjenestelovene (NTNU Samfunnsforskning i samarbeid med UiO)*
Evaluering som innhenter kunnskap om i hvilken grad lovendringene fremmer samarbeid mellom velferdstjenestene.

I tillegg til pågående prosjekter på barnevernsområdet skal Bufdir gjennomføre jevnlig brukerundersøkelser. Bufdir utarbeider og gjennomfører to runder med brukerundersøkelser i perioden 2025–2029, til barn, foreldre og fosterforeldre som mottar tjenester fra barnevernet. Brukerundersøkelsene skal gi kunnskap om hvordan tjenestemottakere opplever tilbudet de får. Brukerundersøkelsene er en ny kilde til kunnskap som sammen med andre kilder kan brukes for å videreutvikle barnevernet. Første undersøkelse gjennomføres i 2027.

Buudir piloterer i perioden 2024–2027 barnevernsbarometeret, som er faste, periodiske spørreundersøkelser til ledere og ansatte i barnevernstjenesten. Undersøkelsene gjennomføres for å forbedre Bufdirs kunnskapsgrunnlag om tilstanden i de kommunale barnevernstjenestene og institusjonsbarnevernet. Dette er viktig for at arbeidet med å videreutvikle tilbud og tjenester samsvarer med behovene i sektoren. Formålet med barnevernsbarometeret er også å redusere antallet spørreundersøkelser som sendes fra direktoratet for å redusere belastningen på tjenestene.

I 2025 startet Buudir arbeidet med et forskningsprogram om barnevern.

Forskningsprogrammet vil strekke seg over perioden 2026–2031 og skal bidra til en langsiktig og helhetlig forskningsinnsats på barnevernsområdet. Programmet skal være til nytte for faglig utvikling, kunnskapsbasert praksis og styring av barnevernet. Programmet skal vektlegge praksisnære, store og langsiktige studier som systematisk bygger kunnskap, og er relevante for fag-, tjeneste- og politikktutvikling. Målet er å gi beslutningstakere og praksisfeltet et bedre kunnskapsgrunnlag på barnevernsfeltet. Første utlysning i programmet er planlagt lyst ut i 2026.

3.4.2.3 Likestilling, vold og ikke-diskriminering

Buudir har et sektorovergripende ansvar for forskning på områdene vold og overgrep i nære relasjoner, oppvekst og levekår, samt likestilling og ikke-diskriminering. Dette innebærer at Buudir har en pådriverrolle og et samordningsansvar overfor relevante direktorater om forskning på disse fagområdene. Vi bidrar til utvikling, utveksling og formidling av kunnskap på tvers av aktuelle sektorer.

Når det gjelder strategiske føringer på likestillings- og diskrimineringsfeltet, har Kultur- og likestillingsdepartementet i 2025 satt i gang en innsats for forskning og innovasjon på tvers av samfunnssektorer og diskrimineringsgrunnlag. Buudir startet i 2025 arbeidet med å utrede tiltak som skal styrke forskning om likestilling og diskriminering. Utredningen skal identifisere virkemidler og strukturer som kan bidra til å fremme strategisk kunnskapsutvikling på tvers av sektorene.

Følgende forskningsprosjekter på områdene likestilling, ikke-diskriminering og vold ble fullført i 2025:

- *Forskningsbasert evaluering av «Jeg vet» og «snakkemedbarn.no» (Fafø)*

Fafø har tidligere evaluert arbeidet med å utvikle og iverksette «Jeg vet», et undervisningsverktøy om vold og overgrep for bruk i skolen. I 2024–2025 gjennomførte Fafø en effektstudie ved bruk av «Jeg vet» med en kvalitativ del om barn og læreres erfaringer ved bruk av verktøyet. Rapporten skal publiseres på nyåret 2026.

- *Evaluering av tilskuddet til Stine Sofie-senteret (Fafø)*

Fafø har på oppdrag fra Buudir gjennomført evaluering av tilskuddet til Stine Sofie-senteret. I evalueringen ble det undersøkt om tilskuddet til senteret forvaltes på en ressurseffektiv måte, om tilbudet treffer målgruppens behov og om tilskuddet bidrar til å nå målene med tildelingen.

- *Ulik lønn for likt arbeid? Lønnsforskjeller mellom kvinner og menn 2015–2022 (ISF)*
Prosjektet fremskaffet ny kunnskap om lønnsforskjeller mellom kvinner og menn i Norge. Kunnskapen skal gi arbeidstaker- og arbeidsgiverorganisasjoner og myndighetene innsikt i tilstanden og utviklingen av lønnsforskjeller mellom kvinner og menn som utfører likt arbeid og arbeid av lik verdi (Hoen et al., 2024).
- *Skeives erfaringer med deltakelse i idrett (Telemarksforskning i samarbeid med CeFU og FOBU)*
Prosjektet undersøkte skeives erfaringer med deltakelse i breddeidretten i Norge. Med oppdraget ønsket Bufdir å fremskaffe ny kunnskap om hva som fremmer og hindrer åpenhet og deltagelse blant skeive i breddeidretten. Prosjektet skal styrke kunnskapsgrunnet til et felt hvor det foreligger svært lite forskning (Heian et al., 2024).
- *Kartlegging av økonomiske levekår for personer med nedsatt funksjonsevne (SSB)*
SSB har gjennomført kartleggingen ved å utforske nye og koble på eksisterende registre i databanken om levekår for personer med funksjonsnedsettelse.
- *Kartlegging av i hvilken grad CRPD er tatt inn i relevante høyere utdanninger i Norge (Agenda Kaupang)*
Målet med prosjektet har vært å gjennomføre en kartlegging for å få oversikt over status for hvordan CRPD er tatt inn i relevante høyere utdanninger i Norge. Prosjektet har foreslått aktuelle tiltak for å styrke kompetansen om CRPD i utdanningene, samt hvordan man kan måle denne kompetansen over tid (Agenda Kaupang, 2025b).

Følgende prosjekter på områdene likestilling, ikke-diskriminering og vold var pågående i 2025:

- *Utvikle likeverdige og virksomme tiltak mot vold og diskriminering (Fafo i samarbeid med NOVA og Nordlandsforskning)*
Bufdir har siden 2022 finansiert et større forskningsoppdrag med 10 delprosjekter under den tematiske paraplyen «Utvikle likeverdige og virksomme tiltak mot vold og diskriminering». Oppdraget utforsker felt med lite foreliggende kunnskap, og skal evaluere konkrete pågående tiltak. I 2025 ble rapportene fra delprosjektene «Følgeevaluering av felles botilbud på krisesenter», «Barnevernets møte med barn med SSA/PSA», samt «Følgforskning av MST-PSB i barnevernet» publisert. Arbeidet avsluttes i 2026 ved at forskningsinstituttene sammen utarbeider et overordnet notat om hvordan forebyggende arbeid og tjenester/hjelpetilbud kan innrettes for å være mest mulig likeverdige og virksomme.
- *Kjønns- og seksualitetsmangfold i samiske samfunn i Norge – Et historisk perspektiv (NTNU)*
Formålet med oppdraget er å utvikle kunnskap om hvordan samiske samfunn historisk har forholdt seg til kjønns- og seksualitetsmangfold. Dette ses i sammenheng med hvordan kjønns- og seksualitetsmangfold har blitt praktisert i samiske samfunn, samt hvilke ord, begreper og talemåter man historisk har benyttet

for å snakke om tematikken. Oppdraget er avgrenset til de tre samiske språkene på norsk side av Sápmi.

- *Kjønnsforskjeller i inntekt og andre økonomiske ressurser (Oslo Economics)*
Prosjektet skal fremskaffe oppdatert kunnskap om forskjeller mellom kvinner og menn i inntekt og andre økonomiske ressurser, eksempelvis formue, eierskap og aksjer.
- *Hatefulle ytringer, rasisme og diskriminering i Norge (ISF)*
I en tid preget av migrasjon og økende mangfold i befolkningen, er det behov for å forstå hvordan rasisme og diskriminering kommer til uttrykk og former etniske minoriteters sosiale relasjoner, interaksjoner, muligheter og posisjoner i samfunnet. Oppdraget skal utforske rasisme og diskriminering med søkelys på betydningen av ytre kjennetegn, og kartlegge omfanget av og karakteristikkene ved rasisme og diskriminering i frivilligheten og i kulturlivet i Norge. Oppdraget skal bruke kunstig intelligens for å kartlegge hatefulle ytringer i sosiale medier og utforske hvordan kunstig intelligens kan benyttes motvirkende. Oppdraget skal gi viktig og nyttig kunnskap til arbeidet med å bekjempe rasisme og diskriminering i samfunnet.
- *Økonomiske konsekvenser av foreldreskap for kvinner og menn (ISF)*
Prosjekt som utforsker hvordan det å få barn påvirker lønnsforskjeller og annen økonomisk likestilling mellom kvinner og menn. Prosjektet skal bidra til en helhetlig forståelse av hvilke mekanismer som ligger bak forskjeller i lønn og inntekt, og identifisere hva som kan forklare, forsterke og motvirke økonomiske ulikheter mellom kjønnene som følge av foreldreskap. Som del av arbeidet skal mulige variasjoner på tvers av sektorer og yrkesgrupper identifiseres.
- *Ny forskning om levekår blant mangfoldet av skeive i Norge (Nordlandsforskning i samarbeid med Fafo)*
I 2025 igangsatte Bufdir et forskningsoppdrag med formål å fremskaffe ny kunnskap om levekår blant mangfoldet av skeive i Norge. Oppdraget vil blant annet gi innsikt i skeives levekår i Norge over tid, og hvordan og hvorfor bifiles levekår skiller seg fra andre skeives levekår. Resultatene vil sammenlignes med europeisk levekårsforskning.
- *Undersøkelse til kommuner (Rambøll)*
Oppdraget har fem delprosjekter, hvorav ett ligger under likestillingsfeltet: Kartlegging av kommunenes arbeid med likestilling av lhbt+-personer. Prosjektet hadde tidligere tittelen «Evaluering av Bufdirs normerende produkter».
- *FoU-program om seksuell trakassering (flere aktører)*
Bufdir fikk i tildelingsbrevet for 2025 i oppdrag å forvalte et flerårig FoU-program om seksuell trakassering. Programmet tar utgangspunkt i kunnskapshull som er identifisert i Meld. St. 7 (2024–2025) om seksuell trakassering. Formålet med FoU-programmet er å legge til rette for en systematisk og flerårig forskningsinnsats om seksuell trakassering som fenomen og samfunnsutfordring. FoU-prosjektene som lyses ut i programmet skal utgjøre en helhet, som kan ligge til grunn for

kunnskapsbasert politikkutforming og tiltaksutvikling i arbeidet med å forebygge og håndtere seksuell trakassering for enkeltpersoner og samfunnet som helhet. Programmet består av fire hovedprosjekter, som samlet belyser seksuell trakassering på ulike arenaer, inkludert i arbeidslivet (pågående), i ungdommers digitale hverdagsliv (pågående), på organiserte fritidsarenaer (planlagt) og i det offentlige rom (planlagt).

- *Kartlegging og analyse av implementeringen av CRPD i Norge: Fra kompetanseheving til praksis i kommunene (Menon Economics)*

Oppdraget har som formål å kartlegge og analysere statsforvalternes og kommunenes arbeid med FNs konvensjon om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne (CRPD). Kunnskapen skal inngå i arbeidet med kompetanseheving og gjennomføring av konvensjonen hos statsforvalterne og i kommunene. Oppdraget skal også bidra til økt kompetanse og bevissthet om CRPD hos statsforvaltere, kommuner, offentlige myndigheter og andre interessenter.

- *Barn og unges deltakelse i organiserte kulturaktiviteter – i et likestillingsperspektiv (Telemarksforskning i samarbeid med CeFU)*

Likestilling handler i denne sammenhengen om at alle barn og unge skal ha mulighet til å delta i organiserte kulturaktiviteter, uavhengig av kjønn, etnisitet, religion, livssyn, funksjonsnedsettelse, seksuell orientering, kjønnsidentitet, kjønnsuttrykk eller andre forhold utenfor den enkeltes kontroll. Prosjektet skal samlet sett oppsummere tidligere forskning, kartlegge barn og unges deltakelse i organiserte fritidsaktiviteter og hva som hemmer og fremmer deres deltakelse, samt utvikle verktøy for økt likestilling i organiserte fritidsaktiviteter.

- *Funksjonsnedsettelse og reproduktiv helse og rettigheter i Norge (NOVA)*

I 2025 igangsatte Bufdir et forskningsoppdrag for å fremskaffe kunnskap om hva som hemmer og fremmer reproduktiv helse og rettigheter for mangfoldet av personer med funksjonsnedsettelse i Norge. Oppdragets problemstilling belyses fra perspektivet til helsetjenestenes kunnskap, holdninger og praksis.

3.5 Ressursbruk

Bufdir og Bufetat hadde en samlet tildeling på 14,5 milliarder kroner i 2025, og regnskapsførte utgifter på 14,2 milliarder kroner, inkludert mottatte belastningsfullmakter.

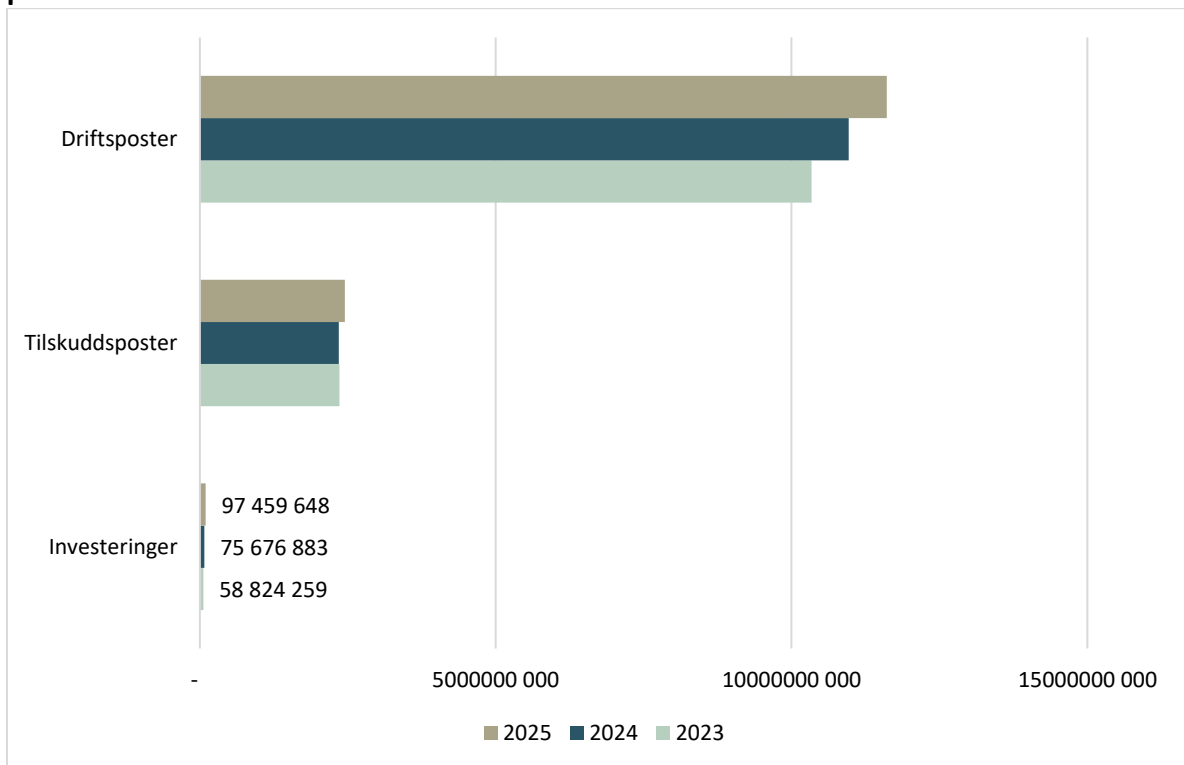
Den største kostnadsdriveren vår er barnevernet, og institusjonsbarnevernet spesielt. Halvparten av de totale utgiftene våre gikk i 2025 til institusjonsbarnevernet, som inkluderer drift av Bufetats egne institusjoner og kjøp av plasser fra private. God kostnadskontroll i Bufetat er derfor avgjørende for effektiv ressursbruk av direktoratets tildelte midler, og har vært en av de viktigste prioriteringene i 2025, sammen med ivaretagelse av bistandsplikten. Samtidig har vi jobbet med omlegging av institusjonstilbudet i tråd med Prop. 83 L (2024–2025). Dette har vært en krevende balansegang.

Målene i Prop. 1 S og tildelingsbrevet er i hovedsak formulert på et overordnet nivå, og egner seg i begrenset grad til direkte fordeling av økonomiske og personalmessige ressurser. Vi har derfor valgt å analysere ressursbruken per post (type midler) og per formål, da denne tilnærmingen gir et mer presist og relevant bilde av hvordan ressursene understøtter direktoratets oppgaver.

3.5.1 Utgifter fordelt per post

Tildelingen av midler i 2025 fordelte seg med cirka 83 prosent på driftsposter og 17 prosent på tilskuddsposter. Utgifter til investeringer utgjør en ubetydelig andel, og består i hovedsak av fast inventar og oppgradering av institusjonsbygg og kontorlokaler, oppgradering av IKT-utstyr og egenutvikling av programvare.

Figur 32: Totale utgifter fordelt per post. Kroner. 2023–2025. Totale utgifter fordelt per post. Kroner. 2023–2025.

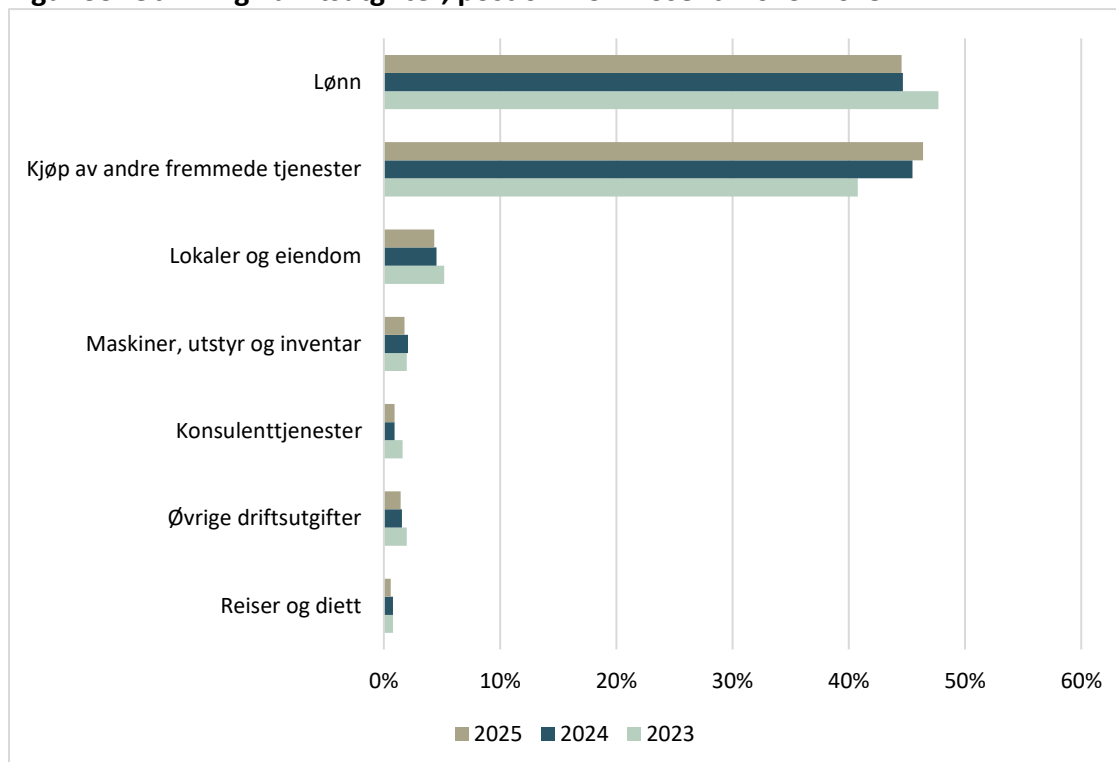

Figurbeskrivelse: Figuren viser et stolpediagram med fordeling av utgifter på poster i perioden 2023–2025. Prisjustert til 2025-kroner. Driftsposter er med 11,6 milliarder kroner den største posten i 2025. Deretter kommer tilskuddsposter med 2,45 milliarder kroner og investeringer med om lag 97 millioner kroner. Finansutgifter er ikke tatt med, da beløpet er marginalt. Kilde: Årsregnskap (kontantregnskapet).

3.5.1.1 Driftsutgifter, post 01–29

I 2025 var driftsutgiftene på 11,6 milliarder kroner. Beløpet inkluderer alle utgifter ført på våre egne kapitler i statsregnskapet, samt utgifter over andre kapitler hvor vi har mottatt fullmakter. Totalt 91 prosent av driftsutgiftene gikk til lønn og kjøp av andre fremmede tjenester, som primært består av egen drift av barnevernet og kjøp av plasser i barnevernsinstitusjoner og fosterhjem.

Figur 33: Utvikling i driftsutgifter, post 01–29. Prosent. 2023–2025.

Figurbeskrivelse: Stolpediagrammet i figuren viser at andelen av driftsutgifter som går til lønn har hatt en nedgang på 3,2 prosentpoeng mellom 2023 og 2025. Kjøp av andre fremmede tjenester har hatt en økning på 5,6 prosentpoeng i samme periode. Lokaler og eiendom har hatt en nedgang på 0,8 prosentpoeng. Kjøp av konsulenttjenester har hatt en nedgang på 0,7 prosentpoeng. Andelen som går til øvrige driftsutgifter har hatt en nedgang på 0,5 prosentpoeng. Resten er uendret. Kilde: Årsregnskap (kontantregnskapet).

Utviklingen i driftsutgiftene har vært relativt stabil de siste årene. Andelen lønn av driftsutgifter er nedadgående, fra cirka 48 prosent i 2023 til 45 prosent i 2025. Noe av årsaken til reduksjonen i 2025 er at vakanser gjennom året og refusjoner har vært noe høyere enn forventet. Utgifter til kjøp av barnevernstjenester har økt betydelig som følge av økning i antall barn og noe høyere priser. Andel utgifter knyttet til kjøp av andre fremmede tjenester har dermed økt fra 40,8 prosent i 2023 til 46,4 prosent i 2025. Utnyttelsesgraden på driftspostene var på 97 prosent i 2025, mot 100 prosent i 2024.

3.5.1.2 Tilskudd, post 50–87

Bufdir tildelte i 2025 om lag 2,5 milliarder kroner i tilskudd til et bredt spekter av tilskuddsmottakere på alle direktoratets fagområder. Tilskuddene tildeles gjennom tilskuddsordningene våre, eller som øremerkede tilskudd. Samlede tildelinger i form av tilskudd utgjør om lag én femtedel av total tildeling, og er et sentralt virkemiddel for å nå målene våre.

Tabell 10: Tilskudd (post 50–87). 2023–2025. Beløp i 1000-kroner.

Tilskudd	2023*	2024*	2025	Endring 24–25 (%)
Tilskudd til kommuner og fylkeskommuner	620 716	574 129	666 652	16 %
Tilskudd til ikke-finansielle foretak	142 707	198 458	221 582	12 %
Tilskudd til utenlandsadopsjon	3 222	3 669	1 896	-48 %
Tilskudd til ideelle organisasjoner	1 544 659	1 513 050	1 517 960	0 %
Tilskudd til statsforvaltningen	46 187	58 737	58 633	0 %
Tilskudd til utlandet	416	738	417	-44 %
Sum totalt	2 357 909	2 348 782	2 467 140	5 %

*2025-kroner.

Utbetalingene var i 2025 drøyt 100 millioner kroner høyere enn i 2024. Tilskudd til ideelle organisasjoner utgjorde 62 prosent av de samlede tilskuddsutbetalingene. Størst nedgang fra 2024 var tilskudd til utenlandsadopsjoner, som følge av færre adopsjoner, og i tilskudd til utlandet, fordi det i 2025 ikke ble gitt norsk støtte til barneenheten i Østersjøområdet («Children at Risk»).

For mer detaljer om tilskudd, se vedlegg 9.

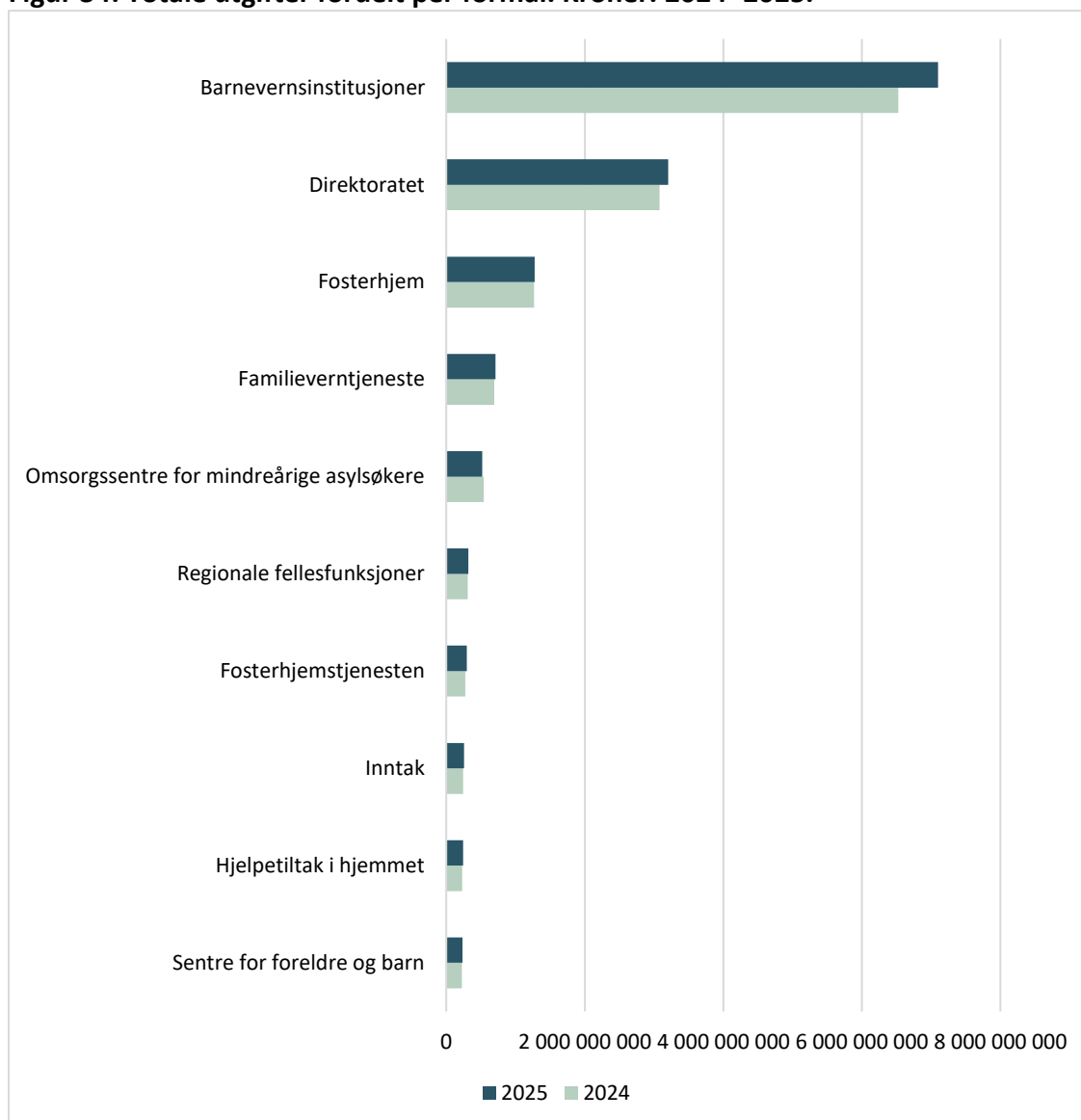
3.5.2 Fordeling av midler per formål

Av en samlet tildeling på 14,5 milliarder kroner ble rundt 9,9 milliarder kroner brukt på barnevern i 2025. Dette utgjør 69 prosent av de totale utgiftene og inkluderer både Bufetats egne tjenester og kjøp av private. Av dette ble 7,1 milliarder kroner brukt på barnevernsinstitusjoner, og i underkant av 1,3 milliarder kroner ble brukt på fosterhjem.

Utgiftene til inntak, hjelpetiltak og sentre for foreldre og barn var i overkant av 230 millioner kroner hver. Det ble brukt 520 millioner kroner på omsorgssentre for mindreårige asylsøkere og 710 millioner kroner i familievernet. I tillegg gikk drøyt 30 millioner kroner til arbeidet med adopsjon og 317 millioner kroner til driften av fellesfunksjoner i regionene. Direktoratets samlede utgifter var på omtrent 3,2 milliarder kroner. Beløpet inkluderer blant annet betydelige tilskudd til inkludering av barn og unge, funksjonshemmedes organisasjoner og forskning samt kompetanseutvikling i barnevernet.

Direktoratet og regionene utførte til sammen 4331 årsverk i 2025. Lønn utgjør nesten halvparten av Bufdirs totale utgifter, og det er stor grad av samsvar mellom fordelingen av utførte årsverk og totale utgifter per formål.

Figur 34: Totale utgifter fordelt per formål. Kroner. 2024–2025.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et stolpediagram med utgifter fordelt på tjenesteområder i 2024 og 2025. I tillegg til utgiftene som vises i figuren, har direktoratet gitt belastningsfullmakt til andre aktører, i hovedsak til statsforvalter for oppfølging av kompetansesatsingen i det kommunale barnevernet. Prisjustert til 2025-kroner. Kilde: Unit4.

3.5.2.1 Familievernet

Utgifter til familievernet omfatter driftsutgifter til statlige familievernkontor og tilskudd til finansiering av den ikke-statlige delen av familievern tjenesten. Inntektene kommer i hovedsak fra tilskudd fra Norges forskningsråd til ph.d.-kandidater, og noen kursinntekter. I det statlige familievernet ble det i år utført 323 årsverk, som er på samme nivå som i 2024.

Tabell 11: Utgifter og inntekter kapittel 842/3842. 2023–2025.

Post	2023	2024	2025	Endring 23–24 (%)	Endring 24–25 (%)
01 Driftsutgifter	429 291	423 880	448 637	-1,3	5,8

Post	2023	2024	2025	Endring 23–24 (%)	Endring 24–25 (%)
70 Tilskudd til kirkelige familievernkontor	267 321	262 254	254 872	-1,9	-2,8
Sum utgifter	696 612	686 134	703 509	-1,5	2,5
01 Diverse inntekter	-1 206	-779	-410	-35,4	-47,3
Sum inntekter	-1 206	-779	-410	-35,4	-47,3

Beløp i 1 000 kroner. Prisjustert til 2025-kroner. Kilde: Unit4.

Familievernet har hatt en reell økning i utgifter på 2,5 prosent sammenlignet med 2024. Det skyldes i hovedsak at lønnsoppgjøret for 2024 ble utbetalt i 2025.

3.5.2.2 Statlig forvaltning av barnevernet

Det ble en vesentlig høyere aktivitet i det statlige institusjonsbarnevernet i år enn estimatet som lå til grunn for den opprinnelige tildelingen. Aktivitetsøkningen førte til tilleggsbevilgninger til kjøp av barnevernstjenester på til sammen 570 millioner kroner i 2025. I tillegg ble økte lønnsutgifter, hovedsakelig i statlig institusjonsdrift, kompensert med 65 millioner kroner i RNB.

Inntekter som følger av kommunale egenandeler avhenger av den samlede aktiviteten. Kommunene betaler det samme for institusjons- og fosterhjemplasser uavhengig av om de benytter statlige eller private plasser. Det ble merinntekter på i overkant av 80 millioner kroner i 2025. Hovedandelen skyldes høyere inntekter fra utgiftsdelingen med kommunene enn forutsatt i bevilgningen.

Tabell 12: Utgifter og inntekter kapittel 855/3855. 2023–2025.

Post	2023	2024	2025	Endring 23-24 (%)	Endring 24-25 (%)
01 Driftsutgifter	4 842 205	4 733 988	4 958 924	-2 %	5 %
22 Kjøp av barnevernstjenester	3 729 052	4 405 994	4 805 314	18 %	9 %
Sum utgifter	8 571 257	9 139 982	9 764 239	7 %	7 %
01 Diverse inntekter	-12 350	-5 669	-5 804	-54 %	2 %
02 Barnetrygd	-2 887	-3 235	-4 112	12 %	27 %
60 Kommunale egenandeler	-2 628 034	-2 751 742	-2 991 342	5 %	9 %
Sum inntekter	-2 643 270	-2 760 646	-3 001 258	4 %	9 %

Beløp i 1000 kroner. Prisjustert til 2025-kroner. Kilde: Unit4.

Tabell 13: Antall oppholdsdager etter formål i Bufetat. 2024–2025.

Antall oppholdsdager	2024	2025
Barnevernsinstitusjon	305 815	318 471
Statlige og private fosterhjem	300 427	300 710
Sentre for foreldre og barn	21 427	23 402
Hjelpetiltak i hjemmet	103 876	112 301

Prisjustert til 2025-kroner. Kilde: Unit4.

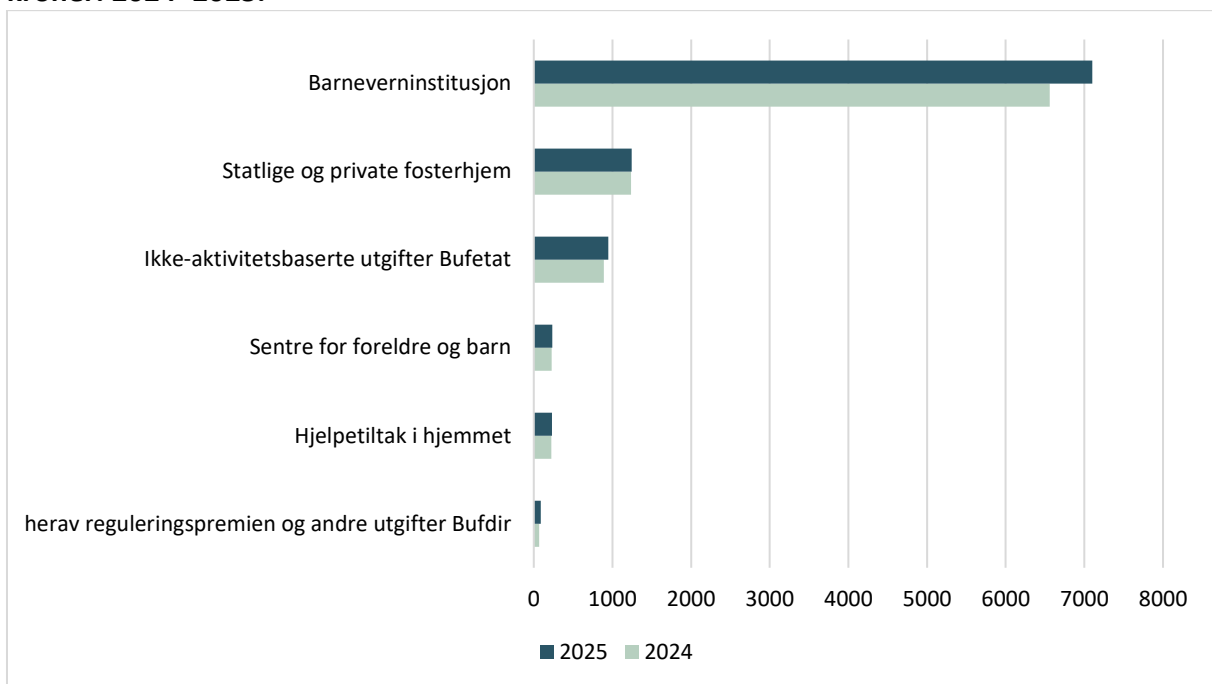
Tabell 14: Utgifter per oppholdsdag fordelt etter formål Bufetat. 2024–2025.

Utgifter per oppholdsdag	2024	2025
Barnevernsinstitusjon	21 444	22 295
Statlige og private fosterhjem	4 122	4 142
Sentre for foreldre og barn	10 643	9 990
Hjelpetiltak i hjemmet	2 170	2 077

Prisjustert til 2025-kroner. Kilde: Unit4.

Av de totale utgiftene til den statlige forvaltningen av barnevernet gikk 85 prosent til egen drift og kjøp av plasser i barneverninstitusjoner og fosterhjem. Totalt ble utgiftene 624 millioner kroner høyere i 2025 enn i 2024, deflatorjustert.

Figur 35: Utgifter til statlig forvaltning av barnevernet fordelt etter formål. Beløp i 1 000 kroner. 2024–2025.

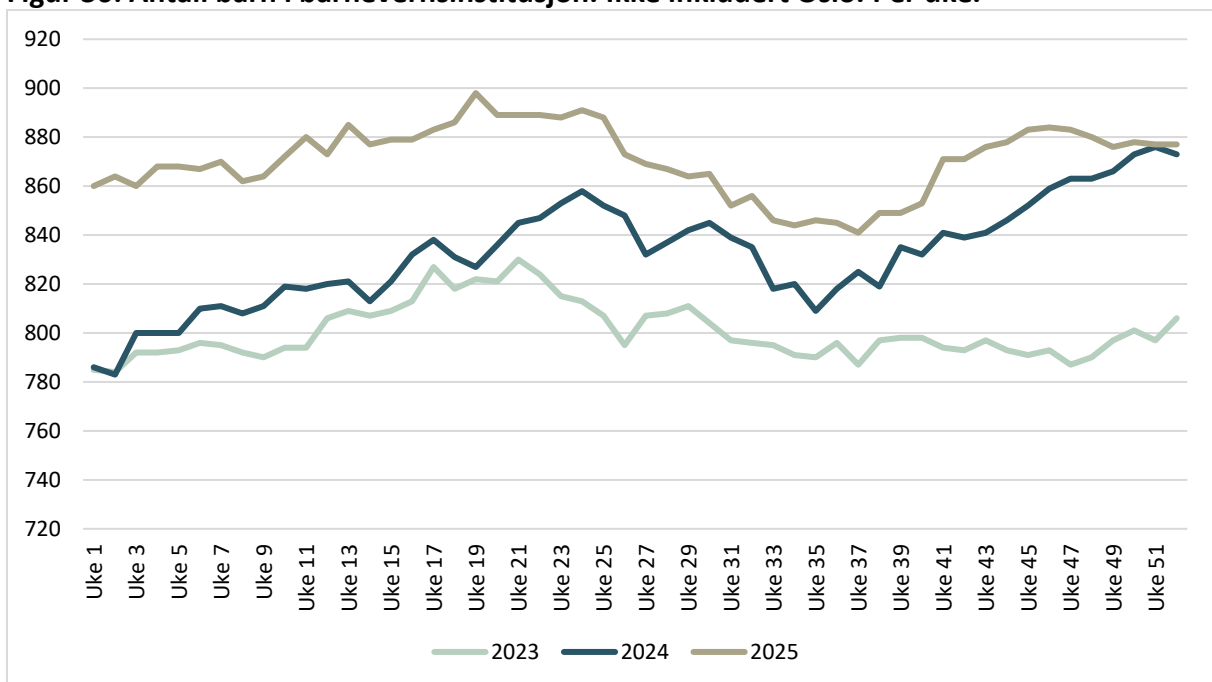

Figurbeskrivelse: Liggende stolpediagram over utgifter til statlig forvaltning av barnevernet fordelt etter formål 2024–2025. Beløp i 1000 kroner. Prisjustert til 2025-kroner. Kilde: Unit4.

3.5.2.2.1 Barneverninstitusjoner

Det var i gjennomsnitt 876 barn med opphold i Bufetatens barneverninstitusjoner i 2025. Det er 38 flere enn i 2024. Økningen er størst i private institusjoner, med 29 barn og 9 barn i statlige institusjoner.

Figur 36: Antall barn i barnevernsinstitusjon. Ikke inkludert Oslo. Per uke.

Figurbeskrivelse: Utviklingen fra uke til uke i antall barn på barnevernsinstitusjon de siste tre årene.
Kilde: BiRK. Ikke inkludert Oslo kommune (BFE).

3.5.2.2.2 Statlige institusjoner

I de statlige institusjonene ble det utført 2 232 årsverk i 2025. Det er en økning på 83 årsverk fra året før. Samlet sett var det også en økning i antall oppholdsdager i statlige institusjoner fra 2024 til 2025, tilsvarende gjennomsnittlig 8 barn. Økningen skyldes en bedring i kapasitetsutnyttelsen fra 79 til 82 prosent. Ved utgangen av 2025 var det 411 statlige institusjonsplasser, mot 407 ved utgangen av 2024.

I statsbudsjettet ble det bevilget 119 millioner kroner til etablering av nye statlige institusjonsplasser og 57,7 millioner kroner til pilotering av ny innretning av institusjonstilbudet. Det har vært forsinket oppstart på flere planlagte etableringer. I 2025 ble det etablert 7 nye plasser knyttet til tilleggsbevilgningen. Videre ligger det an til etableringer av ytterligere 14 nye plasser i løpet av 2026. Forsinkelsene i etableringen skyldes blant annet at det har tatt lengre tid å erverve bygg enn tidligere antatt, lang saksbehandlingstid i kommunene og ett tilfelle av brann som har gjort ombyggingsprosessen mer omfattende.

3.5.2.2.3 Private institusjoner

Totalt var det i gjennomsnitt 545 barn i private institusjoner i 2025, mot 516 barn i 2024. Økningen kom på rammeavtaler, mens gjennomsnittlig antall barn på enkeltkjøp var om lag på samme nivå som i 2024. Av samlede oppholdsdager i private institusjoner ble andelen enkeltkjøp redusert fra 49 til 46 prosent fra 2024 til 2025.

Per utgangen av 2025 hadde Bufdir og Bufetat rammeavtaler og driftsavtaler om totalt 378 plasser. Av disse er 270 plasser som til enhver tid skal være tilgjengelige for Bufetat, og som Bufetat garanterer betaling for uavhengig av bruk.

Fortsatt er gjennomsnittsprisen på rammeavtalene lavere enn på enkeltkjøp. Det er imidlertid store variasjoner i enkeltkjøpsprisene, både mellom målgruppene og innenfor hver målgruppe. Vektet gjennomsnittspris for det samlede antallet plasser på ramme- og driftsavtaler var 15 800 kroner, mens gjennomsnittsprisen på aktive enkeltkjøp i 2025 var 27 500 kroner. For nye kjøp i 2025 var gjennomsnittsprisen 30 300 kroner.

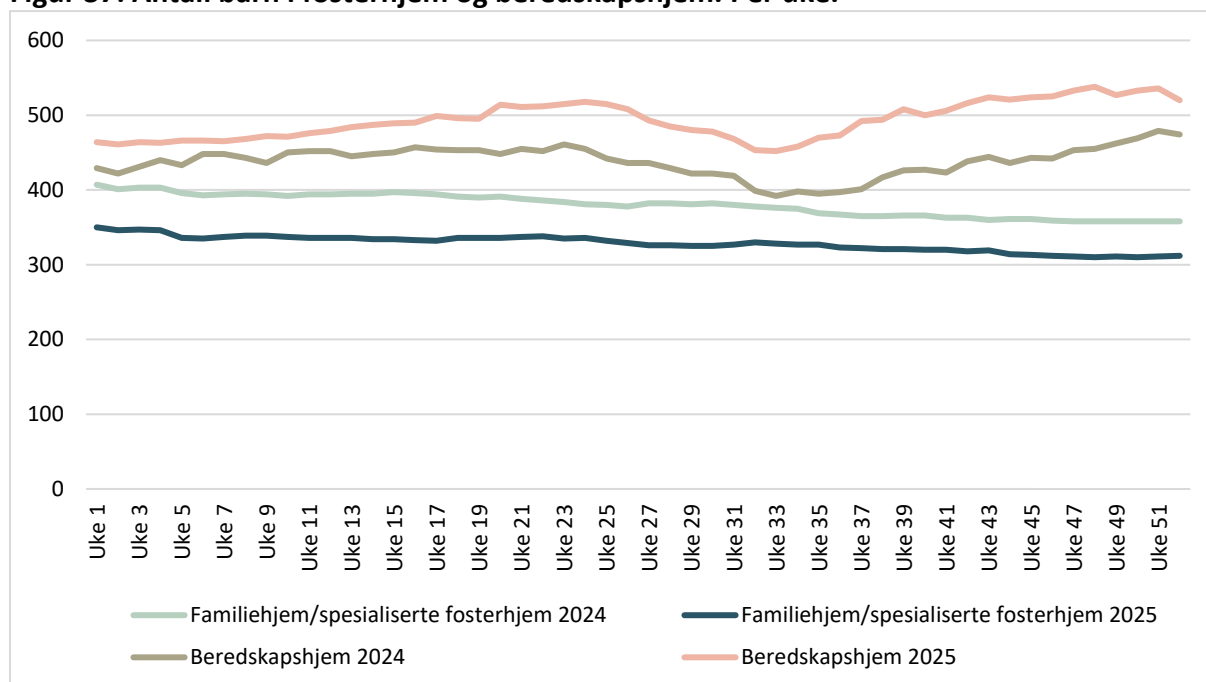
3.5.2.2.4 Fosterhjem

I 2025 var det gjennomsnittlig 823 barn i fosterhjem, hvorav 603 i statlige fosterhjem og 220 i private. Det er på samme nivå som i 2024. Det har vært en økning i antall barn i beredskapshjem, men den utlignes av en tilsvarende nedgang i antall barn i spesialiserte fosterhjem.

Sammenlignet med 2024 var utgiftene til fosterhjem omtrent uendret. Totalt ble det brukt 1,2 mrd. kroner til statlige og private fosterhjem, som tilsvarer en pris per oppholdsdag på 4 142 kroner.

I arbeidet med fosterhjem ble det utført til sammen 442 årsverk i 2025, mot 425 årsverk året før.

Figur 37: Antall barn i fosterhjem og beredskapshjem. Per uke.

Figurbeskrivelse: Figuren viser utviklingen fra uke til uke i antall barn i fosterhjem og beredskapshjem de siste to årene. Kilde: BiRK.

3.5.2.2.5 Sentre for foreldre og barn

Det ble utført 155 årsverk på sentrene i 2025, som er tilnærmet identisk med året før. Det har også vært lite endring i aktiviteten i sentrene sammenlignet med fjoråret.

3.5.2.2.6 Hjelpetiltak i hjemmet

Det ble i 2025 utført 157 årsverk i arbeidet med hjelpetiltak i hjemmet. Det er en økning på to årsverk fra året før. I aktivitet og utgifter under formål hjelpetiltak inngår spesialiserte hjelpetiltak, hvor MST utgjør hoveddelen, samt PMTO. Det var en økning i aktiviteten i hjelpetiltak totalt fra 2024 til 2025, hovedsakelig på MST som følge av etablering av to nye MST-team. Teamene er etablert som følge av Regjeringens satsing mot ungdomskriminalitet.

3.5.2.2.7 Ikke-aktivitetsbaserte utgifter

Totalt økte ikke-aktivitetsbaserte utgifter, eksklusiv reguleringspremie, med 34 millioner kroner fra 2024 til 2025. Økningen skyldes blant annet at det ble gitt en særskilt tildeling i 2025 knyttet til kompetanse- og tiltaksstøtte til kommunene, som har økt utgiftene med 26 millioner kroner. Utgifter ført på direktoratet, utover reguleringspremie, er i hovedsak utgifter som er knyttet til barnevernsinstitusjoner på formål 692. Utgiftene er blant annet knyttet til finansiering av IKT-utstyr på institusjonene.

3.5.2.3 Barnevernets omsorgssenter for enslige, mindreårige asylsøkere

Utgifter til barnevernets omsorgssenter for enslige, mindreårige asylsøkere omfatter utgifter til drift av statlige omsorgssentre og til kjøp av plasser i private tiltak. I tillegg inngår forvaltningsoppgaver knyttet til omsorgssentrene i utgiftene. Sistnevnte omfatter arbeid med godkjenning og etterfølgende kontroll av de private sentrene, kvalitetssikring av de statlige omsorgssentrene, opplæring og oppfølging, arbeid med anskaffelser, administrasjon

og arbeidet med bosetting av enslige mindreårige asylsøkere under 15 år. Det ble utført 136 årsverk knyttet til de statlige sentrene i 2025, mot 143 i 2024.

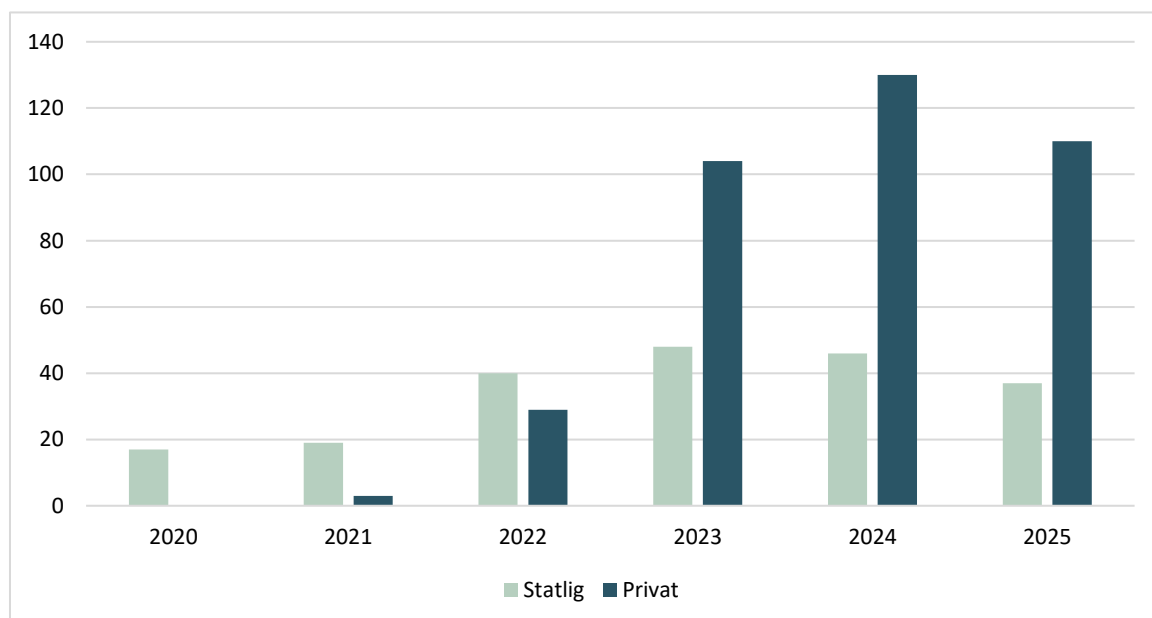
Tabell 15: Utgifter og inntekter kapittel 856/3856. 2023–2025.

Post	2023	2024	2025	Endring 23-24 (%)	Endring 24-25 (%)
01 Driftsutgifter	393 011	177 830	174 581	-55 %	-2 %
22 Kjøp av plasser i private omsorgssentre		376 570	354 734	-	-6 %
Sum utgifter	393 011	554 400	529 316	41 %	-5 %
01 Diverse inntekter					
60 Kommunale egenandeler	-1 267	-270	-1 889	-79%	-599 %
Sum inntekter	-1 267	-270	-1 889	-79%	-599 %

Beløp i 1000 kroner. 2025-kroner.

Det var i gjennomsnitt 150 barn i omsorgssentrene i 2025, som er 26 færre enn i 2024. Totalt tilsvarte dette 9 600 færre oppholdsdager. I private omsorgssentre var det 3 366 færre oppholdsdager enn i fjor, noe som forklarer noe av nedgangen i utgifter. Samtidig var utgifter til forsterkning av plasser i både private og statlige omsorgssentre høyere enn i 2024, noe som motsvarer noe av nedgangen i utgifter som følger av færre barn.

Figur 38: Gjennomsnittlig antall barn i omsorgssentre, fordelt på statlig og privat. 2020–2025.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et stolpediagram over gjennomsnittlig antall barn i omsorgssentre, fordelt på statlig og privat eierskap fra 2020–2025. Kilde: BiRK. Oslo er ikke inkludert.

3.5.2.4 Bufdir

Det var mindretgifter på totalt 47,8 millioner kroner i Bufdir i 2025, ut fra total bevilgning. Dette skyldes i hovedsak vakanser og lønnsrefusjoner gjennom året, samt justeringer og faseforskyvninger i prosjekter, anskaffelser og aktiviteter. I tillegg har det vært en restriktiv praksis til reiser, kurs, konferanser og seminarer.

Tabell 16: Utgifter og inntekter kapittel 858/3858. 2022–2024.

Konto	Total bevilgning 2025	Regnskap 2025	Avgitte belastningsfullmakter	Avvik bevilgning og regnskap
Post 01 Driftsutgifter	705 687	668 453	616	36 618
Post 21 Spesielle driftsutgifter	23 768	20 053	1 691	2 024
Sum utgifter, kap. 858	729 455	688 506	2 307	38 642
Post 01 Diverse inntekter	-590	-9 792	0	9 202
Netto resultat, kap. 858	728 865	678 714	2 307	47 844

Beløp i 1 000 kroner (tall pr. 31.12.).

Regnskapsmessig endring mot 2024 og 2023 ses i tabellen under.

Tabell 17: Utgifter og inntekter kapittel 858/3858. 2023–2025.

Post	2023	2024	2025	Endring 23-24 (%)	Endring 24-25 (%)
01 Driftsutgifter	692 716	676 099	669 069	-2.4	-1.0
21 Spesielle driftsutgifter	22 213	20 327	21 744	-8.5	7.0
Sum utgifter	714 929	696 426	690 813	-2.6	-0.8
01 Diverse inntekter	-9 696	-10 045	-9 792	3.6	-2.5
Sum inntekter	-9 696	-10 045	-9 792	3.6	-2.5

Beløp i 1000 kroner. 2025-kroner.

Post 01 dekker lønnsutgifter og øvrige driftsutgifter i Bufdir. Det har vært en reduksjon på 7 millioner kroner fra 2024 til 2025, tilsvarende 1 prosent. Antall utførte årsverk i direktoratet er relativt stabilt, med 432 i 2025 mot 426 året før.

Fagsystemet BiRK har hatt lavere aktivitet i 2025 enn tidligere, da kun kritiske utviklingsoppgaver er gjort i påvente av et større moderniseringsarbeid. Intranettet hadde en større oppgradering i 2023–2024, hvilket har gitt en reduksjon i utgifter til 2025. Teknisk gjeld knyttet til IKT er i 2025 belastet annet kapittel da det er knyttet til regionene. Nye kontorlokaler i Tønsberg ble ferdigstilt i 2024 og har medført reduserte prosjektutgifter til 2025 med om lag 10 millioner kroner. Utgifter til husleie, felleskostnader og oppvarming har blitt 2,7 millioner kroner lavere for Bufdir fra 2024 til 2025. Flere prosjekter og aktiviteter har reduserte utgifter fra 2024 til 2025 grunnet mindrebehov eller at de ble avsluttet i 2024.

Post 21 dekker utgifter til forskning og utviklingstiltak, inkludert videreutvikling av IKT og digitalisering i Bufdir. Det har vært en økning på 1,4 millioner kroner i utgifter fra 2024. Dette skyldes at en større andel av utviklingskostnader til fagsystemet ROS og Bufetat/Bufdir.no er belastet post 21 i 2025, samt enkelte nye prosjekter i 2025.

Inntektene knytter seg til egenandeler i forbindelse med deltakelse i «Hva med oss»-kurs, forskningsprosjekter samt andre tilfeldige inntekter. Det er i tillegg refusjon fra Direktoratet for utviklingssamarbeid (Norad) for Lifu-programmet og midler fra Norges forskningsråd for to kandidater som tar doktorgrad. Inntektene er redusert med 0,3 millioner kroner fra 2024.

4. Styring og kontroll

Bufdir forvalter betydelige ressurser på vegne av det offentlige og har ansvar for områder og tjenester som har stor innvirkning på barn, ungdom, familier og samfunnet som helhet. Et velfungerende system for styring og kontroll er nødvendig for å sikre at vi leverer tjenester med riktig kvalitet, at vi bidrar til ønsket endring for våre målgrupper, og at vi utnytter offentlige midler best mulig.

Vi har en variert oppgaveportefølje og høy iboende risiko i deler av tjenestene våre. Dette påvirker styrings- og kontrollbehovet og dermed også arbeidet med internkontroll. Bufdir må ha god styring og kontroll internt i direktoratet og sikre god styring og kontroll i regionene i Bufetat.

Rapportering på regjeringens fellesføringer ligger som vedlegg 2 og 3 til årsrapporten.

4.1 Overordnet vurdering av arbeidet med styring og kontroll i virksomheten

Styringen i Bufdir og Bufetat er strukturert gjennom en styringsmodell som beskriver ansvar og oppgaver knyttet til å planlegge, gjennomføre, evaluere og korrigere virksomheten. Prosesser og forløp som definerer innholdet i tjenestene, operasjonaliseres gjennom faglig normerende produkter og styrende dokumenter.

Bufdir styrer Bufetat i henhold til krav fastsatt i økonomiregelverket og i Barne- og familiedepartementets (BFDs) instruks til Bufdir. Plan- og budsjettprosessen for etaten er tilpasset styringsprosessene fra BFD. Regionenes oppgaver, ansvar og myndighet er dokumentert i instruks til Bufetat, mens mål, styringsparametere, oppdrag og økonomiske tildelinger formaliseres i årlige disponeringsbrev. Regionene følges opp gjennom en formell styringsdialog med månedlig og tertialvis rapportering, månedlige driftsmøter og halvårlige virksomhetsstyringssamtaler. I tillegg har direktoratet regelmessige møter med regiondirektørene der risiko, økonomi og utviklingen i tjenestene følges opp.

For å sikre en mer systematisk og enhetlig tilnærming til risikovurderinger etablerte vi en Policy for risikostyring i 2025 som vil bli implementert i 2026.

4.1.1 Fastsatte mål og resultatkrav

Bufdirs samlede måloppnåelse vurderes som moderat til god, med gjennomgående høy kvalitet i leveranser, tydelig faglig normering og styrket samordning på tvers av sektorer. Direktoratet har i 2025 videreutviklet kunnskapsgrunnlag, veiledning og digitale støtteverktøy, og det har styrket sin rolle som nasjonalt kompetansemiljø innen oppvekst, likestilling og barnevern. Samtidig påvirkes den samlede måloppnåelsen av flere vesentlige risikofaktorer utenfor direktoratets kontroll, herunder kommunenes økonomi og kapasitet, økende utenforskap, negative holdnings- og samfunnstrender og vedvarende ulikhet på barneverns- og likestillingsfeltet.

På familie- og oppvekstområdet vurderes måloppnåelsen som god. Det er levert betydelig innsats for å styrke barn og unges medvirkning, sikre kvalitetssikret informasjon og støtte tverrsektorielt samarbeid. Samtidig utfordres måloppnåelsen av økende sosial ulikhet, pressede kommunale tjenester og risiko for utenforskap blant utsatte grupper. Dette begrenser effekten av nasjonale tiltak og medfører at enkelte mål kun delvis nås.

På likestillings- og diskrimineringsområdet er måloppnåelsen god innen kunnskapsutvikling, myndighetsstøtte og nasjonal koordinering. Samfunnsutviklingen med økt polarisering, hatefulle ytringer og vedvarende strukturelle ulikheter gjør imidlertid at flere av de overordnede målene ikke nås på befolkningsnivå, til tross for høy kvalitet i Bufdirs leveranser og virkemiddelbruk.

På barnevernsområdet er måloppnåelsen varierende. Det kommunale barnevernet står overfor betydelige utfordringer. Flere kommuner har kapasitets- og kompetanseutfordringer, store geografiske variasjoner i tjenestetilbud og praksis, økende kompleksitet i sakene og en stram kommuneøkonomi. Dette øker risikoen for redusert tjenestekvalitet, prioriteringssvikt og manglende likeverdighet i tilbudet. Disse forholdene ligger i hovedsak innenfor kommunenes styrings- og arbeidsgiveransvar, men påvirker den samlede måloppnåelsen på barnevernsområdet.

Bufdir har ikke ansvar for kommunenes tjenesteutøvelse, men skal utvikle nasjonale normerende produkter, gi faglig støtte og kunnskapsgrunnlag, følge utviklingen i sektoren gjennom analyser og styringsdialog, forvalte digitale rammeverk som Barnevernsfaglig kvalitetssystem (BFK) og bidra til mer likeverdige tjenester gjennom kompetanseutvikling og målrettede tiltak. Bufdir leverer godt på disse oppgavene og styrker kontinuerlig veiledning, normering og datagrunnlag. Likevel kan ikke denne innsatsen kompensere for manglende kapasitet og strukturelle utfordringer i kommunene. Dette begrenser den samlede måloppnåelsen på barnevernsområdet, særlig knyttet til kvalitet, rettssikkerhet og likeverdighet.

Måloppnåelsen for det statlige barnevernet varierer noe. Samlet sett er kvaliteten i tjenestetilbudet relativt god, men statsforvaltere har avdekket en del brudd på forsvarlighetskravet som institusjonene har fulgt opp. Dette vil bli nærmere omtalt noe senere. Det er samtidig igangsatt en rekke tiltak for å styrke tjenestetilbudet, inkludert pilotering av ny innretning på institusjonstilbudet, etablering av helseteam og styrkede spesialiserte hjelpetiltak.

Måloppnåelsen påvirkes samtidig av kapasitetsutfordringer, særlig innen fosterhjemsområdet og i regioner med høy aktivitet i tjenestene. Dette gir noe risiko for redusert tilgjengelighet og svekket likeverdighet i tjenestene, til tross for forbedret institusjonskapasitet og styrket faglig støtte. Samlet vurderes det statlige barnevernet å levere forsvarlige tjenester med god måloppnåelse, men med enkelte strukturelle risikoområder som krever fortsatt prioritert innsats.

4.1.2 Effektiv ressursbruk

De største utfordringene i økonomistyringen knytter seg til forvaltningen av barnevernet, hvor utgifter til barnevernsinstitusjoner utgjør cirka 85 prosent av de samlede utgiftene. Det

er krevende å forutsi hvor mange barn som trenger institusjonsplass frem i tid, og hvilke behov disse barna har. Regionene i Bufetat utarbeider en plan for beregnet dimensjonering av tjenestebehovet og en plan for hvordan de skal sikre budsjettbalanse og identifisere og gjennomføre nødvendige innsparingstiltak. Direktoratet har mottatt månedlig rapportering og gjennomført jevnlig møter med regionene for å følge opp budsjettsituasjonen gjennom året. I 2025 fikk vi tilleggsbevilgninger som følge av økt aktivitet og noe økte utgifter i institusjoner. Bufetat har iverksatt og gjennomført flere innsparinger for å holde seg innenfor budsjettammen. Dette har de lyktes med. Bufdir vurderer at økonomistyringen vil være utfordrende også i 2026.

Bufdir jobber systematisk med å effektivisere ressursbruken innen alle tjenesteområder. Vi forventer at utnyttelse av teknologi og modernisering av etatens fagsystemer vil gi gevinster i form av effektive arbeidsprosesser og gode og pålitelige data om drift og utvikling i sektoren.

Gjennom 2025 har direktoratet og etaten jobbet med en ny struktur for fag- og kompetanseutvikling i Bufdir og Bufetat. Dette innebærer at spisskompetansemiljøer og ressursmiljøer i regionene avvikles. Nasjonale oppgaver skal samles i direktoratet, mens det opprettes likeverdige regionale kompetansemiljøer i etaten. Iverksettelse skjer fra 01.01.2026. Formålet med endringene er å få til en mer enhetlig styring fra Bufdir og tydeligere prioriteringer. Dette er en fleksibel modell som kan tilpasses endrede behov over tid og samtidig få til en økt likeverdighet mellom regionene i fag- og kompetanseutvikling.

4.1.3 Etterlevelse av lov- og regelverk

Bufdir vurderer at resultat- og regnskapsinformasjonen er pålitelig. Når det gjelder etterlevelse av lov- og regelverk i tjenestene, har vi i 2025 hatt utfordringer på enkelte områder.

Bufetat hadde i 2024 betydelige utfordringer med å ivareta bistandsplikten. I 2025 er det en markant forbedring. Antall registrerte brudd er redusert fra 151 i 2024 til 55 i 2025. Nedgangen skyldes at Bufetat i større grad har klart å tilby institusjonsplasser når kommunene har etterspurt dette, og at kapasiteten på institusjonsområdet er styrket.

Det er likevel en mindre økning i brudd på bistandsplikten i saker der kommunene ber om beredskapshjem. Dette viser at kapasiteten i beredskapshjem fortsatt er sårbar, og at etterspørselen overstiger tilgjengelige ressurser. Selv om utviklingen samlet sett er positiv, er det nødvendig å fortsette innsatsen for å sikre tilstrekkelig og likeverdig tilgang til statlige tiltak i tråd med bistandsplikten.

Forsvarlighetskravet i barnevernsloven (§ 1-7) stiller krav til at barnevernsinstitusjoner drives faglig, organisatorisk og ressursmessig forsvarlig. For å sikre etterlevelse av kravene er det etablert et system med godkjenning, internkontroll og tilsyn.

- Godkjenning: Alle institusjoner skal godkjennes før bruk. Bufetats enhet for godkjenning av barnevernsinstitusjoner (BEG) godkjenner nye institusjoner.

- Internkontroll: Regionkontorene har ansvar for å kontrollere egne institusjoner gjennom internkontroll, i tråd med kravene i barnevernsloven og statens styringssystem, mens BEG gjennomfører etterkontroller av private tilbud.
- Tilsyn: Statsforvalteren fører tilsyn med at institusjonene oppfyller barnevernslovens krav til forsvarlige tjenester og etterlever relevant lov og forskrift. I 2025 har Statsforvalteren avdekket gjentatte brudd på forsvarlighetskravet, særlig knyttet til forebygging og dokumentasjon av bruk av tvang, internkontroll og barns medvirkning. Slike lovbrudd innebærer risiko for svekket rettsikkerhet og mangelfull kvalitet i omsorgen. Når Statsforvalteren påpeker lovbrudd, skal institusjonen iverksette nødvendige tiltak for å rette og forebygge gjentakelse.

Samlet skal disse kontrollmekanismene sikre at institusjonene tilbyr forsvarlige tjenester, avdekker risiko og sørger for nødvendig korrigerende tiltak når krav ikke etterleveres.

Når det gjelder krav til formell kompetanse i barnevernet, er dette langt på vei ivare tatt. Det er imidlertid behov for å styrke trening i trygghet og sikkerhet og bruk av tvang.

Det er et fortsatt høyt trykk på adopsjonsfeltet, og det har i 2025 vært nødvendig for Bufdir å stanse flere adopsjoner til Norge grunnet manglende ivaretagelse av barn og biologiske foreldres rettsikkerhet.

4.1.4 Vesentlige feil og avvik avdekkes og håndteres

Dersom det forekommer avvik eller uønskede hendelser i Bufetats tjenester skal disse registreres i et avviks- og forbedringssystem. Formålet med avviksregistreringen er å understøtte at etatens internkontroll er i henhold til lover og regler, samt at meldinger om hendelser og avvik blir meldt inn. Avvik håndteres etter nærhetsprinsippet, det vil si på lavest mulig nivå i organisasjonen, av de som har det daglige ansvaret også i en normalsituasjon. Regionledelsen i Bufetat og Bufdir varsles ved svært alvorlige hendelser som vurderer oppfølging og tiltak, og om det er behov for å iverksette interne undersøkelser. Informasjonen som registres i systemet danner grunnlag for risikovurderinger, læring og forbedring.

Det er en høy iboende risiko i våre tjenester og avviks- og forbedringssystemet er et viktig virkemiddel for å identifisere og redusere risiko for å forbedre kvaliteten i tjenestene. I 2025 ble det registrert mer enn 11000 saker i systemet. Dette understreker behovet for at systemet er brukervennlig og hensiktsmessig for ansatte i tjenestene. Et dilemma er at krav til brukervennlighet kan stå i konflikt med behovet for detaljert opplysninger for styring og analyser. Det er noe variasjon i registreringspraksis i regionene, noe som påvirker datakvalitet og statistikk. For vår virksomhet er likevel det viktigste at avvik registreres og følges opp. Arbeidet med avvik og forbedring er en del av det helhetlige HMS-arbeidet og internkontroll.

Direktoratet har en analysegruppe som overvåker avvik og uønskede hendelser på sentrale fagområder, med henblikk på læring og forbedring på overordnet nivå. I 2025 har direktoratet også etablert felles arenaer for erfaringsdeling med Bufetats regioner. Vi ser

likevel at det er behov for å styrke læringsperspektivet ytterligere og vil i 2026 se på hvordan dette kan gjøres.

Etterlevelse av håndtering og oppfølging av avvik og uønskede hendelser følges opp i styringsdialogen mellom Bufdir og regionene. I tillegg følger regionene opp avvik som avdekkes av tilsynsmyndighetene. Direktoratet har etablert samarbeid med Nasjonal enhet for undersøkelse av svikt mot barn (NUBA), som er organisert i Helsetilsynet. NUBAs arbeid på sektorovergripende nivå vil kunne være med på å identifisere områder i vår egen sektor som vi bør se nærmere på, og det vil også være med på å prioritere fokusområder for Bufdirs oppfølging og analyser på systemnivå i våre tjenester. Direktoratet har også i år utarbeidet en rapport om uønskede hendelser, se vedlegg 5.

4.2 Nærmere omtale av utvalgte områder

I dette kapitlet omtales noen områder vi mener det er relevant å omtale særskilt ut fra virksomhetens egenart, risiko og vesentlighet.

4.2.1 Tilskuddsforvaltning

Direktoratet vurderer samlet sett måloppnåelsen på tilskuddsordninger til å være god. Vurderingen bygger på rapportering fra tilskuddsmottakere, evalueringer og erfaringskunnskap fra ulike fagområder.

Direktoratets gjennomgang av rapporteringsskjemaer og kriterier for måloppnåelse på de ulike tilskuddsordningene i 2024 har gitt oss et bedre grunnlag for å vurdere måloppnåelse og virkninger av tilskuddsordningene i 2025.

For å sikre ressurseffektiv og riktig tilskuddsforvaltning, har direktoratet iverksatt flere tiltak det siste året:

- Utviklet nytt malverk for risikovurdering av tilskuddsordninger
- Styrket arbeidet knyttet til risikoen for at kriminelle nettverk utnytter tilskuddsordninger ved å løfte problematikken til DFØs arenaer
- Deltatt aktivt i DFØs nettverk for tilskuddsforvaltere og møtearena for ledere av større statlige tilskuddsenheter
- Startet arbeid med egen rutine for kontrollvirksomhet
- Involvert brukere i arbeidet med å forbedre tilskuddsbrev og nettsidene for tilskudd

Arbeidet har styrket direktoratets evne til å identifisere risiko i tilskuddsforvaltningen og legge til rette for mer treffsikker måloppnåelse.

En nærmere omtale av tilskuddsforvaltning fremgår av vedlegg 9.

4.2.2 Erasmus+ ungdom

Direktoratet vurderer måloppnåelse i Erasmus+-programmet som god og i tråd med fastsatte mål og forventninger.

Bufdir følger opp og videreutvikler styringsstrukturer og rutiner for å sikre at programmet forvaltes i tråd med Europakommisjonens Guide For National Agencies, samarbeidsavtalen med Europakommisjonen og Regjeringens strategi for Erasmus+.

Kommisjonen godkjenner årlige arbeidsprogram og årsrapport. Erasmus+ ungdom er i tillegg gjenstand for årlig ekstern revisjon og evaluering gjennom evalueringsbrev med oppfølgingspunkter fra kommisjonen.

I 2025 har direktoratet bidratt til ekstern evaluering og samfunnsøkonomisk analyse bestilt av Kunnskapsdepartementet. Arbeidene forventes ferdigstilt medio 2026.

4.2.3 Eiendomsforvaltning

I 2025 fikk Bufetats regioner i oppdrag å utnytte eksisterende institusjonsbygg best mulig, med særlig vekt på å øke kapasiteten for målgruppen akutt. Det er igangsatt flere regionale prosjekter for å øke statlig kapasitet i allerede etablerte institusjonsmiljøer gjennom nybygg og ombygg. Prioritering av byggeprosjekter skal bidra til en mer fleksibel bygningsmasse som kan ivareta barn som har behov for opphold lenger enn det som normalt følger av et akuttvedtak. Det legges også til rette for å utvikle drift innenfor sentermodellen der dette er hensiktsmessig.

Standardiseringsprosjektet i samarbeid med Statsbygg fortsatte også i 2025. En vesentlig del av dette arbeidet er porteføljestyling. Porteføljeanalysen vil sammen med andre faglige vurderinger danne grunnlag for en langsiktig plan for institusjonskapasiteten. For eiendomsområdet vil dette bety en helhetlig plan for lokalisering og effektiv og god bruk og utvikling av bygg og eiendom.

I 2025 igangsatte Bufdir kartlegging av tilgjengelige bygg, egnethet til eksisterende institusjonsbygg og lokalisering sett opp mot den nye innretningen for institusjonstilbudet. Arbeidet slutføres i 2026.

Standardisering dreier seg også om å bidra til raskere gjennomføring og mer kostnadseffektive lokaler. Bufdir og Statsbygg jobber med standardprogrammer som vil være fleksible og skalerbare for ulike typer institusjoner, og som vil gjelde for både eksisterende og nye bygg.

Videre pågår et prosjekt som vurderer hensiktsmessigheten i organisering og beslutningsprosesser på eiendomsområdet i Bufdir og Bufetat. Prosjektet gjennomføres i samarbeid med eksterne aktører og fullføres i 2026.

4.2.4 Kjøp av private institusjonstiltak

Bufetats grunnkapasitet for institusjonsplasser består av statlige plasser og private plasser på driftsavtaler eller rammeavtaler med betalingsgaranti. Regionene foretar avrop på de private avtalene og inngår plasseringsavtale for hvert enkelt barn.

Bufetats enhet for godkjenning skal, i samsvar med forskrift om krav til kvalitet og godkjenning av barnevernsinstitusjoner, godkjenne private barnevernsinstitusjoner og

utføre etterfølgende kontroller for å sikre at leverandørene etterlever kravene i forskriften og de vilkår som ligger til grunn for godkjenningen.

Om lag 60 prosent av barna som mottar institusjonstiltak, får dette gjennom private leverandører, både ideelle og kommersielle. Markedet for kjøp av institusjonstiltak og andre barnevernstiltak (for eksempel beredskapshjem og spesialiserte fosterhjem) er stramt, noe som kan begrense tilgjengelig kapasitet og handlingsrom i regionene.

Når behov ikke kan dekkes av grunnkapasiteten, kan regionene kjøpe plasser fra private på ordinære rammeavtaler eller gjennom enkeltkjøp. Enhet for inntak følger opp alle private plasseringer, herunder barnets situasjon og etterlevelse av den inngåtte avtalen.

4.3 Oppfølging av Riksrevisjonens merknader

Riksrevisjonen gjennomførte finansiell revisjon av regnskapsåret 2025. Revisjonsberetningen publiseres på Bufdirs nettsider innen 1. mai 2026.

Riksrevisjonen ferdigstilte to forvaltningsrevisjoner på Bufdirs områder i 2025.

- Årsaker til utfordringer i barnevernet (Riksrevisjonen, 2025b)
- Myndighetenes innsats mot barne- og ungdomskriminalitet (Riksrevisjonen, 2025a)

Riksrevisjonen har i tillegg igangsatt en undersøkelse om årsaker til brudd på bistandsplikten.

4.4 Sikkerhet og beredskap

Direktoratet etablerte i 2024 nye rammer for hvordan vi skal arbeide målrettet, systematisk og sporbart med sikkerhet og beredskap. I 2025 er dette fulgt opp, og det er gjennomført ledelsens gjennomgang av sikkerhet og beredskap i direktoratet og i Bufetats regioner.

Ledelsens gjennomgang av sikkerhet og beredskap omfattet status, mål og tiltak for sikkerhetsområdene Lov om nasjonal sikkerhet (sikkerhetsloven), fysisk sikkerhet, informasjonssikkerhet, personvern og personellsikkerhet.

Som et ledd i systematiseringen etablerte direktoratet i 2025 en ny policy for risikostyring som beskriver rammeverk for enhetlig og systematiske risikovurderinger i virksomheten.

Direktoratet oppdaterte også virksomhetens risiko- og sårbarhetsanalyse (ROS). Scenarier og innretningen bygger på ny kunnskap om endringer i den sikkerhetspolitiske situasjonen, trusselbilde og forhold som kan påvirke samfunnsoppdraget negativt. Analysen resulterte i en rekke tiltak som er påbegynt og vil følges opp gjennom 2026.

For å redusere sårbarhet og etterleve kravene i sikkerhetsloven er antall sikkerhetsklarerte og autoriserte medarbeidere økt både i direktoratet og Bufetats regioner. Direktoratet har i tillegg tatt i bruk Nasjonalt BEGRENSET plattform (NBP) og vil i 2026 utvide med en ekstra installasjon på alternativ lokasjon. Det er gjennomført diskusjonsøvelse for medarbeidere med ansvar og oppgaver innenfor sikkerhetslovens virkeområde.

Bufdir deltok, sammen med BFD, på øvelsen Digital 2025. Øvelsen avdekket forbedringspunkter som vil innarbeides i beredskapsplanverket.

4.5 HMS, stabil bemanning og kompetanse

Stabil bemanning med riktig kompetanse er en grunnleggende forutsetning for forsvarlig drift i tjenestene og for å kunne ivareta bistandsplikten. Som arbeidsgiver står etaten fortsatt overfor utfordringer knyttet til tilgang på kvalifisert arbeidskraft, attraktive arbeidsvilkår, et trygt og sikkert arbeidsmiljø og faglig fellesskap.

2025 har vært preget av alvorlige hendelser i barnevernet som har krevd ekstra oppmerksomhet på de ansattes sikkerhet. Dette har preget HMS-arbeidet. Oppfølgingen av regionene viser at det leveres gjennomgående godt på risikovurderinger, tiltak og ivaretagelse av de ansatte etter hendelser. Dette er et kontinuerlig arbeid hvor det alltid vil være rom for forbedringer. Det arbeides med å styrke læring og forbedring i regionene, med tilrettelegging fra Bufdir.

Prioriterte områder for helse, miljø og sikkerhet i 2026 vil være

- oppfølging av ansatte etter hendelser
- anskaffelse av trygghetsalarmer
- risikovurderinger av alenearbeid og risikovurderinger generelt
- trening i trygghet og sikkerhet
- styring av arbeidsmiljøarbeid inkludert vurdering ulike bemanningsløsninger

Formålet er å redusere risiko for uønskede hendelser og styre det systematiske HMS-arbeidet.

Hovedprioriteringene innen stabil bemanning og kompetanse er å styrke det systematiske HMS-arbeidet, synliggjøre sammenhengen mellom attraktive arbeidsforhold og stabil drift, samt sikre målrettet og systematisk kompetanseheving.

Regionene har ulike forutsetninger og utfordringer, og tiltak må derfor tilpasses lokale behov innenfor felles nasjonale rammer. På denne bakgrunn har regionene valgt en til to innsatsområder for å sikre stabil bemanning og nødvendig kompetanse. Innsatsområdene omfatter blant annet styrking av ledelse og lederstøtte, systematisk oppfølging av ansatte, reduksjon av sykefravær og turnover, samt målrettede tiltak innen rekruttering, onboarding og kompetanseutvikling. Det er også prioritert tiltak for å bedre arbeidsmiljøet og gi økt støtte til ansatte i institusjonene, blant annet gjennom arbeid med turnus- og arbeidstidsordninger som kan bidra til mer stabil bemanning. Regionene peker særlig på turnusordninger, økonomiske rammer og endrede kompetansekrav som sentrale faktorer for bemanning og drift fremover.

I 2025 har Bufdir og regionene jobbet med organisering av ansvars- og oppgavedelingen innen arbeidstidsplanlegging og bruk av turnussystemet. Formålet er å sikre organisering av ressurser og kompetanse som ivareta både faglige hensyn, driftsmessige behov og ansattes helse og sikkerhet. Arbeidet krever lokal kunnskap, utstrakt involvering og medbestemmelse

samt god styring og ledelse. Gjennom 2026 vil regionene få styrket kompetanse om arbeidstidsordninger og bruk av turnus. I tillegg vil vi etablere strukturer for fagutvikling og samhandling på tvers som kan møte etatens fremtidige behov på området.

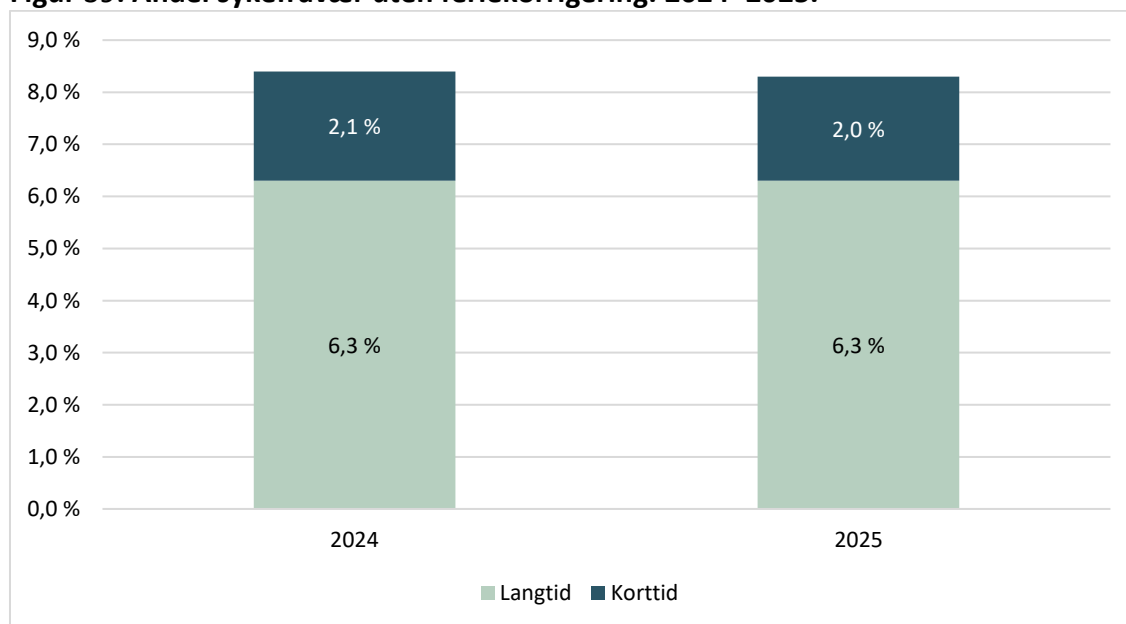
I tiden fremover vil etaten også prioritere implementering av en digital plattform som skal støtte rekruttering og personalforvaltning på en mer helhetlig og effektiv måte. Målet er å styrke etatens arbeidsgiverprofil gjennom profesjonelle og enhetlige rekrutterings- og personalprosesser.

Dette er endringer som vil styrke ansvarsdelingen og sammenhengen i tjenestene våre og er i tråd med målene i tillitsreformen, som ble videreført i 2025. Det etatsovergripende arbeidet understøtter både reformen og arbeidsgiverstrategien og bidrar til kvalitet i tjenestene, samt at det styrker forutsetningene for systematisk HMS-arbeid og stabil bemanning og kompetanse. Samlet understøtter dette målet om én etat.

4.5.1 Sykefravær og oppfølging i etaten

Det samlede sykefraværet i etaten var 8,3 prosent i 2025, mot 8,4 prosent i 2024. Korttidsfraværet ble redusert fra 2,1 til 2,0 prosent, mens langtidsfraværet var uendret på 6,3 prosent.

Figur 39: Andel sykefravær uten feriekorrigerings. 2024–2025.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et stolpediagram over andelen med langtids og korttidssykemelding i 2024 og 2025. Kilde: SAP. Timelønnede ansatte, ansatte på arbeidsmarkedstiltak og ansatte på pensjonistvilkår er ikke inkludert i beregningen.

Sykefraværet varierer mellom tjenestene i etaten, fra om lag 5 til 12 prosent. Tjenestene med høy andel skift- og turnusarbeid har gjennomgående høyere sykefravær. De høyeste fraværstallene finnes blant ansatte uten fagutdanning og blant ansatte med bachelor- og toårig fagutdanning.

Sykefraværet i barnevernsinstitusjonene gikk ned i 2025. Endringer i turnusordninger kan ha hatt en positiv betydning. Som i andre sektorer opplever Bufdir at dagens registrering av sykefravær ikke gir et fullt presist og sammenlignbart bilde for ansatte med langturnus og konsentrert arbeidstid. Dette er fordi få fraværsdager kan utgjøre en stor andel av arbeidstiden.

Sykefraværet ses i sammenheng med psykososialt arbeidsmiljø, systematisk HMS-arbeid og kravene i døgnkontinuerlig drift. Enheter med særlig høyt fravær følges opp særskilt gjennom systematisk lederoppfølging, bistand fra HR, bruk av bedriftshelsetjeneste og i noen regioner NAV Arbeidslivssenter. Oppfølgingen knyttes tett til styringsdialogen, AMU, IA-arbeid og partssamarbeidet.

4.6 Aktivitets- og redegjøringsplikten som arbeidsgiver

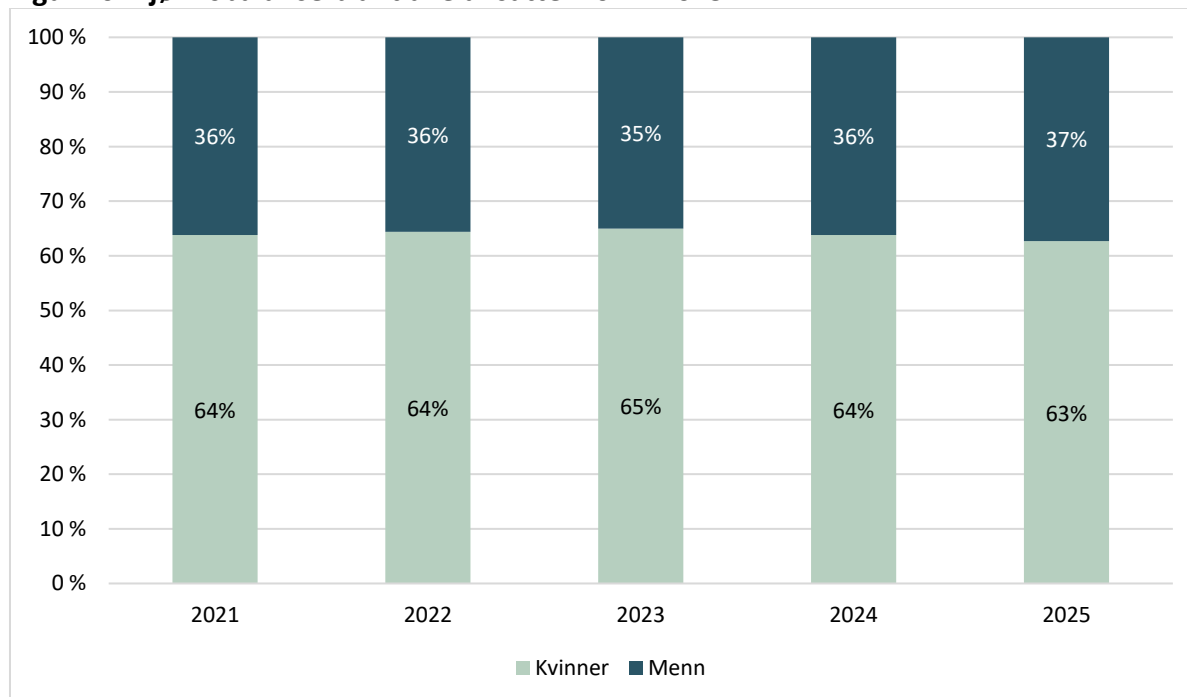
Bufdir rapporterer i dette kapittelet på aktivitets- og redegjøringsplikten (ARP) i rollen som arbeidsgiver, i tråd med likestillings- og diskrimineringsloven §§ 26 og 26a.

4.6.1 Del 1: Tilstand for kjønnslikestilling

4.6.1.1 Kjønnsfordeling blant ansatte

Ved utgangen av 2025 utgjorde kvinner 62,7 prosent av de ansatte i Bufetat, mens menn utgjorde 37,3 prosent. Andelen menn har økt med 1,1 prosentpoeng siden 2021.

Figur 40: Kjønnsbalanse blant alle ansatte. 2021–2025.

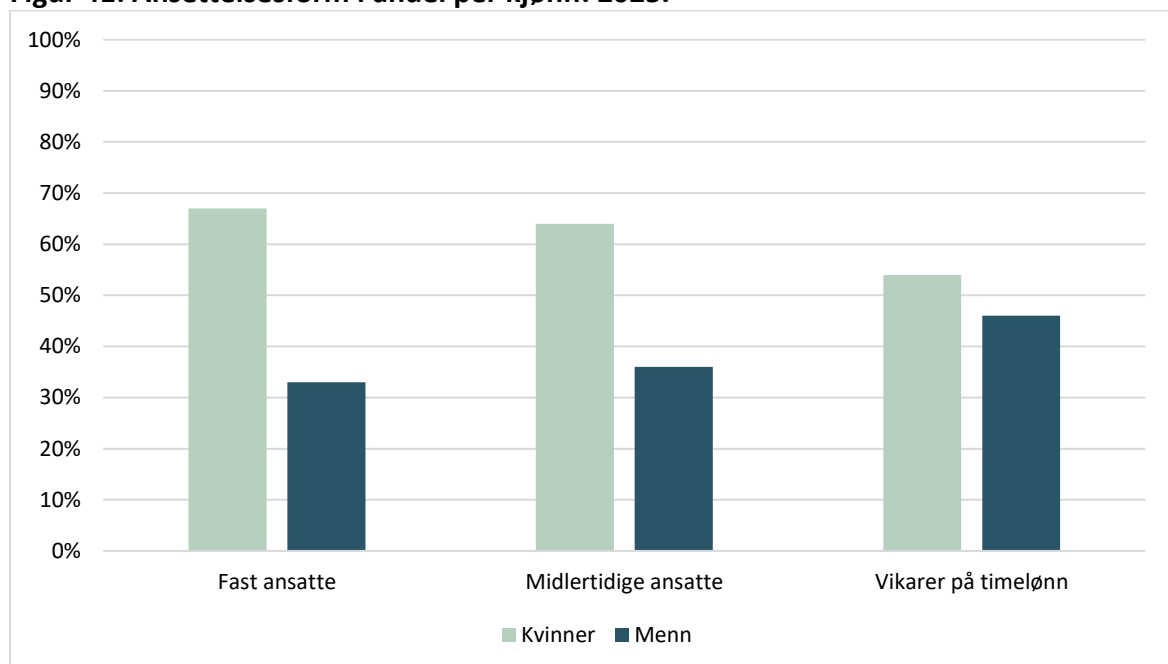
Figurbeskrivelse: Figuren viser et stolpediagram over andelen kvinner og menn blant ansatte i Bufetat fra 2021–2025. Kilde: SAP.

De fleste tjenesteområder har en høy kvinneandel. I barnevernsinstitusjoner og omsorgssentre for enslige mindreårige er kjønnsfordelingen mer balansert, med 56 og 54

prosent kvinner. Dette kan blant annet forklares med en høyere andel timelønnede ansatte, hvor menn utgjør rett under halvparten, og at etaten har hatt økt oppmerksomhet på rekruttering av menn.

Bemanningen består hovedsakelig av fast ansatte. Målt i antall ansatte utgjorde faste ansatte 64 prosent, mens de sto for hele 87 prosent av årsverkene. Midlertidige ansatte og timelønnede vikarer utgjorde 36 prosent av de ansatte og var i hovedsak tilkallingsvikarer på rammeavtale. Kvinneandelen var høy i både faste og midlertidige stillinger, mens kjønnsfordelingen var mer jevn blant timelønnede vikarer.

Figur 41: Ansettelsesform i andel per kjønn. 2025.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et stolpediagram med ansettelsesformene fast ansatt, midlertidig ansatte og vikarer på timelønn, fordelt på kjønn. Kilde: SAP (2025).

Når det gjelder stillingsandel, arbeider 47 prosent av de ansatte i deltidsstillinger som utgjør 23 prosent av årsverkene. Blant deltidsansatte er kjønnsfordelingen 54 prosent kvinner og 46 prosent menn. Ufrivillig deltid følges opp og vurderes i sammenheng med kjønn og andre forhold som kan ha betydning for likestilling.

4.6.1.2 Lønnsforskjeller mellom kjønn

Generelt er det lik lønn mellom kvinner og menn i Bufetat. En stor del av de ansatte i etaten får deler av lønnen sin justert gjennom sentrale forhandlinger og i form av ansiennitetsopprykk.

I rapporteringen etter aktivitets- og redegjøringsplikten er stillingene gruppert etter likt eller sammenlignbart arbeid, slik tabellen viser. Tabellen viser at kvinners grunnlønn i de fleste stillingsgrupper var tilnærmet lik menns lønn. I stillinger med lederansvar, samt i rådgiver- og seniorrådgiverstillinger, var kvinners lønn noe lavere enn menns. I disse gruppene utgjorde menn maksimalt en tredjedel av de ansatte.

Tabell 18: Kjønnfordeling og lønnsforhold etter stillingsnivå (ARP-grupper)

ARP-gruppe	Stillingsgrupper	Antall kvinner	Antall menn	Kvinneres gjennomsnittlige grunnlønn i prosent av menns
1	Direktør, avdelingsdirektør, regiondirektør	54	21	91 %
2	Leder, seksjonssjef, informasjonssjef	95	41	99 %
3	Psykolog, spesialutdannet psykolog, psykologspesialist	202	59	92 %
4	Fagdirektør, spesialutdannet rådgiver, prosjektleder	8	8	96 %
5	Assisterende leder, avdelingsleder	173	47	101 %
6	Spesialutdannet sosionom, spesialutdannet miljøterapeut, spesialutdannet vernepleier, spesialutdannet sykepleier, klinisk sosionom, klinisk barnevernspedagog, fagstillinger som seniorrådgiver	812	334	101 %
7	Seniorrådgiver, rådgiver	859	225	95 %
8	Sosionom, barnevernspedagog, vernepleier, miljøterapeut, fagstillinger som rådgiver	840	621	100 %
9	Fagarbeider. m fagbrev, assistent, miljøarbeider, miljøterapeut < 3 år	148	288	100 %
10	Konsulent, førstekonsulent, seniorkonsulent	140	24	103 %
11	Husbestyrer, husleder, renholder, driftsleder, driftsoperatør, lærlinger	9	6	125 %

Kilde: SAP (2025). Timelønnede, ansatte på pensjonistvilkår og personer i arbeidsmarkedstiltak er ikke omfattet.

4.6.1.3 Kjønn og fravær

Kvinner hadde høyere sykefravær enn menn, med henholdsvis 8,7 og 7,3 prosent, tilsvarende en forskjell på 1,4 prosentpoeng. I 2024 var forskjellen 1,9 prosentpoeng. Det samlede sykefraværet i etaten var 8,3 prosent i 2025.

Målt per ansatt hadde kvinner om lag 22 prosent flere fraværsdager grunnet sykt barn enn menn.

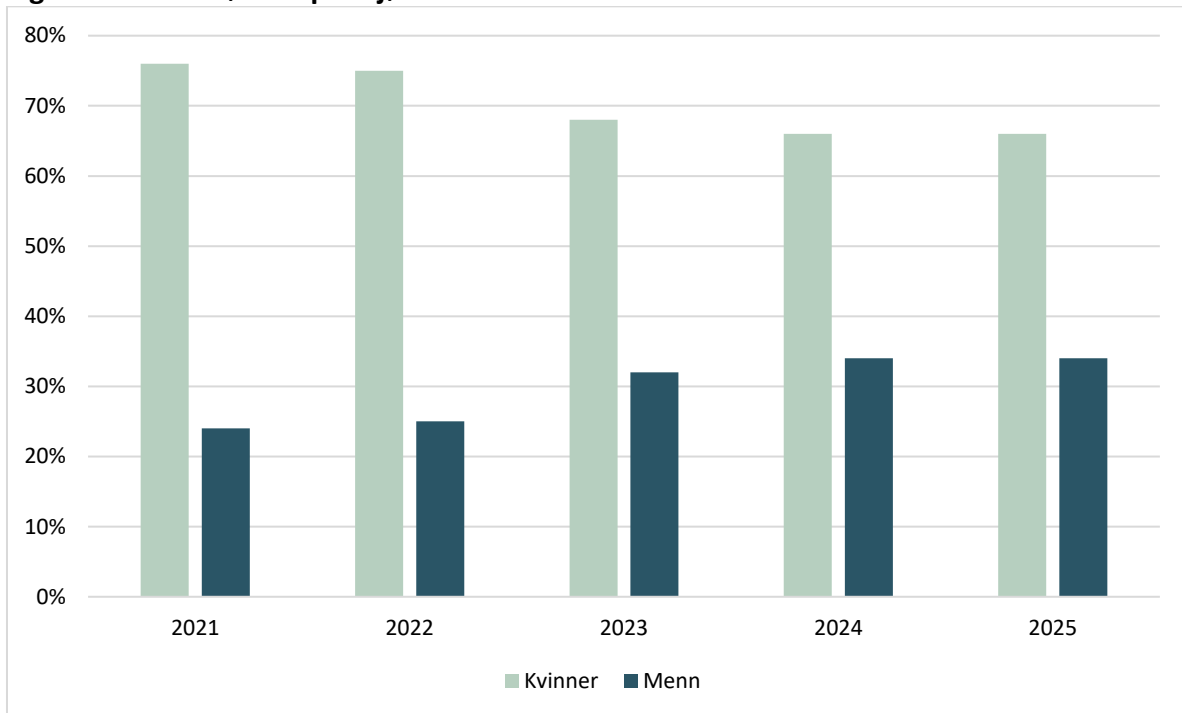
4.6.1.4 Kjønn og overtid

Menn hadde i gjennomsnitt 55 timer per årsverk i overtid mot 30 timer for kvinner. Institusjonsområdet stod for om lag 81 prosent av den samlede overtidbruken, som var særlig konsentrert i fagstillinger uten formell kompetanse.

4.6.1.5 Kjønn og rekruttering

I 2025 hadde Bufetat 1 279 utlysninger og mottok 21 145 søknader. Søkergrunnet til etaten har fortsatt en overvekt av kvinner. I 2025 utgjorde kvinner 66 prosent av søkerne, mens menn utgjorde 34 prosent.

Figur 42: Andel søkere per kjønn. 2021—2025.

Figurbeskrivelse: Figuren viser et stolpediagram over utvikling i andel kvinnelige og mannlige søkere fra 2021–2025. Kilde: Webcruiter (2025).

4.6.2 Del 2: Bufdirs ansvar for likestilling og mot diskriminering som arbeidsgiver

Bufdir skal gå foran som en inkluderende, mangfoldig og likestilt arbeidsplass. Arbeidet med likestilling, inkludering og mangfold er et viktig bidrag til å videreutvikle Bufdir og Bufetat som arbeidsgiver. Målsetninger for arbeidet er nedfelt i Bufdirs personalpolitikk, likestillingspolicy for Bufdir og Bufetat og i en rekke arbeidsprosesser, rutiner og maler på lønns- og personalfeltet.

4.6.2.1 Slik er arbeidet strukturert i Bufdir og Bufetat

Tilpasningsavtalen for Bufetat gir tydelige føringer for arbeidet med likestilling og ikke-diskriminering. Arbeidet er organisert gjennom et partssammensatt likestillings-, inkluderings- og mangfoldsutvalg (LIM-utvalget), som skal bidra med å dele erfaringer om å fremme likestilling, inkludering og mangfold i virksomheten. De fleste regionene og direktoratet har også partssammensatte arbeidsgrupper for å identifisere risikoområder og utarbeide planer med mål og tiltak. Bufdir deltar i det statlige mangfoldsnettverket, en arena med fagpersoner fra andre etater, for erfaringsdeling og dialog om likestilling og mangfold i statlig sektor. I 2025 anskaffet Bufdir et nytt verktøy for medarbeiderundersøkelser, som skal bidra til systematisk oppfølging av arbeidsmiljø, likestilling og ikke-diskriminering i etaten høsten 2026.

4.6.2.2 Mangfold i rekruttering

Vi arbeider for å ha inkluderende rekrutteringsprosesser og for å rekruttere ansatte med ulike bakgrunn og erfaring. Opplysninger om mangfold blant søkere baserer seg på hva kandidatene selv velger å oppgi i søknaden. I 2025 oppga 2 074 søkere at de har innvandrerbakgrunn, 256 oppga nedsatt funksjonsevne og 304 oppga fravær fra arbeid, utdanning eller opplæring (hull i CV). Det er fortsatt en overvekt av kvinner blant søkerne til etaten.

I tråd med rundskriv D-1/25 (Digitaliserings- og forvaltningsdepartementet, 2025) har etaten også kartlagt ansettelser i disse gruppene gjennom en spørreundersøkelse blant ledere i 2025. Kartleggingen viser at det ble ansatt 53 personer med innvandrerbakgrunn, 15 personer med nedsatt funksjonsevne og åtte personer med hull i CV.

Noen deler av etaten har utfordringer med å rekruttere personer med nedsatt funksjonsevne til enkelte stillinger, særlig der arbeidsoppgavene stiller krav til fysisk kapasitet. Samtidig er det rekrutteringsutfordringer i enkelte stillinger og områder, spesielt der arbeidet innebærer turnus, helge- og nattevakter for menn. Innen institusjonsområdet har flere regioner hatt økt oppmerksomhet på å rekruttere flere menn, og noen erfaringer viser til at bruk av langturnus kan gjøre stillingene mer attraktive.

Alle ansettelser skjer på bakgrunn av kvalifikasjonsprinsippet. Vi arbeider videre med tiltak for å fremme inkludering og nå ut til et bredere spekter av kandidater. Dette omfatter blant annet økt oppmerksomhet på mangfold i lederfora, samarbeid med NAV om arbeidspraksis og bruk av trainee-programmet i staten.

4.6.2.3 Lønns- og arbeidsvilkår

Lønnspolitikken i Bufetat skal bidra til at etaten oppleves som en attraktiv arbeidsgiver, med gode lønns-, karriere- og utviklingsmuligheter for alle, uavhengig av bakgrunn. Prinsippet om likelønn legges til grunn i lønnsvurderinger og vektlegges i lønnsforhandlinger. I revisjon av lønnspolitikken høsten 2025 ble livsfase og inkludering fremhevet mer enn tidligere.

I de delegerte lønnsforhandlingene i 2025 hadde arbeidsgiver særlig oppmerksomhet på å prioritere eventuelle utilsiktede lønnsforskjeller. Det ble samme år gjennomført en lønnsanalyse av Oslo Economics, som viser at Bufetat hadde små interne lønnsforskjeller innenfor samme stillingskoder, og at virksomheten i all hovedsak praktiserer likelønn mellom kvinner og menn.

4.6.2.4 Tilrettelegging i arbeidslivet

Tilrettelegging i vid forstand er en integrert del av Bufdir og regionenes HMS-arbeid, uavhengig av om det gjelder helseutfordringer, sykefravær, universell utforming eller muligheten til å kombinere arbeid og familieliv. Arbeidet omfatter både løpende oppfølging og vurderinger i forbindelse med ansettelser og medarbeidersamtaler.

4.7 Aktivitets- og redegjørelsesplikten som offentlig myndighet

Bufdir rapporterer i dette kapittelet på aktivitets- og redegjørelsesplikten (ARP) i rollen som offentlig myndighet, i tråd med likestillings- og diskrimineringsloven § 24.

4.7.1 Hensikt og styringsramme

Bufdir har ansvar for likestilling og ikke-diskriminering på direktoratets fagområder som er hjemlet i likestillings- og diskrimineringsloven § 24. Dette ansvaret medfører en plikt til å jobbe aktivt for likestilling og mot diskriminering i all vår virksomhet. Dette ansvaret operasjonaliseres gjennom en felles likestillingspolicy som ble vedtatt i 2023 og revidert i 2025. Den tydeliggjør roller, ansvar og krav til systematikk i arbeidet.

4.7.2 Virkemidler

For å ivareta vårt ansvar benytter Bufdir seg av direktoratets tilgjengelige virkemidler på området. Dette omfatter blant annet:

- Krav- og forventningsstyring i styringsdokumenter
- Faglige føringer og veiledning for likeverdige tjenester og inkluderende praksis, inkludert utvikling av verktøy og målrettet opplæring
- Forskning og analyse som grunnlag for faglige føringer mv.
- Bruker- og interessentdialog
- Rapportering og læring

4.7.3 Eksempler på oppfølging innen sentrale fagområder

4.7.3.1 Familie og oppvekst

Bufdir skal være pådriver for at alle barn skal ha like muligheter. Dette gjør vi gjennom nasjonale føringer, tverrsektorielt samarbeid og kompetansetiltak. Vi skal også være pådriver for at barn og unge får medvirke i prosesser på systemnivå. I familievernet følger Bufdir opp kunnskapsgrunnlag og utvikler tiltak som skal bidra til likeverdige tjenester for en mangfoldig befolkning.

4.7.3.2 Vold

Bufdir følger opp nasjonale handlingsplaner ved å styre og koordinere tiltak som skal sikre likeverdig beskyttelse og tilgang til hjelpetiltak. Dette omfatter innsats mot negativ sosial kontroll, vurderinger knyttet til botilbud, utvikling av samisk tilpasning av TryggEst og fagutvikling gjennom nettverk og kartlegginger.

4.7.3.3 Barnevern

Bufdir har igangsatt et systematisk innsiktsarbeid for å identifisere barrierer og kompetansegap knyttet til mangfold og inkluderende praksis i barnevernet. Direktoratet utvikler og tilgjengeliggjør verktøy og vil i 2026 igangsette flere praksisnære støtteverktøy for å styrke likeverdige tjenester.

4.7.3.4 Digitale løsninger og kommunikasjon

Universell utforming inngår som styringskrav i utvikling av digitale løsninger. Bufdir sikrer etterlevelse av WCAG-kravene, kvalitetssikrer innhold og tilgjengelighetserklæringer og følger opp mangfold i tekst, bilder og tematikk på ung.no. Klarspråk prioriteres gjennom opplæring og kvalitetssikring.

4.7.3.5 Kunnskap og forskning

Bufdir bestiller og forvalter kunnskap som grunnlag for faglige føringer, styringsdialog og tjenesteutvikling. Likestillingspolicyen understreker behovet for oppdatert og tilgjengelig kunnskapsgrunnlag på tvers av fagområder.

4.7.3.6 Regionenes oppfølging av likestillingspolicyen

Regionene følger opp policyen innen både myndighets- og arbeidsgiverrollen og rapporterer om et bredt spekter av tiltak. Arbeidet inkluderer rekruttering av mangfold, inkluderende arbeidsmiljø og tiltak for likeverdige tjenester. Bufdir følger opp gjennom styringsdialog og støtte til videre profesjonalisering.

4.7.4 Samlet vurdering

Bufdir har i 2025 styrket styringen av likestillings- og ikke-diskrimineringsarbeidet gjennom tydeligere policy, bedre systematikk og et bredt tilfang av tiltak på tvers av fagområder. Det er særlig positivt at arbeidet i økende grad bygger på rapportering, risikovurderinger og kunnskapsgrunnlag.

Samtidig peker arbeidet på flere områder hvor ytterligere styrking av styringssystemet er nødvendig:

- **Systematikk:** Det er behov for bedre helhetlig oversikt over risiko, tiltak og resultater på likestillingsområdet.
- **Likeverdige tjenester:** Flere fagområder identifiserer risiko for at tjenestene ikke når alle grupper like godt, noe som krever videre prioritering og tydeligere kravstilling.
- **Kompetanse og praksis:** Analyse fra barnevern og voldsfeltet viser et gap mellom kunnskap og praksis. Dette understøtter behovet for kompetanseheving i sektoren.
- **Samisk perspektiv:** Flere tiltak viser at samiske brukere fortsatt ikke får likeverdig tjenestetilbud på alle områder.
- **Data og styringsinformasjon:** Det er mangler i datagrunnlaget om hvem som nås av tjenestene, og dette svekker muligheten for presis styring og risikovurdering.

Alt i alt vurderes arbeidet å være i utvikling med styrket systematikk, men det er fortsatt behov for videre profesjonalisering og mer enhetlig etterlevelse i regioner og fagområder.

5. Vurdering av fremtidsutsikter

For Bufdir og Bufetat vil årene fremover være preget av utvikling og endring av våre oppgaver og vår organisasjon. Det er stor oppmerksomhet om barnevernet og institusjonsområdet, og en klar forventning om at vi skal levere et forutsigbart, trygt og likeverdig tjenestetilbud. Det er et stort behov for våre tjenester, og vi må løse våre oppgaver effektivt og klokt i årene som kommer. De siste årene har det vært en rekke gjennomganger av barnevernet og institusjonsområdet som har ført til nye politiske styringssignaler for utvikling av sektoren. Vi har satt i gang flere tiltak og endringsprosesser i Bufdir og Bufetat, spesielt knyttet til oppfølging av «Områdegjennomgangen av institusjonsbarnevernet» (Deloitte & Oslo Economics, 2024) og «Kvalitetsløftet i barnevernet» (Prop. 83 L, 2024-2025).

I januar 2026 leverte Bufdir og Bufetat et samlet høringssvar på ekspertutvalgets rapport om vurdering av dagens organisering og styring av statlig barnevern. Vi anbefaler at endringer av organisering og styring av Bufdir og Bufetat bygger videre på arbeidet vi allerede har igangsatt. Vi foreslår også at det funderes på den helhetlige og systematiske gjennomgangen av oppgaveporteføljen i direktoratet og etaten, som vi vil gjennomføre i 2026. Oppgavegjennomgangen har som mål å skape en tydelig rolle-, ansvars- og oppgavefordeling mellom Bufdir og Bufetat, og bidra til en hensiktsmessig og ressurseffektiv oppgaveløsning i hele vår virksomhet.

Vi har satt i gang en rekke prosesser med ambisjon om å harmonisere praksis på tvers av Bufetat. Dette innebærer blant annet normering av kostnader gjennom innføring av en ny budsjettmodell, sentralisering av oppgaver, og større forutsigbarhet og legitimitet overfor andre aktører. Vi vil også fortsette arbeidet med faglig normering av tjenestene, for eksempel gjennom videre arbeid med rammeverket.

Områdegjennomgangen av institusjonsbarnevernet peker på positive utviklingstrekk for økonomiske og faglige størrelser som redusert oppholdstid, økte kompetansekrav, bedre trygghet og sikkerhet for ansatte og økt fokus på kvalitet og forsvarlighet. Ved inngangen av 2026 ser vi også en nedgang i antall brudd på bistandsplikten, og vi arbeider med å sikre en høyere grunnkapasitet i institusjonsbarnevernet i tråd med behovet. Dette vil gi et nødvendig grunnlag for videre utvikling av kvalitet i tjenestene gjennom arbeidet med faglig normering.

Modernisering av fagsystemer gir nye muligheter for digital samhandling for det statlige barnevernet og barnevernstjenestene i kommunene. Vi ønsker å bruke disse investeringene til å styrke samarbeidet, og sørge for effektiv og trygg informasjonsutveksling. Det pågående arbeidet gir bedre innsamling og bruk av styringsinformasjon, samt tilrettelegging for deling og gjenbruk av data internt og med andre aktører. Dette gir muligheter for å utvikle datagrunnlag som kan brukes helhetlig i sektoren, og som kan redusere tidsbruk og øke kvaliteten i samhandlingen mellom for eksempel Bufetat og kommunene. Utviklede løsninger som digitaliserte henvisningsskjemaer fra kommunene til Bufetat og digitalt egenpresentasjonsskjema for fosterhjemrekruttering, bidrar til tryggere og mer effektive prosesser for barn, familier og kommunene.

I en mer utrygg omverden øker behovet for tjenester som gir støtte, trygghet og stabilitet. Tiden vi står i er urolig og preget av økende internasjonal konflikt og uforutsigbarhet. Denne situasjonen påvirker også rammene for våre tjenester. For sårbare barn, unge og deres familier kan slik usikkerhet forsterke allerede krevende livsvilkår. Dette gjør vår rolle i å ivareta barn, unge og familier enda viktigere.

Barn og unge trenger å vokse opp i trygge hjem med gode oppvekstvilkår. Kommunenes tjenestetilbud er en viktig forutsetning for å sikre dette. Kunnskapsgrunnlaget viser til at forebygging tidlig i barnas liv er spesielt viktig, og at det ofte går gjennom støtte til foreldrene. Det er derfor viktig å styrke forebyggende innsats gjennom foreldrestøtte og en bærekraftig familieverntjeneste. Virkemidler som digitale ressurser og tilskuddsordninger for foreldrestøttende tiltak er viktige bidrag i styrkingen av det foreldrestøttende arbeidet i kommunene, både til foreldre flest og til foreldre med særlige behov. Vi vil fortsette å utvikle virkemidler for å støtte kommunenes arbeid på oppvekstområdet.

Det er høye forventninger til hva kommunene skal levere på, uavhengig av ulike forutsetninger for å ivareta ansvaret. Samtidig er det flere trekk ved samfunnsutviklingen som utfordrer kommunenes evne til å levere gode tjenester på oppvekstområdet. Vi vil fortsette arbeidet med å sikre at våre statlige virkemidler i enda større grad støtter kommunenes ulike og reelle behov, og utnytte mulighetene i arenaer som etatssamarbeidet for utsatte barn og unge for å bidra til at staten blir mer samordnet i sin virkemiddelbruk mot kommunene og brukerne. Gjennom etatssamarbeidet har Bufdir allerede bidratt til verdifull nettverksbygging og økt tverrfaglig forståelse (Kråkenes et al., 2025). Samarbeidet inkluderer tett samhandling mellom statlige etater, statsforvaltere og kommuner. Sentrale fokusområder i tiden fremover er oppdrag knyttet til kommunenes forebyggende ansvar og tverretatlig samarbeid for å forebygge rekruttering til kriminalitet.

Også i arbeidet med å imøtegå diskriminerende holdninger og feilinformasjon, er samordning av innsats og kunnskapsformidling avgjørende. Holdninger til likestilling i Norge er generelt svært positive, og det er en bred enighet i befolkningen om at likestilling er en grunnleggende verdi i det norske samfunnet. Til tross for at vi på mange områder ser en dreining mot et mer åpent, inkluderende og likestilt samfunn, ser vi flere bekymringsfulle utviklingstrekk. Internasjonalt ser vi alvorlige tilbakeslag for kvinner og minoriteters rettigheter. Denne motstanden kommer også til uttrykk i Norge, og finner grobunn gjennom for eksempel feilinformasjon og i sosiale medier.

Bufdir jobber kontinuerlig med å fremskaffe solide kunnskapsgrunnlag, gjøre kunnskapen tilgjengelig og bidra til samordning på tvers av sektorer. Direktoratet sørger for å ha oppdatert og tilgjengelig statistikk på våre fagområder, og utvikle indikatorer for å følge utviklingen over tid. Sammen med annen kunnskapsinnhenting, som FoU-prosjekter, bidrar dette til et solid kunnskapsgrunnlag for gode faglig funderte råd og god veiledning.

Kompetanseheving og veiledning ut mot kommuner har stått sentralt i 2025, og Bufdir vil fortsette med dette arbeidet. Vi ser at virkemidler som e-læringskurs bidrar til at vi når bredere ut og med enkle verktøy. Bufdir har gode erfaringer med faglig samarbeid med KS og har god dialog med statsforvaltere om å støtte opp under og motivere kommunenes likestillingsarbeid. Samarbeid med de som kjenner kommunene godt er helt avgjørende for å sikre at vi bruker våre virkemidler på best mulig måte for å møte kommunene der de er.

Slike samarbeid bidrar til økt kunnskap om både lokale prosjekter, regionale initiativer og nasjonale målsetninger på området. Vi vil fortsette å videreutvikle våre virkemidler på en måte som fremmer en positiv samfunnsutvikling.

6. Årsregnskap

6.1 Ledelseskommmentarer til årsregnskapet

Bufdir er et bruttobudsjettet statlig forvaltningsorgan underlagt Barne- og familiedepartementet.

6.1.1 Bekreftelse

Årsregnskapet er avlagt i henhold til bestemmelser om økonomistyring i staten, rundskriv R-115 fra Finansdepartementet (FIN) og krav fra Barne- og familiedepartementet (BFD) i instruks om økonomistyring. Direktoratet mener regnskapet gir et dekkende bilde av direktoratets disponible bevilgninger, regnskapsførte utgifter, inntekter, eiendeler og gjeld.

Vurderinger av vesentlige forhold

6.1.1.1 Bevilgningsrapportering

Samlet disponerte direktoratet tildelinger på utgiftssiden på 14,53 mrd. kroner. Dette inkluderer mottatte belastningsfullmakter på til sammen 23,5 mill. kroner. Belastningsfullmaktene er knyttet til flere samarbeidsprosjekter mellom Bufdir og andre departementer/direktorater innenfor direktoratets ansvarsområder. Bufdir har avgitt belastningsfullmakter på til sammen 81 mill. kroner. Fullmaktene er i hovedsak gitt til statsforvalterembetene knyttet til kompetansetiltakene og kommunale læringsnettverk.

Totalt er det regnskapsført 14,18 mrd. kroner på direktoratets disponible midler, inkludert avgitte belastningsfullmakter. Netto rapportert til bevilgningsregnskapet, etter fratrukk av inntekter på 3,7 mrd. kroner, var på 10,5 mrd. kroner i 2025.

Samlet for alle kapitler, inklusive utgiftsført av andre, viste en mindretgift på 301 mill. kroner i forhold til tildeling i 2025. Øvrige inntekter viste merinntekter på 95,8 mill. kroner. Et samlet resultat viste dermed en mindretgift på 397 mill. kroner i 2025. Sammenlignet med 2024 er mindretgiften 374,1 mill. kroner høyere.

Kapittel 842 Familievernet viste en mindretgift hensyntatt merinntekt på 22,4 mill. kroner som utgjør 3 prosent av total bevilgning. Kapittel 846 Familie- og oppveksttiltak viste samlet en mindretgift på 6,6 mill. kroner, som utgjør 0,56 prosent av total bevilgning. Kapittel 854 tiltak i barne- og ungdomsvernet viste samlet en mindretgift på 63,2 mill. kroner, som utgjør 11,8 prosent av tildelingen. Mindretgiften skyldes hovedsakelig faseforskyvning av flere prosjekt, usikkerhet knyttet til utvikling av fagområder som er under endring, kapasitetsutfordringer i organisasjonen og mindreforbruk på avgitte belastningsfullmakter. Kapittel 855 Det statlige barnevernet hadde et mindreforbruk på 245,4 mill. kroner som utgjør 2,47 prosent av tildelingen. Mindretgiften er knyttet til faseforskyvninger av særskilte tildelinger til oppbygging av kapasitet i statlige institusjoner og pilot for ny innretning av institusjonstilbudet, samt høyere inntekter enn budsjettet. Kapittel 856 Barnevernets omsorgssenter for enslige mindreårige asylsøkere viste et mindreforbruk på 1,1 mill. kroner, som utgjør 0,2 prosent av bevilgningen.

Inkludert avgitte belastningsfullmakter og merinntekt viser samlet resultat for kapittel 858 Direktoratet en mindreutgift på 47,8 mill. kroner, som utgjør 6,56 prosent av total bevilgning. Mindreutgiften skyldes i hovedsak faseforskyvning av prosjekter og vakanser gjennom året.

Rapporterte utgifter til drift eksklusive utbetalinger av tilskudd var 11,6 mrd. kroner i 2025. Av dette utgjør utbetalinger til lønn og sosiale utgifter 5,2 mrd. kroner, som tilsvarer 44,6 prosent av totale driftsutgifter. Andre utbetalinger til drift var på 6,4 mrd. kroner i 2025. Bufdir utbetalte 2,45 milliarder i tilskudd i 2025.

Oversikt over bindinger fremtidige års forpliktelser er 3,8 milliarder kroner for 2026, og til sammen 18,6 milliarder de nærmeste 10 år. Dette er i hovedsak knyttet til forpliktelser i forbindelse med kjøp av plasser hos private eller ideelle institusjoner samt fosterhjem.

6.1.1.2 Virksomhetsregnskapet

I 2025 ble det innført regnskapsføring etter periodiseringsprinsippet i henhold til de statlige regnskapsstandardene, i tillegg til ordinær føring av regnskap i henhold til kontantprinsippet. Dette påvirker blant annet for notene i årsregnskapet, der mange nå er knyttet til det periodiserte virksomhetsregnskapet og ikke kontantregnskapet som tidligere. Siden 2025 er innføringsåret, er det ikke gjengitt tilsvarende tall fra 2024 i enkelte av notene.

Bufdir hadde kostnader til driften på 11,67 milliarder i 2025. Av dette var 5,15 milliarder lønnskostnader (note 2). Andre driftskostnader beløp seg til 6,5 milliarder kroner (note 5). Det er kjøp av plasser hos private og ideelle barnevernsinstitusjoner som er den største kostnaden. Avskrivninger på varige driftsmidler og immaterielle anleggsmidler utgjorde 83,7 millioner kroner.

Forvaltning og utbetaling av tilskudd skjer i henhold til eget regelverk fastsatt av BFD.

Samlet tildelte Bufdir 2,47 mrd. kroner i tilskudd i 2025 (note 9). Av dette er 14,3 mill. kroner ikke utbetalt ved regnskapsårets slutt og ligger som Tilskuddsgjeld i årsregnskapet. Tilskudd til ideelle organisasjoner utgjør 62 prosent av utbetalingen av tilskudd. Tilskudd til kommunene utgjorde 27 prosent av tilskuddsutbetalingene, hvor det største tilskuddet var 257,8 mill. kroner til tilskuddsordning for inkludering av barn i lavinntektsfamilier.

Det ble utbetalt 216,2 mill. kroner som tilskudd til barne- og ungdomsorganisasjoner og 306,6 mill. kroner til funksjonshemmedes organisasjoner. Det er utbetalt totalt 757,4 mill. kroner til bekjempelse av barnefattigdom.

Bufdir har hatt inntekt på 3 milliarder hovedsakelig knyttet til kommunale egenandeler (note 8).

6.1.1.3 Balanse

Balanse for eiendeler per 31.12.25 viser 535,9 mill. kroner, hvor anleggsmidler utgjør hoveddelen med 347,2 mill. kroner, i tillegg til omløpsmidler med 168 mill. kroner og fordringer på 20,5 mill. kroner. Sum eiendeler drift økte med 40,9 mill. kroner fra 474,4 mill. kroner ved inngangen av året til 515,3 mill. kroner. Immaterielle eiendeler ble etter avskrivninger redusert med 10,2 mill. kroner

i 2025, mens varige driftsmidler økte med 17,2 mill. kroner. Omløpsmidler økte med 33,9 mill. kroner. Flere detaljer om avskrivninger og anskaffelser finnes i note 3 og 4.

Kortsiktig gjeld i balansen er 1 631,7 mill. kroner, jf. note 7B, hvor opptjent gjeld til ansatte utgjør 643,2 mill. kroner, skyldig skattetrekk og offentlige avgifter utgjør 255,8 mill. kroner. Leverandørgjeld er 393,3 mill. kroner og annen kortsiktig gjeld er 325 mill. kroner. Gjeld vedrørende tilskuddsforvaltning utgjør 14,3 mill. kroner. Nærmere detaljer om annen kortsiktig gjeld finnes i note 14.

6.1.2 Tilleggsopplysninger

Riksrevisjonen er ekstern revisor og bekrefter årsregnskapet for Bufdir. Årsregnskapet er ikke ferdig revidert per d.d., men revisjonsberetningen vil foreligge senest 1. mai og er da ikke unntatt offentlighet. Beretningen vil bli publisert på Bufdirs nettsider.

Oslo, 12.02.2026

Hege Nilssen

Direktør
Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet

6.2 Prinsippnote til årsregnskapet

Årsregnskap for statlige virksomheter er utarbeidet og avlagt etter nærmere retningslinjer fastsatt i bestemmelser om økonomistyring i staten (bestemmelsene). Årsregnskapet er i henhold til krav i bestemmelsene punkt 3.4.1, nærmere bestemmelser i Finansdepartementets rundskriv R-115 av november 2025 og eventuelle tilleggskrav fastsatt av overordnet departement.

Oppstillingen av bevilgningsrapporteringen og artskontorrapporteringen er utarbeidet med utgangspunkt i bestemmelsene punkt 3.4.2 – de grunnleggende prinsippene for årsregnskapet:

- a) Regnskapet følger kalenderåret.
- b) Regnskapet inneholder alle rapporterte utgifter og inntekter for regnskapsåret.
- c) Regnskapet er utarbeidet i tråd med kontantprinsippet.
- d) Utgifter og inntekter er ført i regnskapet med brutto beløp.

Oppstillingene av bevilgnings- og artskontorrapportering er utarbeidet etter de samme prinsippene, men gruppert etter ulike kontoplaner. Prinsippene samsvarer med krav i bestemmelsene punkt 3.5 til hvordan virksomhetene skal rapportere til statsregnskapet. Sumlinjen «Netto rapportert til bevilgningsregnskapet» er lik i begge oppstillingene.

Virksomheten er tilknyttet statens konsernkontoordning i Norges Bank i henhold til krav i bestemmelsene pkt. 3.7.1. Bruttobudsjetterte virksomheter tilføres ikke likviditet gjennom året, men har en trekkrettighet på sin konsernkonto. Ved årets slutt nullstilles saldoen på den enkelte oppgjørskonto ved overgang til nytt år.

Virksomheten er innvilget begrenset unntak fra bestemmelsen for klientkonto utenfor konsernkontoordningen

6.2.1 Bevilgningsrapporteringen

Oppstillingen av bevilgningsrapporteringen omfatter en øvre del med bevilgningsrapporteringen og en nedre del som viser beholdninger virksomheten står oppført med i kapitalregnskapet. Bevilgningsrapporteringen viser regnskapstall som virksomheten har rapportert til statsregnskapet. Det stilles opp etter de kapitler og poster i bevilgningsregnskapet virksomheten har fullmakt til å disponere. Kolonnen «Samlet tildeling» viser hva virksomheten har fått stilt til disposisjon i tildelingsbrev for hver statskonto (kapittel/post). Oppstillingen viser i tillegg alle finansielle eiendeler og forpliktelser virksomheten står oppført med i statens kapitalregnskap.

Mottatte fullmakter til å belaste en annen virksomhets kapittel/post (belastningsfullmakter) vises ikke i kolonnen for «Samlet tildeling», men er omtalt i note B til bevilgningsoppstillingen. Utgiftene knyttet til mottatte belastningsfullmakter er bokført og rapportert til statsregnskapet, og vises i kolonnen for «Regnskap».

Avgitte belastningsfullmakter er inkludert i kolonnen for «Samlet tildeling», men bokføres og rapporteres ikke til statsregnskapet fra virksomheten selv. Avgitte belastningsfullmakter bokføres og rapporteres av virksomheten som har mottatt belastningsfullmakten og vises derfor ikke i kolonnen for «Regnskap». De avgitte fullmaktene fremkommer i note B til bevilgningsoppstillingen.

Binding på fremtidige års bevilgninger vises i note C, hvor det fremgår de fremtidige forpliktelser som Bufdir anser som vesentlige og kritiske for driften av virksomheten.

6.2.2 Artskontorrapporteringen

Oppstillingen av artskontorrapporteringen har en øvre del som viser hva som er rapportert til statsregnskapet etter standard kontoplan for statlige virksomheter og en nedre del som viser eiendeler og gjeld som inngår i mellomværende med statskassen. Artskontorrapporteringen viser regnskapstall virksomheten har rapportert til statsregnskapet etter standard kontoplan for statlige virksomheter. Virksomheten har en trekkrettighet på konsernkonto i Norges Bank. Tildelingene er ikke inntektsført og derfor ikke vist som inntekt i oppstillingen.

6.2.3 Oppstilling av bevilgningsrapportering 31.12.2025

Kapittel	Kapittelnavn	Post	Posttekst	Note	Samlet tildeling	Regnskap per 31.12.2025	Merutgift (-) og mindretgift
0351	Likestilling og diskriminering	21	Forskning, utredning og spesielle driftsutgifter	A,B	26 455 000	23 200 626	3 254 374
0351	Likestilling og diskriminering	70	Likestilling mellom kjønn mv.	A,B	59 105 000	59 105 004	-4
0351	Likestilling og diskriminering	72	Kjønns- og seksualitetsmangfold	A,B	42 870 000	42 870 000	0
0351	Likestilling og diskriminering	73	Likestillingssentrene	A,B	28 450 000	28 425 492	24 508
0352	Nedsatt funksjonsevne	21	Forskning, utredning og spesielle driftsutgifter	A,B	19 995 000	8 474 648	11 520 352
0352	Nedsatt funksjonsevne	70	Funksjonshemmedes organisasjoner	A,B	280 100 000	280 100 007	-7
0352	Nedsatt funksjonsevne	71	Universell utforming og økt tilgjengelighet	A,B	14 000 000	19 000 000	-5 000 000
0352	Nedsatt funksjonsevne	72	Funksjonshemmedes levekår og livskvalitet	A,B	33 000 000	33 000 000	0
0671	Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere	62	Kommunale integreringstiltak	A,B	26 400 000	26 379 940	20 060
0671	Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere	73	Tilskudd	A,B	4 700 000	4 680 000	20 000
0840	Tiltak mot vold og overgrep	21	Spesielle driftsutgifter	A,B	18 105 000	12 770 109	5 334 891
0840	Tiltak mot vold og overgrep	60	Tilskudd til oppgradering av krisesenterbygg	A,B	20 000 000	20 000 000	0
0840	Tiltak mot vold og overgrep	61	Krisetiltak - tilskudd til incest- og voldtektsentre	A,B	127 057 000	127 052 076	4 924
0840	Tiltak mot vold og overgrep	70	Tilskudd til voldsforbyggende tiltak mv.	A,B	59 660 000	62 010 000	-2 350 000
0840	Tiltak mot vold og overgrep	73	Tilskudd til senter for voldsutsatte barn	A,B	40 723 000	40 723 000	0

Kapittel	Kapittelnavn	Post	Posttekst	Note	Samlet tildeling	Regnskap per 31.12.2025	Merutgift (-) og mindretgift
0841	Samliv og konfliktløsning	21	Spesielle driftsutgifter - meklingsgodtgjørelse	A,B	19 244 000	18 727 672	516 328
0841	Samliv og konfliktløsning	22	Opplæring, forskning, utvikling mv.	A,B	5 270 000	4 644 300	625 700
0842	Familievern	01	Driftsutgifter	A,B	440 617 000	448 637 027	-8 020 027
0842	Familievern	21	Spesielle driftsutgifter	A,B	29 967 000	19 705 287	10 261 713
0842	Familievern	70	Tilskudd til kirkens familievern	A,B	275 477 000	254 871 556	20 605 444
0843	Adopsjonsstønad	70	Tilskudd til foreldre som adopterer barn fra utlandet	A,B	2 000 000	1 648 332	351 668
0846	Familie- og oppveksttiltak	21	Spesielle driftsutgifter	A,B	37 879 000	33 406 832	4 472 168
0846	Familie- og oppveksttiltak	22	Forskning	A,B	6 493 000	3 079 400	3 413 600
0846	Familie- og oppveksttiltak	61	Tilskudd til inkludering av barn og unge	A,B	803 299 000	256 519 221	546 779 779
0846	Familie- og oppveksttiltak	62	Utvikling i kommunene	A,B	91 547 000	91 547 000	0
0846	Familie- og oppveksttiltak	70	Barne- og ungdomsorganisasjoner	A,B	206 250 000	206 250 000	0
0846	Familie- og oppveksttiltak	71	Utvikling og opplysningsarbeid mv	A,B	12 364 000	559 140 777	-546 776777
0846	Familie- og oppveksttiltak	79	Tilskudd til internasjonalt ungdomsarbeid mv	A,B	10 172 000	10 172 003	-3
0847	EUs ungdomsprogram	01	Driftsutgifter	A,B	20 310 000	19 981 426	328 574
0854	Tiltak i barne- og ungdomsvernet	21	Spesielle driftsutgifter	A,B	52 162 000	28 751 017	23 410 983
0854	Tiltak i barne- og ungdomsvernet	23	Kompetansehevingstiltak i barnevernet	A,B	67 748 000	36 535 606	31 212 394
0854	Tiltak i barne- og ungdomsvernet	61	Utvikling i kommunene	A,B	152 422 000	92 454 036	59 967 964
0854	Tiltak i barne- og ungdomsvernet	62	Tilskudd til barnevernfaglig videreutdanning	A,B	28 370 000	27 724 160	645 840

Kapittel	Kapittelnavn	Post	Posttekst	Note	Samlet tildeling	Regnskap per 31.12.2025	Merutgift (-) og mindretgift
0854	Tiltak i barne- og ungdomsvernet	71	Utvikling og opplysningsarbeid mv.	A,B	42 476 000	42 468 710	7 290
0854	Tiltak i barne- og ungdomsvernet	72	Tilskudd til forskning og utvikling i barnevernet	A,B	158 663 000	166 590 510	-7 927 510
0855	Statlig forvaltning av barnevernet	01	Driftsutgifter	A,B	5 195 933 000	4 958 898132	237 034 868
0855	Statlig forvaltning av barnevernet	21	Spesielle driftsutgifter	A,B	42 697 000	28 928 011	13 768 990
0855	Statlig forvaltning av barnevernet	22	Kjøp av private barneverntjenester	A,B	4 714 778 000	4 805 314482	-90 536 482
0856	Barnevernets omsorgssenter for enslige mindreårige asylsøkere	01	Driftsutgifter	A,B	180 996 000	174 581 378	6 414 622
0856	Barnevernets omsorgssenter for enslige mindreårige asylsøkere	22	Kjøp av plasser i private omsorgssentre	A,B	348 935 000	354 734 422	-5 799 422
0858	Barne-, ungdoms- familiedirektoratet og fellesfunksjoner i Barne-, ungdoms- og familieetaten	01	Driftsutgifter	A,B	705 687 000	668 453 434	37 233 566
0858	Barne-, ungdoms- familiedirektoratet og fellesfunksjoner i Barne-, ungdoms- og familieetaten	21	Spesielle driftsutgifter	A,B	23 768 000	20 052 706	3 715 294
0226	Kvalitetsutvikling i grunnsopplæringen	21	Spesielle driftsutgifter	B	230 000	142 375	
0230	Statlig spesialpedagogisk tjeneste	01	Driftsutgifter	B	100 000	100 000	
0335	Medieformål	01	Driftsutgifter	B	25 000	20 000	
0430	Kriminalomsorgen	01	Driftsutgifter	B	100 000	56 000	
0433	Konfliktrådet	01	Driftsutgifter	B	100 000	79 396	
0440	Politiet	01	Driftsutgifter	B	230 000	114 734	
0490	Utlendingsdirektoratet	01	Driftsutgifter	B	125 000	56 602	
0601	Utredningsvirksomhet, forskning mv.	21	Spesielle driftsutgifter	A,B	2 500 000	2 498 700	1 300

Kapittel	Kapittelnavn	Post	Posttekst	Note	Samlet tildeling	Regnskap per 31.12.2025	Merutgift (-) og mindreutgift
0621	Tilskudd til sosiale tjenester og sosial inkludering	21	Spesielle driftsutgifter	B	230 000	120 000	
0670	Integrerings- og mangfoldsdirektoratet	01	Driftsutgifter	B	100 000	79 200	
0760	Kommunale helse- og omsorgstjenester	21	Spesielle driftsutgifter	B	17 000 000	18 538 471	
0765	Psykisk helse, rus og vold	21	Spesielle driftsutgifter	B	3 930 000	3 865 035	
0854	Tiltak i barne- og ungdomsvernet	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold	A,B	32 497 000	11 326 660	21 170 340
1420	Miljødirektoratet	21	Spesielle driftsutgifter	B	421 000	421 000	
1500	Digitaliserings- og forvaltningsdepartementet	21	Spesielle driftsutgifter	B	900 000	300 000	
1633	Nettoordning, statlig betalt merverdiavgift	01	Driftsutgifter	B	0	21 205 199	
2412	Husbanken	21	Spesielle driftsutgifter	B	25 000	25 000	
Sum utgiftsført					14 534 657 000	14 180 556 711	

Kapittel	Kapittelnavn	Post	Posttekst	Samlet tildeling	Regnskap 2025	Merinntekt og mindreinntekt(-)
3842	Familievern	01	Diverse inntekter	898 000	410 217	-487 783
3847	Eus ungdomsprogram	01	Tilskudd fra Europakommisjonen	5 964 000	7 372 119	1 408 119
3855	Statlig forvaltning av barnevernet	01	Diverse inntekter	3 676 000	5 814 483	2 138 483
3855	Statlig forvaltning av barnevernet	02	Barnetrygd	3 959 000	4 111 601	152 601
3855	Statlig forvaltning av barnevernet	60	Kommunale egenandeler	2 907 308 000	2 990 198 493	82 890 493
3856	Barnevernets omsorgssenter for enslige mindreårige asylsøkere	60	Kommunale egenandeler	1 405 000	1 888 810	483 810
3858	Barne-, ungdoms- familiedirektoratet og fellesfunksjoner i Barne-, ungdoms- og familieetaten	01	Diverse inntekter	590 000	9 791 784	9 201 784
5309	Tilfeldige inntekter	29	Tilfeldige inntekter		52 812 358	
5700	Folketrygdens inntekter	72	Motkonto arb.g.avgift		587 117 788	
Sum inntektsført				2 923 800 000	3 659 517 652	
Netto rapportert til bevilgningsregnskapet					10 521 039 059	

Kapitalkontoer	Kapittelnavn	Regnskap 2025
60086401	Norges Bank KK /innbetalinger	3 342 301 120
60086402	Norges Bank KK/utbetalinger	-13 854 824 102
708052	Endring i mellomværende med statskassen	- 8 516 077
Sum rapportert		0

6.2.3.1 Beholdninger rapportert til kapitalregnskapet (31.12)

Konto	Tekst	2025	2024	Endring
708052	Mellomværende med statskassen	- 267 480 405	-258 964 328	-8 516 077

6.2.4 Note A Forklaring av samlet tildeling utgifter

Kapittel og post	Overført fra i fjor	Årets tildelinger	Samlet tildeling
060121	500 000	2 000 000	2 500 000
067162	0	26 400 000	26 400 000
067173	0	4 700 000	4 700 000
035121	710 000	25 745 000	26 455 000
035170	0	59 105 000	59 105 000
035172	0	42 870 000	42 870 000
035173	0	28 450 000	28 450 000
035221	560 000	19 435 000	19 995 000
035270	0	280 100 000	280 100 000
035271	0	14 000 000	14 000 000
035272	0	33 000 000	33 000 000
084021	1 075 000	17 030 000	18 105 000
084060	0	20 000 000	20 000 000
084061	0	127 057 000	127 057 000
084070	0	59 660 000	59 660 000
084073	0	40 723 000	40 723 000
084121	0	19 244 000	19 244 000
084122	0	5 270 000	5 270 000
084201	7 674 000	432 943 000	440 617 000
084221	4 651 000	25 316 000	29 967 000
084270	0	275 477 000	275 477 000
084370	0	2 000 000	2 000 000
084621	6 404 000	31 475 000	37 879 000
084622	0	6 493 000	6 493 000
084661	0	803 299 000	803 299 000

Kapittel og post	Overført fra i fjor	Årets tildelinger	Samlet tildeling
084662	0	91 547 000	91 547 000
084670	0	206 250 000	206 250 000
084671	0	12 364 000	12 364 000
084679	0	10 172 000	10 172 000
084701	2 491 000	17 819 000	20 310 000
085421	3 173 000	48 989 000	52 162 000
085423	2 831 000	64 917 000	67 748 000
085445	2 236 000	30 261 000	32 497 000
085461	0	152 422 000	152 422 000
085462	0	28 370 000	28 370 000
085471	0	42 476 000	42 476 000
085472	412 000	158 251 000	158 663 000
085501	93 765 000	5 102 168 000	5 195 933 000
085521	7 781 000	34 916 000	42 697 000
085522	0	4 714 778 000	4 714 778 000
085601	1 229 000	179 767 000	180 996 000
085622	0	348 935 000	348 935 000
085801	19 335 000	686 352 000	705 687 000
085821	1 092 000	22 676 000	23 768 000

6.2.5 Note B Forklaring til brukte fullmakter og beregning av mulig overførbart beløp til neste år

Kapittel og post	Stikkord	Merutgift(-)/mindreutgift	Utgiftsført av andre iht. avgitte belastningsfullmakter(-)	Merutgift(-)/mindreutgift etter avgitte belastningsfullmakter	Merinntekter/mindreinntekter(-) iht. merinntektsfullmakt	Omdisponering fra post 01 til 45 eller til post 01/21 fra neste års bevilgning	Innsparinger(-)	Sum grunnlag for overføring	Maks overførbart beløp	Mulig overførbart beløp beregnet av virksomheten
060121		1 300		1 300				1 300	100 000	1 300
067162		20 060		20 060				20 060		
067173		20 000		20 000				20 000		
035121		3 254 374	500 000	2 754 374				2 754 374	1 287 250	1 287 250
035170		-4		-4				-4		
035172		0		0				0		
035173		24 508		24 508				24 508		
035221		11 520 352	5 167 945	6 352 407				6 352 407	971 750	971 750
035270		-7		-7				-7		
035271		-5 000 000		-5 000 000				-5 000 000		
035272		0		0				0		
084021	kan nyttes under post 70 og kap. 846, post 62	5 334 891		5 334 891				5 334 891	851 500	851 500
084060		0		0				0		
084061		4 924		4 924				4 924		
084070	kan nyttes under post 21, post 61 og kap. 858 post 01	-2 350 000		-2 350 000				-2 350 000		

Kapittel og post	Stikkord	Merutgift(-)/mindreutgift	Utgiftsført av andre iht. avgitte belastningsfullmakter(-)	Merutgift(-)/mindreutgift etter avgitte belastningsfullmakter	Merinntekter/mindreinntekter(-) iht. merinntektsfullmakt	Omdisponering fra post 01 til 45 eller til post 01/21 fra neste års bevilgning	Innsparinger(-)	Sum grunnlag for overføring	Maks overførbart beløp	Mulig overførbart beløp beregnet av virksomheten
084073		0		0				0		
084121	overslags bevilgning	516 328		516 328				516 328		
084122		625 700		625 700				625 700	263 500	263 500
084201	kan nyttes under post 70	-8 020 027		-8 020 027	-487 783			-8 507 810	21 647 150	-
084221	kan overføres	10 261 713		10 261 713				10 261 713	49 225 000	10 261 713
084270	kan nyttes under post 01	20 605 444		20 605 444				20 605 444		
084370	overslags bevilgning	351 668		351 668				351 668		
084621	kan overføres, kan nyttes under post 62 og 71	4 472 168	1 253 785	3 218 383				3 218 383	76 265 000	3 218 383
084622		3 413 600		3 413 600				3 413 600	324 650	324 650
084661	kan nyttes under post 71	546 779 779		546 779 779				546 779 779		
084662		0		0				0		
084670		0		0				0		
084671	kan nyttes under	-546 776 777		-546 776 777				-546 776 777		

Kapittel og post	Stikkord	Merutgift(-)/mindreutgift	Utgiftsført av andre iht. avgitte belastningsfullmakter(-)	Merutgift(-)/mindreutgift etter avgitte belastningsfullmakter	Merinntekter/mindreinntekter(-) iht. merinntektsfullmakt	Omdisponering fra post 01 til 45 eller til post 01/21 fra neste års bevilgning	Innsparinger(-)	Sum grunnlag for overføring	Maks overførbart beløp	Mulig overførbart beløp beregnet av virksomheten
	post 21 og post 62									
084679		-3		-3				-3		
084701	kan overføres	328 574		328 574	1 408 119			1 736 693	35 084 000	1 736 693
085421		23 410 983	10 189 514	13 221 469				13 221 469	2 449 450	2 449 450
085423	Kan nyttes under post 72	31 212 394	15 433 819	15 778 575				15 778 575	3 245 850	3 245 850
085445	kan overføres	21 170 340		21 170 340				21 170 340	32 425 000	21 170 340
085461		59 967 964	37 880 318	22 087 646				22 087 646		
085462	kan nyttes under post 23	645 840		645 840				645 840		
085471		7 290		7 290				7 290		
085472	kan overføres, kan nyttes under post 23	-7 927 510	1 754 368	-9 681 878				-9 681 878	289 934 000	-
085501	kan nyttes under post 22	237 034 868		237 034 868	85 181 577			322 216 445	255 108 400	231 679 962
085521	kan overføres	13 768 990		13 768 990				13 768 990	63 164 000	13 768 990

Kapittel og post	Stikkord	Merutgift(-)/ mindreutgift	Utgiftsført av andre iht. avgitte belastnings- fullmakter(-)	Merutgift(-)/ mindreutgift etter avgitte belastningsfull- makter	Merinntekter/ mindre- inntekter(-) iht. merinntekts- fullmakt	Omdisponering fra post 01 til 45 eller til post 01/21 fra neste års bevilgning	Innspar- inger(-)	Sum grunnlag for overføring	Maks overførbart beløp	Mulig overførbart beløp beregnet av virksomheten
085522	kan nyttes under post 01	-90 536 482		-90 536 482				-90 536 482	235 738 900	-
085601	Kan nyttetes under post 22	6 414 622		6 414 622	483 810			6 898 432	8 988 350	1 099 010
085622	kan nyttes under post 01	-5 799 422		-5 799 422				-5 799 422	17 446 750	-
085801		37 233 566	616 368	36 617 198	9 201 784			45 818 982	34 317 600	34 317 600
085821		3 715 294	1 690 915	2 024 379				2 024 379	1 133 800	1 133 800

6.2.5.1 Forklaring til bruk av budsjettfullmakter

6.2.5.1.1 Mottatte betalingsfullmakter

Buudir har i 2025 mottatt belastningsfullmakter for til sammen 23 516 000 kroner. Buudir har mottatt belastningsfullmakter fra:

- Helsedirektoratet har gitt en belastningsfullmakt på kapittel 760 post 21 på 17 mill. kroner for kostnader vedrørende ung.no for honorar til helsesvarere og forvaltning og videreutvikling.
- Helsedirektoratet har gitt to belastningsfullmakter på kapittel 765 post 21 på 3,93 mill. kroner hvorav 3,7 mill. kroner til TryggEst og 0,23 mill. kroner til etatssamarbeidet Miljødirektoratet har gitt en belastningsfullmakt på kapittel 1420 post 21 på 421 000 kroner til utvikling av nasjonal klimasårbarhetsanalyse.
- Digitaliseringsdirektoratet har gitt en belastningsfullmakt på kapittel 1500 post 21 på 0,9 mill. kroner for utvikling av casegenerator.
- Kriminalitetsomsorgsdirektoratet har gitt en belastningsfullmakt på kapittel 430 post 01 på 100 000 kroner til etatssamarbeidet.
- Medietilsynet har gitt en belastningsfullmakt på kapittel 335 post 01 på 25 000 kroner til etatssamarbeidet.
- Utlendingsdirektoratet har gitt en belastningsfullmakt på kapittel 490 post 01 på 125 000 kroner til etatssamarbeidet.
- Integrerings- og mangfoldsdirektoratet har gitt en belastningsfullmakt på kapittel 670 post 01 på 100 000 kroner til etatssamarbeidet.
- Politiet har gitt en belastningsfullmakt på kapittel 440 post 01 på 230 000 kroner til etatssamarbeidet.
- Husbanken har gitt en belastningsfullmakt på kapittel 2412 post 21 på 25 000 kroner til etatssamarbeidet
- Statped har gitt en belastningsfullmakt på kapittel 230 post 01 på 100 000 kroner til etatssamarbeidet.
- NAV har gitt en belastningsfullmakt på kapittel 621 post 21 på 230 000 kroner til etatssamarbeidet.
- Konfliktrådet har gitt en belastningsfullmakt på kapittel 433 post 01 på 100 000 kroner til etatssamarbeidet.
- Utdanningsdirektoratet har gitt en belastningsfullmakt på kapittel 226 post 21 på 230 000 kroner til etatssamarbeidet.

Buudir har belastet 23,9 mill. kroner på disse belastningsfullmaktene. På kap. 226 post 21 er det belastet 142 375 kroner. På kap 230 post 01 er det belastet 100 000 kroner. På kap 335 post 01 er det belastet 20 000 kroner. På kap 430 post 01 er det belastet 56 000 kroner. På kap 433 post 01 er det belastet 79 396 kroner. På kap. 440 post 01 er det belastet 114 734 kroner. På kap. 490 post 01 er det belastet 56 602 kroner. På kap. 621 post 21 er det belastet 120 000 kroner. På kap. 670 post 01 er det belastet 79 200 kroner. På kap. 760 post 21 er det belastet 18 538 471 kroner. På

kap. 765 post 21 er det belastet 3 865 035 kroner. På kap. 1420 post 21 er det belastet 421 000 kroner. På kap. 1500 post 21 er det belastet 300 000 kroner. På kap. 2412 post 21 er det belastet 25 000 kroner.

6.2.5.1.2 Stikkordet «kan overføres»

Poster med stikkordet "kan overføres" gir hjemmel til å overføre bevilgningen til de to neste budsjettårene, dette gjelder samtlige poster med stikkordet i denne noten.

6.2.5.1.3 Stikkordet «kan nyttes under»

Poster med stikkordet «kan nyttes under» gir hjemmel til å overskride bevilgningen på posten stikkordet viser til, med innsparing under den bevilgningen den henvises fra. Bufdir har i 2025 benyttet denne fullmakten på flere kapitler og poster.

- Kap 352 post 71 har et merforbruk på 5 mill. kroner som blir dekket av mindreforbruk på kap 352 post 21.
- Kap 840 post 70 har et merforbruk på 2,3 mill. kroner som blir dekket opp av et mindreforbruk på kap 840 post 21.
- Kap 842 post 01 har et merforbruk på 8 mill. kroner som blir dekket opp av et mindreforbruk på kap 842 post 70.
- Kap 846 post 71 har et merforbruk på 546 mill. kroner som blir dekket opp av et mindreforbruk på kap 846 post 61.
- Kap 854 post 72 har et merforbruk på 9,7 mill. kroner som blir dekket opp av et mindreforbruk på kap 854 post 23.
- Kap 855 post 22 har et merforbruk på 90 mill. kroner som blir dekket opp av et mindreforbruk på kap 855 post 01.
- Kap 856 post 22 har et merforbruk på 5,8 mill. kroner som blir dekket opp av et mindreforbruk på kap 856 post 01.

6.2.5.1.4 Stikkordet «overslagsbevilgning»

Poster med stikkord «overslagsbevilgning» gir hjemmel for å overskride bevilgningen mot etterfølgende fremlegg for Stortinget. BFD har delegert denne fullmakten til Bufdir på kap. 840 post 61, kap. 841 post 21 og kap. 843 post 70.

6.2.5.1.5 Avgitte belastningsfullmakter (utgiftsført av andre på utgiftskapitler og inntektsført av andre på inntektskapitler)

Bufdir har avgitt belastningsfullmakter til andre statlige virksomheter på til sammen 81 mill. kroner:

- kap. 351 post 21 på til sammen 0,65 mill. kroner
- kap. 352 post 21 på til sammen 5,45 mill. kroner
- kap. 846 post 21 på til sammen 1,36 mill. kroner
- kap. 854 post 21 på til sammen 10,9 mill. kroner
- kap. 854 post 23 på til sammen 18,4 mill. kroner
- kap. 854 post 61 på til sammen 41,6 mill. kroner

- kap. 858 post 01 på til sammen 0,6 mill. kroner.
- kap. 858 post 21 på til sammen 2 mill. kroner

Belastningsfullmaktene er gitt til Utdanningsdirektoratet, Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse, Forskningsrådet, Digitaliseringsdirektoratet og Statsforvalterembetene. Totalt har andre statlige virksomheter belastet Bufdir med til sammen 74,5 mill. kroner, som gir et mindreforbruk på til sammen 6,5 mill. kroner. Det totale mindreforbruket fordeler seg som følger:

- kap. 351 post 21 mindreforbruk på 0,125 mill. kroner
- kap. 352 post 21 mindreforbruk på 0,282 mill. kroner
- kap. 846 post 21 mindreforbruk på 0,106 mill. kroner
- kap. 854 post 21 mindreforbruk på 0,73 mill. kroner
- kap. 854 post 23 og post 72 har til sammen et mindreforbruk på 1,24 mill. kroner
- kap. 854 post 61 mindreforbruk på 3,73 mill. kroner
- kap. 858 post 01 merforbruk på 1 368,- kroner
- kap. 858 post 21 mindreforbruk på 0,31 mill. kroner

6.2.5.1.6 Fullmakt til å overskride driftsbevilgninger mot tilsvarende merinntekter

I 2025 har merinntekter på kap. 3847 post 01 blitt lagt til mindreforbruket som søkes overført for kap 847 post 01. Merinntekter på kap 3855 post 01, post 02 og post 60 har blitt lagt til mindreforbruket på kap. 855 post 01 og dermed reduserer merforbruket på kap 855 post 22. Merinntekter på kap. 3858 post 01 er lagt til mindreforbruket på kap. 858 post 01.

6.2.5.1.7 Romertallsvedtak

Ingen vedtak i 2025

6.2.5.1.8 Mulig overførbart beløp

Bufdir har i 2025 et mindreforbruk på 397 mill. kroner. Mulig overførbart beløp er 327,8 mill. kroner.

6.2.6 Note C Oversikt over binding på framtidige års bevilgninger*

Avtaler om leie av kontorlokaler				
Gjenværende varighet per 31.12.	Årlig leibeløp	Av neste års bevilgning	Av senere års bevilgning	Samlet binding på framtidige års bevilgninger
Varighet inntil 1 år	5 904 000	5 904 000		5 904 000
Varighet 1-5 år	86 839 000	86 839 000	208 742 000	295 581 000
Varighet over 5 år	50 408 700	50 408 700	355 905 700	406 314 400
Totalt	143 151 700	143 151 700	564 647 700	707 799 400

Andre vesentlige leieavtaler**				
Gjenværende varighet per 31.12.	Årlig leibeløp	Av neste års bevilgning	Av senere års bevilgning	Samlet binding på framtidige års bevilgninger
Varighet inntil 1 år	98 433 900	98 433 900		98 433 900
Varighet 1-5 år	126 933 800	126 933 800	232 971 900	359 905 700
Varighet over 5 år	111 693 100	111 693 100	855 262 600	966 955 700
Totalt	337 060 800	337 060 800	1 088 234 500	1 425 295 300

Vesentlige avtaler om kjøp av tjenester***				
Gjenværende varighet per 31.12.	Årlig beløp	Av neste års bevilgning	Av senere års bevilgning	Samlet binding på framtidige års bevilgninger
Varighet inntil 1 år	1 253 499 800	1 253 499 800		1 253 499 800
Varighet 1-5 år	632 831 000	632 831 000	585 041 100	1 217 872 100
Varighet over 5 år	1 415 010 000	1 415 010 000	12 580 812 000	13 995 822 000
Totalt	3 301 340 800	3 301 340 800	13 165 853 100	16 467 193 900

*Bufdir har mange løpende avtaler, oversikten er avgrenset til ti år fremtidige forpliktelser.

**Andre vesentlige leieavtaler gjelder leasing av biler, leie formålsbygg, lisenser, datasenter, skybaserte tjenester og dokumentforvaltning.

***Vesentlige avtaler om kjøp av tjenester gjelder kjøp av institusjonsplasser, beredskapshjem og fosterhjem. Flere av kontraktene er løpende og som endres ved behov.

Sum gjenspeiler forpliktelser per 1.1.26.

6.2.7 Oppstilling av artskontorrapporteringen 31.12.2025

	31.12.2025	31.12.2024
Driftsinntekter rapportert til bevilgningsregnskapet		
Innbetalinger fra gebyrer	0	0
Innbetalinger fra tilskudd og overføringer	22 205 545	21 128 491
Salgs- og leieinnbetalinger	2 131 756	2 146 972
Andre innbetalinger	3 162 759	2 988 805
<i>Sum innbetalinger fra drift</i>	<i>27 500 061</i>	<i>26 264 267</i>
Driftsutgifter rapportert til bevilgningsregnskapet		
Utbetalinger til lønn	5 170 448 342	4 759 123 648
Andre utbetalinger til drift	6 438 476 792	5 900 603 690
<i>Sum utbetalinger til drift</i>	<i>11 608 925 134</i>	<i>10 659 727 337</i>
Netto rapporterte driftsutgifter	11 581 425 073	10 633 463 070
Investerings- og finansinntekter rapportert til bevilgningsregnskapet		
Innbetaling av finansinntekter	253	100
<i>Sum investerings- og finansinntekter</i>	<i>253</i>	<i>100</i>
Investerings- og finansutgifter rapportert til bevilgningsregnskapet		
Utbetaling til investeringer	97 459 648	73 565 551
Utbetaling til kjøp av aksjer	0	0
Utbetaling av finansutgifter	85 578	73 664

	31.12.2025	31.12.2024
<i>Sum investerings- og finansutgifter</i>	97 545 226	73 639 216
Netto rapporterte investerings- og finansutgifter	97 544 973	73 639 116
Innkrevingsvirksomhet og andre overføringer til staten*		
Innbetaling av skatter, avgifter, gebyrer m.m.	3 044 899 660	2 696 025 880
<i>Sum innkrevingsvirksomhet og andre overføringer til staten</i>	<i>3 044 899 660</i>	<i>2 696 025 880</i>
Tilskuddsforvaltning og andre overføringer fra staten		
Utbetalinger av tilskudd og stønader	2 452 881 262	2 283 252 666
<i>Sum tilskuddsforvaltning og andre overføringer fra staten</i>	<i>2 452 881 262</i>	<i>2 283 252 666</i>
Inntekter og utgifter rapportert på felleskapitler		
Gruppelivsforsikring konto 1985 (ref. kap. 5309, inntekt)	0	0
Arbeidsgiveravgift konto 1986 (ref. kap. 5700, inntekt)	587 117 788	539 249 496
Nettoføringsordning for merverdiavgift konto 1987 (ref. kap. 1633, utgift)	21 205 199	21 125 325
<i>Netto rapporterte utgifter på felleskapitler</i>	<i>-565 912 589</i>	<i>-518 124 171</i>
Netto rapportert til bevilgningsregnskapet	10 521 039 059	9 776 204 801

Oversikt over mellomværende med statskassen

	31.12.2025	31.12.2024
Eiendeler og gjeld		
Fordringer på ansatte	299 553	448 245
Bankkontoer med statlige midler utenfor Norges Bank	4 727 342	2 976 236
Skyldig skattetrekk og andre trekk	-177 913 571	-157 655 860
Skyldige offentlige avgifter	-593 799	-609 800
Avsatt pensjonspremie til Statens pensjonskasse *	-95 212 122	-104 446 234

	31.12.2025	31.12.2024
Mottatte forskuddsbetalinger	-106 881	-88 041
Lønn (negativ netto, for mye utbetalt lønn m.m.)	1 728 343	853 224
Differanser på bank og uidentifiserte innbetalinger	-409 271	-442 098
Sum mellomværende med statskassen	-267 480 405	-258 964 328

**Pensjonstrekket i de ansattes lønn (2%) på konto 263 inngår også på denne linjen.*

6.3 Regnskapsprinsipper for bruttobudsjetterte virksomheter

Virksomhetsregnskapet avlagt i henhold til de statlige regnskapsstandardene (SRS).

Buudir har i 2025 innført virksomhetsregnskap i tråd med de statlige regnskapsstandardene (SRS), i tillegg til ordinær rapportering etter kontantprinsippet. Virksomhetsregnskapet er satt opp i samsvar med SRS.

6.3.1 Åpningsbalanse

6.3.1.1 Anleggsmidler

Ved utarbeidelse av åpningsbalansen er immaterielle eiendeler og varige driftsmidler verdsatt til gjenanskaffelsesverdi eller virkelig verdi. I de tilfellene det ikke finnes et velfungerende marked for eiendelen er gjenanskaffelsesverdi benyttet. I tilfeller hvor det har vært vanskelig å vurdere gjenanskaffelsesverdi, er det tatt utgangspunkt i historisk kost redusert for slit og elde som beste estimat på gjenanskaffelsesverdi. Gjenanskaffelsesverdi for en eiendel er det beløp det vil koste dersom eiendelen skulle anskaffes i dag, vurdert til samme kvalitet, standard og funksjonalitet som eksisterende eiendel.

Etter veiledningsnotat åpningsbalansen fra DFØ skal anleggsmidler med en gjenværende levetid på 12 måneder eller mer medtas i åpningsbalansen. Buudir har imidlertid vurdert at dette ikke er til hinder for å balanseføre anleggsmidler med kortere levetid, og enkelte anleggsmidler med gjenværende levetid på under 12 måneder er derfor inkludert i åpningsbalansen.

For inventar på beboerareal på institusjoner er det vurdert at dette er gjenstand for ekstra hardt bruk og slitasje, og ikke har en levetid på 3 år eller mere. Slikt inventar er ikke medtatt i åpningsbalansen og dette prinsipp vil gjelde for den videre anvendelse i virksomhetsregnskapet.

Kunstverk som er ervervet før etablering av åpningsbalansen er ikke balanseført jf. unntak SRS 1 punkt 47.

Driftsmidlene avskrives lineært over forventet økonomisk levetid. Avskrivning starter måneden etter at driftsmiddelet er tatt i bruk.

6.3.1.1.1 Programvare og lignende rettigheter

I åpningsbalansen verdsettes programvare som er anskaffet mer enn fem år før balansedagen til null kroner.

6.3.1.1.2 Egenutvikling av programvare

For programvare som er sentral for Buudir er det i balansen verdsatt for kjøp av bistand til utvikling av programvare i gjennomføringsfase de siste fem årene. Utgifter vedrørende bruk av egne ansatte knyttet til gjennomføringsfasen ved utvikling av programvare balanseføres ikke.

6.3.1.1.3 Omløpsmidler

Omløpsmidler er verdsatt til gjenanskaffelsesverdi eller virkelig verdi. Kortsiktig gjeld er verdsatt til pålydende.

6.3.2 Transaksjonsbaserte inntekter

Transaksjoner resultatføres til verdien av vederlaget på transaksjonstidspunktet. Inntekt resultatføres når den er opptjent. Inntektsføring ved salg av varer skjer på leveringstidspunktet hvor overføring av risiko og kontroll er overført til kjøper. Salg av tjenester inntektsføres i takt med utførelsen.

6.3.3 Inntekter fra bevilgninger og inntekt fra tilskudd og overføringer

Inntekt fra bevilgninger og inntekt fra tilskudd og overføringer resultatføres etter prinsippet om motsatt sammenstilling. Dette innebærer at inntekt fra bevilgninger og inntekt fra tilskudd og overføringer resultatføres i takt med at aktivitetene som finansieres av disse inntektene utføres, det vil si i samme periode som kostnadene påløper (motsatt sammenstilling).

Bruttobudsjetterte virksomheter har en forenklet praktisering av prinsippet om motsatt sammenstilling. Det innebærer at inntekt fra bevilgninger beregnes som differansen mellom periodens kostnader og opptjente transaksjonsbaserte inntekter og eventuelle inntekter fra tilskudd og overføringer til virksomheten. En konsekvens av dette er at resultat av periodens aktiviteter blir null.

6.3.4 Kostnader

Utgifter som gjelder transaksjonsbaserte inntekter kostnadsføres i samme periode som tilhørende inntekt.

Utgifter som finansieres med inntekt fra bevilgning og inntekt fra tilskudd og overføringer, kostnadsføres i samme periode som aktivitetene er gjennomført og ressursene er forbrukt.

6.3.5 Pensjoner

SRS 25 Ytelser til ansatte legger til grunn en forenklet regnskapsmessig tilnærming til pensjoner. Statlige virksomheter skal ikke balanseføre netto pensjonsforpliktelser for ordninger til Statens pensjonskasse (SPK).

Virksomheten resultatfører arbeidsgiverandel av pensjonspremien som pensjonskostnad. Pensjon kostnadsføres som om pensjonsordningen i SPK var basert på en innskuddsplan.

Fra 2022 har SPK lagt om pensjonspremiemodellen for statlige virksomheter. Fra 1. januar 2022 betaler virksomheten en virksomhetsspesifikk hendelsesbasert arbeidsgiverandel som del av pensjonspremien. At premien er virksomhetsspesifikk, betyr at den beregnes ut fra den enkelte virksomhets forhold, ikke for grupper av virksomheter samlet. At den er hendelsesbasert, betyr at den tar hensyn til de faktiske hendelser i medlemsbestanden i

virksomheten, slik at premiereserven er ajour i forhold til medlemmets opptjening. Medlemsandelen på to prosent av lønnsgrunnlaget er uendret.

6.3.6 Leieavtaler

Virksomheten har valgt å benytte forenklet metode i SRS 13 om leieavtaler og klassifiserer alle leieavtaler som operasjonelle leieavtaler.

6.3.7 Klassifisering og vurdering av anleggsmidler

Anleggsmidler er varige og betydelige eiendeler som disponeres av virksomheten. Med varige eiendeler menes eiendeler med utnyttbar levetid på tre år eller mer. Med betydelige eiendeler forstås eiendeler med anskaffelseskost på 50 000 kroner eller mer. Anleggsmidler er balanseført til anskaffelseskost fratrukket avskrivninger.

Datamaskiner og skjermer, kontorinventar, samt AV-utstyr og nettverkskomponenter med utnyttbar levetid på tre år eller mer er balanseført som egne grupper. Ved avgang av anleggsmidler som er balanseført som gruppe gjøres det ikke gevinst/taps-beregning med korreksjon av bokført saldo for gruppen i balansen. Eventuell salgssum føres som driftsinntekt, jf. SRS 9 Transaksjonsbaserte inntekter.

Varige driftsmidler nedskrives til virkelig verdi ved endret anvendelse eller utnyttelse, dersom virkelig verdi er lavere enn balanseført verdi.

6.3.8 Egenutvikling av programvare

Kjøp av bistand til utvikling av programvare er balanseført. Utgifter vedrørende bruk av egne ansatte knyttet til applikasjonsutviklingsfasen ved utvikling av programvare balanseføres ikke.

6.3.9 Investeringer i aksjer og andeler

Virksomheten har ingen investeringer i aksjer og andeler.

6.3.10 Klassifisering og vurdering av omløpsmidler og kortsiktig gjeld

Omløpsmidler og kortsiktig gjeld omfatter poster som forfaller til betaling innen ett år etter anskaffelsestidspunktet. Øvrige poster er klassifisert som anleggsmidler/langsiktig gjeld.

Omløpsmidler vurderes til det laveste av anskaffelseskost og virkelig verdi. Kortsiktig gjeld balanseføres til nominelt beløp på opptakstidspunktet.

6.3.11 Beholdning av varer og driftsmateriell

Virksomheten har ingen beholdning av varer og driftsmateriell.

6.3.12 Fordringer

Kundefordringer og andre fordringer er oppført i balansen til pålydende etter fradrag for avsetning til forventet tap. Avsetning til tap gjøres på grunnlag av individuelle vurderinger av de enkelte fordringene.

6.3.13 Valuta

Virksomheten har ingen pengeposter i utenlandsk valuta per 31.12.

6.3.14 Statens kapital

Statens kapital utgjør nettobeløpet av virksomhetens eiendeler og gjeld, og fremgår i regnskapslinjen for avregninger i balanseoppstillingen. Bruttobudsjetterte virksomheter presenterer ikke konsernkontoene i Norges Bank som bankinnskudd. Konsernkontoene inngår i regnskapslinjen avregnet med statskassen.

6.3.15 Innkrevingsvirksomhet og andre overføringer til staten

Innkrevingsvirksomhet og andre overføringer til staten presenteres etter samme prinsipper som de er bokført, i samsvar med alternativ b i SRS 10 Inntekt fra bevilgninger, tilskudd og overføringer til virksomheten, samt overføringer til og fra staten.

Dette innebærer at virksomheten presenterer bokførte fordringer og gjeld i et eget avsnitt i balansen. Det gjøres ikke avsetninger for eventuelle avgifter som er opptjent, men ikke fakturert.

6.3.16 Tilskuddsforvaltning og andre overføringer fra staten

Tilskuddsforvaltning og andre overføringer fra staten presenteres etter samme prinsipper som de er bokført, i samsvar med alternativ b i SRS 10 Inntekt fra bevilgninger, tilskudd og overføringer til virksomheten, samt overføringer til og fra staten.

Dette innebærer at virksomheten presenterer eventuell bokført gjeld og fordringer i et eget avsnitt i balansen. Utbetalinger av tilskudd bokføres og reskontroføres etter at vedtak er fattet og godkjent for utbetaling. Tilbakebetalinger av tilskudd bokføres på innbetalingstidspunkt etter utstedt krav om tilbakebetaling.

Det gjøres ikke avsetninger for tilsagn om tilskudd eller krav om tilbakebetaling av tilskudd, som ikke er bokført.

6.3.17 Statlige rammebetingelser

6.3.17.1 Selvassurandørprinsippet

Staten opererer som selvassurandør. Det er følgelig ikke inkludert poster i balanse eller resultatregnskap som søker å reflektere alternative netto forsikringskostnader eller forpliktelser.

6.3.17.2 Statens konsernkontoordning

Statlige virksomheter omfattes av statens konsernkontoordning. Konsernkontoordningen innebærer at alle innbetalinger og utbetalinger daglig gjøres opp mot virksomhetens oppgjørskontoer i Norges Bank.

Virksomheten er innvilget begrenset unntak fra bestemmelsen for klientkonto utenfor konsernkontoordningen.

Virksomheten tilføres ikke likvider gjennom året, men har en trekkrettighet på sin konsernkonto. For bruttobudsjetterte virksomheter nullstilles saldoen på den enkelte oppgjørskonto i Norges Bank ved overgang til nytt regnskapsår.

6.3.18 Resultatregnskap

	Note	31.12.2025
Driftsinntekter		
Inntekt fra bevilgninger	1	11 673 951 187
Inntekt fra tilskudd og overføringer	1	22 205 545
Salgs- og leieinntekter	1	1 926 125
Andre driftsinntekter	1	632 548
<i>Sum driftsinntekter</i>		<i>11 698 715 406</i>
Driftskostnader		
Lønnskostnader	2	5 149 375 871
Avskrivninger på varige driftsmidler og immaterielle eiendeler	3,4	83 710 874
Andre driftskostnader	5	6 465 543 895
<i>Sum driftskostnader</i>		<i>11 698 630 640</i>
Driftsresultat		84 766
Finansinntekter og finanskostnader		
Finansinntekter	6	253
Finanskostnader	6	85 019
<i>Sum finansinntekter og finanskostnader</i>		<i>-84 766</i>
Resultat av periodens aktiviteter		0
Avregninger og disponeringer		
Avregning med statskassen (bruttobudsjetterte)	7	0
<i>Sum avregninger og disponeringer</i>		<i>0</i>

	Note	31.12.2025
Innkrevingsvirksomhet og andre overføringer til staten		
Avgifter og gebyrer direkte til statskassen	8	3 040 001 703
Avregning med statskassen innkrevingsvirksomhet		3 040 001 703
<i>Sum innkrevingsvirksomhet og andre overføringer til staten</i>		<i>0</i>
Tilskuddsforvaltning og andre overføringer fra staten		
Tilskudd til andre	9	2 467 140 372
Avregning med statskassen tilskuddsforvaltning		2 467 140 372
<i>Sum tilskuddsforvaltning og andre overføringer fra staten</i>		<i>0</i>

6.3.19 Balanse

	Note	31.12.2025	01.01.2025
EIENDELER			
A. Anleggsmidler			
I Immaterielle eiendeler			
Programvare og lignende rettigheter	3	62 337 680	82 854 612
Immaterielle eiendeler under utførelse	3	15 637 327	5 287 800
<i>Sum immaterielle eiendeler</i>		<i>77 975 008</i>	<i>88 142 412</i>
II Varige driftsmidler			
Maskiner og transportmidler	4	10 246 884	14 891 822
Driftsløsøre, inventar, verktøy og lignende	4	257 686 417	216 575 185
Anlegg under utførelse	4	1 300 327	20 565 835
<i>Sum varige driftsmidler</i>		<i>269 233 629</i>	<i>252 032 842</i>

	Note	31.12.2025	01.01.2025
III Finansielle anleggsmidler			
<i>Sum finansielle anleggsmidler</i>		0	0
Sum anleggsmidler		347 208 637	340 175 254
B. Omløpsmidler			
I Beholdning av varer og driftsmateriell			
<i>Sum beholdning av varer og driftsmateriell</i>		0	0
II Fordringer			
Kundefordringer	10	14 433 214	14 518 754
Opptjente, ikke fakturerte inntekter	11	0	381 006
Andre fordringer	12	148 936 224	116 354 574
<i>Sum fordringer</i>		<i>163 369 438</i>	<i>131 254 334</i>
III Bankinnskudd, kontanter og lignende			
Bankinnskudd	13	4 727 342	2 976 236
<i>Sum bankinnskudd, kontanter og lignende</i>		<i>4 727 342</i>	<i>2 976 236</i>
Sum omløpsmidler		168 096 781	134 230 570
Sum eiendeler drift		515 305 417	474 405 824
IV Fordringer vedrørende innkreivingsvirksomhet og andre overføringer			
Fordringer vedr.innkrevingsvirksomhet og andre overføringer til staten	8	20 543 301	25 541 258

	Note	31.12.2025	01.01.2025
<i>Sum fordringer vedr. innkrevingsvirksomhet og andre overføringer</i>		20 543 301	25 541 258
Sum eiendeler		535 848 718	499 947 082

6.3.20 Balanse

	Note	31.12.2025	01.01.2025
STATENS KAPITAL OG GJELD			
C. Statens kapital			
I Virksomhetskapi tal			
<i>Sum virksomhetskapi tal</i>		0	0
II Avregninger			
Avregnet med statskassen (bruttobudsjetterte)	7	- 1 095 888 143	-1 076 422 531
<i>Sum avregninger</i>		- 1 095 888 143	-1 076 422 531
Sum statens kapital		- 1 095 888 143	-1 076 422 531
D. Gjeld			
I Avsetning for langsiktige forpliktelse r			
<i>Sum avsetninger for langsiktige forpliktelse r</i>		0	0
II Annen langsiktig gjeld			
<i>Sum annen langsiktig gjeld</i>		0	0

	Note	31.12.2025	01.01.2025
III Kortsiktig gjeld			
Leverandørgjeld		393 318 785	389 833 467
Skyldig skattetrekk		177 913 571	157 655 860
Skyldige offentlige avgifter		77 878 121	80 608 256
Avsatte feriepenger		432 350 289	395 352 128
Mottatt forskuddsbetaling	11	106 881	88 041
Annen kortsiktig gjeld	14	535 910 104	552 831 860
<i>Sum kortsiktig gjeld</i>		<i>1 617 477 751</i>	<i>1 576 369 613</i>
Sum gjeld		1 617 477 751	1 576 369 613
Sum statens kapital og gjeld drift		521 589 608	499 947 082
IV Gjeld vedrørende tilskuddsforvaltning og andre overføringer			
Gjeld vedrørende tilskuddsforvaltning og andre overføringer fra staten	9	14 259 110	0
<i>Sum gjeld vedrørende tilskuddsforvaltning og andre overføringer</i>		<i>14 259 110</i>	<i>0</i>
Sum statens kapital og gjeld		535 848 718	499 947 082

6.3.21 Note 1 Driftsinntekter

31.12.2025	
Inntekt fra bevilgninger*	
Inntekt fra bevilgninger	11 673 951 187
Sum inntekt fra bevilgninger	11 673 951 187
<p>*Etter de statlige regnskapsstandardene beregnes inntekt fra bevilgninger for bruttobudsjetterte virksomheter som differansen mellom periodens kostnader og opptjente transaksjonsbaserte inntekter og eventuelle inntekter fra tilskudd og overføringer til virksomheten. En konsekvens av dette er at resultat av periodens aktiviteter blir null.</p> <p>For informasjon om mottatte bevilgninger se oppstilling av bevilgningsrapportering.</p>	
Inntekt fra tilskudd og overføringer	
Tilskudd fra andre statlige virksomheter	10 643 826
Barnetrygd	4 111 601
Tilskudd fra EU	7 372 119
Andre tilskudd og overføringer	78 000
Sum inntekt fra tilskudd og overføringer	22 205 545
Salgs- og leieinntekter	
Salgsinntekt, unntatt avgiftsplikt	1 926 125
Sum salgs- og leieinntekter	1 926 125
Andre driftsinntekter	
Gevinst ved avgang av anleggsmidler	632 548
Sum andre driftsinntekter	632 548
Sum driftsinntekter	11 698 715 406

6.3.22 Note 2 Lønnskostnader, årsverk og andre ytelser

	31.12.2025
Lønn	3 417 088 664
Feriepenger	442 364 127
Arbeidsgiveravgift	584 784 442
Pensjonskostnader*	352 531 154
Sykepenger og andre refusjoner (-)	-260 590 402
Andre ytelser	613 197 886
Sum lønnskostnader	5 149 375 871
Antall utførte årsverk hittil i år:	4 331
Lønn og andre ytelser til virksomhetsleder	
Hege Nilssen	2 018 872
Det er ikke inngått avtaler med virksomhetsleder om vederlag ved opphør eller endring av arbeidsforholdet som kan gi vesentlige fremtidige forpliktelser. Det er heller ikke inngått andre særskilte avtaler til fordel for virksomhetsleder.	

**Premiesatsen for arbeidsgiverandelen utgjorde i 2025 8,3 prosent (arbeidsgiverandel av pensjonspremie på artskonto 542/pensjonsgrunnlaget i 2025 rapportert til SPK). For regnskapsåret 2024 utgjorde premiesatsen 7,4 prosent.*

6.3.23 Note 3 Immaterielle eiendeler

	Programvare og lignende rettigheter	Immaterielle eiendeler under utførelse	Sum
Anskaffelseskost 01.01.	150 447 366	5 287 800	155 735 166
Tilgang i året*	7 739 546	10 349 527	18 089 073
Avgang anskaffelseskost i året (-)	0	0	0
Fra immaterielle eiendeler under utførelse til annen gruppe i året	0	0	0
Anskaffelseskost	158 186 912	15 637 327	173 824 239
Akkumulerte nedskrivninger 01.01.	0	0	0
Nedskrivninger i året	0	0	0
Akkumulerte avskrivninger 01.01.	67 592 754	0	67 592 754
Ordinære avskrivninger i året	28 256 477	0	28 256 477
Akkumulerte avskrivninger avgang i året (-)	0	0	0
Balanseført verdi 31.12.2025	62 337 680	15 637 327	77 975 007

Avskrivningssatser (levetider)	5 år / lineært	Ingen avskrivning	
Avhendelse av immaterielle eiendeler i 2025:			
Salgssum ved avgang anleggsmidler	0	0	0
- Bokført verdi avhendede anleggsmidler	0	0	0
= Regnskapsmessig gevinst/tap	0	0	0

*Programvare og lignende rettigheter gjelder balanseføring av egenutviklet programvare. Tilgang i 2025 utgjør 7,7 mill. kroner og gjelder hovedsakelig kjøp av konsulenttjenester til utvikling av programvare.

Immaterielle eiendeler under utførelse gjelder egenutviklet programvare som ikke er ferdigstilt pr. 31.12.25. Tilgang i 2025 utgjør 10,3 mill. kroner og gjelder hovedsakelig kjøp av konsulenttjenester til utvikling av programvare.

De største prosjektene under utvikling er: Digital ungdomsportal, Teknisk forvaltning til Ung.no, Bufetat/Bufdir.no og modernisering av Birk.

6.3.24 Note 4 Varige driftsmidler

	Maskiner og transportmidler	Driftsløsøre, inventar, verktøy o.l.	Anlegg under utførelse	Sum
Anskaffelseskost 01.01.	15 167 171	337 149 101	20 565 835	372 882 107
Tilgang i året*	53 869	73 954 277	1 300 327	75 308 473
Avgang anskaffelseskost i året (-)**	-2 789 000	0	0	-2 789 000
Fra anlegg under utførelse til annen gruppe i året*	0	20 565 835	-20 565 835	0
Anskaffelseskost	12 432 040	431 669 213	1 300 327	445 401 580
Akkumulerte nedskrivninger 01.01	0	0	0	0
Nedskrivninger i året	0	0	0	0
Akkumulerte avskrivninger 01.01.	275 349	120 573 916	0	120 849 265
Ordinære avskrivninger i året	2 045 517	53 408 880	0	55 454 397
Akkumulerte avskrivninger avgang i året (-)	-135 710	0	0	-135 710
Balanseført verdi 31.12.2025	10 246 884	257 686 417	1 300 327	269 233 628

Avskrivningssatser (levetider)	3-15 år lineært	3-15 år lineært	Ingen avskrivning	
Avhendelse av varige driftsmidler i 2025:				
Salgssum ved avgang anleggsmidler	2 543 125	0	0	2 543 125
- Bokført verdi avhendede anleggsmidler	-2 653 290	0	0	-2 653 290
= Regnskapsmessig gevinst/tap	-110 165	0	0	-110 165

*Av tilganger for driftsløsøre, inventar og verktøy o.l. utgjør 56,2 mill. kroner påkostninger til fast bygningsinventar i leide bygg, 27,2 mill. kroner IT-utstyr og 11,1 mill. kroner inventar og andre driftsmidler.

** Avgang maskiner og transportmidler gjelder salg av biler.

6.3.25 Note 5 Andre driftskostnader

	31.12.2025
Husleie	351 857 233
Vedlikehold og ombygging av leide lokaler	11 667 903
Andre kostnader til drift av eiendom og lokaler	138 507 312
Leie maskiner, inventar og lignende	112 868 403
Mindre utstyrsanskaffelser	90 753 404
Reparasjon og vedlikehold av maskiner, utstyr mv.	2 806 167
Kjøp av konsulentttjenester	107 002 967
Kjøp av andre fremmede tjenester	5 425 271 115
Reiser og diett	67 851 040
Tap og lignende	4 429 007
Øvrige driftskostnader	152 529 344
Sum andre driftskostnader	6 465 543 895

6.3.25.1 Tilleggsinformasjon om operasjonelle leieavtaler

Gjenværende varighet	Type eiendel					Sum
	Immaterielle eiendeler	Tomter, bygninger og annen fast eiendom	Maskiner og transportmidler	Driftsløsøre, inventar, verktøy og lignende	Infrastruktur-eiendeler	
Varighet inntil 1 år	77 140 000	20 370 300	4 626 800			102 137 100
Varighet 1-5 år	90 700 000	563 458 600	42 290 300			696 448 900
Varighet over 5 år	31 500 100	550 134 400	-			581 634 500
Kostnadsført leiebetaling for perioden	199 340 100	1 133 963 300	46 917 100	-	-	1 380 220 500

Bufdir har husleieavtaler for både kontor og formålsbygg, varigheten varierer for samtlige. Årlig husleiekostnad er kroner 335,6 mill. kroner. Andre husleiekostnader inkluderer leie av lokaler til konferanser og lignende, hybler for brukere og andre kortvarige leieforhold. I tillegg blir kostnader til arkivlokaler ført på konto for husleie.

Bufdir har avtale om leasing av biler, varigheten varierer for samtlige. Årlig kostnad er kroner 21,7 mill. kroner.

Bufdir har avtale om immaterielle verdier så som lisenser, datasenter, skybaserte tjenester og dokumentforvaltning. Årlig kostnad er kroner 122,9 mill. kroner

6.3.26 Note 6 Finansinntekter og finanskostnader

	31.12.2025
Finansinntekter	
Renteinntekter	143
Valutagevinst (agio)	110
Sum finansinntekter	253
Finanskostnader	
Rentekostnad	84 923
Valutatap (disagio)	96
Sum finanskostnader	85 019

6.3.27 Note 7 Sammenheng mellom avregnet med statskassen og mellomværende med statskassen (bruttobudsjetterte virksomheter)

A) Forklaring til at periodens resultat ikke er lik endring i avregnet med statskassen i balansen (kongruensavvik)

	31.12.2025	01.01.2025	Endring*
Avregnet med statskassen i balansen	- 1 095 888 143	-1 076 422 531	- 19 465 612
Bakgrunnen for at periodens resultat ikke er lik endring i avregnet med statskassen i balansen for bruttobudsjetterte virksomheter, er at konsernkontoene i Norges Bank inngår som en del av avregnet med statskassen i balansen. I tillegg hensyntas enkelte transaksjoner som ikke er knyttet til virksomhetens drift og transaksjoner som ikke medfører ut- eller innbetaling. Nedenfor vises de ulike postene som er grunnen til at endring i avregnet med statskassen i balansen ikke er lik periodens resultat.			
Endring i avregnet med statskassen			
<i>Konsernkontoer i Norges Bank</i>			
Konsernkonto utbetaling			-13 854 824 102
Konsernkonto innbetaling			3 342 301 120
<i>Netto trekk konsernkonto</i>			-10 512 522 982
<i>Innbetalinger og utbetalinger som ikke inngår i virksomheten drift (er gjennomstrømningsposter)</i>			
- Innbetaling innkrevingsvirksomhet og andre overføringer			-3 040 001 703
+ Utbetaling tilskuddsforvaltning og andre overføringer			2 467 140 372
<i>Bokføringer som ikke går over bankkonto, men direkte mot avregning med statskassen</i>			
+ Inntektsført fra bevilgning (underkonto 1991)			11 673 951 187
- Gruppeliv/arbeidsgiveravgift (underkonto 1985 og 1986)			-587 117 788
+ Nettoordning, statlig betalt merverdiavgift (underkonto 1987)			21 037 438
<i>Andre avstemmingsposter</i>			
Spesifikasjon av andre avstemmingsposter, korrigerende avsetning feriepenger åpningsbalansen **			-3 020 911
<i>Forskjell mellom resultatført og netto trekk på konsernkonto</i>			19 465 612
Resultat av periodens aktiviteter før avregning mot statskassen			0
Sum endring i avregnet med statskassen*			19 465 612

** Sum endring i avregnet med statskassen skal stemme med periodens endring ovenfor.*

*** Korrigering av avsetning feriepenger i åpningsbalansen som skulle vært ført mot konto 5080 Feriepenger*

B) Forskjellen mellom avregnet med statskassen og mellomværende med statskassen

	31.12.2025	31.12.2025	Forskjell
	Spesifisering av bokført avregning med statskassen	Spesifisering av rapportert mellomværende med statskassen	
Immaterielle eiendeler og varige driftsmidler			
Immaterielle eiendeler	77 975 008	0	77 975 008
Varige driftsmidler	269 233 629	0	269 233 629
<i>Sum</i>	347 208 637	0	347 208 637
Finansielle anleggsmidler			
<i>Sum</i>	0	0	0
Omløpsmidler			
Kundefordringer	14 433 214	0	14 433 214
Andre fordringer*	148 936 224	299 554	148 636 670
Bankinnskudd, kontanter og lignende	4 727 342	4 727 342	0
Fordringer vedrørende innkrevingsvirksomhet og andre overføringer til staten	20 543 301	0	20 543 301
<i>Sum</i>	188 640 081	5 026 896	183 613 185
Langsiktige forpliktelser og gjeld			
<i>Sum</i>	0	0	0
Kortsiktig gjeld			
Leverandørgjeld**	-393 318 785	0	-393 318 785
Skyldig skattetrekk og andre trekk	-177 913 571	-191 547 763	13 634 192
Skyldige offentlige avgifter	-77 878 121	-593 799	-77 284 322
Avsatte feriepenger	-432 350 289	0	-432 350 289
Mottatt forskuddsbetaling	-106 881	-106 881	0
Annen gjeld til ansatte	-210 836 811	0	-210 836 811

	31.12.2025	31.12.2025	Forskjell
Avsatt pensjonspremie til SPK, arbeidsgiverandel	0	-81 577 930	81 577 930
Annen kortsiktig gjeld	- 325 073 293	1 319 072	326 392 365
Gjeld vedrørende tilskuddsforvaltning og andre overføringer fra staten	-14 259 110	0	-14 259 110
	- 1 631 736		
<i>Sum</i>	861	-272 507 301	-1 359 229 560
Sum	-1 095 888 143	-267 480 405	-828 407 738

Mellomværende med statskassen består av kortsiktige fordringer og gjeld som etter økonomiregelverket er rapportert til statsregnskapet (S-rapport). Avregnet med statskassen viser finansieringen av virksomhetens netto eiendeler og gjeld.

* Utover bokførte fordringer er det utestående fordringer for tilbakebetaling fra tilskuddsmottakere på 5,3 mill. kroner pr. 31.12.2025

** I leverandørgjelden pr. 31.12.25 er det bokført 54,7 mill. kroner som gjelder periodisering av fakturaer med fakturadato i 2025 som ikke er bokført før i 2026.

6.3.28 Note 8 Innkrevingsvirksomhet og andre overføringer til staten

Avgifter og gebyrer direkte til statskassen	31.12.2025	
Kommunale egenandeler	2 987 189 346	
Skatter og avgifter, renteinntekter og utbytte m.m*	52 812 358	
Sum avgifter og gebyrer direkte til statskassen	3 040 001 703	
Fordringer vedrørende innkrevingsvirksomhet og andre overføringer	31.12.2025	01.01.2025
Fordringer til pålydende	20 543 301	25 541 258
Sum fordringer vedrørende innkrevingsvirksomhet og andre overføringer til staten	20 543 301	25 541 258

*Saldoen består i det vesentligste av tilbakebetalte ubenyttede tilskudd fra tidligere år.

6.3.29 Note 9 Tilskuddsforvaltning og andre overføringer fra staten

Tilskudd til andre	31.12.2025	
Tilskudd til kommuner og fylkeskommuner	666 652 211	
Tilskudd til ikke-finansielle foretak	221 581 606	
Tilskudd til utenlandsadopsjon	1 896 388	
Tilskudd til ideelle organisasjoner	1 517 959 707	
Tilskudd til statsforvaltningen	58 633 459	
Tilskudd til utlandet	417 000	
Sum tilskudd til andre	2 467 140 372	
Gjeld vedrørende tilskuddsforvaltning og andre overføringer fra staten	31.12.2025	01.01.2025
Tilskuddsgjeld	14 259 110	0
Sum gjeld vedrørende tilskuddsforvaltning og andre overføringer til staten	14 259 110	0

6.3.30 Note 10 Kundefordringer

	31.12.2025	01.01.2025
Kundefordringer til pålydende	14 667 683	14 753 223
Avsatt til forventet tap (-)	-234 469	-234 469
Sum kundefordringer	14 433 214	14 518 754

Avsetning til forventet tap er gjort ut fra en helhetlig vurdering av kundefordringene.

6.3.31 Note 11 Opptjente, ikke fakturerte inntekter / Mottatt forskuddsbetaling

Opptjente, ikke fakturerte inntekter (fordring)	31.12.2025	01.01.2025
Opptjente, ikke fakturerte inntekter (fordring)*	0	381 006
Sum opptjente, ikke fakturerte inntekter	0	381 006
Mottatt forskuddsbetaling (gjeld)	31.12.2025	01.01.2025
Øremerkede midler m.m.	106 881	88 041
Sum mottatt forskuddsbetaling	106 881	88 041

* Opptjent inntekt for 2025 som først er fakturert i 2026 er av ubetydelig størrelse. Det er derfor ikke foretatt avsetning per 31.12.25.

6.3.32 Note 12 Andre kortsiktige fordringer

	31.12.2025	01.01.2025
Forskuddsbetalt lønn	59 719	82 680
Reiseforskudd	12 378	0
Personallån*	218 456	356 565
Forskuddsbetalte leie	95 107 135	86 631 906
Andre forskuddsbetalte kostnader**	7 556 297	0
Andre fordringer***	45 982 239	29 283 423
Sum andre kortsiktige fordringer	148 936 224	116 354 574

*Personallån vil kunne gjelde lån til ansatte med løpetid både under og over ett år. Det er vanskelig å skille mellom langsiktige og kortsiktige lån. Disse er derfor i sin helhet klassifisert som kortsiktige fordringer.

**Pr. 1.1.25 var andre forskuddsbetalte kostnader kroner 0,- da det i åpningsbalansen kun ble periodisert leiekostnader.

***Andre fordringer består av fordringer knyttet til NAV-refusjoner.

6.3.33 Note 13 Bankinnskudd, kontanter og lignende

	31.12.2025	01.01.2025
Øvrige bankkontoer (utenfor statens konsernkontoordning)*	4 727 342	2 976 236
Sum bankinnskudd, kontanter og lignende	4 727 342	2 976 236

*Virksomheten er innvilget begrenset unntak fra bestemmelsen for klientkonto utenfor konsernkontoordningen.

6.3.34 Note 14 Annen kortsiktig gjeld

	31.12.2025	01.01.2025
Skyldig lønn	-550 818	422 878
Annen gjeld til ansatte	210 836 811	187 588 950
Avsetning for lønnsoppgjør*	0	64 700 210
Påløpte kostnader**	325 209 550	20 107 024
Avstemmingsdifferanser ved rapportering til statsregnskapet	397 436	408 729
Annen kortsiktig gjeld***	17 125	279 604 069
Sum annen kortsiktig gjeld	535 910 104	552 831 860

* På bakgrunn av at lønnsoppgjøret i staten for 2024 ikke var ferdigstilt før i slutten av november 2024, fikk ikke virksomheten utbetalt resultatet av lønnsoppgjøret i 2024. Virksomheten gjorde derfor et estimat for lønnsavsetningen for det sentrale lønnsoppgjøret (lokale og eventuelt sentrale tillegg) pr. 31.12.24. Avsetningen inkluderte også virksomhetens eget bidrag til lønnsforhandlinger utover det som ble fremforhandlet sentralt.

**Påløpte kostnader pr. 31.12.25 på 325 mill. kroner gjelder periodisering av fakturaer med fakturadato i 2025 som ikke er bokført før i 2026.

*** Annen kortsiktig gjeld pr. 1.1.25 på 279,6 mill. kroner gjelder periodisering av fakturaer med fakturadato i 2024 som ble bokført i 2025. Etter overgangen til SRS benyttes ikke denne typen periodisering lenger, og tilsvarende avsetning vil derfor ikke fremkomme i senere regnskapsår.

7. Vedlegg

1. Oppdrag fra tildelingsbrevet
2. Rapporteringskrav fra tildelingsbrevet
3. Arbeid med reduksjon av klimagassutslipp, naturfotavtrykk og energibruk
4. Vurdering av situasjonen i det kommunale barnevernet
 - a) Multirapport statistikk kommunalt barnevern og b) Fylkesoppstilling 2
 - c) Interkommunalt samarbeid
 - d) Kommuner med færre enn fem ansatte
 - e) Tall med stillinger og folketall (0-24 år)
5. Rapport om uønskede hendelser
6. Adopsjonsstatistikk
7. Sentralmyndighet for Haagkonvensjonen 1980 og 1996 – statistikk
8. Status områdegjennomgangen
9. Tilskuddsrapport
10. Forskningsplan
11. Plan for arbeidet med modernisering av fag- og systemstøtte for andrelinjebarnevernet
12. Internrevisjon – årsrapport 2025

8. Figuroversikt

Figur 1: Bufdirs roller.....	8
Figur 2: Organisasjonskart 2025 for Bufdir og Bufetat.....	10
Figur 3: Andel gjennomførte systematiske kartlegginger av beskyttelses- og sikkerhetsbehov på krisesentrene. 2023–2025.....	29
Figur 4: Antall nye meklinger opprettet i familievernet og hos eksterne. 2021–2025.....	39
Figur 5: Andel avtaler som ble omberammet eller hvor klient har uteblitt uten beskjed. Alle sakstyper i familievernet. 2021–2025.....	40
Figur 6: Fordeling av forløp for avsluttede meklinger i familievernet. 2021–2025.....	41
Figur 7: Forhold som kan ha bidratt til aktivitetsnedgang i kommunale barnevernstiltak.	52
Figur 8: Antall barn med hjelpetiltak av alle barn med tiltak fra barnevernet. 2015–2024. ...	53
Figur 9: Antall kommuner som har implementert hjelpetiltaket PMTO. 2023–2025.....	54
Figur 10: Andel unge som fremdeles mottar ettervernstiltak etter de har fylt 19 år, dersom de mottok tiltak da de var 18 år. I løpet av året. 2010–2024.	55
Figur 11: De mest brukte ettervernstiltakene per 31.12. 2014–2024. Antall.....	56
Figur 12: Antall MST og RFT hjelpetiltak startet i løpet av året. 2012–2025.	57
Figur 13: Resultater på nasjonale mål ved avslutning av MST og RFT hjelpetiltak. 2025.....	58
Figur 14: Antall aktive tiltak ved sentre for foreldre og barn i løpet av året. 2016–2025.	59
Figur 15: Utvikling aktivitet i Bufetat, antall familierådmøter og antall oppstartede familieråd i løpet av året. 2016–2025.	61
Figur 16: Antall innvilgede rettsferdsvederlagssaker. Fordelt etter innvilget påstand. 2025...	67
Figur 17: Antall rettsferdsvederlagssaker med avslag. Fordelt etter påstand for søknaden. 2025.....	68
Figur 18: Andel saksbehandlere som oppfyller kompetansekravet i 2024, fordelt på fylke. 2024.....	80
Figur 19: Andel ledere som oppfyller kompetansekravet i 2024, fordelt på region. 2024.....	81
Figur 20: Andel ansatte som oppfyller kompetansekrav, fordelt på aldersgrupper. 2024.	81
Figur 21: Andel årsverk i barnevernsinstitusjon, fordelt på utdanning og institusjonseierskap. 2024.....	83
Figur 22: Antall årsverk i barnevernsinstitusjoner, fordelt på utdanningsnivå. 2018–2024. ...	83
Figur 23: Utviklingen i hvor ofte barn (6-12 år) i fosterhjem flytter. 2019–2024.....	88
Figur 24: Utvikling i antall barn som venter på fosterhjem, etter ventetid. 2023–2025.....	90
Figur 25: Andel barn som bor i fosterhjem i familie og nære nettverk. 2013–2024.	92
Figur 26: Antall barn med institusjonstiltak i løpet av året. 2018–2025.....	95
Figur 27: Antall barn på barnevernsinstitusjon per 31.12, gruppert etter type institusjon. 2017–2025.....	96
Figur 28: Samlet oppholdstid for avsluttede opphold i løpet av et år i barnevernsinstitusjon. 2017–2025.....	97
Figur 29: Andelen unike barn i barnevernsinstitusjon med minst en registrert tvangsprotokoll § 10–7 i løpet av året. Ikke inkludert Oslo.	103
Figur 30: Kjønnfordeling blant søkere på utvalgte yrkesfagprogrammer i videregående opplæring. 2025. Prosent.....	113
Figur 31: Andel personer med lav tilfredshet med livet alt i alt, psykisk og fysisk helse, fordelt på heterofile og ikke-heterofile. 2025.	123

Figur 32: Totale utgifter fordelt per post. Kroner. 2023–2025. Totale utgifter fordelt per post. Kroner. 2023–2025.....	147
Figur 33: Utvikling i driftsutgifter, post 01–29. Prosent. 2023–2025.....	148
Figur 34: Totale utgifter fordelt per formål. Kroner. 2024–2025.	150
Figur 35: Utgifter til statlig forvaltning av barnevernet fordelt etter formål. Beløp i 1 000 kroner. 2024–2025.	153
Figur 36: Antall barn i barnevernsinstitusjon. Ikke inkludert Oslo. Per uke.	153
Figur 37: Antall barn i fosterhjem og beredskapshjem. Per uke.....	155
Figur 38: Gjennomsnittlig antall barn i omsorgssentre, fordelt på statlig og privat. 2020–2025.....	156
Figur 39: Andel sykefravær uten feriekorrigerings. 2024–2025.....	167
Figur 40: Kjønnbalanse blant alle ansatte. 2021–2025.	168
Figur 41: Ansettelsesform i andel per kjønn. 2025.	169
Figur 42: Andel søkere per kjønn. 2021–2025.	171

9. Tabelloversikt

Tabell 1: Nøkkeltall 2022–2025.....	11
Tabell 2: Volumtall fra barnevernssektoren 2022–2025	11
Tabell 3: Volumtall fra Bufetat 2022–2025	12
Tabell 4: Volumtall fra Bufdir 2022–2025	12
Tabell 5: Antall opprettede saker i familievernet per år og sakstype. 2021–2025.....	37
Tabell 6: Antall enkeltsaker mottatt hos sentralmyndigheten i 2025	69
Tabell 7: Enkeltsaker mottatt hos sentralmyndigheten.....	70
Tabell 8: Ansatte saksbehandlere i barneverntjenesten, fordelt på utdanningsnivå. 2024....	79
Tabell 9: Ledere i kommunal barneverntjeneste, fordelt på utdanningsnivå. 2024.	79
Tabell 10: Tilskudd (post 50–87). 2023–2025. Beløp i 1000-kroner.	149
Tabell 11: Utgifter og inntekter kapittel 842/3842. 2023–2025.....	150
Tabell 12: Utgifter og inntekter kapittel 855/3855. 2023–2025.....	151
Tabell 13: Antall oppholdsdager etter formål i Bufetat. 2024–2025.....	152
Tabell 14: Utgifter per oppholdsdag fordelt etter formål Bufetat. 2024–2025.	152
Tabell 15: Utgifter og inntekter kapittel 856/3856. 2023–2025.....	156
Tabell 16: Utgifter og inntekter kapittel 858/3858. 2022–2024.....	157
Tabell 17: Utgifter og inntekter kapittel 858/3858. 2023–2025.....	157
Tabell 18: Kjønnfordeling og lønnsforhold etter stillingsnivå (ARP-grupper)	170

10. Referanseliste

- Aarset, M. F., og Rosten, M. G. (2023). «Alt som (ikke) ramler inn døra ...» *Familieverntjenesten i en mangfoldig befolkning*. (NOVA rapport 2/23). Velferdsforskningsinstituttet NOVA. <https://kudos.dfo.no/dokument/157256/filer/54957.pdf>
- Agenda Kaupang. (2025a). *Evaluering av opplæringsprogrammet Endringsagenter*. [https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/vold-og-overgrep/Evaluering av opplæringsprogrammet endringsagenter.pdf](https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/vold-og-overgrep/Evaluering%20av%20opplaringsprogrammet%20endringsagenter.pdf)
- Agenda Kaupang. (2025b). *Kartlegging av CRPD i relevante høyere utdanninger i Norge*. [https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/nedsett-funksjonsevne/Kartlegging av crpd i relevante høyere utdanninger i norge.pdf](https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/nedsett-funksjonsevne/Kartlegging%20av%20crpd%20i%20relevante%20hoyere%20utdanninger%20i%20norge.pdf)
- Alecu, A., Brekke, I., & Ugreninov, E. (2025). *Betydningen av koronapandemien for barn med funksjonsnedsettelse og deres foreldre: En registerbasert studie om helse- og omsorgstjenester, arbeidsdeltakelse og sykefravær* (NOVA notat 9/25). Velferdsforskningsinstituttet NOVA, OsloMet – storbyuniversitetet. <https://hdl.handle.net/11250/5351770>
- Amnesty International. (2025). *The State of the World's Human Rights: Amnesty International Annual Report 2025*. Amnesty International Ltd. <https://www.amnesty.org.au/wp-content/uploads/2025/04/The-State-of-the-Worlds-Human-Rights-Amnesty-International-Annual-Report-2025.pdf>
- Bakken, A. (2025). *Ungdata 2025. Nasjonale resultater*. (NOVA rapport 4/25). Velferdsforskningsinstituttet NOVA. <https://hdl.handle.net/11250/3211814>
- Barne- og familiedepartementet (BFD). (2024). *Tildelingsbrev 2025 til Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir)*. <https://www.regjeringen.no/contentassets/e3c03f39789d433a9ade95467740b6ab/tildelingsbrev-2025-bufdir.pdf>
- Barne- og familiedepartementet (BFD). (2025). *Tildelingsbrev 2026 til Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir)*. <https://www.regjeringen.no/contentassets/e3c03f39789d433a9ade95467740b6ab/tildelingsbrev-2026-bufdir.pdf>
- Barne- og familiedepartementet (BFD). (2026). *Instruks for økonomi- og virksomhetsstyring i Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir)*. <https://www.regjeringen.no/contentassets/e3c03f39789d433a9ade95467740b6ab/instruks-2026.pdf>
- Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir). (u.å.). *Holdninger til lhbt+-personer*. Hentet 10. mars 2026. <https://www.bufdir.no/statistikk-og-analyse/LHBT/holdninger/>

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir). (2021). *Utredning av tiltak for å forebygge diskriminering av og hat mot muslimer med ungdom som målgruppe*.

[https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/hets-og-diskriminering/Utredning av tiltak for a forebygge diskriminering av og hat mot musli mer med ungdom som malgruppe.pdf](https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/hets-og-diskriminering/Utredning%20av%20tiltak%20for%20a%20forebygge%20diskriminering%20av%20og%20hat%20mot%20musli%20mer%20med%20ungdom%20som%20malgruppe.pdf)

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir). (2024). *Om beboerne*.

<https://www.bufdir.no/statistikk-og-analyse/krisesentrene/om-beboere/>

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir). (2025a). *Barn på barnevernsinstitusjon – en tilstandsanalyse*.

<https://www.bufdir.no/statistikk-og-analyse/barn-pa-barnevernsinstitusjon/tilstandsanalyse/>

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir). (2025b). *Samfunnsgevinstene ved at barn fra lavinntektsfamilier deltar like mye som andre barn i organiserte fritidsaktiviteter*.

[https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/oppvekst/Samfunnsgevinstene ved at barn fra lavinntektsfamilier deltar like mye som andre barn i organiserte fritidsaktiviteter.pdf](https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/oppvekst/Samfunnsgevinstene%20ved%20at%20barn%20fra%20lavinntektsfamilier%20deltar%20like%20mye%20som%20andre%20barn%20i%20organiserte%20fritidsaktiviteter.pdf)

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir). (2025c). *Økning i barn som venter på fosterhjem: Hva kan være årsaker?*

[https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/fosterhjem/Okning i barn som venter pa fost erhjem hva kan vare arsaker.pdf](https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/fosterhjem/Okning%20i%20barn%20som%20venter%20pa%20fost%20erhjem%20hva%20kan%20vare%20arsaker.pdf)

Barnevernsloven. (2021). *Lov om barnevern (barnevernsloven) (LOV-2021-06-18-97)*.

Lovdata. <https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2021-06-18-97>

Bjella, M., Dybwad, K. E., Holter, C. R., & Johannessen, I. K. (2024). *Kartlegging av kommunenes arbeid med universell utforming*. Rambøll.

[https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/Kartlegging av kommunenes arbeid med univ ersell utforming.pdf](https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/Kartlegging%20av%20kommunenes%20arbeid%20med%20univ%20ersell%20utforming.pdf)

Bjerkebakke, T. & Sogge, M. C. B. (2024). *Erfaringer med, holdninger til og kunnskap om seksuell trakassering. En omfangsundersøkelse i den norske befolkningen*. Verian.

[https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/familievern/erfaringer_med_holdninger_til_og_kunnskap_om_seksuell_trakassering_en_omfangsundersokelse_i_den_norske_befolkningen .pdf](https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/familievern/erfaringer_med_holdninger_til_og_kunnskap_om_seksuell_trakassering_en_omfangsundersokelse_i_den_norske_befolkningen.pdf)

Bjørnshagen, V., Olsen, T., Vedeler, J. S., & Eriksen, J. (2024). *Hatytringer, hatkriminalitet og diskriminering – funksjonshemmedes erfaringer* (Fafø-rapport 2024:19). Fafø.

<https://www.fafø.no/images/pub/20886.pdf>

Bårdstu, S., & Holt, T. (2025). *Foreldres brukeropplevelser ved familievernkontoret: Notat arbeidspakke 4*. Folkehelseinstituttet.

[https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/familievern/Foreldres brukeropplevelser ved fa milievernkontoret notat arbeidspakke 4.pdf](https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/familievern/Foreldres%20brukeropplevelser%20ved%20fa%20milievernkontoret%20notat%20arbeidspakke%204.pdf)

Carlin, P.E., Snellingen, J.F., Nordvik, T., & Axberg, U. (2025). Working with family violence in generalist couple and family services: Findings from a Practitioner Survey. Manuscript in preparation.

Deloitte & Oslo Economics. (2024). *Områdegjennomgang av institusjonsbarnevernet: Endelig rapport desember 2024*. Finansdepartementet og Barne- og familiedepartementet. <https://www.regjeringen.no/contentassets/9857eedb0c9c444294d722604c411c09/omrade-gjennomgang-av-institusjonsbarnevernet-endelig-rapport-desember-2024.pdf>

Digitaliserings- og forvaltningsdepartementet (DFD). (2025). *Rundskriv D-1/25: Fellesføringer i tildelingsbrev 2025*. <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/rundskriv-d-125-fellesforinger-i-tidelingsbrev-2025/id3085077/>

Direktoratet for forvaltning og økonomistyring (DFØ). (2025). *I spenningsfeltet mellom vertikal styring og horisontal tilpasning: Evaluering av etatssamarbeidet for utsatte barn og unge* (DFØ-rapport 2025:6). https://www.dfo.no/sites/default/files/2025-12/dfo-rapport-2025-6-evaluering-av-etatssamarbeidet-for-utsatte-barn-og-unge_0.pdf

Eika, L., Langørgen, A., & Nøstbakken, L. (2025). *Drivere bak utviklingen i fattigdom blant barn* (RAPP 2025/07). Statistisk sentralbyrå (SSB). https://www.ssb.no/inntekt-og-forbruk/inntekt-og-formue/artikler/drivere-bak-utviklingen-i-fattigdom-blant-barn/_attachment/inline/ff706a5e-9025-4c74-9bfe-0d7cdbccc235:c8636f54ce5b171da2476b6c96c731553253d658/RAPP2025-07.pdf

Ekhaugen, T., & Høgestøl, A. (2025). *Resultater fra Barnevernsbarometeret 2025: Rapport fra spørreundersøkelse til ledere i det kommunale barnevernet og barnevernsinstitusjonene*. (Rapport 15:2025) ideas2evidence og Vista Analyse. [https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/barnevern/Resultater fra barnevernsbarometer et 2025 rapport fra sporreundersokelse til ledere i det kommunale barnevernet og b arnevernsinstitusjonene.pdf](https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/barnevern/Resultater%20fra%20barnevernsbarometeret%202025%20rapport%20fra%20sporreundersokelse%20til%20ledere%20i%20det%20kommunale%20barnevernet%20og%20barnevernsinstitusjonene.pdf)

Elvestad, E., Staksrud, E., & Ólafsson, K. (2021). Digitalt foreldreskap i Norge. EU Kids Online; Universitetet i Oslo, Institutt for medier og kommunikasjon; Universitetet i Sørøst-Norge. [https://www.usn.no/getfile.php/13657557-1623652696/usn.no/forskning/Prosjekter/Digitalt%20foreldreskap/Digitalt foreldreskap i Norge 2021 ny.pdf](https://www.usn.no/getfile.php/13657557-1623652696/usn.no/forskning/Prosjekter/Digitalt%20foreldreskap/Digitalt%20foreldreskap%20i%20Norge%202021%20ny.pdf)

Familie- og kulturkomiteen. (2025). *Innst. 524 L (2024–2025): Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om endringer i barnevernsloven mv. (kvalitetsløftet i barnevernet)*. Stortinget. <https://www.stortinget.no/no/Saker-og-publikasjoner/Publikasjoner/Innstillinger/Stortinget/2024-2025/inns-202425-524l/?all=true>

Hafstad, G. S. & Augusti, E. M. (2019). *Ungdoms erfaringer med vold og overgrep i oppveksten: En nasjonal undersøkelse av ungdom i alderen 12 til 16 år*. (Rapport 4/2019). Nasjonalt kunnskapssenter om vold og traumatisk stress. https://www.nkvts.no//content/uploads/2019/10/Rapport_4_19_UEVO.pdf

Hageberg, E., Ekhaugen, T., & Høgestøl, A. (2025). *Resultater fra Barnevernsbarometeret 2024: Rapport fra spørreundersøkelse til ansatte og ledere i det kommunale barnevernet og barnevernsinstitusjonene*. (Rapport 5:2025) ideas2evidence og Vista Analyse.
<https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/barnevern/Resultater fra barnevernsbarometer et 2024 rapport fra sporreundersokelse.pdf>

Heian, M. T., Strandbu, Å., Berge, O. K., Sogn, H. E., & Haugsevje, Å. D. (2024). *Trygge arenaer? Skeives erfaringer i idretten*. (Rapport 902). Telemarksforskning.
<https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/lhbt/Trygge arenaer skeives erfaringer i idrett en revidert.pdf>

Helsetilsynet. (2022). *Det handler om ledelse. Oppsummering av landsomfattende tilsyn med barnevernets arbeid med undersøkelser 2020–2021*. (Rapport 2/2022).
<https://www.helsetilsynet.no/globalassets/opplastinger/publikasjoner/rapporter2022/helse tilsynetrapport 2 2022.pdf>

Hoen, M. F., Reisel, L., Rogne, A. F., & Salvanes, K. V. (2024). *Ulik lønn for likt arbeid? Lønnsforskjeller mellom kvinner og menn, 2015–2022*. (Rapport 2024:8). Institutt for samfunnsforskning. <https://hdl.handle.net/11250/3164447>

Hove, I. H., & Starrfelt, J. (2025). *Økonomiske levekår for personer med funksjonsnedsettelse og deres familier: En registerbasert kartlegging* (Rapporter 2025/34). Statistisk sentralbyrå.
<https://www.ssb.no/helse/funksjonsevne/artikler/okonomiske-levekar-for-personer-med-funksjonsnedsettelse-og-deres-familier/>

Jessen, R. S., Viana, K. M. P., Flatebø, P., Severinsen, Y., Bekkhus, M., Bjørk, R. F., & Nygaard, E. (2025). *Foreldrepraksis i Norge: Sluttrapport*. PROMENTA forskningscenter, Psykologisk institutt, Universitetet i Oslo.
<https://www.sv.uio.no/psi/forskning/prosjekter/foreldrepraksis-i-norge/publikasjoner/sluttrapport-korrigert-endelig-version-17.09.2025.pdf>

Justis- og beredskapsdepartementet. (2025). *Nasjonal strategi mot menneskehandel (2025–2030)*.
<https://www.regjeringen.no/contentassets/07bb3c5b2ea74f0aba5c0d53245a8a6b/no/pdfs/nasjonal-strategi-mot-menneskehandel.pdf>

Kråkenes, T., Gauden, I., Solumsmoen, D., & Wold Møller, T. (2025). *I spenningsfeltet mellom vertikal styring og horisontal tilpasning: Evaluering av etatssamarbeidet for utsatte barn og unge* (DFØ-rapport 2025:6). Direktoratet for forvaltning og økonomistyring (DFØ).
https://www.dfo.no/sites/default/files/2025-12/dfo-rapport-2025-6-evaluering-av-etatssamarbeidet-for-utsatte-barn-og-unge_0.pdf

Kulturdepartementet (KUD). (2021). *Bærekraft og like muligheter – et universelt utformet Norge (2021–2025)*.
<https://www.regjeringen.no/contentassets/51369fe60a0240e4bbd554c54310048d/no/pdfs/handlingsplan-for-universell-utforming.pdf>

Legard, S., El-Amrani, S., og Gleinsvik, A. (2023). *Samfunnsøkonomiske gevinster ved økt sysselsetting av personer med funksjonsnedsettelse – en oppdatert analyse*. (AFI-rapport; 2023:13.) Arbeidsforskningsinstituttet, OsloMet-storbyuniversitetet.
<https://hdl.handle.net/11250/3065669>

Lidal, I. B., Johansen, T. B., Nøkleby, H., Bergsund, H. B., & Hval, G. (2025). *Hva foreldre sier om sin egen involvering i barnas digitale aktiviteter i hverdagen: En flermetodisk systematisk oversikt* (Rapport 2025). Folkehelseinstituttet.
<https://www.fhi.no/contentassets/93a66f4a82fc463ca36433d9f48256e0/hva-foreldre-sier-om-sin-egen-involvering-i-barnas-digitale-aktiviteter-i-hverdagen-rapport-2025.pdf>

Medietilsynet. (2024a). *Barn og medier 2024 – en undersøkelse om 9-18-åringers medievaner*. https://www.medietilsynet.no/globalassets/publikasjoner/barn-og-medier-undersokelser/2024/241128_barn_og_medier_2024.pdf

Medietilsynet. (2024b). *Handlingsplan for trygg digital oppvekst*.
https://www.medietilsynet.no/globalassets/publikasjoner/handlingsplan-digital-oppvkst/241025_handlingsplan_digital_oppvkst.pdf

Meld. St. 7 (2024-2025). *Om seksuell trakassering*. Kultur- og likestillingsdepartementet.
<https://www.regjeringen.no/contentassets/af5625a75a494970ae631bafbd6499f2/no/pdfs/stm202420250007000dddpdfs.pdf>

Meld. St. 13 (2024-2025). *Forebygging av ekstremisme – Trygghet, tillit, samarbeid og demokratisk motstandskraft*. Kultur- og likestillingsdepartementet.
<https://www.regjeringen.no/contentassets/489a604a3dc849438b1d203539c2cb53/no/pdfs/stm202420250013000dddpdfs.pdf>

Meld. St. 28 (2024-2025). *Tro på framtida – uansett bakgrunn*. Barne- og familiedepartementet.
<https://www.regjeringen.no/contentassets/9586a180c27d41ddb85836f38900b772/no/pdfs/stm202420250028000dddpdfs.pdf>

Meld. St. 29 (2023-2024). *Fosterheim – ein trygg heim å bu i*. Barne- og familiedepartementet.
<https://www.regjeringen.no/contentassets/623f2b1aaa9d4f9c9b68e2299672d5a3/nn-no/pdfs/stm202320240029000dddpdfs.pdf>

Meld. St. 32 (2024-2025). *Trygg oppvekst i et digitalt samfunn*. Barne- og familiedepartementet.
<https://www.regjeringen.no/contentassets/80c92b329dc14f72a6a0444656c57376/no/pdfs/stm202420250032000dddpdfs.pdf>

Nasjonalt utviklingscenter for barn og unge (NUBU). (2026). *Rapport 2025*. (Årsrapport til Bufdir).
<https://cdn.sanity.io/files/xn873zp5/production/4d3249fe1da311b09f53da97023380f127eb9747.pdf>

Normann, T. (2025). *Færre barn lever i familier med lavinntekt*. Statistisk sentralbyrå (SSB). <https://www.ssb.no/inntekt-og-forbruk/inntekt-og-formue/artikler/faerre-barn-lever-i-familier-med-lavinntekt>

Oslo Economics, Agenda Kaupang, & Roland Fürst. (2024). Følgeevaluering av kompetansesatsingen for det kommunale barnevernet 2018–2024: Tverrgående analyse av fem tiltak. https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/barnevern/Tverrgaende_analyse_av_fem_tiltak_folgeevaluering_av_kompetansesatsingen_for_det_kommunale_barnevernet_2018_2024.pdf

Proba samfunnsanalyse. (2023). Barn og unges erfaringer med rasisme og diskriminering. (Proba-rapport 2023-19). https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/vold-og-overgrep/Barn_og_unges_erfaringer_med_rasisme_og_diskriminering.pdf

Prop. 83 L (2024-2025). *Endringer i barnevernsloven mv. (kvalitetsløftet i barnevernet)*. Barne- og familiedepartementet. <https://www.regjeringen.no/contentassets/976228852269472191f886e5fb1b01a0/no/pdfs/prp202420250083000dddpdfs.pdf>

Rambøll. (2024). *Kartlegging av medvirkning på systemnivå*. <https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/kartlegging-medvirkning-ramboll24/>

Rambøll. (2025a). *Bufdirs digitale produkter til hjelp for kommunale barnevernstjenester*. https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/barnevern/Bufdirs_digitale_produkter_for_barn_evernstjenester.pdf

Rambøll. (2025b). *Kartlegging av det foreldrestøttende arbeidet i kommunene*. https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/familievern/Kartlegging_av_det_foreldrestotten_de_arbeidet_i_kommunene.pdf

Riksrevisjonen. (2025a). *Myndighetenes innsats mot barne- og ungdomskriminalitet*. Riksrevisjonen. <https://www.riksrevisjonen.no/globalassets/rapporter/no-2024-2025/myndighetenes-innsats-mot-barne-og-ungdomskriminalitet.pdf>

Riksrevisjonen. (2025b). *Årsaker til utfordringer i barnevernet* (Dokument 3:10 (2024–2025)). Riksrevisjonen. <https://www.riksrevisjonen.no/globalassets/rapporter/no-2024-2025/arsaker-til-utfordringer-i-barnevernet.pdf>

Sjøvold, J. M., Iqbal, A., & Haave, M. (2025). *Kommunenes arbeid med likestilling av lhbt+-personer*. Rambøll. https://cms.bufdir.no/siteassets/rapporter/lhbt/Kommunenes_arbeid_med_likestilling_av_lhbt_personer.pdf

Snellingen, J. F., Carlin, P. E., & Vetere, A. (2024). Is it safe enough? An IPA study of how couple therapists make sense of their decision to either stop or continue with couple therapy when violence becomes the issue. *Behavioral Sciences*, 14(1), 37.

Snellingen, J. F., Carlin, P. E., & Axberg, U. (2025). The Long and Dual Journey to Violence-Focused Couple Therapy: A Multiperspective Qualitative Study with Couples and their Therapists. *Contemporary Family Therapy*, 1-20.

Statistisk sentralbyrå. (2022). *Levekårsundersøkelsen om arbeidsmiljø 2022*.

Statistisk sentralbyrå. (2025). *Tabell 10661: Barnevernstiltak i løpet av året, per 31. desember og for nye barn, etter landsdel, tiltak og alder (2013–2024)*.

<https://www.ssb.no/statbank/table/10661>

Statistisk sentralbyrå. (2025). *Tabell 11650: Barnevernsinstitusjoner – avtalt årsverk, korrigert for lange fravær, etter ansattes utdanning, institusjonens eierform og institusjonstype (2007–2024)*. <https://www.ssb.no/statbank/table/11650/>

Statistisk sentralbyrå. (2025). *Tabell 14676: Flyttingar blant barn i fosterheim i løpet av året, etter fosterheimstype, aldersgrupper, talet på flyttingar etter første plassering og talet på år sidan første plassering (2019–2024)*. <https://www.ssb.no/statbank/table/14676/>

Statistisk sentralbyrå. (2025). *Tabell 13769: Andel personer, etter tilfredshet, statistikkvariabel, år og seksuell orientering*. <https://www.ssb.no/statbank/table/13769/>

Statistisk sentralbyrå. (2026). *Tabell 09050: Barn 0–24 år med barnevernstiltak, etter alder, år, region, statistikkvariabel og omsorgs-/hjelpetiltak*.

<https://www.ssb.no/statbank/table/09050>

Stokkebekk, J., Huglen, I., & Nordvik, T. (2025). ‘Strengthening Children in Two Homes’: A Resilience-Oriented Approach to Empowering Children and Their Parents Amid Prolonged Conflict. *Australian and New Zealand Journal of Family Therapy*, 46(3), e70019.

Utdanningsdirektoratet (Udir). (u.å.). Søkere til videregående opplæring – utdanningsprogram. <https://www.udir.no/tall-og-forskning/statistikk/statistikk-videregaende-skole/sokere-vgs/sokere-utdanningsprogram/>

BARNE-, UNGDOMS-
OG FAMILIEDIREKTORATET

Postadresse:
Postboks 2233
3103 Tønsberg

Besøksadresse:
Fredrik Selmers vei 3
0663 Oslo

Sentralbord:
466 15 000

Utgitt:
2026

ISBN:
978-82-8286-415-2

Bufdir

Bufdir.no